

ISSN 2415-3729 (Print)
ISSN 2415-3737 (Online)

Hryhorii Skovoroda
University
in Pereiaslav
(Pereiaslav, Ukraine)

Volume 18 – 2023

PROFESSIONAL EDUCATION:

- *methodology,*
- *theory*
and technologies

The collection of scientific papers

Pereiaslav
2023

Founder: Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav

Certificate of state registration of printed mass media:

Series KB №21232-11032P dated 13.02. 2015.

Series KB №25396-15336IIP dated 29.01.2023.

Founded in 2015

Frequency: semiannual

The collection of scientific papers is included in the category «B» of the List of scientific professional editions of Ukraine in the area of pedagogical sciences (011, 012, 013, 014, 015, 016, 231) (Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine from March 17, 2020 № 409).

Recommended by the Academic Council of the

Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav

(Record № 6 dated 21.12.2023)

INTERNATIONAL SCIENTIFIC COUNCIL AND EDITORIAL BOARD:

Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **O. Zhernovnykova** (*Chief Editor*) (Ukraine); Corresponding Member of the NAES of Ukraine, Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **I. Dobrockok** (*Managing Editor, Science Editor*) (Ukraine); Full Member of the NAES of Ukraine, Dr. Sc. in History, Prof. **V. Kotsur** (*Science Editor*) (Ukraine); Corresponding Member of the NAES of Ukraine, Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **O. Topuzov** (*Science Editor*) (Ukraine); PhD in Economics, Assoc. Prof. **Cr. Barna** (Romania); PhD in Tourism, Assoc. Prof. **Z. Breda** (Portugal); Dr. Sc., Prof. **J. Vveinhardt** (Lithuania); Dr. Sc., Prof. **V. Lamanaskas** (Lithuania); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **Cz. Lewicki** (Poland); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **J. Paško** (Poland); Dr. Sc., Assoc. Prof. **M. Skura** (Poland); Dr. Sc., Prof. **N. Sedziuviene** (Lithuania); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **N. Aristova** (Ukraine); PhD in Pedagogy, Assoc. Prof. **L. Basiuk**, Executive Secretary (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **L. Biriuk** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **I. Bohdanova** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **M. Vaintraub** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **H. Vasianovych** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **R. Horbatyuk** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **R. Hryshkova** (Ukraine); Technical Secretary **S. Dobrockok** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **I. Drozdova** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **O. Kobernyk** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Assoc. Prof. **V. Krulyk** (Ukraine); PhD in Pedagogy, Assoc. Prof. **N. Kushnir** (Ukraine); PhD in Economics, Assoc. Prof. **I. Makarchuk** (Ukraine); PhD in Pedagogy, Assoc. Prof. **O. Melnykova** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **O. Naboka** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **L. Ovsienko** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **K. Osadcha** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **N. Paziura** (Ukraine); PhD in Pedagogy **N. Rzhavska**, Responsible Editor (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **L. Savchenko** (Ukraine); PhD in Pedagogy, Assoc. Prof. **N. Serdiuk**, Responsible Editor (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **V. Stepashko** (Ukraine); PhD in Pedagogy, Assoc. Prof. **L. Tkachuk** (Ukraine); Dr. Sc. in Psychology, Prof. **N. Kharchenko** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **O. Shapran** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **Yu. Shapran** (Ukraine); Dr. Sc. in Pedagogy, Prof. **L. Shtefan** (Ukraine).

P 84 Professional Education: Methodology, Theory and Technologies. Професійна освіта: методологія, теорія та технології (2023). Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav. Volume 18. 292 p.

The collection includes the scientific works with the results of theoretical and experimental research on the current problems of professional education in Ukraine and the world.

It is addressed to scholars, young researchers, teachers, and everyone who is interested in national practice and world tendencies and innovations in the field of education.

The authors are responsible for a verity of the information given in the articles, an accuracy of titles, numbers, names and citations.

E-mail: phdpu.nfv@gmail.com

ISBN 978-617-7747-00-0

<https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18>

© Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav, 2023

© Authors of articles, 2023

ISSN 2415-3729 (Print)
ISSN 2415-3737 (Online)

Університет Григорія
Сковороди в Переяславі
Міністерства освіти і науки
України

Випуск 18 – 2023

ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА:

- *методологія,*
- *теорія*
та технології

Збірник наукових праць

Переяслав
2023

Засновник – Університет Григорія Сковороди в Переяславі

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації

КВ №21232-11032Р від 13.02.2015 р.

КВ №25396-15336ПР dated 29.01.2023.

Видання засновано у 2015 році

Виходить двічі на рік

Збірник наукових праць включено до категорії «Б»

Переліку наукових фахових видань України

(Галузь знань – педагогічні науки, спеціальності – 011, 012, 013, 014, 015, 016, 231)

(Наказ МОН України № 409 від 17.03.2020 р.)

Рекомендовано до друку вченою радою

Університету Григорія Сковороди в Переяславі

(протокол № 6 від 21 грудня 2023 року)

МІЖНАРОДНА НАУКОВА РАДА ТА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Жерновникова О.А., доктор пед. наук, професор (*головний редактор*) (Україна); **Доброскок І.І.**, член-кореспондент НАПН України, доктор пед. наук, професор, (*заступник головного редактора, науковий редактор*) (Україна); **Коцур В.П.**, дійсний член НАПН України, доктор іст. наук, професор (*науковий редактор*) (Україна); **Топузов О.М.**, член-кореспондент НАПН України, доктор пед. наук, професор (*науковий редактор*) (Україна); **Барна К.**, PhD, доцент (Румунія); **Бреда З.**, PhD, доцент (Португалія); **Ввайнхардт Й.**, доктор наук, професор (Литва); **Ламанаускас В.**, доктор наук, професор (Литва); **Левицький Ч.**, доктор наук, професор (Польща); **Пашько Я.**, доктор наук, професор (Польща); **Скура М.**, доктор наук, доцент (Польща); **Шяджювене Н.**, доктор наук, професор (Литва); **Арістова Н.О.**, доктор пед. наук, доцент (Україна); **Басюк Л.В.**, кандидат пед. наук, доцент, відповідальний секретар (Україна); **Бірюк Л.Я.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Богданова І.М.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Вайнтрауб М.А.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Васянович Г.П.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Горбатюк Р.М.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Гришкова Р.О.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Доброскок С.С.**, технічний секретар (Україна); **Дроздова І.П.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Коберник О.М.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Круглик В.С.**, доктор пед. наук, доцент (Україна); **Кушнір Н.О.**, кандидат пед. наук, доцент (Україна); **Макарьчук І.**, кандидат екон. наук, доцент (Україна); **Мельникова О.М.**, кандидат пед. наук, доцент (Україна); **Набока О.Г.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Овсінко Л.М.**, доктор пед. наук, доцент (Україна); **Осадча К.П.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Пазюра Н.В.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Ржевська Н.В.**, кандидат наук, відповідальний редактор (Україна); **Савченко Л.О.**, доктор наук, доцент (Україна); **Сердюк Н.Ю.**, кандидат пед. наук, доцент, відповідальний редактор (Україна); **Степанко В.О.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Ткачук Л.В.**, доктор психол. наук, професор (Україна); **Харченко Н.В.**, кандидат наук, доцент (Україна); **Шапран О.І.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Шапран Ю.П.**, доктор пед. наук, професор (Україна); **Штефан Л.А.**, доктор пед. наук, професор (Україна).

П 84

Professional Education: Methodology, Theory and Technologies. Професійна освіта: методологія, теорія та технології : зб. наук. праць / Університет Григорія Сковороди в Переяславі. – Переяслав : Домбровська Я.М., 2023. – Вип. 18. – 292 с.

Збірник містить наукові статті з викладом результатів теоретичних і експериментальних досліджень актуальних проблем професійної освіти в Україні та світі.

Видання адресовано науковцям, молодим дослідникам, педагогам, усім, хто цікавиться національною практикою та світовими тенденціями і новаціями в освітній галузі.

Автори несуть відповідальність за достовірність представленої у статтях інформації, точність назв, цифр, прізвищ та цитат.

CONTENT

Bao Shujuan

Content and Principles of Children's Intellectual
Development in the Chinese Preschool System
(*in Ukrainian*).....10

Halina Bohatyriova, Liubov Basiuk, Maryna Kalashnyk

Formation of the Future Tourism Specialists' Cultural
Experience in the Conditions of the Digital Society
(*in Ukrainian*).....27

Oleksandr Vasenko, Vasyl Yakuba, Ihor Havrylov

Automating Data Analysis in Scientific Research of
Future Education Specialists Using the Google Apps
Script Platform (*in Ukrainian*).....48

Oleksii Honcharenko

Organization of Project Activities of 5-6 Grade
Students in Computer Science Lessons: Scientific
and Theoretical Analysis (*in Ukrainian*).....66

Andrii Didur

General Characteristics of Pedagogical Conditions
and the Structural and Functional Model for the
Formation of Future Vocational Education Teachers'
Pedagogical Tolerance by Means of Interdisciplinary
Integration (*in Ukrainian*).....85

Liudmyla Isak, Oleksandr Babak, Yevhen Hren

Digital Tools in Professional Education Training
(*in Ukrainian*).....104

Alona Petrova

Analysis of the Structure and Content of Professional
Training Future Tourism Specialists in the field of
Sports and Health Tourism in Higher Education
Institutions of Ukraine (*in Ukrainian*).....126

Iryna Poluboiaryna

Patriotic Education of Children's Music School
Students in the Process of Studying Compositions
for Kobza (*in Ukrainian*).....142

Anastasiia Ptushka

Conditions for the Formation of Foreign Language
Communicative Competence of Technical Specialty
Students in the Process of Studying a Foreign
Language in Higher Educational Institutions
(*in Ukrainian*).....155

Viacheslav Riznyk

Adaptation of the Experience of Foreign Pedagogical
Community of Higher Education in the Students'
Critical Thinking Development in Ukraine
(*in Ukrainian*).....174

Pavlo Tkachenko

Structural Components of Professional Competence
of Future Economists Studying at Professional
Economic Colleges (*in Ukrainian*).....192

Iryna Fedoreiko, Roman Horbatiuk

Vocational and Pedagogical Training of Future
Bachelors in the Field of Transport at the
Pedagogical Institutions of Higher Education under
Modern Social and Economic Conditions
(*in Ukrainian*).....210

Huang Tiwen

Methods and Means of Developing Academic Talent of
Students in Universities of the PRC (*in Ukrainian*)..228

Tetiana Shcherban, Evhenii Antonyk

Professional Socialization of Future Economists by
Means of Social Networks (*in Ukrainian*).....246

Oleksandra Yankovych, Vladyslav Verbets

The Figure of Jan Czochralski as an Example of a
Scientist, Teacher and Patriot for the Youth of Today
to Imitate (1885 – 1953) (*in Ukrainian*).....274

ЗМІСТ

Бао Шуцзюань

Зміст та принципи інтелектуального розвитку
дитини в системі китайського дошкілля.....10

Галина Богатирьова, Любов Басюк, Марина Калашник

Формування культурного досвіду майбутніх
фахівців сфери туризму в умовах цифрового
суспільства.....27

Олександр Васенко, Василь Якуба, Ігор Гаврилов

Автоматизація аналізу даних у наукових
дослідженнях майбутніх фахівців освітньої галузі
на платформі Google Apps Script.....48

Олексій Гончаренко

Організація проєктної діяльності учнів 5–6 класів
на уроках інформатики: науково-теоретичний
аналіз.....66

Андрій Дідур

Загальна характеристика педагогічних умов і
структурно-функціональної моделі формування
педагогічної толерантності майбутніх педагогів
професійної освіти засобами міждисциплінарної
інтеграції.....85

Людмила Ісак, Олександр Бабак, Євген Грень

Цифрові інструменти при підготовці
фахівців з професійної освіти.....104

Альона Петрова

Аналіз структури та змісту професійної підготовки
майбутніх фахівців туристичної галузі за напрямом
спортивно-оздоровчий туризм у закладах вищої
освіти України.....126

Ірина Полубоярина

Патріотичне виховання учнів дитячих музичних шкіл в класі кобзи.....142

Анастасія Птушка

Умови формування іншомовної комунікативної компетентності студентів технічних спеціальностей у процесі вивчення іноземної мови у ЗВО.....155

Вячеслав Різник

Адаптація досвіду зарубіжної педагогічної спільноти вищої школи з розвитку критичного мислення студентів в Україні.....174

Павло Ткаченко

Структурні компоненти професійної компетентності майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах.....192

Ірина Федорейко, Роман Горбатюк

Професійно-педагогічна підготовка майбутніх бакалаврів у галузі транспорту в педагогічних закладах вищої освіти в сучасних соціально-економічних умовах.....210

Хуан Тівень

Методи та засоби розвитку академічної обдарованості студентів в університетах КНР.....228

Тетяна Щербан, Євгеній Антоник

Професійна соціалізація майбутніх економістів засобами соціальних мереж.....246

Олександра Янкович, Владислав Вербець

Постать Яна Чохральського як зразок науковця, викладача і патріота для наслідування сучасною молоддю (1885 – 1953).....274

UDC 378.147:338.48]:004

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-10-26>

Content and Principles of Children's Intellectual Development in the Chinese Preschool System

Bao Shujuan

recipient of the third educational and scientific level of higher education

H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University

✉ St. Alchevsky, 29, Kharkiv, Ukraine, 61022

E-mail: baozi288@126.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-1673-8366>

Зміст та принципи інтелектуального розвитку дитини в системі китайського дошкільця

Бао Шуцзюань

здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти,
Харківський національний педагогічний університеті імені

Г. С. Сковороди,

✉ вул. Алчевських, 29, м. Харків, Україна

Abstract

The article is devoted to the content and principles of children's intellectual development in the Chinese preschool system. **The purpose of the article** is to determine the content and principles of intellectual development of a child in the Chinese preschool system. The following **research methods** were used in the study: observation, interviews, research projects.

Results. It was established in the research process that the main goal of preschool development in China is to prepare children for schooling, help them effectively learn the school curriculum and create a personality capable of further learning and self-development: the development of children's desire for knowledge and cognitive interests; development of preschoolers' abilities to independently learn about the world around them; constant involvement of the child in mental work and preparation for life, etc. It has been proven that the Chinese government creates special programs that have the greatest impact on the intellectual development of preschoolers. Sensory development of the child, development of his/her speech skills, learning the basics of arithmetic, development of important social skills - all this is part of the programs that are included in this category. Experts rightly claim that all types of activities carried out by preschoolers contribute to their intellectual development. Based on the analysis of scientists' works, the article defines several indicators of the intellectual development of a preschool child. These indicators include the child's ability to ask questions; behave with other children and adults; perceive and perform tasks; and understand certain things and events in the environment. Special attention is paid to the educators and the level of their training. In particular, it is emphasized that today, in order to ensure high-quality training of teachers for preschool education institutions in the People's Republic of China, they successfully ensured the intellectual development of preschool children, began to combine preschool pedagogy faculties with secondary special schools, opened preschool pedagogy institutes, and provided training for educators at various levels education such as bachelors and masters. Chinese teachers pay attention to the fact that it is necessary to follow a number of principles in order to fulfill the task of intellectual development of a preschool child. These principles are basic, original provisions that serve as the basis for creating the content and methods of working with preschool children. **Conclusions.** The most important of them are the

following: the principle of visibility, the principle of activity, the principle of connection with life, the principle of self-activity, the principle of taking into account age and individual characteristics, the principle of consistency, the principle of individualization and differentiation, and the principle of voluntary learning. The justification of the factors of intellectual development of preschool children is presented. One of the most important is language. An important part of mental education is the development of speech, which includes the development of coherent speech, the development of phonetic culture, and the addition and activation of the dictionary. Chinese teachers consider the process of forming communication skills an important component of the intellectual and social development of a preschool child.

Key words: intellectual development, preschool children, preschool education institution, People's Republic of China, principles, educational process, content of education.

References

1. Bao, Sh. (2019). Osoblyvosti rozvytku ditei doshkilnoho viku v zakladakh doshkilnoi osvity v KNR [Peculiarities of the development of preschool children in preschool education institutions in the People's Republic of China] [in Ukrainian].
2. Panhelova, N. Ye., & Pyvovar, A. A. (2018). Intehrovanyi rozvytok intelektualnykh i fizychnykh zdibnostei ditei doshkilnoho viku v protsesi rukhovoï diïalnosti [Integrated development of intellectual and physical abilities of preschool children in the process of motor activity] [in Ukrainian].
3. Khutorna, N. A., & Sanduhei, V. V. (2021). Eksperymentalne doslidzhennia rozvytku intelektualnykh zdibnostei ditei starshoho doshkilnoho viku zasobamy mentalnoi aryfmetryky [An experimental study of the development of intellectual abilities of older preschool children by means of mental arithmetic]. Abramian KN, 223 [in Ukrainian].

4. Savchenko L. L. (2019). Intelektualnyi rozvytok ditei starshoho doshkilnoho viku yak skladnyk rozumovoho rozvytku [Intellectual development of older preschool children as a component of mental development]. *Naukovyi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M. P. Drahomanova. Serii 5: Pedahohichni nauky: realii ta perspektyvy – Scientific Journal of the National Pedagogical Dragomanov University. Series 5. Pedagogical Sciences: Realities and Perspectives*, 2019, 71, 221-224 [in Ukrainian].

5. Prysiazhniuk, Ye. O. (2022). Porushennia intelektualnoho rozvytku u ditei doshkilnoho viku [Violations of intellectual development in preschool children]. In The 11 th International scientific and practical conference «International scientific innovations in human life» (May 11-13, 2022) Cognum Publishing House, Manchester, United Kingdom. 2022. 810 p. (p. 446) [in Ukrainian].

6. Koval, I. V., & Pantiuk, T. I. (2020). Intelektualnyi rozvytok ditei doshkilnoho viku [Intellectual development of preschool children]. *Rozvytok osobystosti molodshoho shkoliara: suchasni realii ta perspektyvy: materialy*, 220 [in Ukrainian].

7. Cheung, K. C. K., Wong, R. K. S. (2021). Income Effects on the Intellectual Development of Children from Low-Income Families in Hong Kong: The Mediating Role of Parental Investment and Parental Stress. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 38, 337–346.

8. Guo, D. et al. (2022). Development of information integration in the visual working memory of preschoolers. *Child development*, 93, 1793–1803.

Вступ

Розвиток економіки, науки та культури в наш час вимагає формування молодого покоління, яке є творчим, нестандартним і здатним приймати складні рішення. Необхідно починати таке виховання ще з дошкільньої освіти. Швидке засвоєння інформації, постійне вдосконалення

пізнавальних процесів і розвиток мовлення є особливостями дошкільного віку. Дошкільники з сильним інтелектом швидко засвоюють новий матеріал, мають впевненість у собі та постійно навчаються. Розвиток розуму дошкільника є основним завданням виховання, оскільки це дозволяє йому легко засвоювати нове. Інтелект – це як процес, так і рівень пізнавальної діяльності підростаючого покоління, включаючи знання, пізнавальні процеси та здібності (Коваль, Пантюк, 2020). Наявність запасу певної кількості знань є необхідною умовою інтелектуального розвитку дитини. Сприйняття, узагальнююче мислення, основні логічні операції та корисне запам'ятовування повинні бути розвинені в дитини. Удосконалення змісту, форм і методів роботи з дітьми необхідно для успішного вирішення проблеми інтелектуального розвитку дітей дошкільного віку. КНР особливо зацікавлена в цьому питанні. Попри значні наукові досягнення, проблеми інтелектуального розвитку дошкільників у КНР залишаються відкритими.

Мета статті – визначити зміст та принципи інтелектуального розвитку дитини в системі китайського дошкілля.

Методи дослідження

У дослідженні використовувалися такі методи дослідження: спостереження (вивчення інтелектуального розвитку дитини в природних умовах: спостереження за поведінкою дитини в грі, під час навчання або в процесі спілкування з дорослими), інтерв'ю (метод, який дозволяє отримати від дитини інформацію про її переживання, думки та уявлення), дослідницькі проєкти (дозволяють вивчати, як різні фактори впливають на інтелектуальний розвиток).

Результати та їх обговорення

Вивчення та узагальнення науково-педагогічних матеріалів показують, що розумове виховання дитини дошкільного віку передбачає свідомий процес педагогічного впливу на дошкільника з метою його інтелектуального

розвитку. Як уже зазначалося, дошкільний вік має вирішальне значення для інтелектуального розвитку особистості, оскільки саме в цьому віці формуються основи мислення.

Пам'ять, увага, мислення, мова, уява, творчі здібності та інтелект розвиваються під час розумового виховання дошкільників. У ранньому дошкільному віці провідним виступає наочно-дієвий тип мислення. У молодшому дошкільному віці провідним виступає наочно-образний тип мислення. У старшому дошкільному віці закладаються основи логічної розумової діяльності.

Проведене дослідження показало, що формування інтелектуально розвиненої людини, здатної до самонавчання та розвитку, є основною метою розумового виховання. Таким чином, цілі інтелектуального розвитку особистості дошкільників включають розкриття природних здібностей дитини; розвиток мисленнєвих навичок і умінь; опанування основних операцій мислення; активізація пізнавальної діяльності; і залучення дитини до розумової праці (Cheung, Wong, 2021).

Документи, прийняті на державному рівні, такі як «Правила керівництва дитячими садками», «Порядок роботи в дитячих садках» та інші, вплинули на проблеми інтелектуального розвитку дітей дошкільного віку в КНР.

Основними цілями дошкільних закладів у Китаї є розвиток інтелектуальних здібностей дітей, їхнє прагнення до знань, сприяння нормальному фізичному розвитку, розвиток естетичних навичок, виховання національної гордості та формування у них пізнавальних здібностей.

Провідна мета дошкільної освіти полягає в тому, щоб діти були готові до навчання в школі та ефективно засвоїли програми. З цієї причини дітей у дитячих садках Китаю навчають основам письма, грамоти та лічби (Cheung, Wong, 2021). Діти також навчаються малювати, співати, танцювати та інші навички. Дітей у Китаї навчають писати та читати вже з трьох років у дитячих садках.

Китайські науковці переконливо довели, що інтелектуальний розвиток дошкільників покращується всіма видами діяльності, які проводять дошкільники (Guo, 2022; Cheung, Wong, 2021). Ігрова діяльність відіграє важливу роль у розвитку інтелекту дошкільників. Вміння дітей ставити питання, спілкуватися з іншими дітьми та дорослими, способи сприймання та виконання завдань, розуміння дітьми певних речей і явищ, є кількома показниками інтелектуального розвитку дітей дошкільного віку. Програма навчання може дещо змінюватися в залежності від дитячого садочка, де знаходиться дитина. Наприклад, у приватному дитячому садочку дитину будуть навчати основним заняттям, а також англійській мові та іншим предметам, залежно від бажання батьків. Провінційне управління освітою визначає програму навчання дошкільників у дитячих садках.

Як батьки, так і заклади дошкільної освіти відповідають за розумовий розвиток дітей дошкільного віку. У сучасній КНР дитячі садки поділяються на приватні та державні дошкільні установи, а також дитячі садки, створені Міністерством освіти (Бао, 2019).

Вивчення та узагальнення науково-педагогічних джерел показують, що виховання дітей дошкільного віку в Китаї спрямоване на інтелектуальний розвиток дітей. З цієї причини батьки роблять все можливе, щоб своїх дітей дошкільного віку записали на всі гуртки та секції. Китайці вважають, що дитина повинна постійно займатися чимось корисним для її розвитку (Пангелова, Пивовар, 2018).

Програма з дошкільної освіти зокрема наголошує на тому, що в дитячому садочку потрібно створити середовище, яке спонукає дітей до різноманітних ігор і здорового способу життя. Середовище дошкільного закладу – це комплекс матеріальних і нематеріальних умов, необхідних для фізичного та психічного розвитку дитини. З цієї причини середовище повинно включати такі елементи, як пізнання та діяльність, яка сприяє формуванню необхідної поведінки

дитини та формуванню корисних звичок. Середовище дитини дозволяє їй отримати знання та навчитися. Наприклад, у розділі художньо-творчої діяльності для дітей демонструється систематичне виготовлення предметів, що сприяє розвитку їхньої творчості, самостійності та інтелекту; соціалізація. У результаті цього процесу діти розвивають комунікативні здібності, розвивають бажання співпрацювати та навчаються соціальним нормам і правилам поведінки. Все, що потрібно дитині, повинно відповідати певним санітарно-гігієнічним нормам, сприяти розвитку почуттів і створювати комфортне середовище. Предметне середовище має відображати національні традиції та особливості дитячого садка (Хуторна, Сандугей, 2021).

Згідно з експертами, розвивальне середовище повинно базуватися на таких принципах, як всебічність. Розвиваюче середовище складається як з матеріального (аудиторії, туалети тощо) так і з нематеріального (стосунки між дітьми та вихователями, батьками тощо). Участь Процес побудови середовища, який досягається завдяки співпраці вихователів і дітей, сприяє активності та самостійності дошкільників.

У 2011 році Міністерство освіти Китаю та Міністерство фінансів опублікували «Уведомление об увеличении финансового вклада в поддержку развития дошкольного образования». У документі було зазначено, що дошкільна освіта отримає 3,23% загального освітнього бюджету країни в 2012 році.

Незважаючи на це, це лише середній показник, який не відображає значних різниць у регіонах. У Китаї на дошкільну освіту виділялося значно менше коштів, ніж у середньому по країні, але в економічно процвітаючому районі Пудун міста Шанхая виділялося набагато більше.

У 2015 році в нову редакцію Закону про освіту було включено положення про те, що дошкільна освіта повинна відповідати стандартам. Це було зроблено для усунення регіональних відмінностей у дошкільному навчанні.

Головним завданням було розширення доступності дошкільної освіти для всіх дітей, незалежно від місця проживання та матеріального стану сім'ї:

- забезпечити доступність дошкільної освіти, яка є «інклюзивною», тобто доступною для дітей з обмеженими можливостями, щоб досягти цього;
- заохочувати приватні інвестиції в дошкільну освіту;
- задовольнити потреби різних груп дітей, створивши широкий спектр освітніх товарів і послуг;
- покращити контроль за якістю догляду та виховання дітей у дошкільних закладах;
- забезпечити дошкільну освіту професіоналами.

На XIX з'їзді Комуністичної партії Китаю 2017 року було підкреслено, що кожна дитина повинна мати доступ до справедливої та якісної освіти, включаючи дошкільну освіту.

Загалом у 2010–2020 роках уряд Китаю вжив низку заходів, спрямованих на покращення доступності дошкільної освіти. Це включає збільшення бюджету дошкільної освіти в державі:

- підтримка інвестицій приватних компаній у дошкільну освіту;
- створення мережі дошкільних закладів, які є «інклюзивними»;
- впровадження стандартів дошкільного навчання.

Ця низка заходів значно збільшила доступність дошкільної освіти в Китаї. У 2020 році 85,2% дітей у віці від трьох до шести років відвідували дошкільні заклади. У 2010 році він становив лише 52,6 %.

Незважаючи на досягнення, дошкільна освіта в Китаї все ще стикається з деякими проблемами. Зокрема, у сільських районах доступність дошкільної освіти нижча, ніж у міських. Крім того, у дошкільних закладах Китаю все ще є проблеми з навчанням.

Збільшення доступності дошкільної освіти в Китаї спричинило появу нового комерційного сегменту на

освітньому ринку країни. За три роки (2015–2017 рр.) вартість послуг дошкільної освіти зросла на 37,7 % і досягла 190 млрд юаней. Розвиток дошкільної освіти в Китаї все ще стикається з деякими проблемами, незважаючи на досягнення. Зокрема, у сільських районах доступність дошкільної освіти значно нижча, ніж у міських. Крім того, у дошкільних закладах Китаю все ще є проблеми з навчанням.

Дослідження 2015–2018 років показало, що діти з сільських районів відстають у фізичному, розумовому та емоційному розвитку від своїх міських ровесників. Це пов'язано з меншою ймовірністю того, що вони отримають хорошу дошкільну освіту.

У 2017 році міністр освіти Китаю Чень Баошен сказав на прес-конференції під час 13-ї сесії ВСНП, що країна досягла значних досягнень у розвитку дошкільної освіти. Тим не менш, він зазначив, що існують численні проблеми, які необхідно вирішити. Він згадав наступні проблеми:

- Відсутність доступу до дошкільної освіти У 2017 році діти віком від 3 до 6 років лише 79,6% відвідували дитячі садки. Ця цифра була особливо низькою в сільській місцевості, де вона становила лише 67 %:

- недостатня кількість «інклюзивних» дитячих садків, дошкільна освіта є викликом для дітей з обмеженими можливостями;

- нестача фахівців, які мають піклуватися про дітей. У 2017 році в Китаї бракувало 710 тисяч шкільних вчителів і 760 тисяч вчителів загальноосвітніх закладів;

- низька оплата праці вихователів. Для працівників дошкільних закладів громадського сектору середня зарплата становила від 2000 до 3000 юанів на місяць, що було нижче половини середньої зарплати в країні.

Щоб вирішити ці проблеми, у 2018 році уряд Китаю змінив цілі розвитку дошкільної освіти. Нові цілі підкреслюють важливість збільшення доступності дошкільної освіти для всіх дітей, незалежно від

матеріального стану сім'ї та місця проживання. Покращення дошкільної освіти, зокрема, підвищення кваліфікації вчителів і забезпечення достатніх ресурсів гарантувати рівні умови розвитку для всіх дітей, у тому числі для дітей з обмеженими можливостями. Уряд Китаю збільшив фінансування дошкільної освіти та створити та впровадити ефективні програми підвищення якості дошкільної освіти, щоб досягти цих цілей.

У 2018 році Китай оголосив про новий план розвитку дошкільної освіти. Мета цієї стратегії полягала в тому, щоб підвищити якість дошкільної освіти та зробити дошкільну освіту доступною для всіх дітей, незалежно від місця проживання та матеріального стану сім'ї.

Уряд Китаю зобов'язався реалізувати цю стратегію, зокрема збільшивши витрати на дошкільну освіту. Дошкільна освіта отримала понад 156,4 млрд юанів у 2018 році, що на 5,4 рази більше, ніж у 2010 році:

- впровадження загальнодоступної системи дитячих садків. У 2018 році в Китаї було відкрито понад 100 тисяч нових дитячих садків, з яких 70 тисяч знаходилися в сільських районах;

- підвищення компетентності вихователів. У 2018 році понад 1,5 мільйона вихователів і вчителів дошкільної освіти були направлені на професійну перепідготовку.

Уряд Китаю також прийняв низку заходів для посилення нагляду за приватними дитячими садками в рамках нової стратегії розвитку дошкільної освіти. Зокрема, було вирішено, що всі приватні дитячі заклади повинні бути зареєстровані в місцевих органах управління освітою. Крім того, приватний капітал не може контролювати як громадські, так і приватні навчальні заклади.

Таким чином, гарантування права кожної дитини на освіту та виховання є головною метою китайських дитячих садків. З урахуванням того, що кожна людина унікальна, батьки та дошкільні заклади виконують цей процес.

Китайські дошкільні заклади повинні забезпечити найкращі умови та можливості для всебічного розвитку особистості дитини. Розумний, фізичний, етичний, емоційний та соціальний розвиток є предметом обговорення [69, 138]. Дошкільні заклади повинні приділяти особливу увагу організації різноманітних напрямів виховання. Ці напрями включають соціальне виховання, яке включає розвиток комунікативності, толерантності, взаєморозуміння, респектування чужих зацікавлень і власних; етичне та релігійне виховання, яке включає формування моральних принципів і почуття власної гідності; і комунікативне виховання, яке включає розвиток соціальних контактів, усвідомлення зв'язків між мовою та Кожен напрям виховання впливає на розумове виховання дитини-дошкільника безпосередньо чи опосередковано. Таким чином дитина знайомиться зі світом, пізнає речі та явища у їх взаємозв'язку та пізнає себе та суспільне життя у всіх його проявах через широке соціальне сприйняття.

Китайські педагоги-дошкільники підкреслюють, що ситуаційно-орієнтовані дії зумовлені психологією навчання. Вони стверджують, що діти можуть отримувати найбільш інтенсивне та тривале навчання в певних навчальних ситуаціях. Метою цієї ідеї є надання дітям знань, здібностей, нахилів і компетенцій.

Важливим є те, що китайські вчителі звертають увагу на те, що необхідно дотримуватися низки принципів, щоб виконати завдання інтелектуального розвитку дитини-дошкільника. Ці принципи є основними, вихідними положеннями, які служать основою для створення змісту та методів роботи з дитиною дошкільного віку. Найважливішими з них є наступні: принцип наочності, принцип активності, принцип зв'язку з життям, принцип самодіяльності, принцип врахування віку та індивідуальних особливостей, принцип послідовності, принцип індивідуалізації та диференціації та принцип добровільності навчання (Савченко, 2019).

На основі проведеного аналізу літератури визначено, що провідним фактором інтелектуального розвитку дітей дошкільного віку є мова. Важливою частиною розумового виховання є розвиток мовлення, який включає розвиток зв'язного мовлення, розвиток фонетичної культури та поповнення і активізацію словника. Вчені вважають процес формування комунікативних здібностей важливим компонентом інтелектуального та соціального розвитку дитини дошкільного віку (Присяжнюк, 2022; Cheung, Wong, 2021).

Доведено, що оточення та середовище дитини дошкільного віку мають значний вплив на її інтелектуальний розвиток. Телебачення має значний вплив на те, як діти сприймають речі в сучасному високотехнологічному та інформатизованому суспільстві. Китайські вихователі досить часто використовують фільми та телепередачі в своїй роботі, зокрема для заохочення мислення. Спілкування є одним із найважливіших компонентів інтелектуального розвитку дитини.

Висновок

На нашу думку, можна сформулювати низку узагальнюючих висновків і науково-практичних рекомендацій на загальнометодичному та прикладному рівні на основі результатів дослідження та його результатів.

1. Китайські дошкільники підкреслюють, що психологія навчання сприяє ситуаційно-орієнтованим діям. Вони стверджують, що певні умови навчання можуть дозволити дітям отримувати найбільш інтенсивне та тривале навчання. Надання дітям знань, здібностей, нахилів і компетенцій є метою виховання в ЗДО.

2. До основних принципів, які слугують основою для створення змісту та методів роботи з дитиною дошкільного віку, належать: принцип наочності, принцип активності, принцип зв'язку з життям, принцип самодіяльності, принцип врахування віку та індивідуальних особливостей, принцип

послідовності, принцип індивідуалізації та диференціації та принцип добровільності навчання.

3. Обґрунтовано складові, які впливають на інтелектуальний розвиток дітей дошкільного віку. Одним із них є мова. Розвиток мовлення, який включає розвиток зв'язного мовлення, розвиток фонетичної культури та поповнення та активізацію словника, є важливою частиною розумового виховання. Китайські вчені вважають, що розвиток комунікативних навичок є важливою частиною інтелектуального та соціального розвитку дитини дошкільного віку.

4. Доведено, що середовище та оточення дитини дошкільного віку значно впливають на її інтелектуальний розвиток. В сучасному високотехнологічному та інформатизованому суспільстві те, як люди сприймають речі, значною мірою визначається телебаченням, оскільки одним із найважливіших елементів інтелектуального розвитку дитини є спілкування.

Подальше дослідження цієї проблеми, з метою її розширення та конкретизації, насамперед передбачає розробку та апробацію нових методів діагностики інтелектуального розвитку дітей дошкільного віку.

Література

1. Бао, Ш. (2019). Особливості розвитку дітей дошкільного віку в закладах дошкільної освіти в КНР.
2. Пангелова, Н. Є., & Пивовар, А. А. (2018). Інтегрований розвиток інтелектуальних і фізичних здібностей дітей дошкільного віку в процесі рухової діяльності.
3. Хуторна, Н. А., & Сандугей, В. В. (2021). Експериментальне дослідження розвитку інтелектуальних здібностей дітей старшого дошкільного віку засобами ментальної арифметики. *Абрамян КН*, 223.
4. Савченко Л. Л. (2019). Інтелектуальний розвиток дітей старшого дошкільного віку як складник розумового

розвитку. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 5: Педагогічні науки: реалії та перспективи: зб. наук. праць. Київ, 2019. Вип. 71. С. 221-224.*

5. Присяжнюк, Є. О. (2022). Порушення інтелектуального розвитку у дітей дошкільного віку. *In The 11 th International scientific and practical conference «International scientific innovations in human life» (May 11-13, 2022) Cognitum Publishing House, Manchester, United Kingdom. 2022. 810 p. (p. 446).*

6. Коваль, І. В., & Пантюк, Т. І. (2020). Інтелектуальний розвиток дітей дошкільного віку. *Розвиток особистості молодшого школяра: сучасні реалії та перспективи: матеріали, 220.*

7. Cheung, K. C. K., Wong, R. K. S. (2021). Income Effects on the Intellectual Development of Children from Low-Income Families in Hong Kong: The Mediating Role of Parental Investment and Parental Stress. *Child and Adolescent Social Work Journal, 38, 337–346.*

8. Guo, D. et al. (2022). Development of information integration in the visual working memory of preschoolers. *Child development, 93, 1793–1803.*

Бао Шуцзюань

Зміст та принципи інтелектуального розвитку дитини в системі китайського дошкілля

Анотація

Встановлено у процесі дослідження, що основна мета розвитку дошкільників у Китаї полягає в тому, щоб підготувати дітей до навчання в школі, допомогти їм ефективно засвоїти шкільну програму та створити особистість, здатну до подальшого навчання та саморозвитку: розвиток у дітей прагнення до знань і пізнавальних інтересів; розвиток у дошкільників здібностей до

самостійного пізнання навколишнього світу; постійне залучення дитини до розумової праці та підготовка до життя тощо. Доведено, що уряд Китаю створює спеціальні програми, які найбільше впливають на інтелектуальний розвиток дошкільників. Сенсорний розвиток дитини, розвиток її мовленнєвих навичок, навчання основ арифметики, розвиток важливих соціальних умінь – усе це є частиною програм, які включені в цю категорію. Фахівці справедливо стверджують, що всі види діяльності, які проводяться дошкільнятами, сприяють їх інтелектуальному розвитку. На основі аналізу праць науковців у статті визначено кілька показників інтелектуального розвитку дитини дошкільного віку. Ці показники включають вміння дитини ставити питання; поводитися з іншими дітьми та дорослими; сприймати та виконувати завдання; і розуміти певні речі та події в оточенні. Особлива увага приділена вихователю та ступеню його підготовки. Зокрема, наголошується на тому, що сьогодні для забезпечення високоякісної підготовки вчителів для закладів дошкільної освіти в КНР успішно забезпечили інтелектуальний розвиток дітей дошкільного віку, почали об'єднувати факультети дошкільної педагогіки з середніми спеціальними школами, відкривати інститути дошкільної педагогіки та забезпечувати підготовку вихователів на різних рівнях освіти, таких як бакалаври та магістри. Китайські вчителі звертають увагу на те, що необхідно дотримуватися низки принципів, щоб виконати завдання інтелектуального розвитку дитини-дошкільника. Ці принципи є основними, вихідними положеннями, які служать основою для створення змісту та методів роботи з дитиною дошкільного віку. Найважливішими з них є наступні: принцип наочності, принцип активності, принцип зв'язку з життям, принцип самодіяльності, принцип врахування віку та індивідуальних особливостей, принцип послідовності, принцип індивідуалізації та диференціації та принцип добровільності навчання. Представлено обґрунтування факторів інтелектуального розвитку дітей дошкільного віку. Одним із найважливіших є мова. Важливою частиною розумового виховання є розвиток мовлення, який включає розвиток зв'язного мовлення, розвиток фонетичної культури та поповнення і активізацію словника. Китайські вчителі вважають процес

формування комунікативних здібностей важливим компонентом інтелектуального та соціального розвитку дитини дошкільного віку.

Ключові слова: інтелектуальний розвиток, діти дошкільного віку, заклад дошкільної освіти, Китайська Народна Республіка, принципи, навчально-виховний процес, зміст навчання.

UDC (37:[17.023.36:159.953.5]:338.48-051):004.77(045)

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-27-47>

Formation of the Future Tourism Specialists' Cultural Experience in the Conditions of the Digital Society

Halina Bohatyriova

Doctor of Philosophy in Pedagogy (Ph.D), Associate Professor,
Department of Vocational Education,

Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav,

✉ 30 Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine, 08401

E-mail: boghatirova.galina@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3790-4735>

Liubov Basiuk

Doctor of Philosophy in Pedagogy (Ph.D), Associate Professor,
Department of Vocational Education,

Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav,

✉ 30 Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine, 08401

E-mail: liubov_basiuk@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0899-8648>

Maryna Kalashnyk

Lecturer at the Department of Vocational Education,

Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav,

✉ 30 Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine,
08401

E-mail: 322kpo@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7015-3641>

Формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму в умовах цифрового суспільства

Галина Андріївна Богатирьова

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри професійної освіти,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська обл.,
Україна, 08401

Любов Вікторівна Басюк

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри професійної освіти,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська обл.,
Україна, 08401

Марина Григорівна Калашник

викладач кафедри професійної освіти,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська обл.,
Україна, 08401

Abstract. The integration of Ukraine into the international tourism space requires the training of future specialists in the field of tourism who are ready to work in the conditions of a digital society on the basis of intercultural dialogue. In this context, the problem of forming their cultural experience on the ground of intercultural communicative interaction with observance of network principles is actualized. **The purpose of the article** is to study new forms of culture of the electronic type, to analyse the possibilities of introducing digital technologies in the process of forming the cultural experience of future specialists in the

sphere of tourism. **Research methods** were used to achieve the defined goal: system-structural method; abstract-logical; statistical methods; modelling method. **Results.** Deep structural transformations in the tourism industry are accelerating the pace of transformations of individual and collective cultural practices in which computer visualization is used. It is about the introduction of innovative forms of digital transformation, new Internet technologies, and the construction of cultural practices of spatial mobility into the process of forming the future tourism specialists' cultural experience. Cultural experience involves the creation of effective ways of interacting with the audience using digital means and the implementation of them in the process of professional training. As a result, the hierarchy of values of modern travel in virtual space is changing; new configurations of tourism with elements of digital culture are being formed. The personalization of tourist behaviour models for future specialists in the field of tourism is realized thanks to electronic resources, elements of remote technologies, multimedia equipment that function in the educational environment (MOODLE). **Conclusions.** The formation of the future tourism specialists' cultural experience in the conditions of the digital society takes place under the conditions of virtual reality of the 21st century, which changes the models of tourist behaviour, makes corrections in individual and collective cultural tourism practices.

Keywords: cultural experience, cultural practices, models of tourist behaviour, virtual reality, digital culture, means of digital technologies.

References :

1. Afanasieva, L. & Muzia, Ye., Koleva, K., Oleksenko, R. (2017). Mizhkulturnyi dialoh v konteksti yednannia Ukrainy [Intercultural dialogue in the context of Ukraine's unity]. *Ukrainoznavchyi almanakh – Ukrainian Studies Almanac*, 21, 15–20 [in Ukrainian].

2. Bezkorovaina, L.V. (2018). *Teoretychni i metodychni zasady profesiinoi pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv z turyzmoznavstva u vyshchykh navchalnykh zakladakh* [Theoretical and methodical bases of professional training of future specialists in tourism in higher educational institutions]. D.Sc.Thesis. Zaporizhzhia [in Ukrainian].

3. Bozhko, L. (2016). Virtualna kultura v epokhu postmodernu: turystski praktyky [Virtual culture in the postmodern era: tourist practices]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadriv kultury i mystetstv – Bulletin of the National Academy of Management of Culture and Arts*, 4, 11–15 [in Ukrainian].

4. Dychkovskiy, S. (2019). Kulturnyi turyzm yak sfera realizatsii dozvillievyykh tekhnolohii ta virtualnoho dosvidu [Cultural tourism as a sphere of realization of leisure technologies and virtual experience]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadriv kultury i mystetstv – Bulletin of the National Academy of Management of Culture and Arts*, 3, 89–95 [in Ukrainian]

5. Halytska, M.M. (2014). Mizhkulturna komunikatsiia ta yii znachennia dlia profesiinoi diialnosti maibutnikh fakhivtsiv [Intercultural communication and its significance for the professional activities of future professionals]. *Osvitolohichni dyskurs – Educational discourse*, 2, 23–32 [in Ukrainian].

6. Kolomiets, A.M. (2013). Elektronne navchannia yak zasib pidvyshchennia yakosti pidhotovky fakhivtsiv sfery turyzmu [E-learning as a means of improving the quality of training of specialists in the field of tourism]. *Visnyk LDU. Pedagogichni nauky. BZhD – Bulletin of LSU. Pedagogical sciences. BJD*, 8, 263–267 [in Ukrainian].

7. Lozovetska, V.T. *Kontseptualni zasady formuvannia profesiinoi kompetentnosti fakhivtsia turyzmu* [Conceptual principles of formation of professional competence of a tourism specialist]. Retrieved from: <http://dok.znaimo.com.ua/docs/index15862.html> [in Ukrainian].

8. Standart vyshchoi osvity Ukrainy pershoho (bakalavrskoho) rivnia haluzi znan 24 «Sfera obsluhovuvannia» spetsialnosti 242 «Turyzm» [Standard of higher education of Ukraine of the first (bachelor's) level of the field of knowledge 24 «Sphere of service» of the specialty 242 «Tourism»]. Retrieved from: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/12/21/242-turizm-bakalavr.pdf> [in Ukrainian].

9. World Travel and Tourism Council WTTC [Official site of the World Travel and Tourism Council]. Retrieved from: <http://www.wttc.org> [in Ukrainian].

10. World Travel and Tourism Council WTTC. Available art: <<http://www.wttc.org>> [Accessed 23 January 2020].

11. Fedorchenko, V. K. (2005). *Teoretychni ta metodychni zasady pidhotovky fakhivtsiv dlia sfery turyzmu* [Theoretical and methodical bases of preparation of experts for sphere of tourism]. D.Sc.Thesis. Kyiv, Instytut pedahohiky i psykholohii profesiinoi osvity APN Ukrainy Publ., 512 p.

12. Shchuka, H., Chorna, L., Kovalska, L. (2020). Pidhotovka fakhivtsiv haluzi turyzmu v svitli novoi paradyhmy vyshchoi osvity [Training of tourism specialists in the light of the new paradigm of higher education]. *Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoi akademii Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy, ser.: Pedahohichni Nauky – Collection of scientific works of the National Academy of the State Border Guard Service of Ukraine. Series: pedagogical sciences*, pp. 455–467.

13. Creative Tourism as an Inductor of Co-Creation Experiences: The Creatour Project in the Algarve. Available at: Creative Tourism as an Inductor of Co-Creation Experiences: The Creatour Project in the Algarve: Business & Management Book Chapter. IGI Global (igi-global.com) (accessed 18 January 2022).

14. Creative Destinations and the Rooster of Barcelos («Galo de Barcelos»). Available at: Creative Destinations and the Rooster of Barcelos («Galo de Barcelos»): Business & Management Book Chapter. IGI Global (igi-global.com) (accessed 18 January 2022).

15. UNWTO (2021a). World Tourism Barometer, January 2021. Retrieved from <https://www.e-unwto.org/toc/wtobarometereng/19/1>.

16. United Nations World Tourism Organization (UNWTO). Impact Assessment of the COVID-19 Outbreak on International Tourism. 2020. Retrieved from <https://www.unwto.org/impact-assessment-of-the-covid-19-outbreak-oninternational-tourism>.

17. Global Impact of war in Ukraine on food, energy and finance systems (2022). UN Global Crisis Response Group. Brief No.1, 13 April 2022. Retrieved from <https://news.un.org/pages/wp-content/uploads/2022/04/UN-GCRG-Brief-1.pdf>.

18. UNWTO (2021b). Tourism and covid-19 – Unprecedented economic impacts. Available at <https://www.unwto.org/tourism-and-covid-19-unprecedented-economic-impacts>.

Вступ

В Україні відбувається активний розвиток цифрової інфраструктури суспільства, що спричиняє глибокі структурні перетворення у туристичній індустрії. Мова йде про поступовий перехід на мережеві принципи соціокультурної взаємодії в процесі набуття культурного досвіду, що у свою чергу прискорює темпи трансформацій індивідуальних і колективних культурних практик. Мова йде про використання нових інтернет-технологій в туристичній діяльності та процесі формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму.

Питання формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму в цих умовах стає пріоритетним, актуалізує проблеми використання культурної спадщини в туризмі через засвоєння нових форм культури електронного типу. Йдеться про персоналізацію моделей туристичної поведінки майбутніх фахівців в умовах функціонування сучасного віртуального простору, реалізацію таких систем комунікації, які формують мережеві туристські інтереси, потреби, мотивації, а також впливають на конструювання культурних практик просторової мобільності.

Окремі теоретичні та методологічні положення використання культурної спадщини у туристичній діяльності висвітлені у працях Н. Недовича, Л. Беляєва, В. Горбика, С. Поповича, Т. Катаргіної, В. Корнієнка та ін. Проблеми становлення і розвитку культурологічних засад туристської освіти приділили увагу вчені: Л. Безкоровайна, Т. Зюзіна, В. Федорченко, Н. Фоменко та ін. Важливість дослідження впливу цифровізації на розвиток сучасної туристичної індустрії, застосування цифрових технологій та мультимедіа для віртуалізації у сфері туризму цікавили вітчизняних науковців: К. Верес, О. Сущенко, О. Коваленко, О. Шликова, К. Вельтман, О. Лебедів, Я. Гаврилова, О. Ліпута та інші. В той же час, питанню формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму засобами цифрових технологій приділено недостатньо уваги. Потребує дослідження проблема впливу віртуальності на формування культурного досвіду фахівців у процесі реалізації інноваційних туристичних практик цифрового суспільства.

Мета статті полягає у дослідженні нових форм культури електронного типу, аналізі можливостей впровадження засобів цифрових технологій у процес формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму

Матеріал і методи дослідження

Основними методами дослідження є: системно-структурний метод – для узагальнення та класифікації основних понять; абстрактно-логічний – при визначенні основних проблем функціонування віртуального туризму в Україні та можливостей для його подальшого розвитку; статистичні методи – при демонстрації основних тенденцій туристичної галузі; метод моделювання дозволяє осмислити процеси технологізації і віртуалізації туристичної діяльності, що призводять до появи нових форм туристичної поведінки та дозволяє уточнити тенденції розвитку інноваційних туристичних практик у процесі формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму.

Результати та їх обговорення

У контексті процесів, що відбуваються сьогодні, а саме глобального конструювання світового соціокультурного простору набуває актуальності проблема формування культурного досвіду фахівців сфери туризму, накопичення якого змінюватиме моделі туристичної поведінки. Відбувається зміна форм комунікації в сучасному інформаційно-комунікаційному середовищі, що впливатиме на осучаснення форм самовираження й самоідентифікації майбутніх фахівців сфери туризму.

Важливо те, що зайнятість у туристичній галузі, за твердженням учених, зокрема вклад подорожей та туризму в ринок праці до 2033 року буде значним, оскільки в туристичній галузі буде зайнято до 430 млн осіб порівняно з 334 млн у 2019 році. Це приблизно одне із дев'яти робочих місць у світі. Саме тому, посилюється увага до трансформації сутності туризму у цифровому суспільстві, оскільки віртуальна реальність вимагає іншого уявлення про культурну взаємодію на основі накопиченого досвіду. Мова йде про оволодіння цифровими технологіями, які дозволяють перетворити культурний досвід майбутніх фахівців сфери туризму з пасивного на інтерактивний.

На думку С. Дичківського «Повсякденні практики комунікативно-інформаційної взаємодії у віртуальній реальності XXI століття є чинником появи нового типу нелінійного, особистісно-орієнтованого пізнання картини світу й сформували особливий вид мислення - віртуальне мережеве мислення - і віртуальний психотип користувача» (Дичківський, 2019).

Потрібно враховувати той факт, що в постковідний період змінилися пріоритети споживачів туристичних послуг (наприклад відмова від групових турів на користь індивідуальних подорожей, підвищення попиту на туристичні об'єкти комфорт-класу тощо), що ставить перед системою підготовки фахівців сфери туризму нові завдання

і пріоритети. Зокрема, значно збагачені можливості «віртуальної» взаємодії з об'єктами дослідження чи вивчення, що передбачає «нові підходи до професійної підготовки фахівців, зміщення акцентів на віддалену комунікацію, оперування значними базами даних» (Безкоровайна Л.В., 2018). Згідно з дослідженням Google Travel 74% мандрівників планують свої поїздки в Інтернеті, тоді як лише 13% все ще використовують туристичні агенції для їх підготовки [10].

Характерним є просування нової цифрової культури в туристичній діяльності, яка базується на віртуальних образах туристичних об'єктів, використанні елементів віртуалізації на веб-сайтах або в мобільних додатках (Коломієць А.М., 2013). Це дозволяє користувачам відчувати цифрову версію готельного номера або навіть «відвідати» одну з розташованих поруч видатних пам'яток. Саме тому, актуалізується проблема оволодіння майбутніми фахівцями з туризму засобами цифрових технологій, які містять різнопланову культурну інформацію (Афанасьєва Л., 2017).

Згідно статистичних даних, цифрові технології вкрай важливі для туристів як при виборі напрямку подорожі, так і під час нього. Зокрема, при плануванні подорожі 80% українських туристів вивчають відео і фотографії, розміщені в соціальних мережах і стосуються обраної дестинації, 86% під час подорожі вважають головним наявність мобільного зв'язку, 73% туристів вважають, що електронні посадочні талони і квитки значно спрощують подорож, 75% туристів залишають свої відгуки на оглядових сайтах, 37% туристів необхідний консьєрж-сервіс в смартфоні під час поїздки, 69% хочуть отримувати максимально можливий обсяг інформації про дестинації, в яку вони приїхали; в середньому в подорож туристи використовують 17 різних мобільних додатків [12].

Однією з переваг використання цифрових технологій є персоналізація обслуговування в туризмі.

В процесі дослідження проблеми, було з'ясовано, що в Україні невинно зростає частка користувачів інтернет мережі. Зазначимо, що саме у 2021 році вперше на території країни інтернет випередив телебачення, як потенційне джерело інформації. Згідно проведеного опитування, яке було реалізовано компанією Research&Branding Group, більша частка респондентів обрала інтернет, як головний ресурс інформації, далі телебачення, радіо та інші джерела (Рис.1) [15].

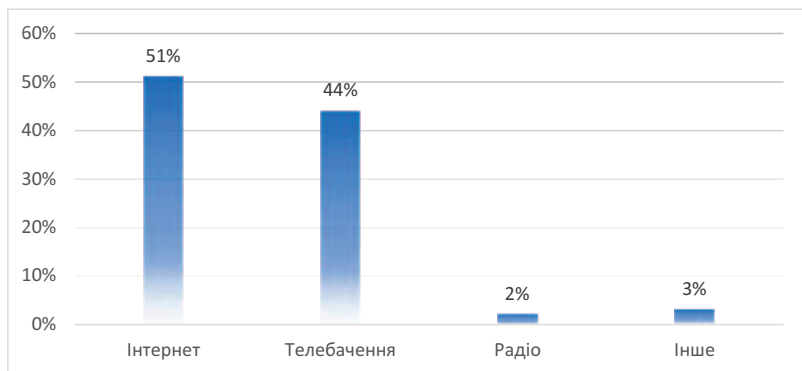

Рис.1. Співвідношення попиту на соцмережі, як головного джерела інформації в країні Складено авторами за матеріалами: (UNWTO, 2021a)

В той же час кількість користувачів глобальною мережею у світі невинно зростає про це свідчать статистичні дані дослідницьких компаній Data Reportal, Hootsuite та We Are Social (Рис. 2).

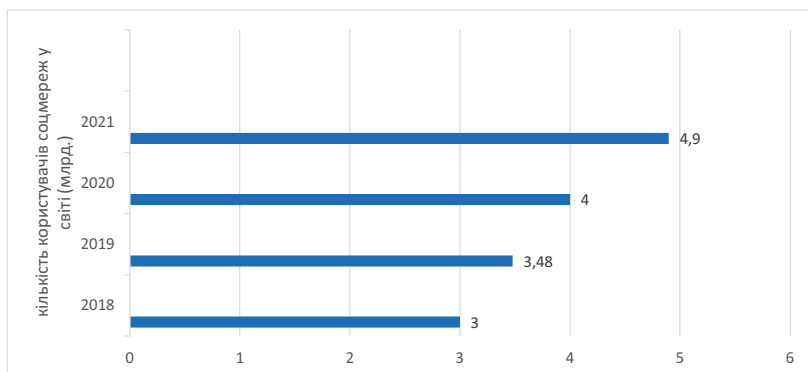

Рис. 2. Динаміка кількості користувачів соцмереж у світі, млрд. осіб Складено авторами за матеріалами: (UNWTO, 2020; Global Impact..., 2022)

Також варто зазначити, що Україна знаходиться в процесі глобалізації, а тому кількість користувачів інтернет мережі, а зокрема соцмереж постійно зростає. До 2020 року кількість інтернет-користувачів поступово збільшувалася в середньому на декілька мільйонів у рік, але із-за поширення Covid-19 населення країни більшу частину свого часу почало проводити вдома, куди перемістилися робота та навчання, що спричинило збільшення потоку віртуальної інформації та міжособистісного спілкування. Як наслідок, це число зросло з 19 млн користувачів до позначки у 26 млн. (Рис.3)

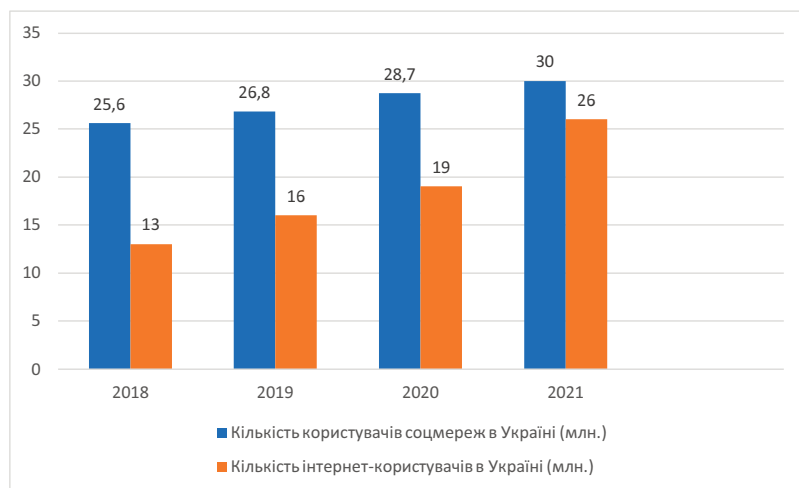

Рис.3 Динаміка кількості користувачів інтернет мережі та соцмереж в Україні, млн. осіб Складено авторами за матеріалами (UNWTO, 2021b).

Для сучасного етапу розвитку туристичної індустрії характерним є становлення нових культурних практик комунікативного характеру, які потрібно активно впроваджувати в професійну підготовку фахівців сфери туризму. Повністю погоджуємося з думкою, що інтернет-технології та інтелектуальні комп'ютерні системи створюють якісно нові можливості для розробки туристичних продуктів, використання туристичної інфраструктури, освоєння культурної спадщини (Галицька М.М., 2014).

Важлива роль у реалізації завдань «Стратегії розвитку туризму та курортів в Україні на період до 2026 року» належить неперервній професійній туристичній освіті, якість якої потребує удосконалення. Саме тому, першочерговим завданням підготовки майбутніх фахівців сфери туризму є їх готовність до реалізації культурного досвіду на етапі професійне самовизначення (Стратегії, 2017).

В.К. Федорченко стверджує, що «немає необхідності доводити, що економічний і культурний потенціал держави залежить від стану туристської індустрії. В цьому значенні держава зацікавлена в розвитку як туризму, так і туристської освітньо-педагогічної парадигми, надання цим сферам пріоритетної державної значущості (Федорченко В.К., 2005).

Сучасні темпи постіндустріального суспільства, для якого характерними є замкнутість і обмеженість простору, актуалізують можливість набуття культурного досвіду через подорожі (Лозовецька В.Т., 2016). Нами були визначені способи набуття такого досвіду майбутніми фахівцями сфери туризму, до яких віднесені: засвоєння нових форм туристичної поведінки на основі реалізації комунікативної діяльності в контексті культуротворчого поля та в процесі формування культурного досвіду; оволодіння культурним контекстом, новими формами культури в процесі реалізації інноваційних туристичних практик (індивідуальних і колективних), в основі яких лежать цифрові технології (рис. 4).

Рис. 4. Способи набуття культурного досвіду майбутніми фахівцями сфери туризму

Культурний досвід в умовах цифрового суспільства передбачає формування віртуального туристичного простору й туристичних практик пізнавального характеру. При вивченні дисциплін «Комунікативні технології в суспільстві», «Інформаційні і цифрові технології у сфері туризму», «Організація екскурсійної діяльності», «Організація туристичних подорожей» та інших процес формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму включає елементи комп'ютерної візуалізації, використання цифрових засобів при конструюванні взаємодії з представниками інших культур тощо.

Персоналізація моделей туристичної поведінки майбутніх фахівців сфери туризму реалізується завдяки електронним ресурсам, елементам дистанційних технологій, мультимедійному обладнанню, які функціонують у навчальному середовищі (MOODLE).

Платформа Moodle, на якій базується дистанційне навчання передбачає використання комп'ютерного обладнання, мережевих технологій, текстової інформації, відео матеріалів, специфічних форм контролю у вигляді процедури тестування, а також інтерактивних дій: написання есе, рефератів, письмових повідомлень, спілкування за допомогою програми Skype.

Найбільш поширеними є наступні види дистанційних технологій: - чат-заняття, які проводяться синхронно, коли всі учасники мають одночасний доступ до чату; - веб-заняття, або дистанційні лекції, конференції, семінари, ділові ігри, лабораторні роботи, практикуми та інші форми навчальних занять, що проводяться за допомогою засобів телекомунікацій та інших можливостей інтернету; - телеконференції, що проводяться, на основі списків розсилки з використанням електронної пошти (Божко Л.Д., 2016).

Аналіз процесу формування культурного досвіду майбутніх фахівців з туризму в умовах цифрового суспільства із застосуванням системного підходу дозволив виокремити його структурні компоненти. Структура системи представлена у вигляді розробленої й апробованої структурно-функціональної моделі процесу формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму, яка уявляє собою цілісну систему зі взаємопов'язаними компонентами, а саме: міжкультурна комунікативна взаємодія, трансляція культурних зразків життя та поведінки; форми культурного досвіду.

Основними ознаками моделі системи є самостійність пов'язаних частин, наявність внутрішньої організації, підпорядкованість і співпорядкованість компонентів, цілеспрямованість по суті, стійкість і динамічність, необхідність управління. Модель системи формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери з туризму є теоретичним узагальненням системи, у якій виявляються всі її ознаки. У моделі відображено компоненти, кожен з яких

має свої завдання функціонування, спрямовані на досягнення основної мети. Зокрема до форм культурного досвіду ми віднесли електронний туризм, розвиток віртуального мислення в процесі реалізації культурних практик; власні автономні комунікативні практики.

Формування культурного досвіду в умовах цифрового суспільства відбувається через цифрові засоби, цифрові технології, цифрову культуру, сучасний віртуальний простір тощо. Ми дійшли висновку, що культурний досвід майбутніх фахівців з туризму формується шляхом оволодіння новими засобами комунікації в процесі реалізації туристичних практик; уявляє собою інтегроване особистісне утворення, що відображає готовність до культуротворчої діяльності та культурної комунікаційної взаємодії в процесі реалізації туристичних програм.

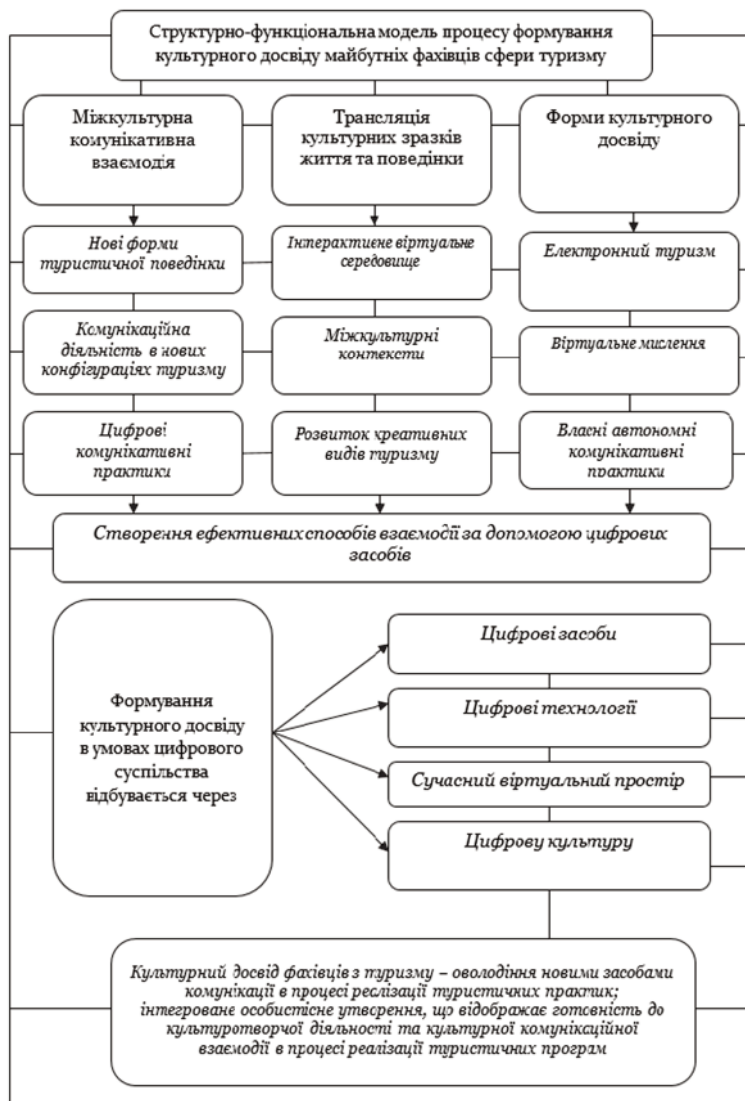

Рис. 5. Структурно-функціональна модель процесу формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму в умовах цифрового суспільства (розроблена авторами)

Висновки

Структурні перетворення в туристичній індустрії потребують трансформацій підготовки майбутніх фахівців сфери туризму до використання нових інтернет-технологій в туристичній діяльності. Мова йде про засвоєння нових форм культури електронного типу, про персоналізацію моделей туристичної поведінки майбутніх фахівців сфери туризму в умовах сучасного віртуального простору, що є основою культурного досвіду накопиченого в процесі професійної підготовки.

Література

1. Афанасьєва Л., Музя Є., Колева К., Олексенко Р. Міжкультурний діалог в контексті єднання України. *Українознавчий альманах*. 2017. Вип. 21. С. 15–20.
2. Дичковський, С. Культурний туризм як сфера реалізації дозвіллевих технологій та віртуального досвіду. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, 2019. 3. С. 89–95.
3. Безкоровайна Л.В. Теоретичні і методичні засади професійної підготовки майбутніх фахівців з туризмознавства у вищих навчальних закладах: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Запорізький національний університет Міністерства освіти і науки України. Запоріжжя. 2018. 713 с.
4. Божко Л.Д. Віртуальна культура в епоху постмодерну: туристські практики. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2016. № 4. С. 11–15.
5. Галицька М.М. Міжкультурна комунікація та її значення для професійної діяльності майбутніх фахівців. *Освітологічний дискурс*. 2014. № 2. С. 23–32.
6. Коломієць А.М. Електронне навчання як засіб підвищення якості підготовки фахівців сфери туризму. *Вісник ЛДУ. Педагогічні науки*. БЖД. № 8. 2013. С. 263–267.
7. Лозовецька В.Т. Концептуальні засади формування професійної компетентності фахівця туризму. URL: <http://dok.znaimo.com.ua/docs/index15862.html>.

8. Про схвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року : розпорядж. Кабінету Міністрів України від 16.03.2017 № 168-р. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/168-2017-%D1%80#n9>.

9. Стандарт вищої освіти України першого (бакалаврського) рівня галузі знань 24 «Сфера обслуговування» спеціальності 242 «Туризм». URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/12/21/242-turizm-bakalavr.pdf> (дата звернення: 30.04.2023)

10. Офіційний сайт Всесвітньої ради з подорожей і туризму. World Travel and Tourism Council WTTC. URL: <http://www.wttc.org>

11. Федорченко В.К. *Теоретичні та методичні засади підготовки фахівців для сфери туризму*: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Інститут педагогіки і психології професійної освіти АПН України. К., 2005. 512 с.

12. Щука Г., Чорна Л. Ковальська Л. Підготовка фахівців галузі туризму в світлі нової парадигми вищої освіти. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: педагогічні науки*. 2020. С. 455–467.

13. Creative Tourism as an Inductor of Co-Creation Experiences: The Creatour Project in the Algarve. Available at: Creative Tourism as an Inductor of Co-Creation Experiences: The Creatour Project in the Algarve: Business & Management Book Chapter. IGI Global (igi-global.com) (accessed 18 January 2022).

14. Creative Destinations and the Rooster of Barcelos («Galo de Barcelos»). Available at: Creative Destinations and the Rooster of Barcelos («Galo de Barcelos»): Business & Management Book Chapter. IGI Global (igi-global.com) (accessed 18 January 2022).

15. UNWTO World Tourism Barometer and Statistical Annex, January 2021. URL: <https://www.e-unwto.org/toc/wtobarometereng/19/1>.

16. United Nations World Tourism Organization (UNWTO). Impact Assessment of the COVID-19 Outbreak on International Tourism. 2020. URL: <https://www.unwto.org/impact-assessment-of-the-covid-19-outbreak-oninternational-tourism>.

17. UN Global Crisis Response Group, Global Impact of war in Ukraine on food, energy and finance systems. URL: <https://news.un.org/pages/wp-content/uploads/2022/04/UN-GCRG-Brief-1.pdf>.

18. UNWTO Tourism and covid-19 – Unprecedented economic impacts. URL: <https://www.unwto.org/tourism-and-covid-19-unprecedented-economic-impacts>.

Богатирьова Г.А., Басюк Л.В., Калашник М.Г.

Формування культурного досвіду фахівців сфери туризму в умовах цифрового суспільства

Анотація

Стаття присвячена дослідженню шляхів формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму в умовах цифрового суспільства. Автори вивчають умови формування культурного досвіду та способи його набуття через оволодіння: культурним контекстом віртуального простору, інноваційними туристичними практиками, цифровими технологіями та ін.

Визначено структуру процесу формування культурного досвіду майбутніми фахівцями сфери туризму, елементами якого стали обґрунтування виникнення нових конфігурацій туризму в умовах становлення цифрової культури; комунікативні практики на основі взаємодії з аудиторією за допомогою цифрових засобів; конструювання інноваційних форм цифрової трансформації (зокрема екскурсії по віртуальному музею, он-лайн виставки тощо).

Для досягнення мети були використані методи: системно-структурний метод; абстрактно-логічний – при визначенні основних проблем функціонування віртуального туризму в Україні та можливостей для його подальшого розвитку; статистичні методи –

при демонстрації основних тенденцій туристичної галузі; метод моделювання дозволяє осмислити процеси технологізації і віртуалізації туристичної діяльності, що призводять до появи нових форм туристичної поведінки та дозволяє уточнити тенденції розвитку інноваційних туристичних практик у процесі формування культурного досвіду майбутніх фахівців сфери туризму.

Визначено необхідність системного підходу до проблеми через розробку структурно-функціональної моделі процесу формування культурного досвіду фахівців сфери туризму в умовах цифрового суспільства на основі створення ефективних способів взаємодії з аудиторією за допомогою цифрових засобів.

Ключові слова: культурний досвід, культурні практики, моделі туристичної поведінки, віртуальна реальність, цифрова культура, засоби цифрових технологій.

UDC 001.891:378.47-05]:004.'24

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-48-65>

Automating Data Analysis in Scientific Research of Future Education Specialists Using the Google Apps Script Platform

Oleksandr Vasenko

Doctor of Philosophy in History (PhD),
Associate professor, Head of the Department of
Digital Methods of Teaching,
Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav
✉ 30, Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine, 08400
E-mail: vasenko.olexandr@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8895-4284>

Vasyl Yakuba

Doctor of Philosophy in History (PhD),
Associate professor of the Department of Digital Methods of
Teaching, Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav
✉ 30, Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine, 08400
E-mail: jakuba2w@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2228-8522>

Ihor Havrylov

Applicant/seeker for the third (educational and scientific)
level of higher education,
ESP «Vocational Education»
Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav
✉ 30, Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine, 08400
E-mail: 19701990Igor@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0436-3776>

Автоматизація аналізу даних у наукових дослідженнях майбутніх фахівців освітньої галузі на платформі Google Apps Script

Олександр Васильович Васенко

кандидат історичних наук, доцент,
завідувач кафедри цифрових технологій навчання,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська область,
Україна, 08401

Василь Володимирович Якуба

кандидат історичних наук, доцент кафедри
цифрових технологій навчання,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська область,
Україна, 08401

Ігор Сергійович Гаврилов

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
ОНП «Професійна освіта»
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська область,
Україна, 08401

Abstract. The article focuses on the role and potential of using the Google Apps Script platform as a tool for automating data analysis in scientific research for future specialists in the educational sphere. Thus, the article **aims** to systematize and summarize information about the possibilities and advantages of using digital tools, particularly the Google Apps Script platform, for automating data analysis in scientific research. The following research **methods** were employed: analysis and summarization

of technological capabilities and practical cases using the Google Apps Script platform based on existing scientific and methodological sources, modelling, and synthesis of obtained data. This contributed to understanding and assessing the potential of the designated tool for use by future specialists in the educational sphere. The possibility of optimizing various stages of scientific research using Google Apps Script was thoroughly analysed, particularly in data filtering and summarization, statistical analysis, creating graphs, and reporting. Considering the prospects of applying the synthetic method in the research process, the role of the specified tool in creating and expanding data for objective analysis is emphasized. The Google Apps Script platform facilitates the effective combination of analytical capabilities and automation, allowing researchers to better synthesize the obtained results and react promptly to the identified trends. Such a comprehensive approach to data processing creates unique opportunities for innovative research in the field of education, making it more accessible and interactive for use by researchers and practitioners. As a **result** of the study, the significance of digital tools, including the Google Apps Script platform, in preparing future education professionals was highlighted. The advantages and possibilities of this tool for implementing innovative approaches in data analysis in the field of scientific research were pointed out, emphasizing its potential for developing new methodologies and approaches in this field. In the context of the on-going evolution of educational approaches, the Google Apps Script platform serves not only as a data analysis tool but also as a catalyst for innovative thinking. In summary, it is worth noting that Google Apps Script is a powerful tool that provides opportunities for automating complex data processing processes in scientific research, even when employing the synthetic method. The use of this tool opens up possibilities for efficient analysis and processing of large volumes of information, even when it is critical, overcoming this challenge in modern scientific work. Its capabilities enable researchers to

focus on essential aspects of research, reducing time spent on routine data processing operations.

Keywords: Google Apps Script, synthetic method, automation, education sector, data analysis, digital tools

References

1. Gendron, M. S. (2014). *BI and the Cloud: Strategic Implementation Guide*. New Jersey: John Wiley and Sons, pp. 27-30.
2. Slater, N. (2010). *Cloud Computing in Education*. Policy Brief for UNESCO Institute for Information Technologies in Education, 11.
3. Voytovych, I. S., & others. (2019). *Cloud Technologies in Educational Institutions: Monograph*. Kyiv: RVV NPU named after M.P. Drahomanov. [in Ukrainian]
4. Nguyen, P. (2023). *Google Workspace for Education: A Study and Case Usage of Google Apps in the Classroom*. Keiva Gakuen University Research Bulletin, 23, 105-119.
5. Google Workspace. Apps Script. (n.d.). Retrieved November 6, 2023, from <https://developers.google.com/apps-script>.
6. Horváth, G., & Menyhárt, L. (2014). Teaching introductory programming with JavaScript in higher education. *Proceedings of the 9th International Conference on Applied Informatics Eger*, Vol. 1, 339–350. DOI: 10.14794/ICAI.9.2014.1.339.
7. Gabet, S. (2014). *Google Apps Script for Beginners*. Birmingham: Packt Publishing Ltd.
8. Ganapathy, R. (2016). *Learning Google Apps Script*. Birmingham: Learning Google Apps Script.
9. Ferreira, J. (2014). *Google Apps Script: Web Application Development Essentials*. USA: O'Reilly Media, Inc
10. Conner, N. (2008). *Google Apps: The Missing Manual: The Missing Manual*. USA: O'Reilly Media, Inc.
11. Shiohara, K. (2014). *Using Cloud Computing Platforms for Developing Software Applications in Low Cost*. Paper presented at the International Conference Applied Computing, 3-10.

12. Vouk, M. A. (2008). Cloud computing - Issues, research and implementations. *Journal of Computing and Information Technology*, 16(4), 235–246. DOI: <https://doi.org/10.2498/cit.1001391>.

13. Al-Emran, M., & Malik, S. I. (2016). The Impact of Google Apps at Work: Higher Educational Perspective. *International Journal of Interactive Mobile Technologies*, 10(4), 85-88.

14. Cannon-Bowers, J. A., & Bowers, C. A. (2007). Synthetic learning environments. In J. M. Spector, M. D. Merrill, J. van Merriënboer, & M. P. Driscoll (Eds.), *Handbook of research on educational communications and technology* (pp. 317-327). Mahwah: Lawrence Erlbaum.

Вступ

Загальний обсяг доступної інформації у світі стрімко збільшується, сприяють цьому факту процеси, пов'язані з інтеграцією інформаційно-комунікаційних технологій практично в усі сфери діяльності людини. З огляду на це, актуальним є питання автоматизації інформаційних процесів, особливо в частині аналізу великих обсягів даних. Особливо гостро ця проблема постає при проведенні наукових досліджень, де використання цифрових інструментів для швидшої та ефективної обробки інформації є ознакою професіоналізму та конкурентоздатності вченого.

Крім того, в рамках наукових досліджень важливо проаналізувати питання використання хмарних обчислень для оптимізації процесів роботи з даними в наукових дослідженнях. Відповідно до висновків Майкла Гендрона, заснованих на аналізі даних від Gartner, Національного інституту стандартів та технологій та експертів Microsoft, хмарні обчислення мають ключові складові. Серед обов'язкових елементів розглядаються: використання Інтернет-технологій, масштабована та адаптивна інфраструктура, відмовостійкість та доступність мережі, спільні ресурси та контрольований рівень доступу. До

необов'язкових аспектів відносяться: платні послуги, геореплікація, можливість самообслуговування та забезпечення безпеки (Gendron, 2014). Ці аспекти можуть бути використані в рамках наукових досліджень для підвищення ефективності аналізу даних та оптимізації процесів досліджень у науковій галузі.

Серед поширених моделей послуг науковці, зокрема Ніл Склейтер, виокремлюють три основні категорії:

- програмне забезпечення як послуга (SaaS: наприклад, Google Apps);
- платформа як послуга (PaaS: наприклад, Microsoft Azure);
- інфраструктура як послуга (IaaS: наприклад, веб-служби Amazon) (Sclater, 2010).

Одними з найпопулярніших прикладів хмарних технологій, що широко використовуються у наукових дослідженнях, є сервіси, які пропонують відомі корпорації, зокрема Google LLC та Microsoft. Створені ними цифрові екосистеми надають користувачам різноманітні інструменти для сприяння комунікації, співпраці та організації роботи (Войтович, 2019; Nguyen, 2023). Однією з особливостей хмарних обчислювальних сервісів Google є вбудовані засоби розробки, що значно розширюють можливості їх використання. Зокрема, платформа Google Apps Script, вбудована в Google Apps, яка є інструментом для кодування та розробки додатків, що дозволяє розширювати функціональні можливості електронних таблиць, пошти, документів та інших сервісів від Google. Такий інструментарій може значно полегшити процес проведення досліджень майбутніми фахівцями освітньої галузі, спрощуючи обробку та аналіз великих обсягів даних, а також покращуючи якість виконаних досліджень та розробок у галузі освіти (5).

Аналіз наукових публікацій з проблеми дослідження показує, що питанню застосування платформи Google Apps

Script для автоматизації процесу наукових досліджень не приділено належної уваги, а у науковій літературі є лише узагальнені розвідки.

Наприклад, використання сервісів Google, зокрема, й для наукових досліджень, висвітлено у напрацюваннях таких учених, як I. Войтович, P. Nguyen, M. Al-Emran, S. I. Malik, F. Ishtaiwa, I. Aburezeq та ін.

Загальні дані про платформу Google Apps Script та її можливості з автоматизації роботи в екосистемі Google присвячено роботи R. Ganapany, J. Ferreira, S. Gebet, N. Conner та інших.

Важливим джерелом інформації з описом роботи платформи є документація, яка розміщена за посиланням <https://developers.google.com/apps-script>.

Тому вивчення можливостей платформи Google Apps Script для автоматизації процесу аналізу даних в наукових дослідженнях є актуальним і потребує детального вивчення. Відтак, **метою статті** є систематизація та узагальнення інформації про можливості та переваги використання цифрових інструментів, зокрема платформи Google Apps Script, для автоматизації аналізу даних у наукових дослідженнях. Створення обґрунтованого огляду, який надасть чітке уявлення про потенційні можливості цього інструменту для здобувачів та фахівців освітньої галузі, сприяючи розумінню його ефективності та впливу на проведення наукових досліджень

Матеріал і методи досліджень

У процесі підготовки статті використовувалися різноманітні джерела та методи. До матеріалів, що були використані, входили наукові публікації, присвячені використанню цифрових інструментів у наукових дослідженнях та технічна документація, що дозволило всебічно проаналізувати потенціал платформи Google Apps Script для використання в межах розглянутої проблеми.

Паралельно, проводився аналіз освітньої галузі, щоб

усвідомити сучасні виклики та перспективи застосування цифрових інструментів у підготовці відповідних фахівців.

У рамках методології дослідження використовувалися різні підходи. Зокрема, було проведено аналіз і узагальнення технологічних можливостей та практичних кейсів із застосуванням платформи Google Apps Script на основі наявних наукових й науково-методичних джерел, моделювання та синтез отриманих даних. Це сприяло розумінню та оцінці потенціалу використання такого інструменту в професійній діяльності майбутніх фахівців освітньої галузі.

Результати та їх обговорення

Google Apps Script є платформою написання скриптів, розробленою компанією Google для створення додатків, які можуть використовуватися в Google Apps. Написання коду відбувається на мові програмування JavaScript і передбачає доступ до вбудованих бібліотек для додатків Google Apps, наприклад, GMail, Meet, Диск, Таблиці, Презентації, Клас, Форми, Календар тощо (5).

Оскільки Google Apps Script є платформою, яка працює в Google Apps, то це надає користувачу потужний інструментарій для автоматизації завдань у роботі з додатками. Подібне середовище розробки наявне в Microsoft Office, де в якості інтегрованої мови розробки, застосовується спрощена версія мови Visual Basic - Visual Basic for Applications – VBA.

Звернемо увагу, що мова програмування JavaScript, яка є найвідомішою реалізацією стандарту ECMAScript, була створена у 1996 році. JavaScript було розроблено компанією Netscape для власного браузера Navigator. На сьогодні, JavaScript є однією із найпоширеніших мов програмування завдяки використанню її в роботі різних вебплатформ та вебтехнологій (Horváth & Menyhárt, 2014).

Передбачалося, що JavaScript забезпечуватиме взаємодію користувача з об'єктною моделлю документу

(DOM). Ця модель базувалася на особливостях мови розмітки HTML, що описувала статичний вміст вебресурсу і розміщувалася на сервері. Така взаємодія дозволяє здійснювати динамічне керування DOM за допомогою браузера. Робота в середовищі браузера має кілька переваг, зокрема, вона звична та доступна скрізь із мінімальними налаштуваннями або взагалі без них, незалежно від платформи, тобто, не потребує додаткових апаратних ресурсів чи часу на налаштування. З розвитком технологій, зокрема, з появою Node.js (також і Google Apps Script), виконання JavaScript-скриптів стало можливим не лише в браузері користувача, а й на сервері з подальшим надсиланням користувачу результатів їх виконання.

Через різні реалізації стандарту ECMAScript важко точно встановити, які функції підтримує конкретна з них. Стандартною практикою, у такому випадку, є посилання на специфікацію версії стандарту. Крім того, наявність різних версій браузерів ускладнює розробку програм і вимагає застосування різних стратегій, щоб забезпечити виконання коду на клієнтському комп'ютері. Найпоширенішими стратегіями є застосування фреймворків, що забезпечують виконання функцій та реалізацію відповідного синтаксису JavaScript або полізаповнення (polyfill) - це специфічний код на JavaScript який здатний імітувати нові функції в застарілих браузерах. У більшості випадків мова JavaScript виконується на користувацькому комп'ютері, навіть у випадку, коли код написано на старій версії мови (Gabet, 2014).

Google Apps Script, як і JavaScript, є однією з реалізацій ECMAScript. Ключова відмінність між JavaScript та Google App Script, полягає у тому, що Google App Script виконується на сервері Google, а тому його робота не залежить від машини користувача чи браузера. У той же час, середовище виконання (runtime environment) Apps Script містить механізм JavaScript, який здійснює аналіз та виконання коду сценарію і є в усіх веббраузерах, тобто, забезпечує правила доступу до

пам'яті, способи взаємодії з операційною системою комп'ютера користувача та синтаксис програми. Історично склалося, що сценарій Apps працює на основі інтерпретатора JavaScript Mozilla Rhino. Це зумовлювало використання в сценаріях синтаксису JavaScript (ES5), оскільки ця версія підтримується середовищем виконання Rhino. Для того, щоб використовувати в сценарії сучасний синтаксис та функції JavaScript, у розробників є можливість реалізовувати свої сценарії в середовищі виконання V8, яке застосовується в Chrome та Node.js. Як приклад, при здійсненні такої міграції, є можливість використання `let`, `const` та інших популярних функцій, включених до синтаксису ECMAScript (Ganapathy, 2016).

Як уже зазначалося, сценарій Apps виконується не в браузері користувача, а отже, він не має доступу до API (прикладного програмного інтерфейсу) DOM (об'єктної моделі документу) та Window. Варто уточнити, що JavaScript, від початку, власне, і розроблявся для забезпечення можливості маніпулювання DOM на стороні клієнта, а Google Apps Script позбавлений такої можливості. Проте, вибір JavaScript як мови Google Apps Script є обґрунтованим вибором, пов'язаним, крім популярності мови JavaScript, ще й можливістю розширення служб HTML, тобто з тими із них, що взаємодіють з Google Apps Script на стороні клієнтської машини і запускаються у браузері (Ferreira, 2014).

Отже, Google Apps Script розширює можливості Google Apps. Сценарії можуть поліпшувати функціонування певних продуктів Google, додаючи елементи інтерфейсу користувача, які при активації виконують програму Google Apps Script. Найпоширенішим прикладом є запуск сценарію із спеціального пункту меню в Документах Google, Таблицях, Презентаціях або Формам, але функції сценарію можна також активувати, натискаючи на зображення та малюнки в Google Таблицях (Conner, 2008).

Оскільки розробка програм здійснюється на сервері Google, то для оптимізації виконання сценаріїв різних користувачів, сервіс здійснює певні обмеження та накладає квоти на обчислювальні процеси. Наприклад, обмеження швидкості на повторення операцій - не можна виконувати програму більше ніж 30 разів за секунду, незалежно від кількості запусків такої програми впродовж доби. Або, квоти на кількість операцій, наприклад, не можна надіслати електронні листи більш ніж 100 різним одержувачам протягом доби (5).

Важливою особливістю Google Apps Script є можливість планування та запуск сценаріїв без необхідності входу в систему. Користувач може налаштувати різні типи активаторів (тригерів), що будуть запускати відповідні функції о певній годині чи після відкриття документу, тощо.

Окремо варто звернути увагу, що створений за допомогою Google Apps Script сценарій може бути опублікований у вигляді вебпрограми, за допомогою служби HTML (для обслуговування вебсторінок, згенерованих додатком) або служби вмісту (для обслуговування даних із програми). Вказані вебпрограми здатні обслуговувати як GET так і POST, виконуючи функції на сервері Apps Script і забезпечуючи зручний спосіб доступу до ресурсів документу програмам, що не належать до Apps Script (Ganapathy, 2016).

Автоматизація обробки даних у Google Sheets завжди була ключовим аспектом у наукових дослідженнях. За допомогою Google Apps Script, цей процес стає ще більш ефективним та зручним. Створення скриптів у Google Sheets відкриває широкі можливості для автоматизації рутинних операцій з даними, що робить аналіз більш точним та швидким (Ferreira, 2014).

Один із ключових аспектів цієї автоматизації - можливість зчитування даних з різних джерел та їх обробка в одному місці. Google Apps Script дозволяє налаштувати автоматичне зчитування інформації з інших таблиць або

навіть зовнішніх джерел, тим самим спрощуючи процес збору необхідних даних. Google Apps Script дозволяє створювати автоматизовані резервні копії та забезпечує захист даних, надаючи можливість відновлення інформації в разі їх втрати. Додатково, інтеграція з іншими інструментами Google, такими як Google Forms або Google Analytics, дає можливість автоматично збирати дані та аналізувати їх безпосередньо у Google Sheets, забезпечуючи єдність процесу обробки і аналізу (Shiohara, 2014; Vouk, 2008).

У контексті наукових досліджень у сфері освіти, Google Apps Script виявляється потужним інструментом, оскільки він дозволяє взаємодіяти з різноманітними зовнішніми сервісами шляхом використання API. Скрипти, які створені з використанням Google Apps Script, здатні отримувати доступ до різноманітних джерел даних, що знаходяться поза межами екосистеми Google. Це відкриває можливості для отримання інформації з різних платформ, таких як соціальні мережі, вебсервери, CRM-системи, бази даних тощо (Ganapathy, 2016).

Ще однією перевагою інтеграції через API є здатність скриптів Google Apps Script автоматично отримувати та оновлювати дані з різних джерел, що спрощує процес узагальнення актуальної інформації для досліджень. Однак, необхідність наявності знань у роботі з API сервісів може виявитися складністю для дослідників без відповідного технічного досвіду. Вцілому, можливості інтеграції Google Apps Script з різноманітними зовнішніми сервісами за допомогою API розширюють можливості дослідників у зборі, обробці та аналізі даних для наукових досліджень у галузі освіти (Ferreira, 2014).

Проведення наукових досліджень вимагає систематичного аналізу та обробки великих обсягів даних з опитувань та експериментів. Використання Google Apps Script, у цьому контексті, виявляється надзвичайно ефективним завдяки його здатності автоматизувати та прискорити цей процес.

Однією з ключових можливостей Google Apps Script є здатність фільтрації та групування великого обсягу даних з опитувань. Наприклад, скрипти можуть аналізувати відповіді, відсортовувати їх за вказаними умовами та групувати відповідно до різних параметрів. Це дозволяє швидко і точно виділити та підсумувати дані, що сприяє більш глибокому аналізу та отриманню цінної інформації для дослідження (Al-Emran & Malik, 2016).

Крім того, Google Apps Script забезпечує можливість автоматичної генерації звітів та графіків на основі оброблених даних. Це значно спрощує процес візуалізації результатів, надаючи науковцям зручні та інформативні інструменти для подальшого аналізу і подання результатів досліджень (Ganapathy, 2016).

Застосування Google Apps Script у наукових дослідженнях з галузі освіти не лише підвищує швидкість обробки даних, але й знижує ймовірність допущених помилок, підвищуючи точність та надійність отриманих результатів. Це сприяє більш ефективному проведенню досліджень та прийняттю обґрунтованих рішень у сфері освіти.

Розглядаючи питання виявлення та визначення контекстів у процесі проведення наукового міждисциплінарного дослідження, аналізу та розкриття їх сутності, а також для створення і розуміння тенденцій, пропонується використовувати метод, який отримав назву «синтетичний метод». Головна ідея його полягає у поєднанні різноманітних аспектів та даних з різних джерел для отримання комплексної, більш повної та об'єктивної мапи питань. Цей метод використовується для синтезування інформації з різних наукових дисциплін або джерел, що дозволяє отримати нові або більш глибокі знання. Об'єднуючи дані, підходи та інструменти з різних галузей, синтетичний метод сприяє збагаченню аналізу та розумінню досліджуваної теми, створюючи можливість для нових висновків та глибшого осмислення.

Використання синтетичного методу в наукових дослідженнях підкреслює важливість врахування різноманітних аспектів та джерел інформації для отримання більш повного і об'єктивного розуміння проблеми чи явища. Застосування синтетичного методу дозволяє врахувати ширший спектр сценаріїв, які можуть бути важко або неможливо представленими за допомогою реальних даних. Це дозволяє дослідникам проводити більш ретельний аналіз та експерименти, охоплюючи різноманітні умови, які сприяють більш повному розумінню, зокрема, й освітнього процесу і можливостей оптимізації навчальних стратегій (Cannon-Bowers & Bowers, 2007).

Синтетичний метод, у контексті наукових досліджень, використовується для створення або розширення наборів даних з метою підтримки аналізу та експериментів. Застосування Google Apps Script дозволяє автоматизувати цей процес шляхом створення скриптів, які генерують великі обсяги штучних даних, або розширюють існуючі набори для подальшого використання у дослідженнях у галузі освіти.

Наприклад, можна створити скрипт, який генерує синтетичні дані для імітації різних сценаріїв у навчальному середовищі. Це може включати створення великої кількості варіацій відповідей учасників опитувань або різних показників, які моделюють різноманітні умови навчання.

Отже, Google Apps Script є потужним інструментом, який надає можливості автоматизації складних процесів обробки даних у наукових дослідженнях, навіть при застосуванні синтетичного методу. Використання цього засобу відкриває можливості для ефективного аналізу та обробки великого обсягу інформації, що є критичним для такої роботи у сучасних наукових дослідженнях. Його можливості дозволяють науковцям зосередитися на суттєвих аспектах дослідження, зменшуючи час на рутинні операції обробки даних.

Висновки

Використання платформи Google Apps Script в якості інструменту для автоматизації аналізу даних у наукових дослідженнях майбутніх фахівців освітньої галузі є не лише потужним, але й перспективним напрямом діяльності. Засоби, що надає цей інструмент, спрощують процес обробки та інтерпретації даних, дозволяючи дослідникам ефективно впроваджувати цифрові технології у свою дослідницьку роботу.

Можливості автоматизації аналізу даних, надані Apps Script, дозволяють не лише оптимізувати процес збору та обробки інформації, а й розширюють можливості використання цифрових інструментів для здійснення більш глибокого та досконалого аналізу. Зокрема, за допомогою скриптів, створених у межах Google Apps Script, можна автоматизувати фільтрацію, обробку та узагальнення даних, що дозволяє дослідникам зосередитися на аналізі отриманих результатів.

Більше того, платформа Google Apps Script відкриває можливості для синтетичного методу у дослідженнях, сприяючи створенню або розширенню даних для більш об'єктивного та репрезентативного аналізу. Цей інструмент виступає як потужний каталізатор для створення інноваційних підходів у використанні цифрових технологій у сучасних наукових дослідженнях у галузі освіти.

Отже, платформа Google Apps Script виявляється перспективним та вискоелективним інструментом для майбутніх фахівців освітньої галузі, допомагаючи їм не лише в оптимізації процесів дослідження, але й в розвитку нових методологій та підходів до аналізу та інтерпретації даних у науковій сфері.

Література

1. Gendron M. S. BI and the Cloud. *Strategic Implementation Guide*. New Jersey: John Wiley and Sons, 2014. PP. 27-30.

2. Sclater N. Cloud Computing in Education. *Policy Brief for UNESCO Institute for Information Technologies in Education*. 2010. 11 p.
3. Хмарні технології в навчальних закладах: монографія / І. С. Войтович та ін. Київ: РВВ НПУ імені М. П. Драгоманова, 2019. 286 с.
4. Nguyen P. Google Workspace for Education: A Study and Case Usage of Google Apps in the Classroom. *Дослідницький бюлетень університету Кейва Гакуен*. 2023. № 23. P.105-119.
5. Google Workspace. Apps Script. URL: <https://developers.google.com/apps-script>. (Дата звернення 06.11.2023).
6. Horváth G., Menyhárt L. Teaching introductory programming with JavaScript in higher education. *Proceedings of the 9th International Conference on Applied Informatics Eger*. Hungary, January 29–February, 2014. Vol. 1. PP. 339–350. DOI: 10.14794/ICAI.9.2014.1.339.
7. Gabet S. Google Apps Script for Beginners. Birmingham: Packt Publishing Ltd. 2014. 316 p.
8. Ganapathy R. Learning Google Apps Script. Birmingham: Learning Google Apps Script. 2016. 232 p.
9. Ferreira J. Google Apps Script: Web Application Development Essentials. USA: O'Reilly Media, Inc. 2014 p. 216 p.
10. Conner N. Google Apps: The Missing Manual: The Missing Manual. USA: O'Reilly Media, Inc. 2008. 712 p.
11. Shiohara K. Using Cloud Computing Platforms for Developing Software Applications in Low Cost. *International Conference Applied Computing*, 2014. PP. 3-10.
12. Vouk M. A. Cloud computing - Issues, research and implementations. *Journal of computing and information technology*, 2008. Vol. 16 № 4. PP. 235–246. DOI: <https://doi.org/10.2498/cit.1001391>.
13. Al-Emran M., Malik S. I. The Impact of Google Apps at Work: Higher Educational Perspective. *International Journal of Interactive Mobile Technologies*, 2016. № 10 (4). PP. 85-88.

14. J. A. Cannon-Bowers, and C. A. Bowers, «Synthetic learning environments», in Handbook of research on educational communications and technology, J. M. Spector, M. D. Merrill, J. van Merriënboer, and M. P. Driscoll, Eds. Mahwah: Lawrence Erlbaum, 2007, pp. 317-327.

Васенко О.В., Якуба В.В., Гаврилов І.С.

Автоматизація аналізу даних у наукових дослідженнях майбутніх фахівців освітньої галузі на платформі Google Apps Script

Анотація

Під час проведення даного дослідження було ретельно проаналізовано роль та перспективи використання інструменту Google Apps Script у сфері наукових досліджень, спрямованих на формування майбутніх фахівців освітньої галузі. **Метою статті** – систематизація та узагальнення інформації про можливості та переваги використання цифрових інструментів, зокрема платформи Google Apps Script, для автоматизації аналізу даних у наукових дослідженнях. Використано наступні **методи дослідження** – проведено аналіз та узагальнення технологічних можливостей та практичних кейсів із застосуванням платформа Google Apps Script на основі наявних наукових та науково-методичних джерел, моделювання та синтез отриманих даних. В **результаті** аналізу встановлено, що Google Apps Script є ефективним інструментом для автоматизації процесів аналізу та обробки даних, надаючи широкий спектр можливостей для оптимізації кожного етапу наукових досліджень. Особлива увага у дослідженні приділялася важливості цього інструменту у проведенні фільтрації та узагальнення отриманих даних. Зокрема, Google Apps Script забезпечує можливість автоматичної обробки даних з опитувальних форм, що дозволяє систематизувати і агрегувати інформацію за різними критеріями, що є ключовим у підготовці високоякісних наукових досліджень. Також, виявлено, що інструмент дозволяє створювати графіки та візуалізації, що робить процес аналізу результатів більш зрозумілим та доступним.

Однією з важливих висновків цього дослідження, є те, що використання Apps Script у наукових дослідженнях в галузі освіти дає нові можливості для створення інноваційних підходів та методик. Цей інструмент відкриває шляхи для удосконалення якості наукових робіт, допомагаючи науковцям швидше здійснювати аналіз, отримувати об'єктивні результати та виявляти нові тенденції у сфері освіти. Тому підготовка майбутніх фахівців, зокрема і в галузі освіти, повинна здійснюватися враховуючи не лише комплексний підхід і використання цифрових інструментів, а й застосування технологій автоматизації роботи з даними, зокрема і платформи Google Apps Script.

Ключові слова

Google Apps Script, синтетичний метод, автоматизація, освітня галузь, аналіз даних, цифрові інструменти

UDC 373.5.091.313:004

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-66-84>

Organization of Project Activities of 5-6 Grade Students in Computer Science Lessons: Scientific and Theoretical Analysis

Oleksii Honcharenko

Doctor of Historical Sciences (Dsc), Professor,
Professor of the Department of Theory and Methods
of Technological Education and Computer Graphics,
Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav,

✉ 30, Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine, 08401

E-mail: oleksijghoncharenko@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8882-6397>

Організація проєктної діяльності учнів 5–6 класів на уроках інформатики: науково-теоретичний аналіз

Олексій Миколайович Гончаренко

доктор історичних наук, професор,
професор кафедри теорії і методики
технологічної освіти і комп'ютерної графіки,
Університету Григорія Сковороди в Переяславі

✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська область,
Україна, 08401

Abstract

The study is devoted to the problem of scientific and theoretical analysis of the possibilities of the practical application

of project activities for 5–6 grades students in Computer science lessons. **The aim of the article** is to justify the importance and relevance of the implementing educational projects by 5–6 grades students, solving research tasks, which should lead to the formation of comprehensive skills, information literacy and culture. **Methods.** To achieve the aim, the author used the following methods: analysis, synthesis of regulatory, legal, scientific and pedagogical sources, generalization. **Results.** The relevance of the problem of application of project technology in the study of the educational subject «Computer science» by students has been proven. The project method should be considered as a system of education, according to which students acquire knowledge and skills in the process of planning and performing gradually more complex practical tasks. The project-based learning environment is dominated by students' self-activity and activity. This pedagogical technology should be implemented in several stages and be cyclical in its implementation. At the same time, project activities should be carried out in several stages, which include: constructive, value-oriented and evaluative-reflective. Project technology should include: transformation of the student into the central figure of the educational process; the absence of reproductive learning with the simultaneous dominance of cognitive activity; independent acquisition and the possibility of applying the acquired knowledge; joint reasoning, discussion and research; respect for students, taking into account the integral personality of students; the presence of an important problem; creativity; structuring the content of the project; the presence of the final version. It is emphasized that the work on the educational project should involve free choice of the project by students and consideration of their interests, independence and problem solving, integration of knowledge, skills and abilities from other fields of science and technology, creativity, practical application of the acquired knowledge, and gaining individual experience. Computer science teachers should focus on the individual characteristics of students

in grades 5–6, as youth of this age have differentiated, stable and effective cognitive interests. Accordingly, it is necessary to stimulate students' cognitive interest through activities that are practically oriented. In turn, this allows you to introduce students to a problematic situation that will affect their intelligence, will, emotions, feelings, desires and actions. Given these circumstances, a Computer science teacher should use such methods as brainstorming, analogies, modulation, and cataloging in project activities. The use of the brainstorming method leads to the activation of students' cognitive activity; the method of analogies deals with the formulation of hypotheses; modeling leads to independent construction of models, development of new notation systems, creation of ideal subject environments; cataloging helps to the compilation of stories in accordance with the questions posed by the teacher. **Conclusions.** It is noted that when organizing the project activity of students in grades 5–6, school teachers should take into account the mandatory application of the principle of continuity to the education of this age category pupils (the initial stage of implementation of the NUS Concept in primary school; project skills acquired by primary school pupils; available IT competencies; low level of independence); types of independent work, appropriate and adequate to the age characteristics of pupils; the presence of a learning problem in the organized project activity; personal and collective creativity; and the development of the project activity. The educational outcome of organizing project activities in Computer science lessons is the integration of theoretical and practical knowledge, search and research activities, the students' orientation in the information space, the critical evaluation of information, the formation of skills to analyze, systematize, generalize the material obtained, the development of skills for cooperating and self-educating in the solving practical problems process.

Keywords: project, project activity, independence, creativity, educational problem, interactive learning methods.

References

1. Barbolina, T.M. (2007). Shkilnyi kurs informatyky ta metodyka yoho vykladannia: Navchalnyi posibnyk. Ch. 1. Zahalna metodyka. [School course of informatics and its teaching method: Study guide. Part 1. General methodology]. Poltava: Poltavskiy derzhavnyi pedahohichnyi universytet im. V.H.Korolenka. 124 [in Ukrainian].
2. Informatychna osvitalia haluz: 5–6 klasy (adaptatsiinyi tsykl) Novoi ukrainskoi shkoly: metodychnyi posibnyk dlia vchyteliv zakladiv zahalnoi serednoi osvity. (2022). [Information field of education: grades 5–6 (adaptation cycle) of the New Ukrainian School: methodical guide for teachers of general secondary education institutions]. Ukl. T.V.Svietlova, za red. I.V.Udovychenko. Sumy: NVV KZSOIPPO. 50 [in Ukrainian].
3. Kyrychuk, V.O., & Nedilko, V.P., Rudenko, S.A., Prashko, O.V., Smotrin, V.O., Melnyk, M.Iu., Androsovykh, K.A., Veselka, Yu.B., Davydova, M.O. (2014). Tekhnolohii proektuvannia v praktytsi roboty zahalnoosvitnoho navchalnoho zakladu: teoretyko-praktychnyi aspekt. [Design technologies in the practice of work of a general educational institution: theoretical and practical aspect]. K.: Instytut obdarovanoi dytyny NAPN Ukrainy, 336 [in Ukrainian].
4. Kobernyk, O. (2012). Pidhotovka maibutnikh uchyteliv do zastosuvannia proektnoi tekhnolohii u profesiinii diialnosti. [Preparation of future teachers for the application of project technology in professional activities]. *Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelia – Problems of modern teacher training*. 6. 98 – 105 [in Ukrainian].
5. Morze, N., & Barna, O., Vember, V., Kuzminska, O. (2014). Proektna diialnist yak zasib formuvannia IKT-kompetentnosti uchniv. [Project activity as a means of forming students ICT competence]. *Informatyka ta informatsiini tekhnolohii v navchalnykh zakladakh – Informatics and information technologies in educational institutions*. 3 (51). 52 – 59 [in Ukrainian].

6. Osvitni tekhnolohii: navchalno-metodychnyi posibnyk. (2002). [Educational technologies: educational and methodological manual]. [Piekhota O.M., Kiktenko A.Z., Liubarska O.M. ta in.]; za zah. red. O. M. Piekhoty. K.: ASK, 255. [in Ukrainian].

7. Pometun O., & Pyrozhenko L. (2003). Interaktyvni tekhnolohii navchannia. [Interactive learning technologies]. *Vidkrytyi urok – Open lesson*. 3 – 4. 19 – 27 [in Ukrainian].

8. Trotsenko, D., & Ostroha, M. Proektni tekhnolohii navchannia informatyky v 6-mu klasi. (2022). [Design technologies for learning computer science in the 6th grade]. *Osvita. Innovatyka. Praktyka – Education. Innovation. Practice*. Tom 10. 2. 46 – 54 [in Ukrainian].

9. Samoilenko, N., & Semko L. (2015). Metodychni pidkhody do vyvchennia informatyky v osnovnii shkoli. [Methodical approaches to the study of informatics in primary school]. *Naukovi zapysky. Serii: Problemy metodyky fizyko-matematychnoi i tekhnolohichnoi osvity – Proceedings. Series: Problems of the methodology of physical, mathematical and technological education*. 7. 76 – 81 [in Ukrainian].

10. Sysoieva, S. (2002). Osobystisno oriientovani pedahohichni tekhnolohii: metod proektiv. [Personally oriented pedagogical technologies: project method]. *Neperervna profesiina osvita: teoriia i praktyka – Continuous professional education: theory and practice*. 1. 73–80 [in Ukrainian].

11. Sikora, Ya., & Karpliuk, S., Hrinchuk, I., Oleniuk, D. (2022). Vykorystannia metodu proektiv na urokakh informatyky v zakladakh zahalnoi serednoi osvity yak odna iz efektyvnykh pedahohichnykh tekhnolohii. [Using the project method in computer science lessons in general secondary education institutions as one of the effective pedagogical technologies]. *Perspektyvy ta innovatsii nauky. Serii: «Pedahohika», «Psykhologhiia», «Medytsyna» – Perspectives and innovations of science. Series: «Pedagogy», «Psychology», «Medicine*. 8. 278 – 288 [in Ukrainian].

12. Slobodianyuk, O. (2014). Internet-resursy yak zasib realizatsii metodu proektiv na urokakh fizyky u zahalnoosvitnii shkoli. [Internet resources as a means of implementing the project method in physics lessons in a secondary school. Proceedings]. *Naukovi zapysky. Serii: Problemy metodyky fizyko-matematychnoi i tekhnologichnoi osvity – Proceedings: Series: Problems of the methodology of physical, mathematical and technological education*. Kirovohrad: RVV KDPU im. V.Vynnychenka. 5. 158 – 132 [in Ukrainian].

Вступ

Навчальний предмет «Інформатика», порівняно нещодавно, в 1985 р. був введений до практики шкільного навчання. Незважаючи на такий короткий проміжок часу, цей навчальний предмет зазнавав неодноразових змістових трансформацій, змінював свої назви та призначався для навчання учнів різних вікових груп. Упродовж доволі тривалого часу цей навчальний предмет перебував в складі освітньої галузі «Технології», і лише нещодавно його було віднесено до інформатичної освітньої галузі.

На початку свого створення цей навчальний предмет фактично продовжував вивчення учнями математики, та мав чітку спрямованість на навчання учнів програмуванню. І лише з часом він трансформувався у суто користувацький напрям, яким і задається змістове наповнення та діяльнісні аспекти роботи школярів, хоч при цьому, не виключається і програмування. Те ж саме стосується і поступового зменшення віку тих учнів, які вивчають шкільний курс інформатики.

Сучасний урок у Новій українській школі повинен базуватись на проблемному та діяльнісному навчанні, застосуванні активних та інтерактивних методів. Цих умов дотримуються розробники усіх модельних навчальних програм, рекомендованих МОН України, які призначаються для вивчення учнями 5–6 класів інформатики. В умовах

реалізації Концепції Нової української школи цей курс в умовах навчання учнів 5–6 класів отримав назву адаптаційного.

Відповідно до додатку 14 «Вимоги до обов'язкових результатів навчання учнів в інформатичній освітній галузі» Державного стандарту базової середньої освіти визначаються результати навчання учнів 5–6 класів. Вони полягають у тому, що учні зазначеної категорії (5–6 класи): здійснюють пошук, подають, перетворюють, аналізують, узагальнюють та систематизують дані, критично оцінюють інформації для розв'язання життєвих проблем; на основі цифрових пристроїв та без них створюють інформаційні продукти та програми для ефективного розв'язання задач або проблем; усвідомлено використовують інформаційні та комунікаційні технології, цифрові пристрої для доступу до інформації, спілкування та співпраці; усвідомлюють результати використання інформаційних технологій для себе та суспільства (Светлова, 2022, 8).

До одного із наскрізних умінь у всіх ключових компетентностях учнів, у відповідності із розробленими модельними навчальними програмами, відноситься: розв'язувати проблеми, що формує вміння аналізувати проблемні ситуації, формулювати проблеми, висувати гіпотези, практично їх перевіряти та обґрунтовувати, здобувати потрібні дані з надійних джерел, презентувати та аргументувати рішення; співпрацювати з іншими, що розвиває вміння обґрунтовувати переваги взаємодії під час спільної діяльності, планувати власну та групову роботу, підтримувати учасників групи, допомагати іншим і заохочувати їх до досягнення спільної мети (Светлова, 2022, 17). При цьому, передбачається, що інтеграція інформатичної освітньої галузі з іншими освітніми предметами, у процесі впровадження змістових ліній, здійснюється через реалізацію навчальних проєктів, розв'язування дослідницьких завдань, що сприяє формуванню наскрізних

умінь учнів, інформатичної грамотності та культури (Светлова, 2022, 19).

Отже, як бачимо зі змісту нормативних документів, певне місце у навчанні інформатики учнів загальноосвітніх шкіл належить проєктній технології. При цьому, ця педагогічна технологія зможе не лише підвищити якісні параметри в організації навчання інформатики, а й сприятиме реалізації діяльнісного підходу до організації навчання в умовах НУШ.

Матеріал і методи досліджень

Для досягнення мети автором було використано такі методи: аналіз, синтез нормативно-правових та науково-педагогічних джерел, систематизація та узагальнення.

Результати та їх обговорення

Зазначимо, що застосування методу проєктів в організації навчання учнів має власну історико-педагогічну традицію, зупинятись на якій у контексті предмета даного дослідження ми таки не будемо. Проте, на сьогодні цей метод використовується при вивченні учнями практично усіх навчальних предметів. При цьому, застосування методу проєктів буде мати особливості, як в умовах викладання різних навчальних предметів, так і в умовах впливу вікових особливостей школярів.

На думку провідних спеціалістів в галузі організації проєктного навчання, ця педагогічна технологія повинна передбачати: перетворення учня на центральну фігуру навчального процесу; відсутність репродуктивного учіння із одночасним домінуванням пізнавальної діяльності; самостійне набуття та можливість застосування отриманих знань; спільні міркування, дискусії та дослідження; повагу до учнів, врахування цілісної особистості учнів; наявність важливої проблеми; творчість; структурування змісту проєкту; наявність кінцевого варіанту (Сисоева, 2002).

Робота над навчальним проєктом повинна передбачати вільний вибір його учнями та врахування їх інтересів,

самостійність та проблемність, інтегрування знань, умінь і навичок із інших галузей науки і техніки, творчість, практичне застосування набутих знань, отримання учнями індивідуального досвіду (Пехота, 2002, 41).

На думку О. Пометун, під методом проєктів слід вважати таку систему навчання, відповідно до якої учні здобувають знання та вміння у процесі планування й виконання поступово ускладнюваних практичних завдань. В умовах проєктного навчання домінують самодіяльність та активність учнів (Пометун, 2003).

Спеціалісти із цієї проблематики вважають, що цю педагогічну технологію необхідно реалізувати у декілька етапів та застосовувати циклічність у її проведенні. При цьому проєктну діяльність потрібно проводити у декілька етапів, до яких відносяться: конструктивний, ціннісно-орієнтаційний та оціночно-рефлексивний.

При проведенні ціннісно-орієнтаційного етапу необхідно щоб учні усвідомили мотиви і цілі діяльності, виокремили ті пріоритетні цінності, на основі яких буде реалізовуватись проєкт. Результатом цього етапу є побудова моделі і плану наступної діяльності, визначаються джерела потрібної інформації.

При проведенні конструктивного етапу власне й відбувається проєктна діяльність: учні об'єднуються у тимчасові групи, розробляється план, обирається форма реалізації проєкту.

Оціночно-рефлексний етап передбачає самооцінку учнями проведеної діяльності, оформлення отриманих результатів та підготовка їх до презентації.

Презентативний етап передбачає проведення захисту проєкту. Учасники презентації повинні розповісти про прийоми, які вони застосовували у відповідній діяльності та ті труднощі, яких вони зазнали та продемонструвати отримані знання (Киричук, 2014).

На нашу думку найбільшого поширення на системному рівні проєктна технологія отримала у методиці викладання шкільного курсу трудового навчання (технологій). Так, О. Коберник, метод проєктів пропонує трактувати – як систему навчання, при якій учні здобувають знання та вміння у процесі планування і виконання проєктів (Коберник, 2012).

Доволі важливим у безпосередньому проведенні проєктної діяльності є операційний зміст. Скориставшись напрацюваннями дослідників у сфері технологічної підготовки учнів, наведемо найбільш розповсюджену версію у проведенні відповідної діяльності: визначення важливої проблеми або проблемних завдань, які є особисто та суспільно значимими; пошук необхідної навчальної інформації, її аналіз та систематизація; розробка конкретного плану діяльності; безпосереднє виконання робіт, результатом якого є матеріалізований продукт або побутова послуга; презентація і захист результатів проведеного проєкту.

Звісно, що у повному вигляді така діяльність не може бути застосованою на уроках інформатики, адже цілі і завдання відповідних навчальних предметів різняться між собою. Але, на нашу думку, різниця в реалізації проєкту буде перебувати на етапі практичного виготовлення продукту. У трудовому навчанні це буде матеріалізований виріб, який виготовляється при застосуванні відповідних інструментів та технологічних операцій. Слід пам'ятати і про те, що у будь-якому випадку проєктна діяльність у трудовому навчанні є предметно-перетворювальною. Вона передбачає наявність технолого-алгоритмічних умінь і навичок учнів, які вони застосовують при виготовленні виробу.

На відміну від домінуючої у навчанні інформатики інтелектуально-алгоритмічної діяльності, при виконанні практичних дій у трудовому навчанні учні не зможуть на елементарному рівні усунути особисті помилки у процесуальних операціях, допустивши, наприклад, брак або невірно виконавши операції розмітки тощо. До того ж, учні,

працюючи із будь-якими інструментами та технологічним обладнання, повинні дотримуватись правил безпеки праці. При вивченні ж інформатики, учні можуть повертатись до попереднього стану, використавши елементарну операційну команду «відмінити». Таким чином, у трудовому навчанні проєктна діяльність є найбільш більш системною, та завершеною.

Фактично, моделюючи майбутній виріб, наприклад, на рівні графічного зображення, працюючи при цьому із комп'ютерною технікою, здійснюючи активний пошук та обробку інформації – учні виходять на рівень створення інтелектуального продукту, але на відміну від умов вивчення інформатики – продовжують свою роботу на більш вищому пізнавальному рівні. Отже, проєктна діяльність у трудовому навчанні є більш глибшою на усіх рівнях її проведення. При цьому, при створенні інтелектуального продукту, учні повторюють зміст проєктної діяльності на уроках інформатики, інтегруючи її до свого процесуального змісту.

Авторське бачення в застосуванні проєктів на уроках інформатики у 5–6 класах пропонують Н. Морзе, О. Барна, В. Вембер та О. Кузьмінська. Кожен розділ навчальної програми завершується виконанням учнями одного або двох проєктів. Цими авторами було запропоновано наступні етапи виконання учнями проєктів: підготовка до виконання; визначення теми, мети і завдань; планування; дослідження; результати; оформлення звіту та підготовка до презентації; презентація; оцінка проєктної діяльності та її результатів; післяпроєктні дії (Морзе, 2014).

Т.Барболіна, вважає, що діяльність людей в інформаційній галузі передбачає проведення групової роботи. Тому, необхідно формувати навички роботи учнів у малих групах, використовуючи при цьому і групову проєктну діяльність. Під методом проєктів Т. Барболіна вважає систему поглядів, при якій учні набувають знань у процесі планування та виконання практичних завдань, що поступово

ускладнюються. Дослідницею було сформульовано основні вимоги до використання методу проєктів: наявність значущої для учнів проблеми, яка вимагає інтегрованого знання, дослідницького пошуку; практична, теоретична та пізнавальна значущість передбачуваних результатів; самостійна діяльність учнів; визначення кінцевих цілей у виконанні проєктів; визначення базових знань із тих областей, які необхідні для виконання проєкту; структурування змістової частини проєкту; використання дослідницьких методів; результати виконаних проєктів повинні мати матеріальний вигляд (Барболіна, 2007, 11, 50, 51).

Я. Сікора, вважає, що сутністю проєктного методу є те, що при самостійному виконанні навчальних проєктів учні подають результати роботи над поставленою проблемою від початку – постановка задачі, і до її розв’язання. При проведенні проєктної роботи, учні проходять стадії планування, аналізу, синтезу та активної діяльності. До вимог, які ставляться при використанні методу проєктів в умовах навчання інформатики належать: наявність у дослідницькому плані важливої проблеми, тих цілей та завдань, які вимагають від учнів комплексних знань та шляхів для її вирішення; практичне, теоретичне, пізнавальне значення очікуваних результатів; самостійну діяльність учнів; чітке структурування проєкту; виконання проєктної роботи за певним заданим алгоритмом. До основних етапів у проведенні проєктної роботи, на думку Я. Сікори відносяться підготовчий та дослідницький етапи, етап реалізації та оформлення результатів, презентації та оцінки результатів.

На рівні підготовчого етапу передбачається подання проблемної ситуації, постановка мети і завдань, формування робочих груп, розподіл завдань між виконавцями завдань. Дослідницьким етапом передбачається проведення дослідницької роботи за таким планом: пошук джерел інформації, висування гіпотез та їх обговорення, обробка

інформації та проведення самостійної роботи. Наступні етапи передбачають оформлення проєктної діяльності та її презентації (Сікора, 2022).

Д. Троценко та М. Острогою було розглянуто проблему застосування проєктної технології в умовах навчання інформатиці учнів 6 класів. Автори публікації вважають, що основним завданням вчителя інформатики при проведенні проєктної діяльності є не передача учням знань, а й формування у них таких умінь, які дозволяють здобувати ці знання самостійно, застосовуючи для вирішення нових пізнавальних і практичних завдань, а саме: сприяння формування комунікативних навичок; використовувати такі методи дослідження, як: збір інформації, аналіз різних точок зору, постановка гіпотез, узагальнення отриманих результатів. Тому, до освітніх результатів організації проєктної діяльності на уроках інформатики, ці автори відносять: інтеграцію теоретичних та практичних знань, проведення пошуково-дослідницької діяльності, орієнтування учнів в інформаційному просторі, критичне оцінювання інформації, формування умінь проводити операції аналізу, систематизації, узагальнення віднайденого матеріалу, розвиток кооперативних навичок та самоосвітньої діяльності в процесі вирішення практичних завдань (Троценко, 2022, 49).

Авторки публікації, звертають увагу на індивідуальні особливості учнів 6 класів, вважаючи, що для школярів цього віку властиві диференційовані, стійкі та дієві пізнавальні інтереси. Відповідно до цього, розвивати пізнавальний інтерес в учнів необхідно через таку діяльність, яка отримує практичну спрямованість. У свою чергу, це дозволяє учнів входженню до проблемної ситуацію, яка впливатиме на її інтелект, волю, емоції, почуття, бажання і дії. Врахувавши ці обставини, вчитель інформатики повинен використовувати у проєктній діяльності такі методи, як «мозковий штурм», метод аналогій, модулювання та каталогу.

Застосування методу «мозкового штурму» призводить до активізації пізнавальної діяльності учнів методом аналогій – формулюються гіпотези; моделювання – самостійно будуються моделі, виробляються нові системи позначень, створюються ідеальні предметні середовища; каталогу – складаються історії, відповідно до заданих вчителем запитань. У авторській інтерпретації, навчальна робота учнів є творчою та дослідницькою, але стосується тих питань, які не вивчаються у базовому курсу інформатики (Троценко, 2022, 50).

На наш погляд, остання думка не є коректно сформульованою, адже, у попередньому тексті, автори наголошували на тому, що проєктна діяльність повинна пов'язуватись із цілями та метою навчання інформатики. До того ж, при традиційній для шкільних педагогів відсутності достатніх обсягів навчального часу, займатися з учнями проблемами, які знаходяться поза межами навчальних програм – таки не потрібно. Проєктна діяльність, повинна безпосередньо стосуватися тих освітніх мети і завдань, які реалізуються на уроці інформатики.

Автори публікації пропонують в рамках базового курсу інформатики використовувати метод проєктів на уроках контролю та узагальнення знань, наголошуючи на тому, що така діяльність повинна бути для учнів дійсно важливою. Також цими авторами було розроблено тематику проєктів, які можна використовувати на уроках інформатики у 6-тих класах: «Вибери собі комп'ютер», «Кросворд – перевірка знань», «Цікаво знати», «Опитування про Інтернет», «Зміни в моєму розпорядку» (Троценко, 2022, 51, 52).

У публікації Н. Самойленко та Л. Семко, при розгляді методичних підходів до вивчення інформатики учнями основної школи, наголошується на необхідності зростання рівнів самостійності учнів. Для цього пропонується використовувати діяльнісний підхід до навчання, і зокрема, активні методи навчання, до яких відноситься і метод

проектів. Організація роботи учнів у відповідності із цим методом передбачає не тільки наявність й усвідомлення якоїсь проблеми, а й процес її розкриття та розв'язання. Це буде включати чітке планування дій, наявність задуму або гіпотези розв'язання цієї проблеми, чіткий розподіл ролей між учнями. Авторки публікації наголошують на тому, що метод проектів використовують при виникненні дослідницького, творчого завдання, для розв'язання якого необхідні інтегровані знання із різних галузей і застосування дослідницьких методів (Самойленко, 2015, 3, 5, 7).

О. Слободяник, підмічає ще один аспект використання методу проектів, який стосується розвитку в учнів критичного мислення, творчих навичок, самостійних умінь конструювати власні знання та орієнтуватися в інформаційному просторі. Тому, завданням вчителя є формування в учнів критичного ставлення до інформації, проводити перевірку її достовірності, співставляти джерела інформації.

О. Слободяником констатується, що проектування та реалізація навчальних проектів може здійснюватися за такими етапами: встановлення мети проекту із зазначенням, знань, умінь, навичок, яких повинні набути учні в результаті роботи над проектом; презентація тих ситуацій, які надають можливість виявити проблеми із обговорюваної тематики; висунення гіпотез розв'язування виявленої проблеми, обговорення й обґрунтування кожної з гіпотез; обговорення методів перевірки прийнятих гіпотез у малих групах, обговорення можливих інформаційних джерел для перевірки висунутої гіпотези; обговорення форми подання результатів; індивідуальна або групова робота щодо пошуку фактів, аргументів, якими підтверджується або спростовується гіпотеза; захист проектів кожною групою та засвоєння інформації всіма учнями класу; виявлення нових проблем (Слободяник, 2014, 159, 160).

Висновки

Отже, на рівні науково-теоретичних підходів до організації проєктної діяльності учнів 5–6 класів, шкільним педагогам необхідно враховувати: обов'язкове застосування принципу наступності до навчання школярів зазначеної вікової категорії (початковий етап реалізації Концепції НУШ у базовій школі; навички проєктної діяльності, які були отримані учнями початкових класів; наявні інформатичні компетентності; низький рівень самостійності); доцільні та адекватні віковим особливостям учнів види самостійної роботи; наявність навчальної проблеми в організованій проєктній діяльності; особисту та колективну творчість школярів; домінування колективних (групових) форм та видів навчальної діяльності та інтерактивних методів навчання; інтегративність навчальних проєктів; суспільна та особиста важливість об'єктів проєктувальної діяльності; кінцевим результатом проєктної діяльності є певний інтелектуально-розумовий продукт, який презентується та захищається учнями.

Література

1. Барболіна Т.М. Шкільний курс інформатики та методика його викладання: Навчальний посібник. Ч. 1. Загальна методика. Полтава: Полтавський державний педагогічний університет ім. В.Г.Короленка. 2007. 124 с.
2. Інформатична освітня галузь: 5–6 класи (адаптаційний цикл) Нової української школи: методичний посібник для вчителів закладів загальної середньої освіти / укл. Т.В.Светлова, за ред. І.В.Удовиченко. Суми: НВВ КЗСОППО. 2022. 50 с.
3. Киричук В.О., Неділько В.П., Руденко С.А., Прашко О.В., Смотрін В.О., Мельник М.Ю., Андросович К.А., Веселка Ю.Б., Давидова М.О. Технології проєктування в практиці роботи загальноосвітнього навчального закладу: теоретико-практичний аспект. Київ: Інститут обдарованої дитини НАПН України. 2014. 336 с.

4. Коберник О. Підготовка майбутніх учителів до застосування проектної технології у професійній діяльності. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. № 6. 2012. С. 98 – 105.

5. Морзе Н., Барна О., Вембер В., Кузьмінська О. Проектна діяльність як засіб формування ІКТ-компетентності учнів. *Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах*. № 3 (51). 2014. С. 52 – 59.

6. Освітні технології: навчально-методичний посібник. Пехота О.М., Кіктенко А.З., Любарська О.М. та ін.; за заг. ред. О. М. Пехоти. Київ: АСК, 2002. 255 с.

7. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання. *Відкритий урок*. № 3–4. 2003. С. 19 – 27.

8. Троценко Д., Острога М. Проектні технології навчання інформатики в 6-му класі. *Освіта. Інноватика. Практика*. Том 10. № 2. 2022. С. 46 – 54.

9. Самойленко Н., Семко Л. Методичні підходи до вивчення інформатики в основній школі. *Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти*. Випуск 7. Частина 2. Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В.Винниченка, 2015. – С. 76 – 81.

10. Сисоєва С. Особистісно орієнтовані педагогічні технології: метод проектів. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика*. Вип. 1. 2002. С. 73 – 80.

11. Сікора Я., Карплюк С., Грінчук І., Оленюк Д. Використання методу проектів на уроках інформатики в закладах загальної середньої освіти як одна із ефективних педагогічних технологій. *Перспективи та інновації науки. Серія: «Педагогіка», «Психологія», «Медицина»*. № 8. 2022. № 8. С. 278 – 288.

12. Слободяник О. Інтернет-ресурси як засіб реалізації методу проектів на уроках фізики у загальноосвітній школі. *Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти*. Випуск 5. Частина 1. Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В.Винниченка, 2014. С. 158 – 132.

Гончаренко О.М.

Організація проєктної діяльності учнів 5–6 класів на уроках інформатики: науково-теоретичний аналіз

Анотація

Дослідження присвячено проблемі науково-теоретичного аналізу можливостей практичного застосування проєктної діяльності учнів 5–6 класів на уроках інформатики. **Мета статті** полягає в обґрунтуванні важливості та актуальності реалізації учнями 5–6 класів навчальних проєктів, розв’язуванні дослідницьких завдань, що повинно призвести до формування наскрізних умінь, інформатичної грамотності та культури. **Методи.** Для досягнення мети автором було використано такі методи: аналіз, синтез нормативно-правових та науково-педагогічних джерел, узагальнення. **Результати.** Доведено актуальність проблеми застосування проєктної технології при вивченні учнями навчального предмету «Інформатика». Проєктна технологія повинна передбачати: перетворення учня на центральну фігуру навчального процесу; відсутність репродуктивного учіння із одночасним домінуванням пізнавальної діяльності; самостійне набуття та можливість застосування отриманих знань; спільні міркування, дискусії та дослідження; повага до учнів, врахування цілісної особистості учнів; наявність важливої проблеми; творчість; структурування змісту проєкту; наявність кінцевого варіанту. Акцентовано увагу на тому, що робота над навчальним проєктом повинна передбачати вільний вибір його учнями та врахування їх інтересів, самостійність та проблемність, інтегрування знань, умінь і навичок із інших галузей науки і техніки, творчість, практичне застосування набутих знань, отримання індивідуального досвіду. **Висновки.** Зазначається, що важливість на рівні науково-теоретичних підходів до організації проєктної діяльності учнів 5–6 класів шкільним педагогам, необхідно враховувати: обов’язкове застосування принципу наступності до навчання школярів зазначеної вікової категорії (початковий етап реалізації Концепції НУШ у базовій школі; навички проєктної діяльності, які були отримані учнями

початкових класів; наявні інформатичні компетентності; низький рівень самостійності); доцільні та адекватні віковим особливостям учнів види самостійної роботи; наявність навчальної проблеми в організованій проєктній діяльності; особисту та колективну творчість школярів; домінування колективних (групових) форм та видів навчальної діяльності та інтерактивних методів навчання; інтегративність навчальних проєктів; суспільна та особиста важливість об'єктів проєктувальної діяльності; кінцевим результатом проєктної діяльності є певний інтелектуально-розумовий продукт, який презентується та захищається учнями.

Ключові слова: проєкт, проєктна діяльність, самостійність, творчість, навчальна проблема, інтерактивні методи навчання.

UDC 378:754/67;34

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-85-103>

General Characteristics of Pedagogical Conditions and the Structural and Functional Model for the Formation of Future Vocational Education Teachers' Pedagogical Tolerance by Means of Interdisciplinary Integration

Andrii Didur

Post graduate student of the Department of Mechanical Engineering and Transport,

Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University,

✉ 2, Maksyma Kryvonosa Str., Ternopil, Ukraine, 46027

E-mail: andriydidur@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-2698-2257>

Загальна характеристика педагогічних умов і структурно-функціональної моделі формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції

Андрій Володимирович Дідур

аспірант кафедри машинознавства та транспорту,

Тернопільський національний педагогічний університет

ім. Володимира Гнатюка,

✉ вул. Максима Кривоноса, 2, м. Тернопіль, Україна, 46027

Abstract

Modern social processes are characterized by a global trend towards the priority of fundamental educational needs in the

formation of a developed personality with significant intellectual and creative potential. The article provides a general description of the main pedagogical conditions for the formation of future vocational education teachers' pedagogical tolerance by means of interdisciplinary integration, as well as the features of the structural and functional model for the process. **The purpose of the article** is to characterize the theoretical foundations and conditions for the formation of future vocational education teachers' pedagogical tolerance, with the involvement of means of interdisciplinary integration, as well as a description of the structural and functional model for the process. **Research methods.** During the implementation of the research, a number of general scientific research methods were used, in particular, methods of analysis, synthesis, concretization and formalization, abstraction, induction and deduction, comparison. **Results.** It is determined that among the main vectors for modernizing the national system of vocational education is the optimization of the process of theoretical and practical training of future teachers. The article establishes that the need to actualize the phenomenon of pedagogical tolerance is conditioned by the specific requirements for the professionally significant qualities of a vocational teacher, those are characterized by the specific content and specific focus of pedagogical activity. In the course of the study, it was found that one of the promising areas of pedagogical education is the formation of personal qualities of a future vocational education teacher as a specialist, including his/her pedagogical tolerance. Attention is focused on the importance of forming pedagogical tolerance of future vocational education teachers with the involvement of interdisciplinary integration. The essence of the phenomenon under study is identified as a personal quality and principle of a teacher's activity, which consists in recognizing the value of and expressing respect for the differences between the subjects of the educational process, recognizing the right to be different, refusing to change it in one's own image, the ability to adequately understand each other, and

the desire to build democratic relations with all subjects of the educational process. **Conclusions.** The study highlights the main provisions of modern legal acts that legitimize the need to transform the algorithms for training future vocational education teachers, as well as the conceptual foundations for organizing the educational process in higher education. In addition, the basic principles of implementation and development of interdisciplinary integration of the educational process are characterized.

Keywords: professional training, students, professional competence, pedagogical conditions, educational process, integration processes.

References

1. Romijn, B., Slot, P., & Leseman, P. (2021). Increasing teachers' intercultural competences in teacher preparation programs and through professional development: A review. *Teaching and Teacher Education*, 98. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.tate.2020.103236>.
2. Magee, M., Kuijpers, M., & Runhaar, P. (2022). How vocational education teachers and managers make sense of career guidance. *British Journal of Guidance & Counselling*, 50(2). 273–289. DOI: 10.1080/03069885.2021.1948970.
3. Huang, F., & Cornell, D. (2021). Teacher Support for Zero Tolerance Is Associated With Higher Suspension Rates and Lower Feelings of Safety. *School Psychology Review*, 50(2). 388–405. DOI: 10.1080/2372966X.2020.1832865.
4. Yang, C., Xie, L., Qiao, S., & Yuille, A. L. (2019). Training Deep Neural Networks in Generations: A More Tolerant Teacher Educates Better Students. *Proceedings of the AAAI Conference on Artificial Intelligence*, 33(01). 5628–5635. DOI: <https://doi.org/10.1609/aaai.v33i01.33015628>.
5. Ramírez-Montoya, M.S., Andrade-Vargas, L., Rivera-Rogel, D., & Portuguese-Castro, M. (2021). Trends for the Future of Education Programs for Professional Development. *Sustainability*, 13(13). <https://doi.org/10.3390/su13137244>.

6. Nagima, B., Saniya, N., Gulden, Y., Saule, Z., Aisulu, S., & Nazigul, M. (2023). Influence of Special Learning Technology on the Effectiveness of Pedagogical Ethics Formation in Future Teachers. *Journal of Education and E-Learning Research*, 10(1). 1–6. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=EJ1381273>.
7. Abdrakhman, G., Issabekova, G., & Kudabayeva, P. (2022). Multiculturalism As A Pedagogical Category Of Integrative-Modular Approach. *Education Journal for Educators, Teachers and Trainers*, 13(1). 126–140. DOI: 10.47750/jett.2022.13.01.015.
8. Tangirov, E. S. (2022). Mechanisms of educational study of students on the basis of modern pedagogical technologies. *Spectrum Journal of Innovation, Reforms and Development*, 4. 247–250. <https://sjird.journalspark.org/index.php/sjird/article/view/108>.
9. Akhmedov, B.A. (2022). Psychological and pedagogical possibilities of forming tolerance in future teachers. *Uzbek Scholar Journal*, 11. 289–295. Retrieved from <https://uzbekscholar.com/index.php/uzs/article/view/487>.
10. Gutu, V., & Boghian, I. (2019). A Bidimensional Psychopedagogical Model for Tolerance Education. *Romanian Journal for Multidimensional Education/Revista Romaneasca pentru Educatie Multidimensionala*, 11(4).
11. Hnatovska, K. (2020). Culturological approach as a tool for development tolerance in future specialists. *Mountain School of Ukrainian Carpaty*, 23. 96–100. DOI: <https://doi.org/10.15330/msuc.2020.23.96-100>.
12. Shvardak, M.V. (2021). Zakonomirnosti ta metodologichni pryncypu sistemu pidgotovku majbytnih kerinukiv zakladi zagalnoji serednjoji ositu do zastosyannja tehnologij pedagogichnogo menedgmenty [Regularities and methodological principles of the system of training future managers of general secondary education institutions for the application of pedagogical management technologies]. *Nayka majbytnjogo: zbirnuk naykovuh prac studentiv, aspirantiv ta molodyh vchenuh*

- *Science of the future: a collection of scientific works of students, postgraduates and young scientists*, 1(7). 151–157. Retrieved from <http://localhost:8080/jspui/handle/123456789/8299> [in Ukrainian].

13. Voloshchuk, I. A. (2020). Rozutok tolerantnuh jakostej majbytnih vchuteliv sustemi fahovoji pidgotovku [Development of tolerant qualities of future teachers in the professional training system]. *Naykovui visnuk Ljotnoji akademiji - Scientific Bulletin of the Flight Academy*, 7. 20–25. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/sbfasps_2020_7_4. [in Ukrainian].

14. Ljylka, G. (2020). Pedagogichna tolerantnist jak profesijna jakist sychasnoho vchutelja pochatkovuh klasiv [Pedagogical tolerance as a professional quality of a modern primary school teacher]. *Moloduj vchenuj - A young scientist*, 2(78). 435–437. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-2-78-91> [in Ukrainian].

15. Maksumova, O.O. (2019). Pozucija tolerantnosti vchutelja NYSH. Sustema pidgotovku majbytnih fahivciv y konteksti stanovlennja Novoji ykrajinskoji shkolu: monografija [The position of tolerance of the teacher of NUS. The system of training future specialists in the context of the formation of the New Ukrainian School: a monograph]. 38–54. Retrieved from http://eprints.zu.edu.ua/30263/1/%D0%9C%D0%B0%D0%BA%D1%81%D0%B8%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B0_%D0%9E_1.PDF [in Ukrainian].

16. Sokol, M., Galyna, R., Khrystyna, S., Hvozdyak, O., Violetta, G., & Svitlana, I. (2021). Tolerance in the communicative culture of modern educational manager. *Propósitos y representaciones*, 9(2). Retrieved from <https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=8108857>.

17. Lysenko, N., Shtefan, L., & Kholodniak, O. (2020). Teaching tolerance at school: the experience of modern French education system. *Journal of Liberty and International Affairs*, 6(1). 129–138. Retrieved from <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=853345>.

Вступ

Постановка проблеми. Система національної освіти наразі перебуває на етапі трансформації та удосконалення усіх освітніх векторів діяльності. Серед пріоритетних напрямів модернізації української системи професійної освіти позиціонується, зокрема, оптимізація процесу теоретико-практичної підготовки майбутніх педагогів. У системах вищої й середньої вітчизняної освіти формуються новітні вимоги та передумови ефективності процесу. В зв'язку з цим, зростає роль соціального і педагогічного аспектів формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти, професійна стежа яких характеризується прогностичним всебічним розвитком особистості з сформованою системою ідеалів і цінностей. Актуальна тенденція щодо демократизації стосунків між суб'єктами освітнього процесу формує необхідність у теоретико-практичних дослідженнях основ толерантності та формуванні інноваційних технологій, що сприятимуть ефективній соціальній адаптації особистості. Необхідно зауважити, що сучасний соціум володіє фундаментальною освітньою потребою у багатофункціональному підході до формування особистості-фахівця, вимагаючи належного рівня володіння інтелектуально-творчим потенціалом і глобальним мисленням. Тенденція зумовлена як загальною кардинальною трансформацією підходів до освітнього процесу, так і формуванням інноваційних вимог до педагога професійної освіти як до толерантного фахівця, що здатний до ефективної конструктивної взаємодії в різноманітному професійному середовищі. Така концепція формує стратегічно значущу мету освітнього процесу сучасності, а тому проблематика дослідження педагогічних умов і структурно-функціональної моделі формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти набуває особливої актуальності. Особлива роль у процесі відводиться засобам міждисциплінарної інтеграції, котрі в

повній мірі актуалізують пріоритетність найоптимальніших підходів та методології щодо досягнення вищезазначеної мети.

Аналіз останніх досліджень і публікацій ідентифікує суттєвий науковий інтерес до проблематики оптимізації освітнього процесу професійної підготовки майбутніх педагогів професійної освіти. Вченими сучасності досліджено різноманітність аспектів фахового навчання студентів педагогічних закладів освіти (Romijn, B., Slot, P., & Leseman, P., 2021; Magee, M., Kuijpers, M., & Runhaar, P., 2022). Численні актуальні наукові публікації присвячені пошуку шляхів вирішення проблеми формування професійної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти. Так, окремі науковці (Huang, F., & Cornell, D., 2021; Yang, C., Xie, L., Qiao, S., & Yuille, A. L., 2019). зосереджують власні наукові пошуки на аналітиці передумов, особливостей та ризиків процесу формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції. Водночас, сучасні вчені (Ramírez-Montoya, M.S., Andrade-Vargas, L., Rivera-Rogel, D., & Portuguese-Castro, M., 2021) досліджують поняття толерантності як комплексної особистісної та професійної властивості майбутнього педагога. Характеристика структурно-функціональної моделі процесу формування педагогічної толерантності ретельно аналізується в роботах окремих дослідників сучасності (Nagima, B., Saniya, N., Gulden, Y., Saule, Z., Aisulu, S., & Nazigul, M., 2023; Abdrakhman, G., Issabekova, G., & Kudabayeva, P., 2022) В той же час, окремими вченими проведено узагальнення проблематики формування толерантності (Tangirov, E.S., 2022; Akhmedov, B.A., 2022), а в деяких нещодавніх напрацюваннях як пріоритет розвитку освітнього процесу позиціонується парадигма досліджуваного явища в контексті особистісної зрілості студентів педагогічних спеціальностей та залучення функціоналу міждисциплінарної інтеграції

(Gutu, V., & Boghian, I., 2019). Концептуальні горизонти досліджуваної проблематики розширюються в напрацюваннях вчених (Hnatovska, K., 2020), котрі займаються розробкою педагогічної моделі процесу формування толерантності у майбутніх педагогів на основі принципів універсального сприйняття та формування внутрішньої культури особистості. Таким чином, більшість дослідників сучасності трактують толерантність як ціннісну основу професійної діяльності педагога.

Водночас, питання функціональної характеристики педагогічних умов формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти з залученням засобів міждисциплінарної інтеграції, а також формування структурно-функціональної моделі процесу, здебільшого, залишаються поза увагою наукових напрацювань сучасних вчених або досліджені недостатньо, що актуалізує необхідність розширеної аналітики предмету даного дослідження. Саме невирішеним аспектам процесу формування педагогічної толерантності в освітній діяльності присвячена робота над поточним дослідженням.

Метою статті позиціонується характеристика теоретичних основ та умов формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти, з залученням засобів міждисциплінарної інтеграції, а також опис структурно-функціональної моделі процесу.

Матеріали і методи досліджень

У ході реалізації дослідження було задіяно низку загальнонаукових методів дослідження, зокрема, методи аналізу, синтезу, конкретизації та формалізації, абстрагування, індукції та дедукції, порівняння. Теоретико-методологічну базу даної роботи формують актуальні публікації у фахових галузевих виданнях, посібники та монографії, матеріали наукових конференцій та дисертаційних досліджень, а також висновки теоретико-аналітичних та практичних напрацювань вчених сучасності.

Робота над статтею здійснювалась з врахуванням принципів комплексності та системності наукових досліджень. Такий підхід дав змогу проаналізувати об'єкт дослідження як цілісну систему, з низкою взаємозв'язків та взаємозалежностей.

Методи аналізу та синтезу використані в процесі дослідження з метою виділення основних факторів формування педагогічних умов і структурно-функціональної моделі формування толерантності майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції.

Метод порівняння було задіяно в ході роботи задля ідентифікації специфічних рис сучасної інноваційної парадигми в секторі розвитку педагогічної толерантності з залученням інструментарію міждисциплінарної інтеграції, у порівнянні з традиційними підходами до підготовки фахівців професійної освіти.

Метод абстрагування було застосовано в процесі дослідження з метою виділення теоретичних узагальнень, ідентифікації основних категорій та понять, а також в ході формування висновків щодо пріоритетних векторів розвитку процесу формування педагогічної толерантності.

Індуктивний метод було застосовано в дослідженні в ході формування прогностичних напрямів розвитку досліджуваного процесу. Дедуктивний метод було застосовано в процесі роботи задля виокремлення напрямів формування інноваційної освітньої концепції в Україні.

Метод конкретизації було використано в ході роботи з метою доведення ефективності інноваційних можливостей сучасної методології освіти в процесі побудови структурно-функціональної моделі формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції.

Метод формалізації задіяно в процесі дослідження для ідентифікації пріоритетних векторів розвитку освітньої парадигми в напрямку формування педагогічної

толерантності, а також з метою структуризації пріоритетів та принципів об'єкту дослідження.

Результати та їх обговорення

Динаміка концепції сучасного освітнього процесу в Україні формує передумови для ідентифікації актуальної потреби в розробці нових та оптимізації існуючих підходів до інноваційної підготовки педагогів професійної освіти. Структурно-функціональна модель формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти на сьогодні має відповідати за впровадження та розвиток принципів конкурентоспроможності, ініціативності, соціальної адаптованості та креативності. Педагог професійної освіти, згідно з глобальними тенденціями трансформації освітнього процесу, позиціонується як фахівець, відкритий до неперервного професійного зростання та саморозвитку, зорієнтований на вдосконалення професійної діяльності та адаптацію її відповідно до динаміки попиту зі сторони соціуму. Такий фахівець здатний самостійно освоювати педагогічні інновації, залучаючи до робочого процесу інноваційні педагогічні технології (Romijn, B., Slot, P., & Leseman, P., 2021). З огляду на вище приведену тенденцію, одним із пріоритетних напрямів педагогічної освіти ідентифікується актуальна векторність формування професійних якостей майбутнього педагога професійної освіти, у першу чергу – педагогічної толерантності.

Серед основних педагогічних умов формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції необхідно виділити наступні ((Nagima, B., Saniya, N., Gulden, Y., Saule, Z., Aisulu, S., & Nazigul, M., 2023; Gutu, V., & Boghian, I., 2019):

1. Створення міждисциплінарного освітнього середовища в освітньому процесі для мотивування студентів до толерантного вирішення квазіпрофесійних завдань.

2. Виявлення у змісті професійної підготовки майбутніх педагогів професійної освіти міждисциплінарних зв'язків для інтегрування спеціальних та загальних знань студентів про педагогічну толерантність.

3. Оптимальне використання інноваційних технологій організації освітньої діяльності студентів для моделювання міждисциплінарних етико-деонтологічних педагогічних кейсів.

4. Забезпечення інтегративної формальної, неформальної та інформальної підготовки майбутніх педагогів професійної освіти до толерантної фахової взаємодії.

Структурно-функціональна модель формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти, у тому числі, засобами міждисциплінарної інтеграції, закріплена в нормативно-правовому полі низкою документів загальнодержавного значення. Зокрема, аспекти досліджуваної проблематики розглядаються в Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 роки (2022 р.), Концепції розвитку освіти України на період 2015–2025 рр. (2015 р.), Законі України «Про освіту» (2017 р.) та інших нормативно-правових документах, де актуалізується необхідність у трансформації традиційних підходів до підготовки педагогів професійної освіти.

Необхідно зазначити, що з-поміж загальноприйнятих підходів до визначення педагогічних умов і структурно-функціональної моделі формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти найбільш пріоритетними методологічними орієнтирами виступають ціннісно-смісловий, діалогічний та екзистенційно-гуманістичний (Hnatovska, K., 2020). Всі три підходи при цьому синергічні в ідеї першочергової необхідності внутрішньої трансформації суб'єктів, відводячи другорядну роль публічному відтворенню принципів толерантності у комунікаційних процесах.

Структурно-функціональна модель формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції дає змогу гармонізувати основні алгоритми освітнього процесу, на основі попередньої аналітики та виходячи із цільового спрямування педагогічних умов. Варто зазначити, що концепція формування структурно-функціональної моделі передбачає етапність процесу обґрунтування та побудови моделі, що передбачає наступні заходи:

1. Аналітика динаміки педагогічного процесу формування толерантності майбутніх педагогів професійної освіти, з ідентифікацією основних проблем, викликів та ризиків.

2. Формування теоретичної основи процесу, котра володіє потенціалом нівелювання проблем і протиріч процесу формування толерантності у майбутніх педагогів професійної освіти.

3. Формулювання мети та завдання структурно-функціональної моделі формування толерантності в умовах освітнього процесу, виокремлення методологічних основ.

4. Конструювання моделі формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції, з виділенням взаємозалежностей між основними елементами об'єкту дослідження, виокремленням параметрів об'єкту та відповідних критеріїв їх оцінки.

5. Залучення сформованої моделі до всіх етапів освітнього процесу, з врахування принципів адаптивності та динамічності.

6. Аналітика та інтерпретація результативності застосування моделі, розробка оптимізаційних мір, окреслення шляхів вдосконалення моделі формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції.

Ефективне застосування педагогічних умов і структурно-функціональної моделі формування педагогічної толерантності дасть можливість сприяння ефективній адаптації молодих фахівців у інноваційному освітньому просторі, підвищення рівня їх мотивації щодо формування толерантної поведінки як вагомого елементу професійного становлення (Abdrakhman, G., Issabekova, G., & Kudabayeva, P., 2022). При цьому, рівень професійної спрямованості майбутнього педагога відповідатиме його здібностям до наукової роботи та професійним ідеалам, а рівень мотивації та інтересу до креативної діяльності буде підкріплений відповідними професійними та особистісними навиками толерантності задля подальшого успішного професійного становлення.

Необхідно зазначити, що процес ідентифікації рівнів сформованості толерантності у майбутніх педагогів має опиратись на принцип послідовності, при цьому толерантність при переході на інший рівень характеризується зміною структури і функціональності за кожним компонентом.

Таким чином, толерантність являє собою багатогранне явище з власною структурно-функціональною організацією, що взаємодіє з іншими психолого-педагогічними явищами та процесами. Такі передумови створюють необхідність у застосовуванні системного підходу в процесі формування толерантності у майбутніх педагогів професійної освіти (Abdrakhman, G., Issabekova, G., & Kudabayeva, P., 2022). Системний підхід дозволяє змодельовати алгоритм педагогічного процесу формування толерантності, сформувати абстрактну структуру педагогічного процесу. Засоби міждисциплінарної інтеграції при цьому виступають дієвим інструментом розвитку логічного мислення, навичок аналітики та узагальнення набутих знань, стимулюючи професійну ініціативність та відповідальність.

Дискурс педагогічної толерантності в науковій літературі репрезентує різноманітність змістовних смислів цього поняття та свідчить про відсутність загального концептуального підходу до її визначення. Аналітика наукових напрацювань з теми дослідження створила основу для формування переконання у тому, що сучасне уявлення про педагогічну толерантність має в основі визнання як загальної суспільної цінності та основним компонентом ефективного комунікативного процесу. Так, окремі вчені, (Швардак, М.В., 2021), розглядаючи проблему педагогічної толерантності як необхідної передумови професійної реалізованості сучасного педагога, підкреслюють, що феномен толерантності безпосередньо поєднаний із внутрішнім відчуттям власної свободи та позиціонування у сфері комунікації. Натомість, представники інших наукових шкіл (Akhmedov, B.A., 2022) зазначають, що функціональність толерантності формувалась впродовж тривалого часу, а тому явище володіє різними смисловими навантаженнями та діапазоном репрезентативності основних функцій.

Базові елементи впровадження та реалізації парадигми формування педагогічної толерантності відображено в окремих актуальних наукових працях (Волощук, І. А., 2020). Крім того, реалізовано ряд науково-педагогічних досліджень, що створюють основу для адаптації інструментарію міждисциплінарної інтеграції до реалій освітнього процесу (Люлька, Г., 2020; Максимова, О.О., 2019).

Дефініція толерантності майбутніх педагогів професійної освіти в аспекті різноплановості підходів вчених найприйнятнішого значення набуває в роботах дослідників (Sokol, M., Galyna, R., Khrystyna, S., Hvozdyak, O., Violetta, G., & Svitlana, I., 2021), котрі витлумачують феномен толерантності як соціокультурну основу гуманізму. Варто підтримати наукову позицію вчених (Lysenko, N., Shtefan, L., & Kholodniak, O., 2020), котрі вважають поетапне

взаємопов'язане вивчення психологічних, культурологічних, етичних, деонтологічних напрямів навчання у закладах освіти основою для ефективного застосування засобів міждисциплінарної інтеграції в процесі формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти.

Висновки

У результаті проведеного дослідження можна стверджувати, що пріоритетними напрямками національної політики щодо розвитку освітнього середовища в напрямку формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти позиціонуються особистісна орієнтація, оптимізація змісту та форм організації освітнього процесу, інтеграція освітнього простору до європейської спільноти.

В ході роботи встановлено, що проблеми формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції базується на акумуляції наукового спадку, в синергії з етичним та культурним особистісним розвитком. Доведено, що загальним методологічним принципом феномену толерантності є позиція гуманізму та людиноцентризму. Визначено, що міждисциплінарна сутність педагогічної толерантності полягає в охопленні нею різних сфер наукового знання й векторності синергічного формування та концептуального неперервного розвитку.

Такі результати дослідження дали можливість розробити базовий алгоритм структурно-функціональної моделі процесу формування толерантності у майбутніх педагогів професійної освіти, метою якої є підвищення ефективності процесу формування професійної та особистісної толерантності серед студентів.

Запропонована структурно-функціональна модель формування толерантності майбутніх педагогів професійної освіти являє собою систему методологічних та організаційно-управлінських заходів. Крім того, в статті

виділено основні підходи до оцінки рівня сформованості толерантності у майбутніх педагогів.

Перспективним напрямом майбутніх досліджень з заданої тематики вбачається розробка критеріїв оцінки ефективності процесу формування толерантності у майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції.

Література

1. Romijn B., Slot P., Leseman P. Increasing teachers' intercultural competences in teacher preparation programs and through professional development: A review. *Teaching and Teacher Education*. 2021. №98. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.tate.2020.103236>.
2. Magee M., Kuijpers M., Runhaar P. How vocational education teachers and managers make sense of career guidance. *British Journal of Guidance & Counselling*. 2022. №50(2). C.273–289. DOI: 10.1080/03069885.2021.1948970.
3. Huang, F., Cornell, D. Teacher Support for Zero Tolerance Is Associated With Higher Suspension Rates and Lower Feelings of Safety. *School Psychology Review*. 2021. №50(2). C. 388–405. DOI: 10.1080/2372966X.2020.1832865
4. Yang, C., Xie, L., Qiao, S., Yuille, A. L. Training Deep Neural Networks in Generations: A More Tolerant Teacher Educates Better Students. *Proceedings of the AAAI Conference on Artificial Intelligence*. 2019. №33(01). C. 5628–5635. <https://doi.org/10.1609/aaai.v33i01.33015628>
5. Ramírez-Montoya, M.S., Andrade-Vargas, L., Rivera-Rogel, D., Portuguese-Castro, M. Trends for the Future of Education Programs for Professional Development. *Sustainability*. 2021. №13(13). <https://doi.org/10.3390/su13137244>
6. Nagima, B., Saniya, N., Gulden, Y., Saule, Z., Aisulu, S., Nazigul, M. Influence of Special Learning Technology on the Effectiveness of Pedagogical Ethics Formation in Future

Teachers. *Journal of Education and E-Learning Research*. 2023. №10(1). С. 1–6. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1381273>

7. Abdrakhman, G., Issabekova, G., Kudabayeva, P. Multiculturalism As A Pedagogical Category Of Integrative-Modular Approach. *Education Journal for Educators, Teachers and Trainers*. 2022. №13(1). С. 126–140. DOI: 10.47750/jett.2022.13.01.015

8. Tangirov, E. S. Mechanisms of educational study of students on the basis of modern pedagogical technologies. *Spectrum Journal of Innovation, Reforms and Development*. 2022. №4. С. 247–250. <https://sjird.journalspark.org/index.php/sjird/article/view/108>

9. Akhmedov, B.A. Psychological and pedagogical possibilities of forming tolerance in future teachers. *Uzbek Scholar Journal*. 2022. №11. С. 289–295. <https://uzbekscholar.com/index.php/uzs/article/view/487>

10. Gutu, V., Boghian, I. A Bidimensional Psycho-pedagogical Model for Tolerance Education. *Romanian Journal for Multidimensional Education/Revista Romaneasca pentru Educatie Multidimensionala*. 2019. №11(4).

11. Hnatovska, K. Culturological approach as a tool for development tolerance in future specialists. *Mountain School of Ukrainian Carpaty*. 2020. №23. С. 96–100. <https://doi.org/10.15330/msuc.2020.23.96-100>

12. Швардак, М. В. Закономірності та методологічні принципи системи підготовки майбутніх керівників закладів загальної середньої освіти до застосування технологій педагогічного менеджменту. *Наука майбутнього: збірник наукових праць студентів, аспірантів та молодих вчених*. 2021. №1(7). С. 151–157. <http://localhost:8080/jspui/handle/123456789/8299>

13. Волощук, І. А. Розвиток толерантних якостей майбутніх вчителів в системі фахової підготовки. *Науковий вісник Льотної академії*. 2020. №7. С. 20–25. http://nbuv.gov.ua/UJRN/sbfasps_2020_7_4.

14. Люлька, Г. Педагогічна толерантність як професійна якість сучасного вчителя початкових класів. *Молодий вчений*. 2020. №2(78). С. 435–437. <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-2-78-91>

15. Максимова, О.О. Позиція толерантності вчителя НУШ. Система підготовки майбутніх фахівців у контексті становлення Нової української школи: монографія. 2019. 38–54. [http://eprints.zu.edu.ua/30263/1/%D0 %9C%D0%B0 %D0%BA%D1%81%D0%B8%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B0_%D0%9E_1.PDF](http://eprints.zu.edu.ua/30263/1/%D0%9C%D0%B0%D0%BA%D1%81%D0%B8%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B0_%D0%9E_1.PDF)

16. Sokol, M., Galyna, R., Khrystyna, S., Hvozdyak, O., Violetta, G., Svitlana, I. Tolerance in the communicative culture of modern educational manager. *Propósitos y representaciones*. 2021. №9(2). <https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=8108857>

17. Lysenko, N., Shtefan, L., Kholodniak, O. Teaching tolerance at school: the experience of modern French education system. *Journal of Liberty and International Affair*. 2020. №6(1). С. 129–138. <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=853345>

Дідур А.В.

Загальна характеристика педагогічних умов і структурно-функціональної моделі формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти засобами міждисциплінарної інтеграції

Анотація

Сучасні суспільні процеси характеризуються глобальною тенденцією щодо пріоритету фундаментальних освітніх потреб у формуванні розвинутої особистості, з значним інтелектуально-творчим потенціалом. У статті реалізовано загальну характеристику основних педагогічних умов формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти

засобами міждисциплінарної інтеграції, а також особливостей структурно-функціональної моделі процесу. **Метою статті** позиціонується характеристика теоретичних основ та умов формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти, з залученням засобів міждисциплінарної інтеграції, а також опис структурно-функціональної моделі процесу. **Методи дослідження.** У ході реалізації дослідження було задіяно низку загальнонаукових методів дослідження, зокрема, методи аналізу, синтезу, конкретизації та формалізації, абстрагування, індукції та дедукції, порівняння. **Результати.** Визначено, що серед основних векторів модернізації національної системи професійної освіти позиціонується оптимізація процесу теоретико-практичної підготовки майбутніх педагогів. У статті встановлено, що необхідність актуалізації явища педагогічної толерантності зумовлена специфічними вимогами до професійних значущих якостей педагога професійної освіти, що характеризуються специфічним змістом та конкретизованою спрямованістю педагогічної діяльності. У процесі дослідження з'ясовано, що одним із перспективних напрямів педагогічної освіти позиціонується на сьогодні формування особистісних якостей майбутнього педагога професійної освіти як фахівця, у тому числі, його педагогічної толерантності. Акцентовано увагу на важливості формування педагогічної толерантності майбутніх педагогів професійної освіти з залученням засобів міждисциплінарної інтеграції. Встановлено сутність досліджуваного явища, котра ідентифікується як особистісна якість і принцип діяльності педагога, що полягають у визнанні цінності і вираженні поваги до відмінностей між суб'єктами освітнього процесу, визнання права на інакшість, відмову від бажання змінити його за своїм зразком, умінні адекватного взаєморозуміння, прагненні будувати демократичні взаємини з усіма суб'єктами освітнього процесу. **Висновки.** У процесі дослідження висвітлено основні положення сучасних нормативно-правових актів, що узаконюють необхідність трансформації алгоритмів підготовки майбутніх педагогів професійної освіти, а також концептуальні підвалини організації освітнього процесу у вищій школі. Окрім того, охарактеризовано базові засади реалізації та розвитку міждисциплінарної інтеграції освітнього процесу.

Ключові слова: професійна підготовка, студенти, професійна компетентність, педагогічні умови, освітній процес, інтеграційні процеси.

UDC 004:378.147

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-104-125>

Digital Tools in Professional Education Training

Liudmyla Isak

Senior Lecturer at the Department of Digital Learning Technologies
Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav,

✉ 30 Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine, 08401

E-mail: isakluda@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7466-8757>

Oleksandr Babak

Lecturer at the Department of Digital Learning Technologies
Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav,

✉ 30 Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine, 08401

E-mail: babak1109@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1657-4132>

Yevhen Hren

Applicant/seeker for the third (educational and scientific) level of
higher education,

ESP «Vocational Education»

Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav

✉ 30, Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine, 08400

E-mail: yevhengren@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-0275-038X>

Цифрові інструменти при підготовці фахівців з професійної освіти

Людмила Марківна Ісак

старший викладач кафедри цифрових технологій навчання

Університет Григорія Сковороди в Переяславі

✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська обл.,
Україна, 08401

Олександр Анатолійович Бабак

викладач кафедри цифрових технологій навчання
Університет Григорія Сковороди в Переяславі

✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська обл.,
Україна, 08401

Євген Степанович Грень

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
ОНП «Професійна освіта»

Університет Григорія Сковороди в Переяславі

✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська область,
Україна, 08401

Abstract

The article is dedicated to the study and analysis of contemporary digital tools utilized in the process of training specialists in vocational education. Various aspects of using virtual and augmented reality, interactive platforms, cloud technologies, mobile applications, and other innovative means aimed at enhancing the efficiency and relevance of education are examined. The authors explore the impact of these tools on learning, access to education, and the adaptability of educational programs to individual student needs. A detailed analysis of current trends in the use of digital tools in education contributes to understanding the prospective development of professional training in the context of challenges and opportunities in the digital era. **The article aims** to investigate and analyze modern digital tools used in the training of specialists in vocational education. It focuses on identifying the influence of these innovative tools on improving learning effectiveness, developing

students' practical skills, and aligning educational programs with the requirements of the contemporary job market. By combining theoretical analysis with practical examples of digital tool usage, the article aims to highlight the perspectives and possibilities introduced by these technologies in the realm of preparing qualified professionals. **Methods.** To achieve the goal, the authors used methods such as literary analysis, case studies, empirical research, trend analysis, and comparative analysis. **Results.** The relevance of the issue regarding the use of digital tools in training future specialists in vocational education is substantiated. The evaluation of how the implementation of digital tools has led to the improvement of the quality of education and the growth of students' practical skills is considered. The comparison of results between students using digital technologies and those learning through traditional methods is made. The analysis of challenges faced by students and educators when using digital tools, as well as the identification of advantages brought by these technologies, is done. The prospects for the development of digital technologies in vocational education are highlighted and possible directions for further research are determined. **Conclusions.** The authors make conclusions towards assessing how successfully the implementation of digital tools contributes to the improvement of the quality of professional training, and recognizing how digital technologies promote the development of practical skills necessary for successful professional activities. The challenges arising from the implementation of digital technologies and proposing solutions are analyzed. The perspectives and directions for the development of digital technologies in vocational education are identified. The results are compared, as well as the advantages of using digital technologies compared to traditional teaching methods. The necessity of further research for a deeper understanding and enhancement of the use of digital technologies in vocational education is emphasized.

Keywords: vocational education, digital tools, cloud technologies, virtual reality, distance learning, interactive platforms.

References

1. Anderson, T., & Dron, J. (2011). Three generations of distance education pedagogy. *The International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 12(3), 80-97.
2. Clark, R. E., & Mayer, R. E. (2016). *E-Learning and the Science of Instruction: Proven Guidelines for Consumers and Designers of Multimedia Learning*. Wiley.
3. Consortium for School Networking (CoSN). (2017). *Driving K-12 Innovation: 2017 Survey of School System Technology Leaders*. [Online] Available: <https://cosn.org/sites/default/files/2017DrivingK-12Innovation.pdf>
4. Keengwe, J., Schnellert, G., & Jonas, D. (2012). Digital Technology Integration in the Early Childhood Classroom. *Education and Information Technologies*, 17(4), 369-379.
5. Koohang, A., & Harman, K. (Eds.). (2007). *Learning Technologies: Concepts and Operations*. IGI Global.
6. Lee, Y., Lee, J., & Choi, J. (2013). A Review of Online Course Dropout Research: Implications for Practice and Future Research. *Educational Technology Research and Development*, 61(5), 563-580.
7. Means, B., Toyama, Y., Murphy, R., Bakia, M., & Jones, K. (2009). *Evaluation of Evidence-Based Practices in Online Learning: A Meta-Analysis and Review of Online Learning Studies*. US Department of Education.
8. Smith, J. A. (2018). *The Impact of Virtual Reality Simulations on Vocational Education and Training*. (Unpublished doctoral dissertation). University of XYZ.

Вступ

Постановка проблеми В епоху стрімкого розвитку цифрових технологій перетворення у сфері освіти стають більш необхідними та неухильними. Сучасні методи підготовки фахівців вимагають нових підходів та інноваційних рішень для забезпечення студентам актуальних навичок і готовності до викликів сучасного ринку праці.

У цьому контексті цифрові технології виявляються ключовим елементом, що трансформує навчання та підвищує його ефективність. Ця стаття присвячена вивченню впливу цифрових технологій на процес підготовки фахівців з професійної освіти. Ми розглядаємо різноманітні аспекти використання віртуальної та розширеної реальності, інтерактивних платформ, хмарних технологій та інших інноваційних засобів, спрямованих на оптимізацію процесу навчання та відповідь на виклики сучасної економіки. Зануртеся разом з нами у світ цифрових технологій в професійній освіті, де майбутнє навчання стає реальністю, а інновації стають ключем до успіху студентів у сучасному професійному середовищі.

Аналіз актуальних наукових досліджень і публікацій засвідчив ця тема може включати оцінку ефективності цифрових інструментів, їхній вплив на якість навчання та здобуття практичних навичок, а також розгляд перспектив подальшого розвитку в освіті – В.Ю. Биков, О.О. Біляковська, В.О. Шашко; вплив цифрових технологій на навчання J. Hattie & D. Fisher; цифрові технології та використання смартфонів в класі: огляд літератури Moeller, R; віртуальна реальність в освіті: інструмент навчання в епоху досвіду B. Dalgarno, M. J. W. Lee, L. Carlson, S. Gregory & B. Tynan; використання хмарних технологій в вищій освіті: стратегія підвищення залучення студентів M. Al-Emran, H.M. Elsherif & K. Shaalan.

Мета статті спрямована на визначення ролі та значення цифрових інструментів у підготовці фахівців з професійної освіти та їхній вплив на навчальний процес та результативність студентів. Вивчення впливу цифрових інструментів на процес навчання аналіз того, як використання цифрових інструментів сприяє оптимізації та покращенню якості професійної підготовки студентів. Дослідження ефективності цифрових технологій визначення

того, наскільки ефективно цифрові інструменти використовуються для досягнення освітніх цілей та розвитку необхідних компетенцій. Аналіз взаємодії між студентами та викладачами розгляд взаємодії учасників освітнього процесу в контексті використання цифрових інструментів, включаючи можливості спілкування та співпраці. Визначення ключових переваг для студентів встановлення того, як використання цифрових технологій сприяє поліпшенню залучення, розуміння та успішності студентів. Дослідження впливу на розвиток практичних навичок, аналіз того, наскільки цифрові інструменти сприяють розвитку практичних навичок, які є важливим аспектом професійної підготовки. Оцінка адаптивності цифрових технологій, розгляд того, наскільки цифрові інструменти можуть бути адаптовані до різних потреб та індивідуальних особливостей студентів.

Методи дослідження

Для досягнення мети використали такі методи: літературний аналіз, аналіз практичних випадків, емпіричні дослідження, аналіз трендів, порівняльний аналіз.

Результати та їх обговорення

В підготовці фахівців з професійної освіти використовуються різноманітні цифрові інструменти для поліпшення якості навчання і забезпечення актуальності знань, сприяють покращенню доступу до освіти, роблять процес навчання більш ефективним та цікавим, а також дозволяють підготовці фахівців відповідати вимогам сучасного ринку праці.

Професійна підготовка фахівців в сучасному світі активно використовує різноманітні цифрові інструменти для покращення процесів навчання та підвищення якості підготовки.

- *Електронні навчальні платформи;*
- *Відеоконференції та вебінари;*
- *Хмарні сервіси та інструменти для спільної роботи;*

Електронні навчальні платформи – це онлайн-системи або програмні продукти, які призначені для організації та проведення навчання та навчальних заходів через Інтернет. Ці платформи надають вчителям та студентам віртуальне середовище для взаємодії та обміну навчальними ресурсами. Організація курсів створення та організація онлайн-курсів і модулів навчання. Завантаження, зберігання та відображення навчального контенту, такого як лекції, відеоматеріали, тексти та завдання. Можливість створювати форуми та простори для обговорення, де студенти та викладачі можуть спілкуватися, ділитися думками та вирішувати завдання. Проведення тестів, вікторин, екзаменів та оцінювання здобутих знань. Аналіз та відстеження успішності студентів, включаючи прогрес у виконанні завдань та участі у форумах. Забезпечення можливості навчання та викладання з будь-якого місця, де є Інтернет. Можливість створювати групи для спільної роботи, обміну ідеями та співпраці над проектами. Збір та аналіз даних про взаємодію студентів з платформою для вдосконалення процесів навчання.

Приклади електронних навчальних платформ включають Moodle, Blackboard, Canvas, Westudy, Google Classroom, і багато інших. Ці платформи використовуються в освітніх установах, компаніях для корпоративного навчання та в інших контекстах для ефективного забезпечення освіти та навчання.

Moodle – це відкрите програмне забезпечення для створення електронних навчальних платформ та управління навчанням (LMS). Акронім «Moodle» походить від назви «Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment» (Модульне об’єктно-орієнтоване динамічне середовище навчання). Moodle є популярним рішенням для навчання як в академічних установах, так і в корпоративному секторі. Його відкритий характер та гнучкість роблять його ефективним інструментом для створення різноманітних електронних навчальних середовищ.

Blackboard – це компанія, яка розробляє та надає послуги електронних навчальних платформ та систем управління навчанням (LMS). LMS Blackboard є однією з популярних платформ у сфері вищої освіти та корпоративного навчання. Blackboard використовується в

багатьох освітніх установах та організаціях для впровадження ефективних електронних навчальних рішень.

Canvas – це система управління навчанням (LMS) від Instructure, призначена для створення електронних навчальних платформ та обслуговування освітніх потреб. Canvas визначається своєю простотою використання та гнучкістю для викладачів та студентів. Canvas широко використовується у вищих навчальних закладах, школах, корпоративному секторі та інших організаціях як ефективний інструмент для навчання та спільної роботи.

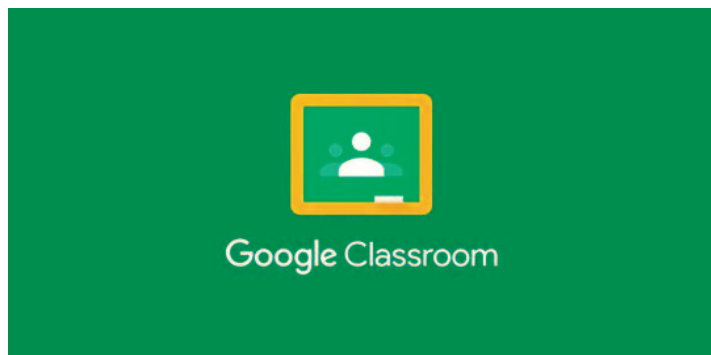
WeStudy – це багатофункціональна платформа для курсів. Ідея створення такої освітньої онлайн-платформи виникла ще у 2017 році. Проект спочатку призначений для оцифрування систем навчальних закладів. Платформа WeStudy налагодила співпрацю з такими відомими університетами, як Волинський національний університет лісів України, Львівська політехніка, Миколаївський

національний університет ім. В.О. Сухомлинського та ін. Багато клієнтів досі працюють або просто підтримують зв'язок. Творці почали бурхливий розвиток у цьому напрямку і з часом зрозуміли, що сайт для створення курсів в Україні – це те, чого не вистачає на вітчизняному ринку. Тому була створена окрема ІТ-компанія, яка збільшила кількість клієнтів і зуміла стати відомою не лише серед провідних навчальних закладів, а й серед представників бізнесу.

Проте для широкого кола користувачів більш цікавим буде новий проект розробників WeStudy – платформа для запуску, продажу та проведення онлайн-курсів.

Хоча платформа WeStudy була запущена лише наприкінці травня, менш ніж за три тижні на ній почали працювати кілька сотень онлайн-шкіл, від індивідуальних мовних курсів до великих онлайн-шкіл з багаторічним досвідом, тренери та клієнти WeStudy ТМ – це команда професіоналів у сфері освіти та інформаційних технологій. Вони знають, як працюють навчальні заклади та чого не вистачає сучасному навчальному процесу, адже творці – педагоги та науковці. Тому вони знають сучасні освітні інструменти та знають, як покращити взаємодію учень-викладач. Молода команда вміє аналізувати потреби клієнтів. Вони розуміють, що потрібно для успішного проведення онлайн-курсів. І вони хочуть поділитися цим зі своїми колегами, щоб ті могли поділитися своїми знаннями з більшою аудиторією.

Основна місія команди – забезпечити представників освітнього та інформаційного бізнесу всім необхідним. Йдеться не лише про інструменти для створення вашого курсу, а про постійне спілкування з вашою командою, щоб переконатися, що ви задоволені результатом. Ми розповімо вам, як створити онлайн-школу з нуля і як зробити все, щоб ваші знання перетворилися на гроші з мінімумом тимчасових і фінансових витрат.

Google Classroom – це безкоштовний інструмент для ведення навчання та організації учбових процесів в онлайн-середовищі, розроблений Google. Його основна мета – зробити взаємодію між учнями та вчителями більш зручною та ефективною. Google Classroom є популярним серед учителів і учнів як простий та ефективний спосіб ведення навчання в онлайн-форматі.

Відеоконференції та вебіари є важливими інструментами для дистанційного спілкування, проведення лекцій, тренінгів, та інтерактивних заходів. Ці технології дозволяють людям з різних місць світу збиратися в одному віртуальному просторі для обговорення та обміну інформацією в режимі реального часу. Платформи відеоконференцій: *Zoom, Microsoft Teams, Google Meet*. Віртуальні платформи для вебінарів: *WebEx, GoToWebinar, Livestorm*

Відеоконференції та вебіари стали необхідним інструментом в різних сферах життя, забезпечуючи зручний і ефективний спосіб комунікації та навчання в онлайн-форматі.

Zoom – це популярна платформа для відеоконференцій та віртуальних зустрічей. Заснована у 2011 році, Zoom стала широко використовуваною під час дистанційної роботи, навчання віддалено та віртуальних подій. Zoom надає можливість ведення відеоконференцій з використанням веб-камери та аудіоконференцій через мікрофон. Учасники можуть обмінюватися повідомленнями в чаті та надсилати файли під час відеоконференцій. Можливість демонстрації екрану та користування віртуальною дошкою для спільної роботи. Зум дозволяє проводити зустрічі з великою кількістю учасників, включаючи сотні або тисячі осіб у режимі вебінару. Можливість планувати зустрічі за попередньою домовленістю та встановлювати паролі для захисту. Функції безпеки, такі як управління лобі для учасників та контроль доступу. Можливість записувати відеоконференції та зберігати їх для подальшого перегляду. Зум може інтегруватися з іншими інструментами та платформами, такими як Google Calendar, Microsoft Teams, Slack і багатьма іншими.

Zoom став важливим інструментом для віддалених комунікацій у багатьох сферах, і його простота використання сприяє популярності серед користувачів усього світу.

Microsoft Teams – це платформа для комунікації та співпраці, розроблена корпорацією Microsoft. Teams призначений для полегшення спілкування та спільної роботи команд та груп в онлайн-середовищі. Користувачі можуть обмінюватися повідомленнями в чатах, створювати групові обговорення та обмінюватися файлами. Teams дозволяє проводити відеоконференції та віртуальні зустрічі з учасниками з різних місць. Користувачі можуть спільно працювати над документами за допомогою інтеграції з Office 365, редагуючи файли прямо в Teams. Teams інтегрований з іншими інструментами Microsoft, такими як Word, Excel, PowerPoint, SharePoint та інші. Можливість планувати зустрічі, взяття участі в запланованих подіях та управління календарем. Функції безпеки, такі як шифрування даних та управління доступом до інформації. Наявність мобільних додатків для зручного використання Teams на смартфонах та планшетах. Можливість додавання інших додатків та сервісів за допомогою інтеграцій з платформою.

Microsoft Teams використовується в різних галузях, включаючи бізнес, навчання та командну роботу, щоб полегшити спілкування та спільну роботу в онлайн-середовищі.

Google Meet

Google Meet – це відеоконференц-сервіс від Google, призначений для проведення віртуальних зустрічей, конференцій та онлайн-подій. Сервіс став популярним як інструмент для дистанційної роботи, віддаленого навчання та віртуального спілкування. Google Meet дозволяє користувачам здійснювати відео- та аудіоконференції за допомогою веб-камери та мікрофону. Можливість планувати зустрічі заздалегідь та надсилати запрошення через Google Календар або електронною поштою. Google Meet пропонує безкоштовну версію з обмеженими можливостями, а також платні плани G Suite з розширеними функціями для бізнесу та освіти. Можливість демонстрації екрану та обміну документами під час конференцій. З Google Meet можна проводити зустрічі з великою кількістю учасників, залежно від тарифного плану. Можливість записувати відеоконференції та зберігати їх для подальшого перегляду. Google Meet інтегрований з іншими інструментами Google, такими як Gmail, Google Calendar, Google Docs та інші. Наявність мобільних додатків для зручного використання на смартфонах та планшетах.

Google Meet став важливим інструментом для онлайн-спілкування, особливо в умовах зростання віддалених форм роботи та навчання.

Cisco Webex, часто відомий просто як **Webex**, є однією з провідних платформ для відеоконференцій та віртуальних зустрічей. Розроблений компанією Cisco, Webex надає різноманітні інструменти для комунікації, співпраці та онлайн-зустрічей. Webex дозволяє користувачам проводити відео- та аудіоконференції за допомогою веб-камер та мікрофонів. Можливість проведення як звичайних віртуальних зустрічей, так і вебінарів для великої кількості учасників. Функція демонстрації екрану та можливість спільної роботи над документами. Можливість обміну текстовими повідомленнями та надсилання файлів в чаті під час конференцій. Webex може інтегруватися з іншими сервісами та інструментами, що полегшує використання його в різних сценаріях. Функції безпеки, такі як захист паролем, керування лобі для учасників та інші. Можливість записувати віртуальні зустрічі та зберігати їх для подальшого перегляду. Наявність мобільних додатків для зручного використання на смартфонах та планшетах.

Cisco Webex використовується в різних галузях, включаючи бізнес, навчання та медичні установи, надаючи можливості для ефективного віртуального спілкування та співпраці.

GoToWebinar – це популярна платформа для проведення вебінарів, розроблена компанією LogMeIn. Цей інструмент дозволяє організаторам вести онлайн-презентації, тренінги, віртуальні зустрічі та інші заходи з великою аудиторією. Можливість проводити вебінари з великою кількістю учасників, включаючи тисячі осіб. Функції для проведення динамічних презентацій, демонстрацій екрану та спільної роботи над матеріалами. Можливість ведення чату під час вебінару та використання опитувань для взаємодії з аудиторією. Можливість записувати вебінари для подальшого перегляду або дистрибуції. GoToWebinar може інтегруватися з іншими інструментами, такими як CRM-системи, для зручності. Доступ до аналітичної інформації та звітів про дії учасників під час вебінару. Підтримка роботи на різних платформах, включаючи комп'ютери, планшети та мобільні пристрої. Заходи безпеки для захисту доступу та конфіденційності даних.

GoToWebinar використовується для організації різних заходів в реальному часі та забезпечення ефективного взаємодії з великою аудиторією.

Livestorm – це платформа для проведення віртуальних подій, вебінарів і онлайн-зустрічей, яка призначена для взаємодії з аудиторією в режимі реального часу. Можливість організації вебінарів та віртуальних зустрічей для великої кількості учасників. Учасники можуть приєднатися до заходу без необхідності встановлення спеціального програмного

забезпечення. Можливість спільної роботи над документами, використання інтерактивних опцій, таких як опитування та чат. Отримання аналітичної інформації та звітів про взаємодію з аудиторією під час події. Можливість записувати вебінари для подальшого перегляду чи дистрибуції. Livestorm може інтегруватися з іншими інструментами та CRM-системами для підвищення ефективності. Заходи безпеки для захисту конфіденційності даних учасників. Доступність мобільних додатків для участі в заходах на смартфонах та планшетах.

Livestorm позиціонує себе як інструмент для проведення ефективних та інтерактивних віртуальних подій, і використовується в різних сферах, включаючи бізнес, навчання та маркетинг.

Хмарні сервіси та інструменти для спільної роботи включають в себе різноманітні онлайн-платформи, які дозволяють користувачам спільно працювати над проектами, обмінюватися даними та ефективно взаємодіяти в реальному часі. *Google Workspace (раніше G Suite)*: (Google Drive, Google Docs, Google Sheets, Google Slides, Gmail, Google Calendar, Google Meet. *Microsoft 365*: (OneDrive, Microsoft Word, Excel, PowerPoint, Outlook, Microsoft Teams, SharePoint). *Dropbox* хмарне сховище забезпечує зберігання та обмін файлами в хмарі. *Dropbox Paper* інструмент для спільної роботи над документами. *Slack* групові чати дозволяє командам обговорювати проекти в режимі реального часу. Створюйте канали для різних тем та інтегруйте з іншими сервісами. *Trello* дошки та карти, використовуйте для візуального управління завданнями та проектами, додавайте коментарі, дедлайни та прикріплюйте файли. *Asana* завдання та проекти, організуйте роботу за допомогою завдань та проектів, коментарі, терміни та можливість відстежувати прогрес.

Ці інструменти полегшують спільну роботу, особливо коли команди знаходяться в різних місцях або працюють віддалено. Вони дозволяють ефективно спілкуватися, обмінюватися ідеями та взаємодіяти для досягнення спільних цілей.

Google Workspace – це інтегрована хмарна платформа, розроблена компанією Google, яка включає в себе різноманітні інструменти та сервіси для організації робочих процесів, спільної роботи команд та забезпечення продуктивної комунікації. Платформа була відома як G Suite і змінила свою назву на Google Workspace у жовтні 2020 року. Основні компоненти Google Workspace включають:

Gmail:

Електронна пошта з великим обсягом сховища, продуманим фільтром спаму та можливістю організації повідомлень за допомогою міток та категорій.

Google Drive:

Хмарне сховище для зберігання, обміну та спільної роботи над файлами. Забезпечує доступ до документів, таблиць, презентацій та інших типів файлів.

Google Docs:

Онлайн-редактор текстових документів, який дозволяє користувачам спільно працювати над документами в режимі реального часу.

Google Sheets:

Електронні таблиці для обробки та аналізу даних. Забезпечує можливість спільної роботи над таблицями в реальному часі.

Google Slides:

Програма для створення та редагування презентацій. Дозволяє командам працювати разом над візуальним вмістом.

Google Calendar:

Календар з можливістю планування подій, зустрічей та спільної роботи над графіком.

Google Forms:

Сервіс для створення анкет та опитувань. Дозволяє збирати та аналізувати дані в реальному часі.

Google Chat та Google Meet:

Інструменти для комунікації та відеоконференцій, забезпечують можливість обміну повідомленнями та взаємодії в реальному часі.

Google Sites:

Інструмент для створення власних веб-сайтів та інтранет-ресурсів для команд та підрозділів.

Google Workspace дозволяє користувачам працювати в реальному часі, ефективно обмінюватися інформацією та взаємодіяти над проектами у віртуальному середовищі. Платформа допомагає полегшити комунікацію та спільну роботу, особливо коли команди працюють в різних регіонах або віддалено.

Висновки

Цифрові інструменти в освіті принесли значні зміни і відкрили нові можливості для навчання і розвитку. Цифрові інструменти роблять освіту більш доступною. Інтернет і електронні ресурси дозволяють учням отримувати інформацію з будь-якого місця та в будь-який час. Засоби навчання, які використовують мультимедійні елементи, інтерактивні завдання та відгуки, роблять процес навчання більш цікавим і залучаючим. Цифрові платформи можуть надавати індивідуальні завдання та ресурси, що враховують потреби конкретного учня. Це дозволяє адаптувати навчання до різних темпів і стилів вивчення. Використання цифрових інструментів допомагає учням розвивати навички, які є важливими у цифровому суспільстві, такі як комп'ютерна грамотність, критичне мислення, співпраця в мережі тощо.

Цифрові технології дозволяють учням спілкуватися та співпрацювати з підручниками, учнями і вчителями з усього світу, розширюючи границі навчання і створюючи більше можливостей для культурного обміну. Системи електронного оцінювання і аналітика дозволяють вчителям та адміністраторам швидко аналізувати прогрес учнів, виявляти та реагувати на проблеми та оптимізувати навчальні плани. З використанням цифрових інструментів виникають нові виклики, такі як забезпечення безпеки даних та збереження конфіденційності учнів. Викладачам та студентам необхідно навчатися використовувати цифрові інструменти ефективно, щоб максимізувати їх потенціал у навчанні та розвитку.

Важливо зазначити, що ефективне впровадження цифрових інструментів в освіту вимагає уважного планування, навчання та постійного вдосконалення для того, щоб забезпечити максимальну користь для здобувачів.

Література

1. Anderson, T., & Dron, J. (2011). Three generations of distance education pedagogy. *The International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 12(3), 80-97.
2. Clark, R. E., & Mayer, R. E. (2016). *E-Learning and the Science of Instruction: Proven Guidelines for Consumers and Designers of Multimedia Learning*. Wiley.
3. Consortium for School Networking (CoSN). (2017). *Driving K-12 Innovation: 2017 Survey of School System Technology Leaders*. [Online] Available: <https://cosn.org/sites/default/files/2017DrivingK-12Innovation.pdf>.
4. Keengwe, J., Schnellert, G., & Jonas, D. (2012). Digital Technology Integration in the Early Childhood Classroom. *Education and Information Technologies*, 17(4), 369-379.
5. Koohang, A., & Harman, K. (Eds.). (2007). *Learning Technologies: Concepts and Operations*. IGI Global.
6. Lee, Y., Lee, J., & Choi, J. (2013). *A Review of Online Course Dropout Research: Implications for Practice and Future*

Research. Educational Technology Research and Development, 61(5), 563-580.

7. Means, B., Toyama, Y., Murphy, R., Bakia, M., & Jones, K. (2009). Evaluation of Evidence-Based Practices in Online Learning: A Meta-Analysis and Review of Online Learning Studies. US Department of Education.

8. Smith, J. A. (2018). The Impact of Virtual Reality Simulations on Vocational Education and Training. (Unpublished doctoral dissertation). University of XYZ.

Ісак Л.М., Бабак О.А., Грень Є.С.

Цифрові інструменти при підготовці фахівців з професійної освіти

Анотація

Стаття присвячена вивченню та аналізу сучасних цифрових інструментів, які використовуються в процесі підготовки фахівців з професійної освіти. Розглядаються різноманітні аспекти використання віртуальної та розширеної реальності, інтерактивних платформ, хмарних технологій, мобільних додатків та інших інноваційних засобів, спрямованих на підвищення ефективності та актуальності освіти. Автори статті розглядають вплив цих інструментів на навчання, доступ до освіти, а також адаптивність навчальних програм до індивідуальних потреб студентів. Детальний аналіз сучасних тенденцій у використанні цифрових інструментів в освіті сприяє розумінню перспективного розвитку підготовки фахівців у контексті викликів та можливостей цифрової ери. **Мета статті** полягає в дослідженні та аналізі сучасних цифрових інструментів, які використовуються в процесі навчання фахівців з професійної освіти. Стаття спрямована на виявлення впливу цих інноваційних засобів на підвищення ефективності навчання, розвиток практичних навичок студентів та відповідність освітніх програм вимогам сучасного ринку праці. Поєднуючи теоретичний аналіз та практичні приклади

використання цифрових інструментів, стаття ставить за мету висвітлити перспективи та можливості, які ці технології вносять в сферу підготовки кваліфікованих фахівців. **Методи.** Для досягнення мети автори використали такі методи: літературний аналіз, аналіз практичних випадків, емпіричні дослідження, аналіз трендів, порівняльний аналіз. **Результати.** Доведено актуальність проблеми використання цифрових інструментів при підготовці майбутніх фахівців професійної освіти. Оцінка того, наскільки впровадження цифрових інструментів призвело до поліпшення якості навчання та зростання практичних навичок студентів. Порівняння результатів студентів, які використовують цифрові технології, і тих, хто навчається традиційними методами. Аналіз труднощів, з якими можуть стикатися студенти та викладачі під час використання цифрових інструментів, а також виявлення переваг, які ці технології принесли. Виділення перспектив розвитку цифрових технологій у професійній освіті та визначення можливих напрямків подальших досліджень. **Висновки.** Наскільки успішно впровадження цифрових інструментів сприяє поліпшенню якості професійної підготовки фахівців. Відзначення того, як цифрові технології сприяють розвитку практичних вмінь та навичок, необхідних для успішної професійної діяльності. Аналіз труднощів, які виникають при впровадженні цифрових технологій, та пропозиції щодо їх подолання. Визначення перспектив та напрямків розвитку цифрових технологій у сфері професійної освіти. Порівняння результатів та переваг використання цифрових технологій у порівнянні з традиційними методами навчання. Звернення до необхідності проведення подальших досліджень для глибшого розуміння та вдосконалення використання цифрових технологій у професійній освіті.

Ключові слова: професійна освіта, цифрові інструменти, хмарні технології, віртуальна реальність, віддалене навчання, інтерактивні платформи.

UDC 378.147:338.48-52

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-126-141>

Analysis of the Structure and Content of Professional Training Future Tourism Specialists in the field of Sports and Health Tourism in Higher Education Institutions of Ukraine

Alona Petrova

Assistant of the Department of Tourism and Economics

Kyryvi Rih State Pedagogical University

✉ Gagarin Av. 54, Kyryvi Rih, 50086, Ukraine

E-mail: petrova.aa2810@gmail.com

ORCIDiD: <https://orcid.org/0000-0002-9513-5519>

Аналіз структури та змісту професійної підготовки майбутніх фахівців туристичної галузі за напрямом спортивно-оздоровчий туризм у закладах вищої освіти України

Альона Анатоліївна Петрова

асистент кафедри туризму та економіки

Криворізький державний педагогічний університет

✉ 50086, м. Кривий Ріг, проспект Гагаріна, 54

Abstract

The study is devoted to the state of training specialists in active tourism in the context of tourism specialists' training. **The goals of the article** are to analyse the structure of educational programs in the specialty «242 Tourism» regarding the

availability of sports and health (active) tourism disciplines; to provide quantitative and qualitative characteristics of the educational components of the studied direction. **Methods.** The study was carried out at the expense of quantitative and qualitative analysis of educational programs and components; comparison, systematization and generalization of the researched material in the specialty 242 Tourism (in the direction of sports and recreation and active tourism). **Results.** The author analysed forty-one educational programs in the specialty «242 Tourism (Bachelor)», studied educational programs, curricula, work programs of disciplines and educational and production practices in the direction of active tourism. Moreover, the analysis criteria were presented: the presence in the educational program of the profession of active tourism guide; the presence of specialized educational components that form the necessary competencies. As for the educational components of active tourism offered by the institutions, the results of the analysis can be summarized as follows: sixteen institutions offer mandatory educational components; in the context of subjects of free choice – thirteen higher educational institutions; specialized practice (tourist trip) – only five out of forty-one institutions offer on-site training in the form of a trip. Consequently, twenty-four institutions from the general list offer employment as sports and health tourism instructors. Eighteen of them ensure the acquisition of relevant knowledge, skills and abilities. **Conclusions.** The number of educational programs where sports and health tourism disciplines are mandatory is gradually decreasing. Such a picture indicates a contradiction between the requirements of the state to support and popularize a healthy lifestyle of the nation and the training of specialists in the tourism industry in this direction. As a result, we see the presence (absence) of practitioners in sports and health tourism at specialized departments; the available (absent) material and technical support of specialized departments regarding the organization of theoretical and practical training of sports and health specialists.

Keywords: tourism education, professional training, active tourism, sports and health tourism, educational program.

References.

1. Petrova, A. (2021). Teoretyko-metodychni zasady sportyvnoho turyzmu u pidhotovtsi maibutnikh fakhivtsiv [Theoretical and methodological fundamentals of sports tourism in the training of future specialists]. *Naukovi zapysky. Serii: Pedahohichni nauky*. 194, 218-222. DOI: <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2021-1-194-218-221> [in Ukrainian].
2. Clivaz, C. & Langenbach, M. (2020). Organisation and professional development of mountain guides and leaders in tourist regions: The Swiss case compared with the French experience. *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*, 29, 100257. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jort.2019.100257>.
3. Opolska, A. & Usyk, O. (2021). Akredytatsiia osvritnikh prohram zi spetsialnosti 015 Profesiina osvita (za spetsializatsiiamy): vyklyky y perspektyvy [Accreditation of Educational Programs in Specialty 015 Professional Education (by Specializations): Challenges and Prospects]. *Profesiina osvita: metodolohiia, teoriia ta tekhnolohii*, 13, 167-190. DOI: <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2021-13-167-190> [in Ukrainian].
4. Natsionalnyi klasyfikator profesii Ukrainy [National Classifier of Professions of Ukraine] (n.d.) zakon4.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/va327609-10#n5> [in Ukrainian].
5. Nacionalne agentstvo zabezpechennia yakosti vyshhoi osvity [National Agency for Higher Education Quality Assurance]. (n.d.). [naqa.gov.ua](https://public.naq.gov.ua/). Retrieved from <https://public.naq.gov.ua/> [in Ukrainian].
6. Spetsialnosti 2021 [Specialties 2021]. (n.d.) abit-poisk.org.ua. Retrieved from <https://abit-poisk.org.ua> [in Ukrainian].

7. Polozhennia pro systemu pidhotovky kadriv sportyvnoho turyzmu [Regulations on the training system of sports tourism personnel]. (n.d.) www.fstu.com.ua. Retrieved from <https://www.fstu.com.ua/statutni-dokumenty/> [in Ukrainian].

8. Walker, J. & Manyamba, M. T. (2020). Towards an emotion-focused, discomfort-embracing transformative tourism education. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 26, 100213. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jhlste.2019.100213>.

9. Petrova, A. (2021). Osoblyvosti profesiinoi pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv sfery obsluhovuvannia do orhanizatsii sportyvno-ozdorovchoho turyzmu v Kryvorizkomu derzhavnomu pedahohichnomu universyteti [Features of professional training of future specialists in the field of service for the organization of sports and health tourism at Kryvyi Rih State Pedagogical University]. *Results of modern scientific research and development. Proceedings of the 7th International scientific and practical conference. Barca Academy Publishing. Madrid, Spain*. 2021. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua> [in Ukrainian].

Вступ

Український туризм в сучасних умовах має генерувати безліч інноваційних продуктів та послуг щоб конкурувати на світовому ринку послуг, зокрема і у спортивно-оздоровчому напрямі. У свою чергу, підготовка конкурентоспроможних фахівців з туризму має базуватись на дотриманні принципів євроінтеграції та відповідати загальносвітовим вимогам. Наразі існує потреба у створенні нових та перегляду існуючих освітніх програм до сучасних реалій галузі. Залишається відкритим питання фахової підготовки гідів з активного туризму.

У попередніх дослідженнях автора (Петрова А., 2021) здійснено порівняльну характеристику визначення поняття спортивного (активного, спортивно-оздоровчого) туризму науковою спільнотою та показано відмінності у формуванні

фахових компетенцій майбутніх професіоналів відповідно до предметної складової поняття. Але наразі питання щодо єдиної системи підготовки фахівців спортивно-туристичного напрямку в Україні та європейських країнах залишається актуальним.

Вагомий внесок у дослідження питань підготовки фахівців зі спортивного туризму в нашій країні зробили Зорін І., Квартальнов В, Колотуха О., Конох А. Наукові пошуки Зігунова В. присвячені проблемі професійної підготовки майбутніх менеджерів з туризму до організації туристсько-спортивної діяльності. Серед останніх закордонних наукових досліджень в галузі генезису професії гірського гίδα в європейському просторі слід відмітити роботу Кливаза К. та Лангенбаха М. де автори здійснили порівняльну характеристику компетенцій гірських гідів Швейцарії та Франції і визначили історичні, соціальні та політичні фактори, які загалом вплинули на появу професії гірського гίδα (Clivaz & Langenbach, 2020). Щодо глобального аналізу освітніх програм та якості надання освітніх послуг, то Опольська А. та Усик О. дослідили акредитаційні справи за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями) з метою визначення слабких сторін освітніх програм спеціальності та окреслення подальшого вектору розвитку та удосконалення підготовки здобувачів освіти (Опольська А. та Усик О., 2021). З урахуванням результатів аналізу попередніх наукових пошуків метою статті є:

- проаналізувати структуру освітніх програм за спеціальністю 242 Туризм ЗВО України щодо наявності дисциплін зі спортивно-оздоровчого туризму;
 - надати кількісну та якісну характеристику освітнім компонентам спортивно-оздоровчого напрямку;
 - охарактеризувати співвідношення теоретичної та практичної складової підготовки гідів із спортивно-оздоровчого (активного) туризму;
 - окреслити перспективні вектори удосконалення освітніх програм за досліджуваним напрямом.
-

Матеріал і методи досліджень

Вивчення проблемного питання здійснювалось за рахунок кількісного та якісного аналізу освітніх програм та компонентів; порівняння, систематизації та узагальнення досліджуваного матеріалу за спеціальністю 242 Туризм виключно за напрямом спортивно-оздоровчий та активний туризм.

Результати та їх обговорення

У ході дослідження автором проаналізовано наявні освітні програми, оприлюднені на момент дослідження у вільному доступі в базі Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти станом на лютий 2022 року за спеціальністю 242 Туризм, рівень вищої освіти – бакалавр, у кількості 41 програма. Також до аналізу включено освітні програми ЗВО за ресурсом *abit-poisk*, що входять в ТОП-10 за кількістю поданих заяв станом на 2021 рік та ОП Криворізького державного педагогічного університету (ОП Туризм, КДПУ, 2021). Зокрема, вивчались такі документи: освітні програми, навчальні плани та робочі програми дисциплін і навчально-виробничих практик за напрямом спортивно-оздоровчого туризму, що були наявні у відкритому доступі на сайтах університетів та в базі Національного агентства забезпечення якості освіти. Звісно, проаналізовані 41 освітня програма складають третину від запропонованих 121 програми за результатами вступної кампанії 2021 року ресурсом *abit-poisk*, але вони відображають офіційно визнану думку освітньо-наукової спільноти щодо якості програм з підготовки фахівців туристичної галузі. У контексті дослідження було визначено такі *критерії аналізу*:

- наявність в освітній програмі в пункті «Придатність до працевлаштування» пропозиції професії «3414 Інструктор оздоровчо-спортивного туризму (за видами туризму)» відповідно до Національного класифікатора України «Класифікація професій» ДК 003:2010;

- наявність спеціалізованих дисциплін та практик, що формують необхідні компетентності.

Під час аналізу не враховувались окремі теми освітніх компонентів, що формують уявлення про основи спортивно-оздоровчого туризму та його види і не розкривають комплексно фахові компетентності за цим напрямом. Базисом щодо основних вимог в підготовці кадрів за спортивно-оздоровчим напрямом нами взято «Положення про систему підготовки кадрів спортивного туризму» від 16.04.2011р. Федерації спортивного туризму України.

Щодо попереднього вивчення та аналізу стану професійної підготовки майбутніх фахівців сфери обслуговування до організації спортивно-оздоровчого, туризму можемо констатувати що заклад вищої освіти завдяки широкій автономії в межах професійного стандарту та з урахуванням регіонального контексту має право самостійно вирішувати: готувати йому фахівців спортивно-оздоровчого напрямку в контексті туристичної освіти чи ні. Також заклад самостійно формує оптимальний перелік необхідних компетентностей майбутнього фахівця туристичної галузі в залежності від викликів сьогодення. Але, на нашу думку, вважаємо за необхідне обов'язково закріплювати теоретичні знання під час навчальних практик за спеціальністю, особливо, якщо заклад обіцяє працевлаштування за досліджуваним фахом. Достатньо актуальним вважаємо дослідження закордонних науковців щодо важливості практичної підготовки, зокрема, автори наголошують на критичному переосмисленні засвоєного теоретичного матеріалу через емоції та дискомфорт під час походу чи подорожі (Walker & Manyamba, 2020). Узагальнено інформацію щодо стану професійної підготовки майбутніх фахівців за напрямом спортивно-оздоровчого туризму зображено в табл. 1.

Таблиця 1.

Аналіз стану про професійної підготовки майбутніх фахівців спеціальності 242 Туризм ЗВО України за спортивно-оздоровчим напрямом

Варіанти пропонованих ОК	Пропозиція працевлаштування за професією 3414 «Інструктор з оздоровчо-спортивного туризму»	
	Так	Ні
лише обов'язкові ОК	4	2
лише вибіркові ОК	10	3
обов'язкові ОК +практика		1
обов'язкові ОК +вибіркові ОК +практика	3	1
обов'язкові ОК +вибіркові ОК	1	2
жодного ОК	6	8
Усього програм:	24	17

За даними таблиці можемо зазначити, що повну професійну теоретично-практичну підготовку фахівців оздоровчо-спортивного напрямку здійснює лише п'ять з сорока одного закладу. А шість закладів вищої освіти України обіцяють працевлаштування за напрямом оздоровчо-спортивного туризму, не пропонуючи жодного спеціального освітнього компоненту. Вважаємо це недоліком окремих освітніх програм, оскільки пропозиція працевлаштування майбутнім фахівцям за напрямом спортивно-оздоровчого туризму без відповідної практичної підготовки, знижує якість засвоєння професійних компетентностей.

Щодо пропонованих закладами теоретичних та практичних освітніх компонентів зі спортивно-оздоровчого туризму, то результати аналізу можна узагальнити так:

– *обов'язкові освітні компоненти* – пропонують чотирнадцять закладів вищої освіти, об'ємом від 3 до 7,5 кредитів ЄКТС;

– *вибіркові дисципліни, що включено в обов'язкові блоки* – два заклади пропонують відповідні блоки дисциплін об'ємом від 4 до 6 кредитів ЄКТС, фактично, це ті самі освітні

компоненти обов'язкові до вивчення, але змістовне наповнення і назва дисциплін у вибіркових блоках може не суттєво відрізнятись;

– *дисципліни або блоки дисциплін вільного вибору здобувачів* – тринадцять вищих навчальних закладів пропонують опанування дисциплін спортивно-оздоровчого напрямку виключно через власну зацікавленість, загальний можливий обсяг опанованих освітніх компонентів 3-12 кредитів ЄКТС;

– *спеціалізована практика (туристичний похід)* – лише п'ять з сорока одного закладу пропонують виїзну практику у формі походу, об'ємом 2-7 кредитів ЄКТС.

Серед проаналізованих освітніх програм закладів вищої освіти України за спеціальністю 242 Туризм двадцять чотири заклади з загального переліку пропонують працевлаштування за професією «3414 Інструктор оздоровчо-спортивного туризму (за видами туризму)». Вісімнадцять з них забезпечують опанування відповідних компетентностей окремими дисциплінами (обов'язковими, вибірковими) та спеціальною практичною підготовкою, а шість закладів при цьому не пропонують спеціальних дисциплін спортивно-оздоровчого напрямку. Сімнадцять програм із досліджуваного переліку не вказують у пропозиціях працевлаштування окремо професію «3414 Інструктор оздоровчо-спортивного туризму (за видами туризму)», але дев'ять з них надають спеціалізовану теоретичну та практичну підготовку за спортивно-оздоровчим напрямом (Рис. 1).

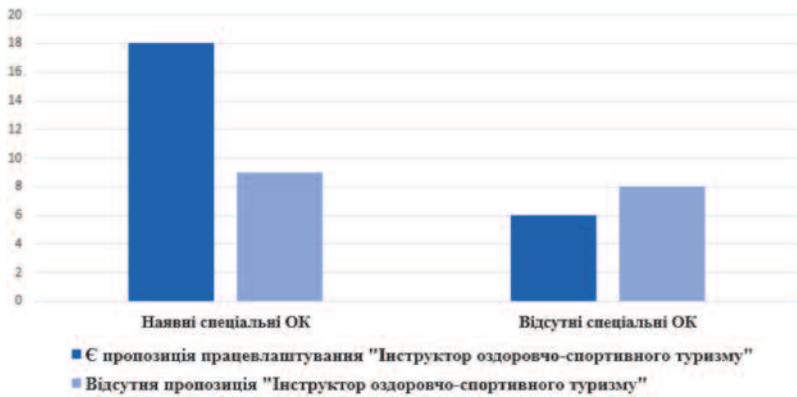

Рисунок. 1. Відповідність пропозиції працевлаштування до наявних спеціальних освітніх компонентів

Отже, двадцять сім освітніх програм із загального переліку досліджуваних закладів пропонують дисципліни зі спортивно-оздоровчого туризму у різному співвідношенні наявних обов'язкових, вибіркових та практик. Тобто, фактично, майбутні випускники цих закладів мають відповідні набуті знання, вміння та навички.

Ураховуючи можливість формування унікальної освітньої програми, кожен заклад пропонує різні комбінації навчальних дисциплін та практик за спортивно-оздоровчим напрямом. Загалом двадцять сім з сорока одного вищого навчального закладу нашої країни пропонують спеціалізовані ОК, аналіз яких і представлено на секторній діаграмі Рис.2.

Рисунок 2. Співвідношення освітніх компонентів для підготовки майбутніх фахівців за напрямом спортивно-оздоровчий туризм (%)

На малюнку можемо спостерігати, що 48% закладів (13 з 27) забезпечують опанування знань та вмінь зі спортивно-оздоровчого туризму лише за рахунок індивідуального вибору теоретичних дисциплін варіативного циклу підготовки. 7% закладів (2 з 27) додатково до обов'язкових теоретичних ОК пропонують вибіркові дисципліни за напрямом. Один заклад (1 з 27), що складає приблизно 4%, забезпечує опанування вмінь та навичок зі спортивно-оздоровчого туризму через обов'язкову туристичну практику та додатково надає теоретичні знання за умови вільного вибору відповідних дисциплін через індивідуальну траєкторію освітнього процесу. 22% закладів (6 з 27) пропонують обов'язкове теоретичне опанування ОК за напрямом без його практичного закріплення. 4% закладів (1 з 27) забезпечують підготовку фахівців зі спортивно-оздоровчого туризму через опанування обов'язкових освітніх компонентів та його практичне вдосконалення за рахунок спеціальної практики. 15% закладів (4 з 27) забезпечують

повну теоретично-практичну підготовку майбутніх фахівців за напрямом спортивно-оздоровчого туризму та дозволяють додаткове вдосконалення знань через пропонувані дисципліни вільного вибору. Загалом, до закладів, що надають спеціалізовану теоретичну підготовку підкріплену практикою, відносяться Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Криворізький державний педагогічний університет, Львівський національний університет імені Івана Франка, Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка, Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія.

Якщо окремо проаналізувати освітню програму Криворізького державного педагогічного університету за спеціальністю 242 Туризм до 2021 року, то спортивно-оздоровчий напрям було представлено обов'язковою дисципліною «Спортивний туризм», навчальною практикою з активного туризму, вибіркоким компонентом професійного циклу «Діяльність туристичної самодіяльної організації» та вибіркоким компонентом загально університетського циклу «Активний туризм» загальною кількістю 11 кредитів ЄКТС. Щодо аналізу освітніх програм з туризму Криворізького державного педагогічного університету за останні кілька років, то можемо зазначити, що і стара програма 2019 року, і досліджувана від 2021 року повністю відповідають вимогам теоретичної та практичної підготовки майбутніх фахівців оздоровчо-спортивного туризму (Петрова А., 2021) Але за освітніми програмами Криворізького державного педагогічного університету що передували проекту програми від 2021 року, як і в програмах інших закладів вищої освіти, спортивний туризм вивчався як вид спорту та були відсутні теми, що розкривають спортивний туризм як вид туризму, не вистачає інформації та навичок щодо організації спортивно-масових заходів та організації подорожей на спортивно-масові заходи. Цим темам в освітніх програмах приділено дуже мало уваги, або вони зовсім не розглядаються.

Слід також окремо зауважити, що навіть за умови вільного вибору спеціалізованих дисциплін зі спортивно-оздоровчого туризму в окремих закладах простежується структурно-логічна блокова система вибору освітніх компонентів, що обумовлює обов'язкове опанування теоретичних знань, практичних вмінь та навичок, формування фахових компетентностей за окресленим спеціалізованим напрямом. Освітня система вищих навчальних закладів пропонує два різновиди блокової системи вибіркових дисциплін:

1) комплексні вибіркові блоки освітніх компонентів, де враховано опанування компетентностей за різними напрямками туристичної діяльності (тобто, до блоку обов'язково входить дисципліна зі спортивно-оздоровчого туризму);

2) спеціалізовані блоки вибіркових дисциплін за окремими напрямками (тобто, блок спортивно-оздоровчого напрямку пропонує на вибір будь-яку одну дисципліну).

Отже, пропоновані різновиди блоків дисциплін покликані розвивати знання, вміння та навички одночасно за багатьма видами туризму, це розширює обізнаність майбутнього фахівця в окремих видах туристичної діяльності, але не зосереджує на вдосконаленні вмінь та навичок за конкретною спеціалізацією. Тобто, загалом заклади готують фахівців широкого профілю без акценту на конкретний вид діяльності. Цілком логічним вбачаємо орієнтацію окремих закладів вищої освіти на регіональний компонент та акцент уваги саме на тих видах туризму які розвиваються безпосередньо в регіоні. Такий підхід формує у майбутніх фахівців компетентності для розвитку безпосередньо внутрішнього та в'їзного туризму.

Висновки

Аналіз результатів вивчення освітніх програм в українських закладах вищої освіти показує, що включення

дисциплін зі спортивно-оздоровчого туризму в обов'язковий цикл навчання стає з кожним роком менше. Якщо п'ять років тому дисципліна «Спортивний туризм» була в розділі обов'язкових професійних дисциплін, то зараз в більшій мірі серед вибіркових. Така картина вказує на протиріччя між вимогами держави щодо підтримки та популяризації здорового способу життя нації і кваліфікацією фахівців туристичної галузі у цьому напрямі. Причиною таких розбіжностей вбачаємо у:

1) обмеженому матеріально-технічному забезпеченні профільних кафедр щодо організації теоретичної та практичної підготовки фахівців спортивно-оздоровчого напрямку, зокрема фінансування туристичних походів, в більшій мірі, здійснюється за власний рахунок здобувачів, що вимагає оптимізувати співвідношення ціна-якість походу;

2) дефіциті фахівців-практиків зі спортивно-оздоровчого туризму на профільних кафедрах;

3) високий рівень популяризації виїзного (міжнародного) рекреаційного пасивного туризму, порівняно із внутрішніми активним та екстремальними видами туризму;

4) спортивно-оздоровчий туризм – це, в першу чергу, дисципліна яка вимагає набуття практичних навичок на виїзних практиках, а їх організація вимагає від науково-педагогічного колективу додаткових зусиль, відповідальності та високого рівня організаційних здібностей.

Література

1. Петрова А. А. Теоретико-методичні засади спортивного туризму у підготовці майбутніх фахівців. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. 2021. № 194. С. 218-222. DOI: <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2021-1-194-218-221>.

2. Clivaz C, Langenbach M. Organisation and professional development of mountain guides and leaders in tourist regions: The Swiss case compared with the French experience. *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*. 2020. Vol. 29. DOI: 100257 <https://doi.org/10.1016/j.jort.2019.100257>.

3. Опольська А., Усик О. Акредитація освітніх програм зі спеціальності 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями): виклики й перспективи. *Професійна освіта: методологія, теорія та технології*. 2021 (13), 167-190. DOI: <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2021-13-167-190>.

4. Національний класифікатор професій України : веб-сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/va327609-10#n5> (дата звернення 15.02.22).

5. Публічна інформація щодо акредитації освітніх програм Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти : веб-сайт. URL: <https://public.naqa.gov.ua/> (дата звернення 20.02.22).

6. Спеціальності 2021 : веб-сайт. URL: <https://abit-poisk.org.ua> (дата звернення: 20.12.2021).

7. Положення про систему підготовки кадрів спортивного туризму : веб-сайт. URL: <https://www.fstu.com.ua/statutni-dokumenty/> (дата звернення 17.12.2021).

8. Walker J., Manyamba M. T. Towards an emotion-focused, discomfort-embracing transformative tourism education. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*. 2020. Vol. 26, 100213. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jhlste.2019.100213>.

9. Петрова А. Особливості професійної підготовки майбутніх фахівців сфери обслуговування до організації спортивно-оздоровчого туризму в Криворізькому державному педагогічному університеті. *Results of modern scientific research and development. Proceedings of the 7th International scientific and practical conference*. Barca Academy Publishing. Madrid, Spain. 2021. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua>.

Петрова А. А.

Аналіз структури та змісту професійної підготовки майбутніх фахівців туристичної галузі за напрямом спортивно-оздоровчий туризм у закладах вищої освіти України

Анотація

Матеріал статті розкриває одне із проблемних питань дисертації автора «Професійна підготовка фахівців сфери обслуговування до організації спортивно-оздоровчого туризму». У статті вивчено стан підготовки спеціалістів з активного туризму у контексті підготовки фахівців з туризму. Цілі статті: проаналізувати структуру освітніх програм за спеціальністю 242 Туризм щодо наявності дисциплін зі спортивно-оздоровчого (активного) туризму; надати кількісну та якісну характеристику освітнім компонентам досліджуваного напрямку. Проаналізовано сорок одну освітню програму, навчальні плани, робочі програми дисциплін і практик за напрямом активного туризму. Критерії аналізу: наявність в освітній програмі пропозиції професії інструктора спортивно-оздоровчого туризму; наявність спеціалізованих освітніх компонентів, що формують необхідні компетентності. З'ясовано, що обов'язкові освітні компоненти пропонують шістнадцять закладів; у контексті дисциплін вільного вибору – тринадцять закладів вищої освіти; спеціалізована практика (туристичний похід) – лише п'ять закладів. Двадцять чотири заклади пропонують працевлаштування інструктором спортивно-оздоровчого туризму, але не всі з них забезпечують опанування відповідних знань, умінь та навичок. З кожним роком зменшується кількість освітніх програм де дисципліни зі спортивно-оздоровчого туризму є обов'язковими. Така картина вказує на протиріччя між вимогами держави щодо підтримки та популяризації здорового способу життя нації і підготовкою фахівців туристичної галузі у цьому напрямі. Причиною таких розбіжностей вбачаємо у популяризації міжнародного рекреаційного туризму; наявності (відсутності) фахівців-практиків зі спортивно-оздоровчого туризму на профільних кафедрах; обмеженому матеріально-технічному забезпеченні профільних кафедр щодо організації теоретичної та практичної підготовки фахівців зі спортивно-оздоровчого туризму.

Ключові слова: туристична освіта, професійна підготовка, активний туризм, спортивно-оздоровчий туризм, освітня програма.

UDC 37.018.54:78]:37.015.31:172.15

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-142-154>

Patriotic Education of Children's Music School Students in the Process of Studying Compositions for Kobza

Iryna Poluboiaryna

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,

Glier Kyiv Municipal Academy of Music

✉ 31, Hetman Pavlo Skoropadsky Str., Kyiv, Ukraine, 01032

E-mail: 195828@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1911-8183>

Патріотичне виховання учнів дитячих музичних шкіл в класі кобзи

Ірина Іванівна Полубоярина

доктор педагогічних наук, професор,

Київська муніципальна академія музики імені Р.М. Глієра

✉ вул. Гетьмана Павла Скоропадського, 31, м. Київ, Україна, 01032

Abstract

The article substantiates the relevance of the problem of the formation of patriotism among students of children's music schools by means of epic musical works for kobza. **The purpose of the article** is to consider the educational work of patriotic orientation in the educational process of a children's music school, to determine the purpose, tasks, forms and methods,

pedagogical conditions of patriotic education. **Research methods.** The following research methods are used to realize the defined goal: theoretical (analysis of scientific literature, synthesis, generalization, classification); empirical (observation, survey, study and analysis of educational and methodical documentation, plans of educational work). **Results.** The main task of the modern Ukrainian art school is determined, which consists in solving the important problem of implementing the value foundations of children's musical education. The definition of the concept of "Kobzarstvo" is given, which is characterized by a patriotic and civic orientation, an orientation towards the performance of author's and folk highly spiritual epic works, thoughts. It was determined that it is at school age that it is most appropriate to attract students to patriotism through the study of the highly artistic Ukrainian musical repertoire for kobza. It has been proven that the main goal of the process of patriotic education is the moral and psychological preparation of children to protect the Motherland and serve it. It is shown that studying the musical repertoire for kobza contributes both to the formation of patriotic concepts and to the improvement of students' interests and ideals. **Conclusions.** Therefore, the current task of Ukrainian children's musical education is the acquisition of knowledge of folk folklore, the desire to defend one's ideals, an active life position, and participation in the life of Ukrainian society. Pedagogical conditions for patriotic education of children's music schools students are substantiated: filling the educational process of children's music school with patriotic content through the use of highly artistic epic thoughts of Ukrainian professional composers and amateurs in kobza lessons; using the particular forms of extracurricular work (participation in creative competitions, Olympiads of various levels, volunteer activities, educational work in the city and region, which contributes to the development of the intellect and emotions of school pupils) in the educational process; ensuring patriotic upbringing of children in the family; introducing the elements of digitalization into the

educational process of a music school with the aim of forming socially significant behaviour in a child and understanding its significance.

Key words: patriotic education, kobza, pedagogical conditions for the formation of patriotism, students of children's music schools.

References

1. Yeremenko, O. (2014). Kobzarstva yak kulturolohichnoho fenomena: Shevchenkova interpretatsiia [Kobzarstva as a Cultural Phenomenon: Shevchenko's Interpretation]. *Materials of the scientific and practical conference "Kyiv and Kyivans in the socio-cultural space of the 19th-20th centuries: Shevchenko scholarly discourse"* 05/29/2014. Kyiv. Retrieved from https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/4865/1/O_Yeremenko_29_5_14_konf_IS.pdf [in Ukrainian].
2. Kulchytskyi, V. (2020). Pedahohichni umovy formuvannia patriotychnoi vykhovanosti uchniv v umovakh hlobalizatsii [Pedagogical Conditions for the Formation of Patriotic Education of Students in the Conditions Of Globalization]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh – Pedagogy of creative personality formation in higher and secondary schools*, 68(1), 20-24. Retrieved from http://pedagogy-journal.kpu.zp.ua/archive/2020/68/part_1/5.pdf [in Ukrainian].
3. Poluboyaryna, I. (2016). Kompetentnisnyi pidkhid do mystetskoi osvity [Competency approach to art education]. *Aspekty istorychnoho muzykoznavstva – Aspects of historical musicology*, 8, 118–128. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/asismy_2016_8_15 [in Ukrainian].
4. Sliusarenko, T. O. (2018). Bandurne mystetstvo v ukrainskomu kulturnomu prostori (na prykladi bandurnoho vykonavstva Slobidskoho rehionu KhKh – poch. KhKhI st.) [Bandura art in the Ukrainian cultural space (on the example of bandura performance of the Slobid region of the 20th - early 21st

centuries)]. Kharkiv: Pravo. Retrieved from https://pravoizdat.com.ua/image/data/Files/517/3_Bandurne_mistectvo_vnutri.pdf [in Ukrainian].

5. Cheremskyi, K.P. (2008). *Tradyttsiine spivotstvo. Ukrainski spivtsi-muzykanty v konteksti svitovoi kultury* [Traditional community. Ukrainian singers-musicians in the context of world culture] Kharkiv: Athos. P. 159. [in Ukrainian].

6. Cheremskyi, K. P. (2002). *Shliakh zvychaiu* [The way of custom]. Kharkiv : Hlas. P. 6. [in Ukrainian].

7. Poluboyarina, I. (2018) Processes of Integration in the Professional Training of Musicians as the Basis for their Spiritual Development. *Individual Spirituality in Post-nonclassical Arts*. In Olga Oleksiuk (Ed.). PP. 21-31. Retrieved from <http://oleksyuk.com/wp-content/uploads/2020/07/Kembridzh-II-vidannya-Individual-Spirituality-in-Post-nonclassical-Arts-Education.pdf>.

Вступ

Патріотичне виховання дітей шкільного віку починається із пізнання творчої спадщини музикантів-аматорів та професійних діячів культури та мистецтв України. У процесі розвитку людина поступово усвідомлює свою приналежність до освітнього середовища школи, народу своєї країни. Вершиною патріотичного виховання учнів шкіл є усвідомлення себе активним громадянином.

Сучасна українська школа покликана вирішувати саме ці важливі завдання реалізації ціннісних основ музичної освіти. Тому одним з основних завдань викладачів музичних шкіл, зокрема викладачів гри на кобзі є спланувати педагогічний репертуар, який викликав би інтерес у дітей. У репертуарні списки варто включити найкращі твори, написані для кобзи та бандури.

Аналіз актуальних досліджень. Загальновідомим фактом є те, що гра на кобзі є синтезом вокального й інструментального виконавства. Цей феномен в різних

аспектах досліджували такі дослідники як А. Гуменюк, Л. Кияновська, Ф. Колесса, М. Максимович, Л. Мандзюк, Д. Ревуцький, Н. Роман, Т. Слюсаренко, М. Сумцов, Г. Хоткевич, К. Черемський та ін.

На думку К. Черемського, кобзар – «традиційний український співець, виконавець на народному інструменті – кобзі» (Черемський, 2002). Далі музикознавець зазначає, що «кобзар являє собою образ народного співака, співака-мандрівника, виконавця епічних творів у супроводі кобзи» (Poluboiaryna, 2018). Кобзарі є носіями кращих рис українського національного характеру, носіями вищих моральних і духовних цінностей українського народу (Слюсаренко, 2018).

Для нашого дослідження важливою думкою є положення К. Черемського, що кобзарство характеризується патріотичним і громадянським спрямуванням, орієнтацією на виконання високодуховних творів, дум.,

У XVII столітті мадрівники-кобзарі знайомлять Західну Європу із українським фольклором як наслідок цього звернення таких композиторів як Й.-С. Бах, Л. ван Бетховен, Й. Гайдн, Ф. Ліст, К. Вебер, Ф. Шуберт та інших до українських народних мотивів (Єременко, 2014).

Психологи стверджують, що саме у шкільному віці найдоцільніше прилучення учнів до патріотизму через вивчення музичного репертуару для кобзи.

Мета нашої статті полягає в тому, щоб розглянути виховну роботу патріотичного спрямування у освітньому процесі дитячої музичної школи, визначити мету, завдання, форми та методи, педагогічні умови патріотичного виховання.

Методи дослідження. Для реалізації визначеної мети у роботі використовувалися такі методи дослідження: теоретичні (аналіз наукової літератури, синтез, узагальнення, класифікація); емпіричні (спостереження, опитування, вивчення і аналіз навчальної та методичної документації, планів виховної роботи).

Виклад основного матеріалу. Науковці стверджують, що формування патріотичних цінностей у сучасного школяра має бути цілеспрямованим та адресним процесом, головна мета якого – моральна та психологічна підготовка до захисту Вітчизни, служіння йому. Тому що саме на основі патріотичних цінностей можна виховати відповідальну, мужню, духовно розвинену особистість. Навчання грі на кобзі та вивчення музичного репертуару для цього інструменту сприяють як формуванню патріотичних понять, а й удосконаленню інтересів та ідеалів. Учні становлять те ядро, яке формуватиме майбутнє нашої Країни, розвиватиме ідею української державності.

Патріотичне виховання має орієнтуватися не лише на любові до Батьківщини, а й віри в себе, у власні сили, у великі звершення наших батьків та дідів. Це любов до кожного куточку та кожного громадянина України. Виховувати дітей варто на творчих досягненнях та музичних перемогах, на творенні.

Тому, в процесі навчально-виховної діяльності музичних шкіл акценти цієї діяльності перемістилися до сфери патріотичного та морального виховання. Таким чином, виховання громадянина та патріота знаходиться у центрі уваги адміністрації школи та проектування освітнього середовища закладу музичної освіти (Полубоярина, 2016).

На нашу думку, виховна робота з патріотичного виховання вважатиметься ефективною, якщо учні опанують знання історії кобзарства, найкращих зразків кобзарської музики, сучасного культурного життя суспільства. Якщо у них буде розвинене почуття гордості за свою країну – неньку Україну, а інформаційна та правова культура будуть сформовані на високому рівні. Діти повною мірою повинні опанувати у класі кобзи знання народного фольклору, прагнути відстоювати свої ідеали, сформувати активну життєву позицію, брати активну участь у житті музичної школи.

А зараз у нашому дослідженні варто звернути увагу на ті форми та методи виховної роботи, що формують зростання цінностей патріотичного виховання.

Сучасна мистецька школа покликана вирішувати важливі завдання реалізації ціннісних основ музичної освіти, однією з яких є патріотичне виховання (Poluboiaryna, 2018).

Поставлені перед музичною школою завдання патріотичного виховання передбачають не тільки формування віри й переконань, а й втілення теоретичних пропозицій у конкретні відносини. У зв'язку з цим останнім часом активізувався пошук нових методів та форм організації процесу безперервного виховання. Безперервне виховання учнів визначає основні умови ефективності патріотичної роботи в закладі освіти: професіоналізм, високий рівень ідейної переконаності вчителів. Для його ефективного рішення від педагогічного колективу школи потрібно створення цілісної системи формування патріотичних орієнтирів у учнів.

Організація виховного процесу має деякі труднощі, пов'язані з недостатнім навчально-методичним забезпеченням, організацією та плануванням роботи з патріотичного виховання.

Метою діяльності педагогічного колективу музичної школи повинно стати прищеплювання учням любові до Батьківщини, залучення їх до підготовки та проведення позакласних заходів, що спрятиме розвитку їхнього патріотизму, громадянськості, історичної пам'яті, соціальному обов'язку; формування основ національної самосвідомості.

Для досягнення мети патріотичного виховання музична школа вирішує такі основні завдання:

- вивчення музичної історії, національного фольклору свого краю;
- виховання почуття любові, гордості за свою Батьківщину, готовності її захищати;

- розвиток у дітей та підлітків поваги, милосердя та співчуття до ветеранів війни та праці, родин загиблих захисників Вітчизни, людей похилого віку;

- створення необхідних умов виховання патріотизму, як духовної складової особи громадянина.

Правильне визначення мети та завдань патріотичної роботи допомагає вибрати оптимальні методи та форми організації виховних заходів:

- творчі мистецькі конкурси та олімпіади;
- пошуково-дослідницька робота з вибору музичного матеріалу для кобзи;

- просвітницька робота у місті та області;

- інсценування музичних творів.

Методи: відвідування концертів кобзарського та бандурного мистецтва, перегляд відеофільмів, прослуховування відео-роликів в інтернеті.

Сучасний світ вимагає нових виховних підходів, здатних розвивати почуття громадянського обов'язку, любові до Батьківщини, поваги до історичного минулого свого народу.

Говорячи про взаємодію педагога-організатора з класними керівниками та дитячими музичними колективами, важливо сказати про створення позитивного психологічного клімату та активного виховного середовища в школі, які включають:

- збереження шкільних традицій: запрошення ветеранів на класну годину, вітання зі святами, надання посильної допомоги;

- розвиток творчості, що проявляється у підготовці яскравих позакласних заходів;

- підтримка учнівського самоврядування, творчої ініціативи та спрямування їх у потрібне русло;

- участь викладачів у різноманітних шкільних справах.

Дітям нецікаві сухі та нудні позаурочні заходи. Вони

бажають відпочинку від навчання, щоб могли не лише отримати якісь виховні моменти, а й розважитись. Усі заходи у Харківській музичній школі-десятиріччі ми проводимо в ігровій формі, у формі конкурсів, брейн-рингів. Після закінчення заходів діти випускають відео-матеріали заходу. Ми повинні навчити наших дітей навчатися та відпочивати гідно, цікаво та з користю для них та для суспільства.

А зараз варто зупинитися на ролі збереження традицій у патріотичному вихованні.

Патріотичні почуття закладаються у процесі життя та буття людини, у межах конкретного соціокультурного середовища. Люди з моменту народження інстинктивно, природно і непомітно звикають до навколишнього середовища, природи та музичної культури своєї країни, до звичаїв та побуту свого народу. Тому основою формування патріотизму є глибинні почуття любові і прихильності до своєї культури, свого народу, своєї української землі, які сприймаються як рідне природне і звичне довкілля людини.

Ще з початкових класів діти через музичний фольклор знайомляться з життям та історією свого народу. В українському музичному фольклорі поєднується слово, музичний ритм і співучість. Фольклор є найбагатшим джерелом пізнавального та морального розвитку дітей. Музичне мистецтво допомагає сприймати те, чого не можна безпосередньо спостерігати у навколишньому житті, воно розвиває та виховує почуття. Велике значення для патріотичного виховання дітей має їхня активна різноманітна діяльність. Святкові гуляння надають величезне поле для діяльності у цьому напрямі.

У фольклорній музиці зібрано усе життя та історія українського народу, звичаї та обряди наших предків, які сьогодні можуть широко використовуватись у музичному житті школи та на заняттях з гри на кобзі. За допомогою традиційної фольклорної музики діти долучаються до

музичної культури свого народу. Елементи фольклору використовуються під час уроків гри на кобзі. У позаурочний час учні відвідують вистави, концерти, виступи фольклорних колективів міста.

На прикладі народних звичаїв та обрядів наших предків на заняттях з кобзи ми показуємо, наскільки важлива роль фольклору у вихованні нинішнього покоління. Щоб виростити достойних людей, необхідно виховувати їх патріотами, щоб виховати патріотичність у сучасних дітях, потрібно з дитинства розповідати про минуле, історію та музичну культуру нашого краю. Народ, який не знає свою мову, історію та звичаї, зникне без сліду. Вивчення музичного фольклору під час занять гри на кобзі є найважливішим засобом запобігти цього.

Досягнення цілей патріотичного виховання має здійснюватися через взаємодію музичної школи, родини та освітнього середовища, що сприяє формуванню стійких уявлень про світ, суспільство, державу, основні права та обов'язки дітей та учнів, їх соціальні зв'язки та стосунки.

У музичній школі планування та організація патріотичного виховання повинна здійснюватися таким чином, щоб ідейна спрямованість, проблематика, зміст виховних заходів, інформаційних годин носили випереджальний характер, сприяли розвитку пізнавальних, інтелектуальних, культурних потреб учнів.

Нині ведеться пошук нових технологій створення сприятливих умов соціалізації учнів, виховання громадянських і патріотичних почуттів.

Цій проблематиці присвячено багато наукових досліджень, їх аналіз дозволив виокремити педагогічні умови патріотичного виховання учнів дитячих музичних шкіл.

1. Наповнення патріотичним змістом освітнього процесу дитячої музичної школи через застосування на заняттях з гри на кобзі високо художніх епічних дум українських

композиторів. Робота над такими творами допоможе викладачу «виховувати особистість, яка має почуття гордості за свою державу, сумлінно виконувала свої обов'язки, усвідомлювала соціальні проблеми Батьківщини й українського народу» (Кульчицький, 2020).

2. Використання в навчально-виховному процесі таких форм позакласної роботи як участь у творчих конкурсах, олімпіадах різних рівнів, волонтерські заходи, просвітницька робота у місті та області, що сприяє розвитку інтелекту та емоцій вихованців шкіл.

3. Забезпечення патріотичного виховання дітей у родині. З цією метою варто налагодити тісні зв'язки із батьками дитини. Узгоджувати плани родини учня із навчально-виховним процесом класу гри на кобзі та школи.

4. Застосування в навчально-виховний процес дитячої музичної школи *елементів діджиталізації*, інноваційних комунікаційних технологій з метою формування у дитини соціально значущої поведінки та розуміння її значущості. Саме таке застосування, на нашу думку, допоможе розвитку особистості учня, його пізнавального інтересу, патріотичної свідомості та громадянської активності.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Отже, можна констатувати, що заняття з гри на кобзі, вивчення українського фольклору та створення сприятливих педагогічних умов патріотичного виховання дозволить учню музичної школи сформувати любов до своєї Вітчизни, української музичної культури та активну життєву позицію громадянина своєї держави; в цілому підвищити рівень сформованості патріотизму та громадянських якостей. Перспективою подальших наукових досліджень буде розробка педагогічної технології формування патріотизму у старшокласників дитячих музичних шкіл в процесі навчання гри на кобзі.

Література

1. Єременко О. Кобзарства як культурологічного феномена: Шевченкова інтерпретація. *Матеріали науково-практичної конференції «Київ і кияни у соціокультурному просторі XIX-XX століть: Шевченкознавчий дискурс» 29.05.2014.* Київ, 2014. С. 142-148. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/4865/1/O_Yeremenko_29_5_14_konf_IS.pdf.
2. Кульчицький В. Педагогічні умови формування патріотичної вихованості учнів в умовах глобалізації. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*, 2020. Вип. 68(1). С. 20-24. URL: http://pedagogy-journal.kpu.zp.ua/archive/2020/68/part_1/5.pdf.
3. Полубоярина І. Компетентнісний підхід до мистецької освіти. *Аспекти історичного музикознавства*, 2016. № 8. С. 118–128. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/asismy_2016_8_15.
4. Слюсаренко Т. О. Бандурне мистецтво в українському культурному просторі (на прикладі бандурного виконавства Слобідського регіону XX – поч. XXI ст.) : *монографія*. Харків: Право, 2018. 224 с. URL: https://pravoizdat.com.ua/image/data/Files/517/3_Bandurne_mistectvo_vnutri.pdf.
5. Черемський К.П. Традиційне співоцтво. Українські співці-музиканти в контексті світової культури. Харків : Атос, 2008. С. 159.
6. Черемський К. П. Шлях звичаю. Харків : Глас, 2002. С. 6.
7. Poluboyarina I. Processes of Integration in the Professional Training of Musicians as the Basis for their Spiritual Development. *Individual Spirituality in Post-nonclassical Arts. Ed. Olga Oleksiuk*. Newcastle upon Tyne, 2018. PP. 21-31. URL: <http://oleksyuk.com/wp-content/uploads/2020/07/Kembridzh-II-vidannya-Individual-Spirituality-in-Post-nonclassical-Arts-Education.pdf>

Полубоярина І.І.

Патріотичне виховання учнів дитячих музичних шкіл в класі кобзи

Анотація

У статті обґрунтовано актуальність проблеми формування патріотизму у учнів дитячих музичних шкіл засобами епічних музичних творів для кобзи. Визначено основне завдання сучасної української мистецької школи, яке полягає у вирішенні важливої проблеми реалізації ціннісних основ дитячої музичної освіти. Дано визначення поняття «кобзарство», яке характеризується патріотичним і громадянським спрямуванням, орієнтацією на виконання авторських та народних епічних творів, дум. Визначено, що саме у шкільному віці найдоцільніше прилучення учнів до патріотизму через вивчення високо художнього українського музичного репертуару для кобзи. Доведено, що головною метою процесу патріотичного виховання є моральна та психологічна підготовка дітей до захисту Вітчизни, служіння їйому. Показано, що вивчення музичного репертуару для кобзи сприяє як формуванню патріотичних понять, так й удосконаленню інтересів та ідеалів учнів. Тому актуальним завданням сьогодення української дитячої музичної освіти є опанування знань народного фольклору, наявність прагнення відстоювати свої ідеали, активну життєву позицію, брати участь у житті українського суспільства. Обґрунтовано педагогічні умови патріотичного виховання учнів дитячих музичних шкіл: наповнення патріотичним змістом освітнього процесу дитячої музичної школи через застосування на заняттях з гри на кобзі високо художніх епічних дум українських професійних композиторів та аматорів; використання в навчально-виховному процесі таких форм позакласної роботи як участь у творчих конкурсах, олімпіадах різних рівнів, волонтерські заходи, просвітницька робота у місті та області, що сприяє розвитку інтелекту та емоцій вихованців шкіл; забезпечення патріотичного виховання дітей у родині; впровадження елементів діджиталізації в навчально-виховний процес музичної школи з метою формування у дитини соціально значущої поведінки та розуміння її значущості.

Ключові слова: патріотичне виховання, кобза, педагогічні умови формування патріотизму, учні дитячих музичних шкіл.

UDC 378.016:81'243

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-155-173>

Conditions for the Formation of Foreign Language Communicative Competence of Technical Specialty Students in the Process of Studying a Foreign Language in Higher Educational Institutions

Anastasiia Ptushka

Ph.D. in Philology, Associate Professor

Head of the Department of Foreign Languages

Kharkiv National Automobile and Highway University

✉ 25 Yaroslava Mudroho Str., Kharkiv, Ukraine, 61002

E-mail: ptushkaanastasia@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3177-5370>

Умови формування іншомовної комунікативної компетентності студентів технічних спеціальностей у процесі вивчення іноземної мови у ЗВО

Анастасія Сергіївна Птушка

кандидат філологічних наук, доцент

завідувач кафедри іноземних мов

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

✉ вул. Ярослава Мудрого, 25, м. Харків, Україна, 61002

Abstract

This article is devoted to the problem of determining the conditions for the formation of foreign language communicative competence of students of technical specialties in the process of

learning a foreign language in higher education institutions (hereinafter – HEI). The **purpose of the article** is to characterize the conditions for the formation of foreign language communicative competence of students of technical specialties in the process of learning a foreign language in a HEI and to reveal the methodological features of ensuring these conditions in practice. To conduct this study, the following **research methods** were used: analysis of psychological, pedagogical and methodological literature, systematization and generalization of different views on the formation of foreign language communicative competence of technical students in the process of learning a foreign language in a HEI. **Results.** The article gives a brief description of the concept of «foreign language communicative competence», shows the need for the formation and improvement of foreign language communicative competence in the process of training students of technical specialties in the totality of its components. Based on the analysis of scientific research, which examines different approaches of foreign and Ukrainian researchers in determining the content and conditions for the formation of foreign language communicative competence, the conditions for the formation of foreign language competence of students of technical specialties were characterized and methodological features of their provision in practice were revealed. These conditions are: the continuity of foreign language training at HEIs, which takes into account the multi-level structure of professional training at HEIs (bachelor-master); the professional-practical orientation of foreign language learning for students of technical specialties within the framework of cognitive, activity and emotional-value components of professional training; a combination of competence (target component), communicative (methodical component) and personal-oriented (emotional-value component) approaches to the organization of the process of foreign language training of students of technical specialties; ensuring the information and content coordination of the educational discipline «Foreign

language» with the educational disciplines of general professional and professional training; the use of group and individual-group methods of organization of learning, interactive learning methods, adequate to the activity component of the content of foreign language learning and emotional and value attitude to the profession in foreign language classes; the use of strategies for learning a foreign language in order to determine the individual trajectory of the student's educational development, ensuring the possibility of independently choosing the sequence and depth of studying the material. **Conclusions.** The author makes a conclusion that the implementation of the competency-based approach is becoming a factor in supporting a single educational, professional qualification, cultural and value space, a factor in Ukraine's integration into the global educational space, which opens up wide access to the educational space of the world community for modern Ukrainian students, and makes the problems of teaching foreign languages at a qualitatively new level extremely relevant and requiring detailed research.

Key words: competency-based approach, alienated communicative competence, foreign language, professional competence, technical specialties.

References

1. Palamar, S. (2018). Kompetentnisnyi pidkhid yak metodolohichniy oriientyr modernizatsii suchasnoi osvity [Competency approach as a methodological guideline for the modernization of modern education]. *Osvitolohichniy dyskurs*, 1-2, 267-278 [in Ukrainian].
2. Sharov, S. V. (2019). Kompetentnisnyi pidkhid: perevahy, struktura ta osoblyvosti [Competency approach: advantages, structure and features]. *Naukovyi visnyk Mykolaivskoho natsionalnoho universytetu imeni VO Sukhomlynskoho. Serii: Pedahohichni nauky*, (4), 194-199 [in Ukrainian].
3. Levchenko, F. (2019). Sutnist ta vytoky kompetentnisnoho pidkhodu v osviti [The essence and origins of the competence

approach in education]. *Profesiyni rozvytok pedahoha*, 186-189 [in Ukrainian].

4. Hlushko, O. (2021). Kompetentnisnyi pidkhid v osviti: yevropeyskyi dosvid [Competency approach in education: European experience]. *Naukovo-pedahohichni studii*, (5), 8-21 [in Ukrainian].

5. Husak, V. M. (2016). Do problemy henezysu poniat» kompetentsiia» ta» kompetentnist» [To the problem of the genesis of the concepts «competence» and «competence»]. *Novi tekhnolohii navchannia*, 103-111 [in Ukrainian].

6. Rudnitska, K. (2016). Sutnist poniat kompetentnisnyi pidkhid, kompetentnist, kompetentsiia, profesiina kompetentnist u svitli suchasnoi osvitnoi paradyhmy [The essence of the concepts competence approach, competence, competence, professional competence in the light of the modern educational paradigm]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Pedahohika. Sotsialna robota*, (1), 241-244 [in Ukrainian].

7. Palasiuk, M. (2014). Formuvannia inshomovnoi komunikativnoi kompetentnosti u studentiv vyshchych tekhnichnykh zakladiv osvity [Formation of foreign language communicative competence among students of higher technical educational institutions]. *Liudynoznavchi studii. Pedahohika*, (29 (1)), 144-154 [in Ukrainian].

8. Salashchenko, H. M. (2019). Osoblyvosti formuvannia inshomovnoi komunikativnoi kompetentsii studentiv ta kursantiv nemovnykh zakladiv vyshchoi osvity zasobamy proiektnykh tekhnolohii [Features of the formation of foreign language communicative competence of students and cadets of non-language institutions of higher education by means of project technologies]. *Pravovyi chasopys Donbasu*, (3), 153-160 [in Ukrainian].

9. Cheipesh I.V. Intehratsiia kompetentnostei v inshomovnii osviti suchasnykh fakhivtsiv [Integration of competences in foreign language education of modern specialists]. *Naukovyi*

visnyk Mukachivskoho derzhavnoho universytetu. Seriia «Pedahohika ta psykhohihiia». Mukachevo, 2019. T. 5. №1. S.191–194 [in Ukrainian].

10. Veretiuk, T. V. (2022). Formuvannia inshomovnoi hramatychnoi kompetentsii za dopomohoiu videomaterialiv (na prykladi videokhostynhu YouTube) [Formation of foreign language grammatical competence with the help of video materials (on the example of YouTube video hosting)]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*. Vyp 52, tom 1, 2022, 199-204 [in Ukrainian].

Вступ

Сьогодні ми бачимо, що сучасна освітня політика активізувала процеси міжнародних контактів, розширюється простір взаємодії, спілкування у сфері навчальної, наукової, духовної та соціокультурної діяльності, що забезпечує можливість різнобічного обміну інформацією.

У документах, що представляють концепцію модернізації української освіти, визначено основну мету професійної освіти – підготовку кваліфікованого працівника відповідного рівня та профілю, конкурентоспроможного на ринку праці, професійно компетентного, відповідального та орієнтованого у суміжних сферах діяльності, здатного до ефективної роботи на рівні світових стандартів, готового до постійного особистісного зростання, до соціальної та професійної мобільності.

Сучасна освіта орієнтована на пошук оптимальних шляхів підготовки компетентних фахівців, з новим типом мислення, які мають фундаментальні знання, готові до самостійного вирішення соціальних та професійних завдань, які володіють однією або декількома іноземними мовами. Знання іноземних мов стає в суспільстві необхідною частиною особистого та професійного життя людини.

Мета статті – охарактеризувати умови формування іншомовної комунікативної компетентності студентів

технічних спеціальностей у процесі вивчення іноземної мови у ЗВО та розкрити методичні особливості забезпечення цих умов на практиці.

Методи дослідження

Для проведення даного дослідження було застосовано в комплексі наступні методи: аналіз психолого-педагогічної та методичної літератури, систематизація та узагальнення різних поглядів щодо формування іншомовної комунікативної компетентності студентів технічних спеціальностей у процесі вивчення іноземної мови у ЗВО.

Результати та їх обговорення

Багатомовність, полікультурність, культуровідповідність, антропоцентричність проголошені як значущі принципи системи української національної освіти.

Виходячи з цього, формуванню іншомовної комунікативної компетентності сприяє переосмислення деяких педагогічних положень з погляду останніх досягнень теорії та практики навчання іноземної мови студентів технічних спеціальностей: включення України до Болонського процесу, основною метою якого є гармонізація національних систем вищої освіти, що сприяє формуванню єдиного європейського ринку висококваліфікованої праці; профілізація української освіти, що спрямована на реалізацію державного стандарту вищої освіти з урахуванням профілю ЗВО; використання у навчальному процесі, поряд з обов'язковими програмами, що диктуються стандартом освіти, факультативних, авторських програм.

Своєрідність нинішнього етапу стану української освіти полягає у створенні умов переходу вітчизняної системи освіти на європейські стандарти. У зв'язку з цим необхідні розробки нових теоретичних підходів, які адекватно відображають вимоги сучасної освітньої парадигми, цільові та змістовні аспекти якої формуються в категоріях компетентнісного та діяльнісного підходів.

Зазначимо, що питаннями модернізації змісту освіти, заснованої на компетентнісному підході, займається досить багато науковців (Palamar, 2018; Шаров, 2019; Левченко, 2019; Глушко, 2021 та ін). Підвищений інтерес дослідників до теоретико-методологічних питань компетентнісного підходу в освіті викликаний необхідністю визначення його ролі та місця в ній. Практична реалізація державних стандартів вищої професійної освіти актуалізує саме цей аспект.

Потреба у використанні компетентнісного підходу також викликана уточненням мети та результату підготовки студентів технічних спеціальностей як умови підвищення якості професійного навчання та формування соціального замовлення на випускника, який має певний склад компетенцій, у тому числі іншомовних.

Водночас аналіз теорії та практики навчання іноземних мов студентів немовних спеціальностей вказує на такі *протиріччя*:

- спостерігається розрив між суспільною значимістю формування професійної компетентності майбутнього спеціаліста та недостатньо високим рівнем підготовки випускників вищої школи до професійної діяльності.

- декларується визнання компетентнісного та діяльнісного підходів як основних у навчанні іноземних мов і водночас більшість програм, підручників та навчальних посібників орієнтована на реалізацію традиційного підходу на основі знань, умінь та навичок із опорою на парадигму мотивації процесу опанування, тому іноземна мова як обов'язковий навчальний предмет у вищій школі не реалізує повною мірою свій потенціал розвитку в аспекті формування та вдосконалення загальних компетенцій студентів;

- компоненти змісту навчання іноземних мов у ЗВО визначені: досвід пізнавальної діяльності або системні знання (когнітивний компонент); досвід способів діяльності та досвід творчої діяльності (діяльнісний компонент); досвід

емоційно-ціннісного відношення (емоційно-ціннісний компонент), але викладачі, як правило, приділяють увагу виключно першому компоненту.

Виникає парадоксальна ситуація: ідей, концепцій навчання іноземних мов багато, а ефективність іншомовної підготовки загалом невелика. Викладачі змушені використовувати свій власний досвід та традиційні підходи до навчання іноземної мови без урахування профілю ЗВО, що значно знижує рівень іншомовної підготовки випускників.

Формування загальноєвропейського освітнього простору привело педагогічну громадськість до необхідності вирішення названих вище протиріч та переходу до підготовки студентів технічних спеціальностей у ЗВО на основі компетентнісного підходу, який спеціально підкреслює роль досвіду та умінь практично застосовувати знання, що визначає його перспективність у проектуванні та реалізації особистісного змісту професійної освіти під час вивчення студентами іноземної мови.

Компетентнісний підхід і опора на чітку систему загальних та спеціальних компетенцій дозволяють нам чітко визначити, які знання та вміння мають засвоїти студенти немовних спеціальностей, щоб навчатися, щоб комунікація була успішною, який розвиток особистості та її самосвідомості сприятиме набуттю нового мовного та культурного досвіду, які нові умови навчання сприятимуть найбільш успішному досягненню конкретних цілей іншомовної підготовки студентів.

Розкриття категоріальної сутності компетенції в іншомовній освіті вимагає від нас звернення до трактувань базових категорій компетентнісного підходу «компетенції» та «компетентності» для того, щоб визначити статус і місце іншомовної комунікативної компетентності в ієрархії компетенцій фахівців немовних спеціальностей.

В. Гусак вважає за необхідне відрізнити ці синонімічно використовувані поняття: «Компетенція — відчужена, задалегідь задана соціальна вимога (норма) до освітньої підготовки студента, яка потрібна для його ефективної продуктивної діяльності у певній сфері. Компетентність — якість особистості (сукупність якостей) студента, що вже відбулася, і має мінімальний досвід діяльності в заданій сфері» (Гусак, 2016).

Професійна компетентність — це інтегральна характеристика випускника, який здатний та готовий до здійснення професійної діяльності та взаємодії у професійному середовищі та полікультурному співтоваристві на основі ціннісного ставлення до професії. Формування професійної компетентності відбувається у процесі вивчення навчальних дисциплін (базових і варіативних) (Рудніцька, 2016).

Складовими професійної компетентності є три блоки компетенцій: а) *освітні та соціально-особистісні компетенції* (гностична, інформаційна, самоосвітня, рефлексивна, міжкультурна, психолого-педагогічна та методична); б) *загальнопрофесійні ключові компетенції* (конструктивно-плануюча або проектувальна, організаторська, контролююча; творча, комунікативно-інтерактивна); в) *особливі компетенції* (економічна, планово-фінансова, рекламна).

Під іншомовною комунікативною компетенцією розуміється вміння співвідносити мовні засоби з конкретними сферами, ситуаціями, умовами та завданнями спілкування. Виходячи з цього, мовний матеріал сприймається як реалізація мовного спілкування.

Зазначимо, що особливу увагу у своїх працях дослідженню питання про ключові компетенції в іншомовній освіті приділили М. Паласюк (Паласюк, 2014), Г. Салащенко (Салащенко, 2019), І. Чейпеш (Чейпеш, 2019), Т. Веретюк (Веретюк, 2022).

М. Паласюк вважає, що ключові компетенції та їх складові можуть бути об'єднані у три групи (лінгвістичні, комунікативні та прагматичні).

До першої групи – *лінгвістичної* – належать основні компетенції, що визначають володіння усною та письмовою іноземною мовою. Якщо мовна компетенція проявляється як сума знань про мову, умінь правильного розпізнавання та вживання мовних елементів, то мовна може бути представлена як мовна поведінка відповідно до завдання спілкування, мовна система у дії за допомогою використання мовних засобів, закономірностей їх функціонування для побудови висловлювань – від найпростішого вираження почуттів до передачі нюансів інтелектуальної та професійної інформації.

Друга група – *комунікативна* – включає професійно-комунікативну і міжкультурну компетенції. Професійно-комунікативна компетенція є здатністю адекватно використовувати мовні засоби стосовно завдань спілкування, а також ґрунтується на вміннях будувати мовленнєву поведінку з урахуванням професійних ситуацій спілкування та умінь здійснювати комунікативну іншомовну діяльність в інженерно-технічній сфері. Міжкультурна компетенція фахівців технічного профілю передбачає володіння майбутнім фахівцем певною сукупністю знань про культуру іноземної мови, що вивчається, через які опосередковується культурна взаємодія в наукомісткій технічній галузі, а також умінь долати міжкультурні розбіжності в процесі іншомовного інженерного спілкування.

Третя група компетенцій — *прагматична* — представлена інформаційно-технологічною та самоосвітньою компетенціями фахівців технічного профілю, які, будучи взаємозалежними, мають схожі цілі.

Інформаційно-технологічна компетенція ґрунтується на вміннях здійснювати пошук, отримувати потрібну

іншомовну професійно значиму інформацію з різних джерел, перекладати її з однієї знакової системи в іншу, оцінювати її та передавати зміст цієї інформації адекватно поставленій меті, а також продуктивно користуватися Інтернет-ресурсами у процесі професійної діяльності.

Розвиток самоосвітньої компетенції фахівців технічного профілю частково зумовлено невеликим обсягом часу, що відводиться вивчення іноземних мов. Тому здатність поповнювати знання та доучуватися у процесі самостійної пошукової та творчої діяльності в технічній галузі є важливою умовою безперервної самоосвіти фахівця з метою вдосконалення своєї професійної діяльності.

Однією з цілей навчання студентів технічних спеціальностей іноземної мови є комунікативна, що передбачає включення студента в обмін інформацією (усною та письмовою) в межах іншомовного колективу, створення у нього психофізіологічного механізму – комунікатора, який дозволив би йому спілкуватися цією мовою у певних сферах та мовних формах, виступаючи в заданих комунікативних ролях (видах комунікативної діяльності). Іншими словами, йдеться про формування у студентів технічних спеціальностей комунікативної компетенції у галузі іноземної мови.

Процес формування іншомовної комунікативної компетентності як елемента професійної компетентності у студентів вищої технічної школи буде ефективним за дотримання наступних педагогічних умов:

- безперервність іншомовної підготовки у ЗВО, яка враховує багаторівневу структуру професійної підготовки у ЗВО (бакалавр-магістр);
- професійно-практична спрямованість навчання іноземної мови студентів технічних спеціальностей в рамках когнітивного, діяльнісного та емоційно-ціннісного компонентів професійної підготовки;

- поєднання компетентнісного (цільова складова), комунікативного (методична складова) та особистісно-орієнтованого (емоційно-ціннісна складова) підходів до організації процесу іншомовної підготовки студентів технічних спеціальностей;

- забезпечення інформаційно-змістовного узгодження навчальної дисципліни «Іноземна мова» з навчальними дисциплінами загальнопрофесійної та професійної підготовки;

- використання на навчальних заняттях з іноземної мови групових та індивідуально-групових способів організації навчання, інтерактивних методів навчання, адекватних діяльнісному компоненту змісту навчання іноземної мови та емоційно-ціннісного ставлення до професії;

- використання стратегій вивчення іноземної мови з метою визначення індивідуальної траєкторії навчального розвитку студента, забезпечення можливості самостійного вибору послідовності та глибини вивчення матеріалу: когнітивні стратегії – прийоми обробки та засвоєння навчального матеріалу в ході аудиторних занять; соціо-афективні стратегії – комунікація з носіями мови, з однокурсниками, з викладачем, спільна (групова) навчальна діяльність при вивченні іноземної мови, вироблення позитивного емоційного фону навчання; метакогнітивні стратегії – спрямовані на встановлення цілей навчання, організацію навчального процесу, самоперевірку та самоконтроль.

Механізм засвоєння студентами змісту навчальної дисципліни «Іноземна мова» та формування у студентів іншомовної комунікативної компетентності (як принципової складової професійної компетентності) полягають у поступовому розгортанні навчання іноземної мови від загального розвитку студентів (засвоєння базових компетенцій) до реалізації цілей професійної підготовки.

Конструювання навчального матеріалу передбачає диференціацію (адаптація програми з іноземної мови до кожної спеціальності та рівня підготовки – бакалавр, магістр).

Наповнення змісту навчальної дисципліни «Іноземна мова» визначається відповідно до базових (обов'язкових) та варіативних (профільних) дисциплін ЗВО і дозволяє студенту отримати поглиблені знання, навички та компетенції для успішної професійної діяльності, для продовження освіти та самоосвіти, за умови дотримання навчання (наповнення змісту), за дотримання супідрядності формованих загальнокультурних та професійних компетенцій.

Тематична структура змісту навчання має бути узгоджена зі специфікою професійної підготовки, яка враховує особливості процесу навчання іноземної мови на технічних спеціальностях: системні лінгвістичні знання формують стрижень професійно спрямованого навчання іноземної мови; досвід методів іншомовного спілкування нарощується через орієнтацію викладання із застосуванням практичних та інтерактивних методів, що сприяють формуванню позитивного емоційно-ціннісного ставлення до професії.

При формуванні іншомовної комунікативної компетентності позамовного оточення недостатньо використовувати на заняттях умовно-комунікативні або комунікативні вправи, що дозволяють вирішувати відповідні завдання. Важливо надати студентам можливість мислити, вирішувати будь-які проблеми, міркувати над шляхами їх вирішення з тим, щоб вони акцентували увагу на змісті свого висловлювання, щоб у центрі уваги була думка, а мова виступала б у своїй прямій функції — формуванні та формулюванні цих думок.

Традиційно навчання іноземної мови на технічних спеціальностях було орієнтоване на читання, розуміння та переклад текстів за спеціальністю, а також вивчення проблем

синтаксису наукового стилю. В даний час мета курсу іноземної мови на технічних спеціальностях передбачає формування мовної, мовленнєвої, навчально-пізнавальної, компенсаторної, соціокультурної компетенцій у складі іншомовної комунікативної компетентності під час навчання всіх видів мовної діяльності (читання, мовлення, лист, аудіювання).

У процесі вивчення дисципліни «Іноземна мова» можливий розвиток особистості з високим рівнем загальної та інформаційної культури, що вільно орієнтується у світовому інформаційному просторі.

У майбутніх фахівців технічного профілю необхідно формувати комунікативні здібності та потребу у партнерській співпраці, прагнення до встановлення та підтримки продуктивних та ефективних взаємин. Завдяки володінню іноземною мовою він зможе за допомогою глобальної мережі Інтернет оперативного знайомитись із новітніми досягненнями у своїй професійній галузі. Крім того, контакти фахівців технічного профілю з колегами відбуваються у різних формах ділового спілкування.

Іноземна мова стає інструментом професійного спілкування, підвищується мотивація вивчення іноземної мови. Іншомовна підготовка у ЗВО є важливою складовою професійної підготовки, є багаторівневим процесом у контексті безперервної освіти, будується на міждисциплінарній основі та передбачає формування всебічно розвиненої інтелектуальної особистості, що володіє високою загальною та професійною культурою.

Зовнішні мотиви в іншомовній підготовці малоперспективні: зовнішнє для навчальної діяльності прагнення придбати диплом, мало пов'язане зі змістом навчальної діяльності, що веде до формального засвоєння знань, пошуку «обхідних» шляхів у складанні іспитів та заліків.

Найбільш продуктивні внутрішні мотиви, оскільки вони ґрунтуються на інтересі. Інтерес у пошуку та набутті знань, розширенні інформаційної сфери (кваліфікаційна, методична, навчально-пізнавальна, соціальна компетенції). Інтерес у спілкуванні, у тому числі у міжкультурному (мовна, мовленнєва, компенсаторна та соціокультурна компетенції). Ці інтереси ґрунтуються на чомусь важливому та необхідному: прагненні до набуття знань, допитливість; бажання стати повноцінним фахівцем, опанувати професійні знання та особистісні властивості. Завдання викладача – розвивати внутрішні стимули для мотивації пізнавальної діяльності студентів.

На думку Генерального секретаря ЮНЕСКО Фредеріко Сарагоса Майора, «не можна допустити, щоб університети навчилися адаптуватися до поточних обставин більшою мірою, ніж виконувати властиву їм функцію прогнозування у підготовці фахівців. Університети – засіб для утвердження пріоритетів не ринку, а людини» (Форум «Європейська програма змін у вищій освіті ХХ ст.», Палермо, 24-27 вересня 1997).

Навчальна дисципліна «Іноземна мова», відповідаючи цій рекомендації Ф. С. Майора, бере на себе роль сполучної ланки на шляху засвоєння основного змісту освіти, забезпечує засвоєння знань, умінь та навичок міждисциплінарного характеру, сприяє засвоєнню досвіду способів діяльності, розвиває інтелекту емоційну сферу особистості.

Перехід до компетентнісного підходу, запровадження багаторівневих програм вищої професійної освіти дають змогу відмовитися від традиційної когнітивної моделі навчання, коли в студентів формується та розвивається переважно готовність до репродуктивної діяльності.

Виходячи з сутності терміну «компетентність» людина може стати компетентною лише після набуття адекватних знань та практичного досвіду. Перехід до використання

поняття «компетентність» при описі бажаного образу фахівця з вищою освітою в освітньому стандарті третього покоління забезпечує ширше поле діяльності фахівця.

Успішність професійної іншомовної комунікації безпосередньо впливає на результати технічної галузі праці, а професійна іншомовна комунікативна компетенція фахівця технічного профілю стає більш значущим і вагомим компонентом професійної компетентності в цілому. Як наслідок, зростають вимоги щодо рівня володіння іноземною мовою фахівцями технічного профілю.

Практика роботи показує, що формування професійної компетентності у процесі іншомовної підготовки студентів технічних спеціальностей дасть позитивний результат, якщо будуть дотримані такі умови:

- виявлено та охарактеризовано можливості формування професійної компетентності на основі іншомовної підготовки студентів технічних спеціальностей;
- враховано сучасні підходи, механізми, тенденції та напрями мовної підготовки у вищій професійній школі;
- забезпечено змістовно-інформаційне узгодження навчальної дисципліни «Іноземна мова» із навчальними дисциплінами базового та варіативного блоку підготовки випускників технічних спеціальностей;
- координовано склад змісту навчання іноземної мови, а саме: система лінгвістичних знань (когнітивний компонент), певні способи діяльності та досвід творчої діяльності (діяльнісний компонент), досвід емоційно-ціннісного ставлення до професії (емоційно-ціннісний компонент);
- визначено особливості навчання іноземних мов на технічних спеціальностях, які стануть обґрунтуванням вибору форм, способів, методів та засобів навчання іноземної мови.

Висновок

Узагальнюючи, слід зазначити наступне: реалізація компетентнісного підходу стає чинником підтримки єдиного

освітнього, професійно-кваліфікаційного і культурно-ціннісного простору, чинником інтеграції України у світовий освітній простір, що відкриває сучасним українським студентам широкий доступ до освітнього простору світової спільноти, робить проблеми навчання іноземним мовам на якісно новому рівні надзвичайно актуальними, які потребують детального дослідження.

Література

1. Паламар С.. Компетентнісний підхід як методологічний орієнтир модернізації сучасної освіти. *Освітологічний дискурс*. 2018. № 1-2. С. 267-278.
2. Шаров С.В. Компетентнісний підхід: переваги, структура та особливості. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені ВО Сухомлинського. Серія: Педагогічні науки*, (4), 2019, С. 194-199.
3. Левченко Ф. Сутність та витоки компетентнісного підходу в освіті. *Професійний розвиток педагога*, 2019, С. 186-189.
4. Глушко О. Компетентнісний підхід в освіті: європейський досвід. *Науково-педагогічні студії*, (5), 2021, С. 8-21.
5. Гусак В.М. До проблеми генезису понять «компетенція» та «компетентність». *Нові технології навчання*, 2016, С. 103-111.
6. Рудніцька К. Сутність понять компетентнісний підхід, компетентність, компетенція, професійна компетентність у світлі сучасної освітньої парадигми. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота*, (1), 2016, С. 241-244.
7. Паласюк М. Формування іншомовної комунікативної компетентності у студентів вищих технічних закладів освіти. *Людинознавчі студії. Педагогіка*, (29 (1)), 2014, С. 144-154.

8. Салащенко Г.М. Особливості формування іншомовної комунікативної компетенції студентів та курсантів немовних закладів вищої освіти засобами проєктних технологій. *Правовий часопис Донбасу*, (3), 2014, С. 153-160.

9. Чейпеш І.В. Інтеграція компетентностей в іншомовній освіті сучасних фахівців. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Педагогіка та психологія»*. Мукачєво, 2019. Т. 5. №1. С.191–194.

10. Веретюк Т.В. Формування іншомовної граматичної компетенції за допомогою відеоматеріалів (на прикладі відеохостингу YouTube). *Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип 52, том 1, 2022, С.199-204.

Птушка А.С.

Умови формування іншомовної комунікативної компетентності студентів технічних спеціальностей у процесі вивчення іноземної мови у ЗВО

Анотація

Дана стаття присвячена проблемі визначення умов формування іншомовної комунікативної компетентності студентів технічних спеціальностей у процесі вивчення іноземної мови у ЗВО. У статті дана коротка характеристика поняття «іншомовна комунікативна компетентність», показано необхідність формування та вдосконалення іншомовної комунікативної компетентності у процесі навчання студентів технічних спеціальностей у сукупності її складових. На основі аналізу наукових досліджень, в яких розглядаються різні підходи зарубіжних та українських дослідників щодо визначення змісту та умов формування іншомовної комунікативної компетентності, було охарактеризовано умови формування іншомовної компетентності студентів технічних спеціальностей та розкрито методичні особливості їх забезпечення на практиці. Такими умовами є: безперервність іншомовної підготовки у ЗВО, яка

враховує багаторівневу структуру професійної підготовки у ЗВО (бакалавр-магістр); професійно-практична спрямованість навчання іноземної мови студентів технічних спеціальностей в рамках когнітивного, діяльнісного та емоційно-ціннісного компонентів професійної підготовки; поєднання компетентнісного (цільова складова), комунікативного (методична складова) та особистісно-орієнтованого (емоційно-ціннісна складова) підходів до організації процесу іншомовної підготовки студентів технічних спеціальностей; забезпечення інформаційно-змістовного узгодження навчальної дисципліни «Іноземна мова» з навчальними дисциплінами загальнопрофесійної та професійної підготовки; використання на навчальних заняттях з іноземної мови групових та індивідуально-групових способів організації навчання, інтерактивних методів навчання, адекватних діяльнісному компоненту змісту навчання іноземної мови та емоційно-ціннісного ставлення до професії; використання стратегій вивчення іноземної мови з метою визначення індивідуальної траєкторії навчального розвитку студента, забезпечення можливості самостійного вибору послідовності та глибини вивчення матеріалу.

Ключові слова: компетентнісний підхід, іншомована комунікативна компетентність, іноземна мова, професійна компетентність, технічні спеціальності.

UDC 378.015.311:159.955-021.412.1](477):00.336.4(100)

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-174-191>

Adaptation of the Experience of Foreign Pedagogical Community of Higher Education in the Students' Critical Thinking Development in Ukraine

Viacheslav Riznyk

Doctor of Philosophy in Pedagogy (Ph.D), Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Vocational Education,
Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav

✉ 30, Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav, Kyiv region, Ukraine, 08401

E-mail: riznyk84@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-6083-2242>

Адаптація досвіду зарубіжної педагогічної спільноти вищої школи з розвитку критичного мислення студентів в Україні

Вячеслав Володимирович Різник

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри
професійної освіти,

Університет Григорія Сковороди в Переяславі

✉ вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав, Київська область,
Україна, 08401

Abstract

The article is devoted to the adaptation of the experience of foreign pedagogical community of higher education in the students' critical thinking development in Ukraine. **The purpose**

of the article is to highlight the practice of adapting the technologies for the critical thinking development of students from the foreign pedagogical community of higher education into the Ukrainian educational space. **Research methods** used in the article are theoretical analysis, systematization, generalization of data from scientific-methodical and special literature, analysis of the structure and content of higher education institutions websites. **The results.** Today, information has become an inexhaustible resource for humanity, and society has entered a new era of civilized development. This process requires the ability to use effective methods that allow the average citizen to adapt and survive in such situations. One of these tools is critical thinking, which is an essential tool for human mental activity. The problem of developing critical thinking has received considerable attention from the foreign pedagogical community of higher education. Critical thinking development in the theory of education was shown as the result of research in American cognitive psychology. This practice deserves to be adapted in Ukraine. The paper's author analyzes web content in terms of structure and content. **Conclusions.** The world's leading universities have websites that offer distance learning courses on critical thinking for students of these universities, as well as anyone who wants to improve their level of critical thinking, as the authors believe this skill to be essential for a successful professional life. The author of the article states that the creators of the courses unanimously voice the opinion that critical thinking skills are a prerequisite for a successful professional life, namely, that critical thinking correlates with innovative thinking. So, at the present stage in foreign pedagogical practice, this concept has a rich history and practice, which is actively implemented in the education system at all levels, and this experience should be implemented to develop Ukraine's education. Further scientific research is needed on the issues of involving global educational projects for the development of critical thinking in the digital environment of higher education institutions of the country, sharing resources

between them, testing the pedagogical conditions for the development of students' critical thinking, taking into account the peculiarities of using digital technologies in the implementation of creative ideas for the development of critical thinking in classes with an increased emphasis on creativity, critical thinking, and problem-solving skills.

Keywords: critical thinking; professional training; foreign experience; higher education; educational platform.

References

1. Andrushchenko, T.V. (2015) Natsionalne ta zahalnoliudskye yak dominantni tsinnosti suchasnoi osvitoi polityky (ievropeyskyi kontekst) [National and universal as dominant values of modern educational policy (European context)]. *Multiverse. Philosophical almanac*, 9-10, 117-134 [in Ukrainian].
2. Elektronnyy zbirnyk teoretychnykh ta praktychnykh materialiv dlya formuvannya krytychnoho myslennya uchnivstva. Osvitniy proekt «Na Urok» (2018). [An electronic collection of theoretical and practical materials for the formation of critical thinking of students. Educational project «On Lesson»]. Retrieved from <https://naurok.com.ua/uploads/blog/conf/zbirka-krutuchne-myslennya.pdf> [in Ukrainian].
3. Osvitni instrumenty krytychnoho myslennya. Prometheus [Educational tools of critical thinking. Prometheus]. Retrieved from https://edx.prometheus.org.ua/courses/course-v1:Prometheus+CTFT102+2018_T3/info [in Ukrainian].
4. Osvitnya platforma «Krytychne myslennya» [Educational Platform «Critical Thinking»]. Retrieved from <http://www.criticalthinking.expert> [in Ukrainian].
5. Osnovy krytychnoho myslennia: prohrama navchalnoi dystsypliny (2015). [Basics of Critical Thinking: Program of Educational Discipline]. Kyiv: Borys Grinchenko Kyiv University [in Ukrainian].
6. A Brief History of the Idea of Critical Thinking. The Foundation for Critical Thinking. Retrieved from

<http://www.criticalthinking.org/pages/a-brief-history-of-the-idea-of-critical-thinking/408>.

7. A Critical and Practical Analysis. Retrieved from <http://findyourway.uj.mobi/index.php/success-beyond-graduation/innovative,-creative-and-critical-thinking>.

8. Ahern A., Dominguez C., McNally C., O'Sullivan J., Pedrosa D. A (2019). Literature Review of Critical Thinking in Engineering Education. *Studies in Higher Education*, 44 (5), 816-828.

9. Critical Thinker Academy: Learn to Think Like a Philosopher. Udemy. Retrieved from <https://cutt.ly/IhtLIPp>.

10. Halpern D. F. (1996). Thought and Knowledge: An Introduction to Critical Thinking. *Third edition*. Mahwah, New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates.

11. Innovation & Critical Thinking. Duke university. Retrieved from https://learnmore.duke.edu/certificates/innovation-critical-thinking?gclid=EAIaIQobChMI3Ov46eWb5wIVw42yCh0Y7Ar9EAAAYASAAEgJ18PD_BwE.

12. Lipman M. (1993). Thinking Children and Education. Montclair State College.

13. Lipman M. (1991). Thinking in Education. Cambridge, 7-25.

14. Logical and Critical Thinking. Future Learn. Retrieved from <https://www.futurelearn.com/courses/logical-and-critical-thinking>.

15. Nisbett R. E. Mindware: Critical Thinking for the Information Age. Coursera. Retrieved from <https://www.coursera.org/learn/mindware>.

16. Paul R. (1990). Critical Thinking: What every Person Needs to Survive in a Rapidly Changing World. [edited by A. J. F. Binker]. Center for Critical Thinking and Moral Critique Sonoma State University.

17. Philosophy and Critical Thinking. edX. Retrieved from <https://www.edx.org/course/philosophy-and-critical-thinking>.

Вступ

У сучасному світі відбувається 4-та технологічна революція, в результаті якої здійснюється глобальна комп'ютеризація, що приносить як позитивні, так і негативні тенденції. До позитивних можна віднести вільний доступ до будь-якого обсягу, контенту та іншої інформації. У той же час швидкоплинність соціальних, економічних і політичних процесів у мінливому світі, зовнішні і внутрішні виклики, сучасний світ і Україна визначають цілі, засновані на критичному сприйнятті інформації, важливої самоідентифікації, загальнолюдських цінностях, нам потрібні громадяни, здатні приймати відповідальні рішення і творчо вирішувати життєві завдання. завдання, в тому числі професійні. Це вимагає оволодіння критичним мисленням. Здатність майбутніх поколінь критично мислити визначить вектор розвитку країни.

Учені характеризують цю революцію як інформаційну, оскільки інформатизація зачіпає всі галузі науки і техніки, суспільства і виробництва. Крім того, це робить істотний вплив на інтелектуальну діяльність людини. Нині інформація перетворилася на невичерпний ресурс людства і вступила в нову еру цивілізованого розвитку – це ера інтенсивного освоєння інформаційних ресурсів і феномена управління «безпрецедентними можливостями» (Андрущенко, 2015). Інформація постійно зростає в геометричній прогресії, змінюється і застаріває. Такий процес вимагає вміння використовувати ефективні методи, що дозволяють середньостатистичному громадянину адаптуватися і виживати в подібних ситуаціях. Одним з таких інструментів є критичне мислення як реальний важливий інструмент для розумової діяльності людини. Тільки цей інструмент мислення може допомогти зорієнтуватися на просторах сучасної інформації, яка постійно оновлюється, і направити свої зусилля на розвиток суспільства нового типу. Сучасний етап появи концепції розвитку критичного мислення в теорії

освіти є результатом досліджень американської когнітивної психології (Дж. Андерсон, Дж. Брунер, К. Мередіт, С. Міллер, Д. Надлер, Р. Стернберг, Д. Стіл, Р. Солсо, Ч. Темпл, Д. Халперн, та ін.). Отже, проблемі розвитку критичного мислення приділено значну увагу зарубіжної педагогічної спільноти вищої школи. Така практика заслуговує на адаптацію досвіду в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наукові розвідки проблеми формування мислення, професійного мислення, зокрема вчителя початкових класів, викладено в роботах педагогів і психологів (І. Бех, А. Брушлинський, Л. Виготський, П. Гальперін, О. Дубасенюк, В. Зінченко, Ю. Кулюткін, К. Левін, С. Максименко, А. Маркова, М. Марусинець, Л. Мітіна, В. М'ясищев, Н. Подгорецька С. Рубінштейн, В. Сластьонін, Б. Теплов, О. Тихомиров та ін.). Філософські, теоретичні, методичні аспекти виникнення й розвитку концепції критичного мислення висвітлено у вітчизняній (В. Кремень, О. Пометун, інші) і зарубіжній (Т. Bartell, J. Dewey, К. Popper, А. Fishe, інші) педагогічній теорії та практиці. Концептуальні засади визначення якостей особистості, якій притаманна здатність та вміння критично мислити, представлено в розвідках зарубіжних філософів, педагогів, психологів (Дж. Браус, М. Ліпман, Д. Макінстер, У. Х'юїт, Дж. Чейфі, інші). Теоретико-методологічні засади технології розвитку критичного мислення започатковано в студіях зарубіжних учених (К. Мередіт, Дж. Стіл, Ч. Темпл, Д. Халперн). Проблеми формування критичного мислення здобувачів різних освітніх рівнів розглянуто в студіях вітчизняних і зарубіжних дослідників (І. Загашев, С. Заїр-Бек, С. Терно, С. Тягло, інші).

У цих дослідженнях розкрито різні аспекти проблеми формування критичного мислення здобувачів різних освітніх рівнів у процесі вивчення різних дисциплін, мовнокомунікативні практики формування критичного мислення в сучасних університетах США, особливості

розвитку критичного мислення студентської молоді, формування критичного мислення майбутніх фахівців, зокрема засобами інтерактивних та інформаційних технологій навчання, особливості формування критичного мислення студентів ЗВО як засіб їхнього захисту від негативних інформаційних впливів у професійній діяльності та ін.

Ідея критичного мислення (КМ) виникла в США і була розроблена відомими американськими психологами. Потім ідея поширилася в Європі та інших частинах світу. Ця ідея має як добрі, так і погані наслідки: критичне мислення допомагає учням глибше думати про речі, воно використовується в навчанні та негативним є те, що деякі люди зосереджуються лише на поверхні критичного мислення й не розуміють його справжнього значення.

Метью Ліпман (*Lipman, 1993*) визначав КМ як «кваліфіковане (досвідчене, майстерне), відповідальне мислення, що виносить правильні судження, тому що (а) засноване на критеріях, (b) саме себе виправляє (самовдосконалюється) та (c) враховує контекст». Результатом КМ є судження. науковець наголошує: «коли знання та досвід не просто передаються, а застосовуються на практиці, ми напевно ясно бачимо приклади судження. Слід взяти до уваги, що гарні професіонали роблять гарні судження про свою галузь так само, як і про власну діяльність». М. Ліпман започаткував навчання КМ і обґрунтовував це тим, що демократичне суспільство потребує не просто раціональних, а розумних членів суспільства (*Lipman, 1991*).

На думку Девіда Клустера (Хоуп-коледж, США), КМ відбувається при перетворенні, перевірці, оцінці ідей для їх подальшого розвитку і застосування. На рисунку відзначені характеристики КМ за Д. Клустером (рис.1).

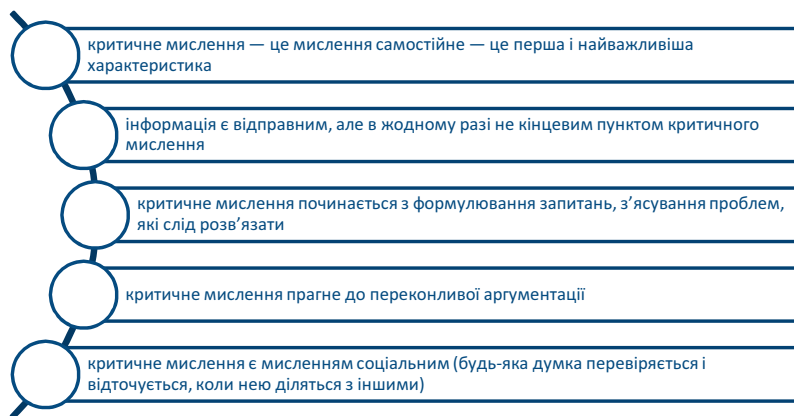

Рис. 1. Характеристики критичного мислення
(*Ahern, Dominguez, McNally, O'Sullivan, Pedrosa, 2019*)

Ідея Д. Кластера полягає в розумінні того, як ми мислимо і міркуємо. Це передбачає розгляд різних частин нашого мисленнєвого процесу, наприклад того, як ми збираємо інформацію, ставимо запитання та говоримо про те, що знаходимо. Найважливіше в критичному мисленні — це навчитися бачити нові ідеї та використовувати їх.

Річард Пол вважає, що КМ означає думати про мислення та намагатися зробити своє мислення кращим. Він каже, що є дві важливі речі, про які слід пам'ятати: 1) КМ полягає в тому, щоб покращити мислення, і 2) це залежить від використання певних стандартів, щоб оцінити, наскільки добре йде ваше мислення. Тож, по суті, КМ — це намагання покращити своє мислення за допомогою певних правил.

Д. Халперн відзначає, що «КМ — це використання когнітивних технік або стратегій, які збільшують імовірність отримання бажаного кінцевого результату» (*Halpern, 1996*). Воно характеризується контрольованістю, обґрунтованістю та цілеспрямованістю, а використовується для розв'язання задач, формулювання висновків, імовірнісної оцінки та

ухвалення рішень. Вона наводить ознаки КМ (контрольованість, обґрунтованість та цілеспрямованість), функції (розв'язання задач, формулювання висновків, імовірнісна оцінка та ухвалення рішень), але не описує структуру, відносини та зв'язки між складовими КМ.

Незважаючи на значну увагу вчених до обраних питань, освітня практика, що формує критичне мислення в процесі професійної підготовки в сучасній вищій освіті, показує відсутність системного підходу до його реалізації, що виявляється у фрагментарній реалізації окремих освітніх компонентів, модулів реалізації технології розвитку критичного мислення.

Мета дослідження. Висвітлити практику адаптації технології розвитку критичного мислення студентів зарубіжної педагогічної спільноти вищої школи в український освітній простір.

Методи дослідження: теоретичний аналіз, систематизація, узагальнення даних науково-методичної та спеціальної літератури, аналіз структури та змістового наповнення сайтів ЗВО.

Виклад основного матеріалу дослідження

Упровадженню теорії розвитку критичного мислення в університетську освіту присвячено значну кількість вебсайтів університетів світу. Здійснимо їх аналіз за змістовим наповненням.

Сайт Оксфордського університету, авторський курс «Критичні розмірковування для початківців» («Critical Reasoning for Beginners»), автор-розробник – М. Тальбот, <https://podcasts.ox.ac.uk/series/critical-reasoning-beginners>). Курс розрахований на 6 модулів (рис.2), у яких ідеться про аргументи, їхню ідентифікацію, оцінку, способи визначення поганих аргументів.

Рис.2 Модулі курсу «Critical Reasoning for Beginners»

Автор курсу робить КМ ключовою соціальною цінністю і ключовою організаційною концепцією. Він вважає, що «критичне мислення культивує сутність і істинну інтелектуальну дисципліну, вимагає саморефлексії і неупередженості, розвитку основних інтелектуальних переваг, таких як інтелектуальна смиренність, наполегливість, чесність і відповідальність» (*A Brief History of the Idea of Critical Thinking*).

На сайті Кембриджського університету є дворівневий курс КМ (<https://www.ocr.org.uk/qualifications/by-subject/criticalthinking/>). Автори курсу зазначають, що «КМ засноване на навичках, а не на змістовому рівні. Воно розвиває здатність інтерпретувати, аналізувати й оцінювати ідеї, аргументи і може підтримувати навички мислення в усіх предметних галузях – від мистецтва і гуманітарних наук до технічних наук». Розробники курсу праві в аргументації вивчення курсу: «стратегії різних компаній спрямовані на пошук студентів, які є інноваційними й можуть використовувати свої творчі здібності, і, що найбільш важливо, людей, які необмежені встановленими стандартами» (*A Critical and Practical Analysis*).

Дистанційний курс в Університеті Квінсленда «Філософія та КМ» (<http://www.edx.org/course/philosophyand-critical-thinking>) дає можливість опанувати основні філософські теми: взаємозв'язок тілесного й духовного, про

природу знання, персональна ідентичність (*Philosophy and Critical Thinking. edX.*).

На вебсайті Університету Дюка є курс «Innovation & Critical Thinking», вивчення якого обґрунтовується потребою впровадження виважених інновацій: «Оскільки організації повинні впроваджувати інновації, щоб вижити на сучасному висококонкурентному ринку, їм потрібні співробітники, які зможуть спрямовувати свої творчі здібності й інновації на вирішення організаційних завдань і цілей» (*Innovation & Critical Thinking. Duke university.*).

На вебсайті Оклендського університету пропонується курс «Логіка і критичне мислення» (<https://www.futurelearn.com/courses/logical-and-critical-thinking>). Автори курсу стверджують, що після його проходження студенти розумітимуть, як виявляти й уникати поширених помилок мислення, як розпізнати, реконструювати й оцінити аргументи, як використати аналіз аргументів для використання в науках, моральній теорії та праві (*Logical and Critical Thinking. Future Learn.*).

На вебсайті Мічиганського університету є курс «КМ для інформаційної доби» (<https://www.coursera.org/learn/mindware>), який особливий додаванням елементів психологічних, статистичних та економічних теорій до теорії логіки. Курс охоплює основні поняття статистики, ймовірності, наукової методології, когнітивної психології і теорії ігор (*Nisbett*).

Цифровий курс «Critical Thinker Academy: Learn to Think Like a Philosopher» має на меті дати уявлення про фундаментальні концепти КМ (рис.3) [9].

Рис.3. Фундаментальні концепти КМ (за[9])

Автор курсу стоїть на позиції, що критичне мислення слугує мірилом розумної людини, проте вважає замалою кількість студентів, які вважають за потрібне проходити спеціальні курси, присвячені логіці, аналізу аргументів і критичним міркуванням (*Critical Thinker Academy: Learn to Think Like a Philosopher. Udemy.*).

Усі проаналізовані цифрові освітні ресурси мають окремі спецсторінки, які торкаються або ж описують різноманітні аспекти КМ, яке часто співвідноситься з інноваційним мисленням. Як видно з моніторингу зарубіжних сайтів з проблеми розвитку КМ, значна кількість провідних університетів світу має такі сайти та розміщує на них дистанційні курси з окресленої проблематики й активно впроваджує їх у практику навчання. Автори курсів одностайно озвучують думку про необхідність володіння навичкою КМ як обов'язковою умовою успішного професійного життя.

Розглянемо найпопулярніші сайти, присвячені розвитку критичного мислення в Україні.

Так, у загальному доступі знаходиться освітня платформа «Критичне мислення» (<http://www.criticalthinking.expert>) (Освітня платформа

«Критичне мислення»). На ній представлена інформація про платформу, теоретичні і практичні аспекти КМ, розклад тренінгів та ін.

Освітній проєкт «На урок» розробив «Електронний збірник теоретичних та практичних матеріалів для формування критичного мислення учнівства» (*Електронний збірник теоретичних та практичних матеріалів для формування критичного мислення учнівства. Освітній проєкт «На Урок», 2018*). У збірнику розкрито теоретичні аспекти розвитку критичного мислення, практичні методи та прийоми для розвитку критичного мислення.

На особливу увагу заслуговує платформа «Прометеус», на якій представлено три курси: «Освітні інструменти критичного мислення» ([https:// edx.prometheus.org.ua/courses/course-v1:Prometheus+CTFT 102+2018_ T3/info](https://edx.prometheus.org.ua/courses/course-v1:Prometheus+CTFT102+2018_T3/info)), «Критичне мислення для освітян» ([https:// edx.prometheus.org.ua/ courses/course-v1:Prometheus+CTFT102+2018 T3/info](https://edx.prometheus.org.ua/courses/course-v1:Prometheus+CTFT102+2018_T3/info)), «Наука повсякденного мислення» ([https:// courses.prometheus.org.ua/ courses/ UQx/THINK101/2016_T2/ about](https://courses.prometheus.org.ua/courses/UQx/THINK101/2016_T2/about)). Курс «Освітні інструменти критичного мислення» побудований за модульним принципом і складається з трьох модулів. Автор курсу С. Терно у вступному слові зазначає: «Пропоную до вашої уваги яскраві теми: сектантство в педагогіці, мистецтво бачити сильні сторони різних педагогічних напрямків, побудова взаємин зі здобувачами освіти тощо! Спробуємо критично осмислити, чи не потрапляємо ми в тенета сектантських уявлень, коли нас намагаються переконати у єдино правильному шляху в освіті?... Спробуємо переглянути наші традиційні уявлення про побудову взаємовідносин зі здобувачами освіти» (*Освітні інструменти критичного мислення. Prometheus.*). Курс «Критичне мислення для освітян», своєю чергою, побудований за тижневим принципом. У курсі розглянуто різні аспекти: особистість учителя; цінності, які знаходяться в основі догматичного та критичного мислення, стратегії,

процедури, базові техніки розвитку критичного мислення, розуміння інформації та критичного читання; презентація двох типів сприйняття світу вчителем та його ефективності, особливості успішної школи, моделі навчання тощо; співвіднесення повсякденного, фахового та критичного мислення, навчання аналізу, синтезу та порівняння, уміння обирати інформацію; особливості медіаосвіти, медіаграмотності, способи перевірки медіаповідомлення, розпізнавання фейку та створення медіаконтенту Курс «Наука повсякденного мислення» (https://courses.prometheus.org.ua/courses/UQx/THINK101/2016_T2/about) представлений на освітній платформі «Prometheus». Матеріали курсу спрямовані на отримання знань про явища, що мають вплив на критичне сприймання реальності, формування вмінь надавати оцінку різним твердженням, визначати вплив різних обставин на наше життя тощо. Курс «Вступ до критичного мислення» (<https://vumonline.ua/course/criticalthinking/>) Відкритого університету Майдану на платформі VUMonline, автором якого є О. Карачинський, присвячений популяризації точного мислення. Відзначимо, що переважно всі сучасні українськомовні інтернет-ресурси спрямовані на впровадження критичного мислення у середню ланку освіти (*Освітні інструменти критичного мислення. Prometheus.*).

Серед оприлюднених робочих програм університетів знаходимо робочу програму навчальної дисципліни «Основи критичного мислення» кафедри філософії Київського університету імені Бориса Грінченка, укладач Т. Бондар (*Основи критичного мислення, 2015*). Мета цієї дисципліни «полягає у формуванні та вдосконаленні культури мислення студентів шляхом засвоєння ними основних знань логіки та вироблення навичок доказового, несуперечливого, КМ в процесі застосування набутих знань у практичних ситуаціях» (*Основи критичного мислення, 2015*).

Отже, проведений аналіз доводить, що концепцію критичного мислення широко представлено дистанційними курсами на відкритих освітніх платформах переважно для вчителів шкіл. Розробки, які б розкривали впровадження концепції критичного мислення у систему навчання вищої школи, на сьогодні в Україні майже відсутні. Підсумовуючи, варто відзначити, що інструменти і ресурси концепції критичного мислення зазнали суттєвого прогресу завдяки закордонним розробкам технології розвитку критичного мислення.

Висновки і перспективи подальших досліджень

Здатність критично мислити дійсно важлива, оскільки це допомагає нам досягати прогресу в науці, техніці та суспільстві. Це також допомагає нам чесно й рівноправно говорити про те, як йдуть справи. Освіта є значним ресурсом для розвитку навичок критичного мислення. Світ дуже швидко змінюється, тому для нас важливо мати можливість адаптуватися та вдосконалювати своє мислення. Науково-технічна революція означає, що ми повинні бути відкритими до нових ідей і мати можливість самостійно робити правильний вибір. Йдеться не лише про знання фактів і навичок, а й про здатність вирішувати проблеми та думати самостійно. Критичне мислення – це той вид мислення, який допомагає нам робити правильний вибір і вдосконалюватися. Ось чому для вищої школи дуже важливо навчати критичного мислення. Коли ми вирішуємо, як розвивати навички критичного мислення, нам слід подивитися на те, що інші країни роблять у своїх закладах освіти та оцінити їхній досвід.

Подальшого наукового пошуку потребують питання залучення глобальних освітніх проєктів розвитку критичного мислення до цифрового освітнього середовища закладів вищої освіти, обміну ресурсами між освітніми закладами країни, перевірки педагогічних умов розвитку критичного

мислення студентів, урахування особливостей використання цифрових технологій у реалізації творчих задумів розвитку критичного мислення під час занять із збільшенням акценту на креативність, критичне мислення, розвиток навичок розв'язання проблем.

Література

1. Андрущенко Т. В. Національне та загальнолюдське як домінантні цінності сучасної освітньої політики (європейський контекст). *Мультиверсум. Філософський альманах*. 2015. Вип. 9–10. С. 117–134.
2. Електронний збірник теоретичних та практичних матеріалів для формування критичного мислення учнівства. Освітній проект «На Урок». 2018. URL: [https:// naurok.com.ua/uploads/blog/conf/zbirka-krutuchne-muslennya.pdf](https://naurok.com.ua/uploads/blog/conf/zbirka-krutuchne-muslennya.pdf).
3. Освітні інструменти критичного мислення. Prometheus. URL: [https:// edx.prometheus.org.ua/ courses/ course-v1:Prometheus+CTFT102+2018_T3/info](https://edx.prometheus.org.ua/courses/course-v1:Prometheus+CTFT102+2018_T3/info).
4. Освітня платформа «Критичне мислення» URL: <http://www.criticalthinking.expert>
5. Основи критичного мислення: програма навчальної дисципліни. Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2015р. 52 с.
6. A Brief History of the Idea of Critical Thinking. The Foundation for Critical Thinking. URL: <http://www.criticalthinking.org/pages/a-brief-history-of-the-idea-of-critical-thinking/408>.
7. A Critical and Practical Analysis. URL: [http:// findyourway.uj.mobi/index.php/ success-beyond-graduation/ innovative,-creative-and-critical-thinking](http://findyourway.uj.mobi/index.php/success-beyond-graduation/innovative,-creative-and-critical-thinking).
8. Ahern A., Dominguez C., McNally C, O'Sullivan J., Pedrosa D. A literature review of critical thinking in engineering education. *Studies in Higher Education*. 2019. № 44 (5). P. 816-828.
9. Critical Thinker Academy: Learn to Think Like a Philosopher. Udemy. URL: <https://cutt.ly/IhtLIPp>.

10. Halpern D. F. Thought and Knowledge: An Introduction to Critical Thinking. Third edition. Mahwah, New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates, 1996. 205 p.

11. Innovation & Critical Thinking. Duke university. URL : https://learn-more.duke.edu/certificates/innovation-critical-thinking?gclid=EAIaIQobChMI3Ov46eWb5wIVw42yCh0Y7Ar9EAAYASAAEgJl8PD_BwE.

12. Lipman M. Thinking Children and Education. Montclair State College, 1993. 432 p.

13. Lipman M. Thinking in Education. Cambridge, 1991. P. 7-25.

14. Logical and Critical Thinking. Future Learn. URL : <https://www.futurelearn.com/courses/logical-and-critical-thinking>.

15. Nisbett R. E. Mindware: Critical Thinking for the Information Age. Coursera. URL: <https://www.coursera.org/learn/mindware>.

16. Paul R. Critical Thinking: What every Person Needs to Survive in a Rapidly Changing World. [edited by A. J. F. Binker]. Center for Critical Thinking and Moral Critique Sonoma State University, 1990. 575 p.

17. Philosophy and Critical Thinking. edX. URL : <https://www.edx.org/course/philosophy-and-critical-thinking>.

Різник В.В.

Адаптація досвіду зарубіжної педагогічної спільноти вищої школи з розвитку критичного мислення студентів в Україні

Анотація

Стаття присвячена адаптації досвіду зарубіжної педагогічної спільноти вищої школи щодо розвитку критичного мислення студентів в Україні. **Мета дослідження** – висвітлити практику адаптації технології розвитку критичного мислення студентів зарубіжної педагогічної спільноти вищої школи в український

освітній простір. **Методи дослідження:** теоретичний аналіз, систематизація, узагальнення даних науково-методичної та спеціальної літератури, аналіз структури та змістового наповнення сайтів ЗВО. **Результати.** Нині інформація перетворилася на невичерпний ресурс людства і вступила в нову еру цивілізованого розвитку. Такий процес вимагає вміння використовувати ефективні методи, що дозволяють середньостатистичному громадянину адаптуватися і виживати в подібних ситуаціях. Одним з таких інструментів є критичне мислення як реальний важливий інструмент для розумової діяльності людини. Сучасний етап появи концепції розвитку критичного мислення в теорії освіти є результатом досліджень американської когнітивної психології. Така практика заслуговує на адаптацію досвіду в Україні. **Висновки.** Провідні університети світу мають сайти, на яких представлено дистанційні курси з розвитку критичного мислення для студентів цих університетів, а також усіх, хто бажає підвищити власний рівень критичного мислення, оскільки, на думку авторів, така навичка обов'язково необхідна для успішного професійного життя. Автори курсів одностайно озвучують думку про необхідність володіння навичкою критичного мислення як обов'язковою умовою успішного професійного життя, а саме: критичне мислення співвідноситься з інноваційним мисленням. На сучасному етапі в зарубіжній педагогічній практиці ця концепція має багату історію і практику, яка активно впроваджена в систему освіти всіх рівнів. Цей досвід доцільно упроваджувати для розбудови освітнього простору України. Подальшого наукового пошуку потребують питання залучення глобальних освітніх проєктів розвитку критичного мислення до цифрового освітнього середовища закладів вищої освіти, обміну ресурсами між освітніми закладами країни, перевірки педагогічних умов розвитку критичного мислення студентів, урахування особливостей використання цифрових технологій у реалізації творчих задумів розвитку критичного мислення під час занять із збільшенням акценту на креативність, критичне мислення, розвиток навичок розв'язання проблем.

Ключові слова: критичне мислення; професійна підготовка; зарубіжний досвід; вища освіта; освітня платформа.

UDC 337.36:33]:005.336.2

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-192-209>

Structural Components of Professional Competence of Future Economists Studying at Professional Economic Colleges

Pavlo Tkachenko

Post graduate student of the Department of Mechanical Engineering and Transport, Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University named after,

✉ 2, Maksyma Kryvonosa Str., Ternopil, Ukraine, 46027

E-mail: tkachencopavlo@gmail.com

ORCID ID <https://orcid.org/0009-0006-7414-413X>

Структурні компоненти професійної компетентності майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах

Павло Олександрович Ткаченко

аспірант кафедри машинознавства та транспорту, Тернопільський національний педагогічний університет ім. Володимира Гнатюка,

✉ вул. Максима Кривоноса, 2, м. Тернопіль, Україна, 46027

Abstract

The article deals with the problem of forming the professional competence of future specialists in economic specialties who receive education in professional economic colleges. The relevance of the current study lies in the fact that

the dynamics of the traditional methodological approach in the educational process, given the global world trends, determines the priority of focusing on the competence approach and requires a detailed development of the content of the concept of competence of future specialists in economic specialties. **The aim of the article** is to determine the structure of future economists' professional competence and the peculiarities of its formation in the educational space of professional economic colleges. The study used general **research methods**, such as generalization, comparison, systematization and abstraction, analysis, synthesis, and specification. **Results.** The structure of professional competence of future specialists in economic specialties, which combines professional and personal components, is substantiated. The vectors of improving the educational process aimed at forming information and digital, communication and intercultural competence in future specialists in economic specialties as an important component of their overall professionalism are allocated. The article establishes that the need to actualize the phenomenon of professional competence is due to the specific requirements for the professional qualities of an economist, characterized by the specific content and specific focus of professional activity. **Conclusions.** In the course of the study, it has been found that one of the promising areas of the educational process is the formation of future specialist's personal qualities, including his/her digital literacy, logical thinking and international communication skills. It has been found that further research need determining and substantiating the psychological and pedagogical conditions for implementing the model of forming the economic specialties students' professional competence in vocational education of higher education institutions. In addition, the basic principles of implementation and development of the educational process interdisciplinary integration are characterized. The development of an algorithm for the formation of foreign language professional communicative competence in future

specialists of the field is seen as a promising direction of future research on the outlined topic.

Keywords: professional training, students, professional competence, digitalization, educational process, integration processes.

References

1. Dzwigol, H., Dzwigol-Barosz, M., Miśkiewicz, R., & Kwilinski, A. (2020). Manager competency assessment model in the conditions of industry 4.0. *Entrepreneurship and Sustainability Issues*, 7(4). DOI:10.9770/jesi.2020.7.4(5).
2. Sinambela, E. A., Mardikaningsih, R., Arifin, S., & Ayu, H. D. (2020). Development of Self Competence and Supervision to Achieve Professionalism. *Journal of Islamic Economics Perspectives*, 1(2). DOI: <https://doi.org/10.35719/jiep.v1i2.13>.
3. Reis, D.A., Fleury, A.L., & Carvalho, M.M. (2021). Consolidating core entrepreneurial competences: toward a meta-competence framework. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 27(1). DOI: <https://doi.org/10.1108/IJEBR-02-2020-0079>.
4. Bratianu, C., Hadad, S., & Bejinaru, R. (2020). Paradigm Shift in Business Education: A Competence-Based Approach. *Sustainability*, 12(4). DOI: <https://doi.org/10.3390/su12041348>.
5. Eizaguirre, A., García-Feijoo, M., & Laka, J. (2019). Defining Sustainability Core Competencies in Business and Management Studies Based on Multinational Stakeholders' Perceptions. *Sustainability*, 11(8). DOI: <https://doi.org/10.3390/su11082303>.
6. Cebrián, G., Junyent, M., & Mulà, I. (2020). Competencies in Education for Sustainable Development: Emerging Teaching and Research Developments. *Sustainability*, 12(2). DOI: <https://doi.org/10.3390/su12020579>.
7. Baird, A.M., & Parayitam, S. (2019). Employers' ratings of importance of skills and competencies college graduates need to

get hired: Evidence from the New England region of USA. *Education + Training*, 61(5). DOI: <https://doi.org/10.1108/ET-12-2018-0250>.

8. Gorski, A., Ranf, E. Badea, D., Halmaghi, E., & Gorski, H. (2023). Education for Sustainability – Some Bibliometric Insights. *Sustainability*, 15(20). DOI: <https://doi.org/10.3390/su152014916>.

9. 9. Nikolova, M., & Cnossen, F. (2020). What makes work meaningful and why economists should care about it. *Labour Economics*, 65. <https://doi.org/10.1016/j.labeco.2020.101847>.

10. Hernandez-de-Menendez, M., Morales-Menendez, R., & Escobar, C.A. (2020). Competencies for Industry 4.0. *Int J Interact Des Manuf.*, 14. 1511–1524. DOI: <https://doi.org/10.1007/s12008-020-00716-2>.

11. Abad-Segura, E., & González-Zamar, M. (2021). Sustainable economic development in higher education institutions: A global analysis within the SDGs framework. *Journal of Cleaner Production*, 294. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2021.126133>.

12. Skakovska S., & Kotyk, O. (2020). Features of the Professional Competence Formation of Future Financiers in the University. *Economic sciences*, 4(9). DOI: <https://doi.org/10.31713/ve4202031>

13. Dembitskaya, S., Kobylansky, A., & Pugach, S. (2021). Formation of professional competence of future specialists of economic specialties in ZVO. *Scientific Notes of the Pedagogical Department*, 48. DOI: <https://doi.org/10.26565/2074-8167-2021-48-02>.

14. Markova, S.M., Tsyplovskaya, S.A., Sedykh, C.P., Khizhnaya, A.V., & Filatova, O.N. (2020). Forecasting the Development of Professional Education. *Lecture Notes in Networks and System*, 91. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-32015-7_51

15. Banit, Y. (2019). Innovacijni tehnologiji fomyvannja pidpujemnuckoji kompetenynosti y fahovij pidgotovci

studentiv – majbytnih ekonomistiv [. *Innovative technologies for the formation of entrepreneurial competence in the professional training of students-future economists*]. *Gymanizacija navvchalno-vuhovnogo procesy - Humanization of the educational process*, 4(96). DOI: [https://doi.org/10.31865/2077-1827.4\(96\)2019.196181](https://doi.org/10.31865/2077-1827.4(96)2019.196181) [in Ukrainian]

16. Kopniak, K. (2020). Styktyno-fynkcionalna model formyvannja upravlinskoji kompetentnosti majbytnih ekonomistiv y procesi fahovoji pidgotovku [*Structural and functional model of formation of managerial competence of future economists in the process of professional training*]. *Naykovuj visnuk Yghorodskogo yniversutety - Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: "Pedagogy. Social work"*, 1(46). C. 54–58. DOI: <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2020.46.54-58> [in Ukrainian].

17. Chernenko, N. I. (2021). Formyvannja profesijno vagluvuh jakostej yak bazovuj skladnuk pidgotovku majbytnih fahivciv ekonomichnoji galyzi [*Formation of professionally important qualities as a basic component of training future specialists in the economic field*]. DOI: <http://hdl.handle.net/123456789/5884> [in Ukrainian].

Вступ

Постановка проблеми. Професійна підготовка майбутнього економіста позиціонується як педагогічний процес, очікуваним результатом котрого є формування професійної компетентності фахівця. Професійна компетентність майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах, є важливою характеристикою професійної діяльності, що синтезує його інтегративні здібності, компетенції та особистісні якості. Останнім часом в національному освітньому просторі значна увага приділяється проблематиці формування професійної компетентності майбутніх економістів у контексті компетентнісного підходу.

При цьому актуалізується необхідність у формуванні іншомовного ділового спілкування, що визначається рівнем наявних компетенцій в усній та письмовій професійно-діловій комунікації. У зв'язку з цим, поняття професійної компетенції майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах, позиціонується як комплексна інтегративна характеристика, що являє собою систему знань, навичок, умінь, цінностей, а також особистісних якостей фахівця, на основі яких формуються він цілі діяльності та здатність реалізації професійно-соціальних функцій.

Необхідно зазначити, що ідентифікації функціональності структурних компонентів професійної компетентності майбутніх економістів на сьогодні присвячено недостатньо уваги. Більшість розвинених країн світової спільноти позиціонує пріоритетністю демократизацію та інформатизацію суспільства, що сприяє формуванню якісно нових підходів у сфері економічної освіти. Майбутні економісти мають ефективно працювати як у межах власної країни, так і в міжнародному глобальному середовищі. Для досягнення цієї мети освітня діяльність фахових економічних коледжів має базуватись на компетентнісних засадах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Результати аналітики наукових напрацювань соціологічного, педагогічного, культурологічного та економічного векторів сучасних досліджень свідчать про суттєвий інтерес до проблематики формування професійної компетентності зі сторони вчених. У період суспільно-економічної трансформації в Україні тематика набула особливої актуальності. Із різних наукових позицій досліджувана проблема та окремі її аспекти знайшли відображення у численних наукових дослідженнях. Зокрема, у сучасних напрацюваннях висвітлюються структурні елементи професійної компетентності майбутніх економістів, які

здобувають освіту у фахових економічних коледжах (Dzwigol, H., Dzwigol-Barosz, M., Miśkiewicz, R., & Kwilinski, A., 2020; Sinambela, E. A., Mardikaningsih, R., Arifin, S., & Ayu, H. D., 2020), вивчаються окремі види професійної компетентності (Reis, D.A., Fleury, A.L., & Carvalho, M.M., 2021) та соціокультурної компетенції (Bratianu, C., Hadad, S., & Bejinaru, R., 2020), досліджується культура професійного спілкування та комунікативної компетентності майбутніх спеціалістів фінансово-економічного профілю (Eizaguirre, A., García-Feijoo, M., & Laka, J., 2019), аналізується процес формування професійних якостей майбутніх менеджерів (Cebrián, G., Junyent, M., & Mulà, I., 2020). У той же час, окремими вченими проведено узагальнення проблематики формування структури професійної компетентності майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах (Baird, A.M., & Parayitam, S., 2019; Gorski, A., Ranf, E. Badea, D., Halmaghi, E., & Gorski, H., 2023), а в деяких нещодавніх напрацюваннях як пріоритет розвитку освітнього процесу позиціонується парадигма досліджуваного явища в контексті особистісної зрілості студентів економічних спеціальностей та залучення функціоналу міждисциплінарної інтеграції (Nikolova, M., & Cnossen, F., 2020). Концептуальні горизонти досліджуваної проблематики розширюються в напрацюваннях вчених (Hernandez-de-Menendez, M., Morales-Menendez, R., & Escobar, C.A., 2020), котрі займаються розробкою педагогічної моделі процесу формування професійної компетентності у майбутніх економістів на основі принципів комунікативної, міжкультурної, та інформативно-операційної комунікації.

Таким чином, більшість дослідників сучасності трактують формування професійної компетентності як ціннісну основу професійної діяльності майбутнього економіста. Водночас, питання функціональної

характеристики структурних компонентів формування професійної компетентності майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах, а також аналітика особливостей структурно-функціональної моделі процесу, здебільшого, залишаються поза увагою наукових напрацювань сучасних вчених або досліджені недостатньо, що актуалізує необхідність розширеного вивчення предмету даного дослідження.

Мета статті полягає в аналітиці функціональних особливостей та умов формування структурних компонентів професійної компетентності майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах.

Матеріали і методи досліджень

У процесі досягнення цілей дослідження було використано ряд загальнонаукових методів дослідження, зокрема, методи аналізу, синтезу, абстрагування, індукції та дедукції, конкретизації та формалізації, порівняння. Теоретико-методологічну базу даної статті формують актуальні публікації у фахових галузевих виданнях, посібники та монографії, матеріали наукових конференцій та дисертаційних досліджень, а також висновки теоретико-аналітичних та практичних напрацювань вчених сучасності.

Робота над дослідженням реалізовувалась на основі принципів комплексності та системності наукових досліджень. Такий підхід дав змогу проаналізувати об'єкт дослідження як цілісну систему, з низкою взаємозв'язків та взаємозалежностей.

Методи аналізу та синтезу були задіяні в процесі дослідження для виокремлення основних факторів формування сукупності структурних компонентів професійної компетентності майбутніх економістів.

Метод абстрагування було застосовано в процесі дослідження з метою виділення теоретичних узагальнень, ідентифікації основних категорій та понять, а також в ході формування висновків щодо пріоритетних векторів розвитку процесу формування педагогічної толерантності.

Індуктивний метод було застосовано в дослідженні в ході формування прогностичних напрямів розвитку досліджуваного процесу. Дедуктивний метод було застосовано в процесі роботи задля виокремлення напрямів формування інноваційної освітньої концепції в фахових економічних коледжах України.

Метод порівняння було задіяно в ході роботи задля ідентифікації специфічних рис сучасної інноваційної парадигми в секторі формування професійної компетентності у майбутніх економістів з залученням сучасного освітнього інструментарію, у порівнянні з традиційними підходами до підготовки фахівців фінансово-економічного спрямування.

Метод формалізації задіяно в процесі дослідження для ідентифікації пріоритетних векторів розвитку освітньої парадигми в напрямку формування професійної компетентності, а також з метою структуризації пріоритетів та принципів об'єкту дослідження.

Метод конкретизації було використано в ході роботи з метою доведення ефективності інноваційних можливостей сучасної методології освіти в процесі формування професійної компетентності майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах.

Результати та їх обговорення

У загальному розумінні, професійно компетентною визнається така робота фахівця, в якій його професійна діяльність реалізовується на достатньо високому рівні, характеризується відчутними результатами праці та реалізацією особистісного потенціалу. Необхідно зауважити, що, при цьому, компетентність фахівця визначається співвідношенням його професійних навичок та професійно-психологічних якостей. Компетентність передбачає наявність такого психологічного стану фахівця, що дозволяє самостійно діяти, володіючи здатністю й умінням виконувати певні трудові функції та відповідати за їх наслідки. Таким чином, можна стверджувати, що основна сутність

професійної компетентності полягає в рівні відповідності об'єктивного еталона професійної діяльності, закріпленого у нормативно-правовому полі, суб'єктивним можливостям особистості фахівця.

Необхідно зазначити, що у межах фаху економіста на рівень професійної компетентності значно впливають окремі структурно-функціональні складові компетентності, володіння якими, зную мірою, ідентифікує конкурентоспроможність сучасного фахівця (Dzwigol, H., Dzwigol-Barosz, M., Miśkiewicz, R., & Kwilinski, A., 2020; Sinambela, E. A., Mardikaningsih, R., Arifin, S., & Ayu, H. D., 2020).

Фах економіста належить до типу людина – знакова система, а тому тісно пов'язана з переробкою інформації. Серед основних психологічних вимог до людини професії такого типу позиціонуються хороша оперативна і механічна пам'ять, хороший розподіл уваги, точність сприйняття, здатність до тривалої концентрації уваги на знаковому матеріалі, а також наполегливість та логічне мислення. Всі ці якості вимагають зусиль щодо їх розвитку та вдосконалення у студентів в процесі здобуття освіти у фахових економічних коледжах.

Варто зауважити, що професійна компетентність економіста нерозривна із взаємодією та комунікацією з колегами, організацією спільної діяльності, що зумовлює необхідність розвивати у майбутніх економістів відповідних навичок. Очевидно, що структура поняття професійної компетентності майбутнього економіста є динамічним явищем і залежить від динаміки соціально-економічного розвитку та ринку праці (Nikolova, M., & Cnossen, F., 2020).

У загальному, серед основних структурних компонентів професійної компетентності можна виділити *мотиваційно-аксіологічний*, *когнітивно-операційний*, *комунікативно-інформаційний* та *рефлексивно-особистісний*. Важливим вважали проаналізувати зміст

виокремлених компонентів з точки розу змістовного наповнення компетентностей, які входять до складу означеної кмпетентності.

Так, операційна компетентність фахівця з питань економіки позиціонується як володіння предметною областю економічної діяльності, а також підготовленістю до реалізації вузькопрофільних завдань. Так, підготовка спеціаліста економічно-фінансового профілю передбачає засвоєння професійних знань та навичок у предметній області. В Україні вимоги до професійної компетентності фахівця економічного профілю закріплені відповідними стандартами вищої освіти: освітньо-кваліфікаційною характеристикою та освітньо-професійною програмою.

Інформаційна компетентність ідентифікується рівнем володіння інформаційними технологіями. На сьогодні вміння ефективно опрацьовувати інформативні дані за посередництво інноваційних можливостей діджиталізації позиціонується як невід’ємна складова професійної компетентності майбутнього економіста. Адже від вичерпності інформація, конкретики та послідовності її передачі залежить якість прийнятих рішень та ефективність економічної діяльності.

Комунікативна компетентність, як складова загальної професійної компетенції майбутнього економіста, передбачає володіння технологіями ефективного усного та письмового спілкування різними мовами, вмінням розрізняти різні комунікативні ситуації та обирати найбільш сприятливі форми взаємодії і підходи до вирішення комунікативних проблем (Hernandez-de-Menendez, M., Morales-Menendez, R., & Escobar, C.A., 2020). Необхідно зацентувати увагу на факті, що підготовка спеціалістів економічного профілю з вільним володінням іноземною мовою на сьогодні є першочерговим пріоритетом освітнього процесу в фахових економічних коледжах. Навички оперативного та ефективного сприйняття та інтерпретації іншомовного

змістового контенту, з огляду на тенденцію глобальної цифровізації, наразі є фундаментальним фактором прийняття правильних управлінських рішень.

Таки чином, комунікативна компетентність фахівця-економіста нерозривно зв'язана із міжкультурною. Міжкультурна комунікація являє собою процес безпосередньої професійної взаємодії ділових культур. Саме тому майбутній економіст повинен володіти навичками налагодження контакту, з орієнтацією на національно-специфічні риси в процесі комунікативної взаємодії (Nikolova, M., & Cnossen, F., 2020). При цьому, необхідною передумовою успішної міжкультурної компетенції є подолання проблеми розуміння, яка розглядається як на лінгвістичному, так і на соціокультурному рівні в контексті сприйняття партнера по комунікації.

З метою досягнення ефективності дослідження структурних компонентів професійної компетентності майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах, необхідно враховувати результати напрацювань науковців щодо ключових компетентностей. Необхідно зазначити, що багатофакторний процес розробки структури професійної компетентності зумовив існування розбіжностей у підходах до класифікації її структури.

Зокрема, одним з провідних підходів до розуміння професійної компетентності можна назвати концепцію її ідентифікації як системного явище, що об'єднує знання, уміння та навички, а також професійно значущі якості особистості фахівця, що забезпечують виконання ним власних професійних обов'язків (Abad-Segura, E., & González-Zamar, M., 2021). До того ж, специфічними індикаторами професійної компетентності є ціннісні орієнтації, мотиви діяльності, інтегровані культурні маркери.

Окремі вчені розглядають професійну компетентність як цілісну системну якість особистості, структурними елементами якої є професійно-змістовний, професійно-

діяльнісний та професійно-особистісний компоненти (Skakovska S., & Kotyk, O., 2020). Натомість, представники іншої наукової школи виділяють у структурі професійної компетентності комунікативну, регулятивну, інформаційну та інтеграційну компетентність, а деякі науковці називають складники професійної компетентності сферами, виокремлюючи серед них мотиваційно-теоретичну, практико-прикладну та дослідницько-рефлексивну (Dembitskaya, S., Kobylyansky, A., & Pugach, S., 2021).

Деякі сучасні науковці ідентифікують серед основних груп компетентностей ті, що характеризують особистість, як суб'єкта життєдіяльності; компетентності щодо взаємодії з іншими людьми; компетентності, що відносяться до безпосередньої діяльності. Як переконують дослідники, ці компетенції характеризуються і мотиваційними, і смисловими відношеннями, а також регуляторними складовими, поряд з когнітивними складовими та досвідом (Markova, S.M., Tsyplakova, S.A., Sedykh, C.P., Khizhnaya, A.V., & Filatova, O.N., 2020; Banit, Y., 2019).

Серед сучасних підходів до структури професійної компетентності майбутніх економістів виділяється також компонентний підхід, що ідентифікує мотиваційно-вольову, функціональну, комунікативну і рефлексивну складові (Korpiak, K., 2020; Chernenko, N. I., 2021), що інтегруються в одне синтезоване утворення – комунікативно-функціональну компетентність, що є інтегративною якістю особистості фахівця-економіста.

Результати дослідження та проведена аналітика наукових підходів переконливо свідчать, що структура професійної компетентності фахівця з економіки повинна позиціонуватись як один із пріоритетних формувальних чинників професійної компетентності економістів. Запропонований підхід до формування структури професійної компетентності майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах,

гарантує належний прогностичний рівень їх конкурентоспроможності на ринку праці.

Висновки

У результаті проведеного дослідження було визначено сутність професійної компетентності майбутніх фахівців з економіки. У ході роботи сформовано переконання, що пріоритетними напрямками національної політики щодо розвитку освітнього середовища в напрямку формування професійної компетентності майбутніх економістів позиціонується формування комунікаційної, міжкультурної та інформаційно-цифрової компетентностей, з врахуванням тенденції інтеграції освітнього простору до європейської спільноти.

В ході роботи встановлено, що професійна компетентність майбутніх фахівців з економіки позиціонується як важлива характеристика діяльності фахівця та основна його інтегративна якість, що є результатом синтезу професійних компетенцій та особистісних професійно важливих якостей.

Одержані результати дослідження дали можливість розробити базовий алгоритм формування структури професійної компетентності майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах. Запропонований синергічний підхід являє собою систему інноваційних методологічних підходів до освітнього процесу.

Перспективним напрямом майбутніх досліджень з окресленої тематики, з огляду на тенденцію глобалізації економічних процесів, вбачається розробка алгоритму формування іншомовної професійної комунікативної компетентності у майбутніх фахівців галузі.

Література

1. Dzwigol H., Dzwigol-Barosz M., Miśkiewicz R., Kwilinski A. Manager competency assessment model in the

conditions of industry 4.0. *Entrepreneurship and Sustainability Issues*. 2020. №7(4). DOI:10.9770/jesi.2020.7.4(5).

2. Sinambela E. A., Mardikaningsih R., Arifin S., Ayu H. D. Development of Self Competence and Supervision to Achieve Professionalism. *Journal of Islamic Economics Perspectives*. 2020. №1(2). DOI: <https://doi.org/10.35719/jiep.v1i2.13>.

3. Reis D.A., Fleury A.L., Carvalho M.M. Consolidating core entrepreneurial competences: toward a meta-competence framework. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*. 2021. №27(1). DOI: <https://doi.org/10.1108/IJEBr-02-2020-0079>.

4. Bratianu C., Hadad S., Bejinaru R. Paradigm Shift in Business Education: A Competence-Based Approach. *Sustainability*. 2020. №12(4). DOI: <https://doi.org/10.3390/su12041348>.

5. Eizaguirre A., García-Feijoo M., Laka J. Defining Sustainability Core Competencies in Business and Management Studies Based on Multinational Stakeholders' Perceptions. *Sustainability*. 2019. №11(8). <https://doi.org/10.3390/su11082303>

6. Cebrián G., Junyent M., Mulà I. Competencies in Education for Sustainable Development: Emerging Teaching and Research Developments. *Sustainability*. 2020. №12(2). DOI: <https://doi.org/10.3390/su12020579>.

7. Baird A.M., Parayitam, S. Employers' ratings of importance of skills and competencies college graduates need to get hired: Evidence from the New England region of USA. *Education + Training*. 2019. №61(5). 622–634. DOI: <https://doi.org/10.1108/ET-12-2018-0250>.

8. Gorski, A., Ranf, E. Badea, D., Halmaghi, E., Gorski, H. Education for Sustainability – Some Bibliometric Insights. *Sustainability*. 2023. №15(20). DOI: <https://doi.org/10.3390/su152014916>.

9. Nikolova, M., Cnossen, F. What makes work meaningful and why economists should care about it. *Labour Economics*. 2020. №65. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.labeco.2020.101847>.

10. Hernandez-de-Menendez, M., Morales-Menendez, R., Escobar, C.A. et al. Competencies for Industry 4.0. *Int J Interact Des Manuf.* 2020. №14. 1511–1524. DOI: <https://doi.org/10.1007/s12008-020-00716-2>.

11. Abad-Segura, E., González-Zamar, M. Sustainable economic development in higher education institutions: A global analysis within the SDGs framework. *Journal of Cleaner Production.* 2021. №294. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2021.126133>.

12. Skakovska S., Kotyk, O. FEATURES OF THE PROFESSIONAL COMPETENCE FORMATION OF FUTURE FINANCIERS IN THE UNIVERSITY. *Economic sciences.* 2020. №4(9). DOI: <https://doi.org/10.31713/ve4202031>.

13. Dembitskaya, S., Kobylansky, A., Pugach, S. Formation of professional competence of future specialists of economic specialties in ZVO. *Scientific Notes of the Pedagogical Department.* 2021. №48. DOI: <https://doi.org/10.26565/2074-8167-2021-48-02>.

14. Markova S.M., Tsyplakova, S.A., Sedykh, C.P., Khizhnaya, A.V., Filatova, O.N. Forecasting the Development of Professional Education. 2019. *Lecture Notes in Networks and System.* 2020. №91. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-32015-7_51.

15. Баніт Ю. Інноваційні технології формування підприємницької компетентності у фаховій підготовці студентів–майбутніх економістів. *Гуманізація навчально-виховного процесу.* 2019. №4(96). DOI: [https://doi.org/10.31865/2077-1827.4\(96\)2019.196181](https://doi.org/10.31865/2077-1827.4(96)2019.196181).

16. Корніак К. Структурно-функціональна модель формування управлінської компетентності майбутніх економістів у процесі фахової підготовки. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота».* 2020. №1(46). С. 54–58. DOI: <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2020.46.54-58>.

17. Черненко Н. І. Формування професійно важливих якостей як базовий складник підготовки майбутніх фахівців економічної галузі. 2021. <http://hdl.handle.net/123456789/5884>.

Ткаченко П.О.

Структурні компоненти професійної компетентності майбутніх економістів, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах

Анотація

У статті розглядається проблематика формування професійної компетентності майбутніх спеціалістів економічних спеціальностей, які здобувають освіту у фахових економічних коледжах. Актуальність поточного дослідження полягає в тому, що динаміка традиційного методологічного підходу у освітньому процесі, з огляду на глобальні світові тенденції, зумовлює пріоритетність орієнтації на компетентнісний підхід та вимагає деталізованої розробки змісту поняття компетентності майбутніх фахівців економічних спеціальностей. **Метою статті** є визначення структури професійної компетентності майбутніх фахівців-економістів та особливостей її формування у освітньому просторі фахових економічних коледжів. В процесі дослідження використовувались загальні **методи дослідження**, такі як узагальнення, порівняння, систематизація та абстрагування, аналіз, синтез, конкретизація. Результати. Обґрунтовано структуру професійної компетентності майбутніх фахівців економічних спеціальностей, яка об'єднує професійний та особистісний складники. Виокремлено вектори удосконалення навчального процесу, що мають на меті формування у майбутніх фахівців економічних спеціальностей інформаційно-цифрової, комунікаційної та міжкультурної компетентності, як важливої складової їх загального професіоналізму. У статті встановлено, що необхідність актуалізації явища професійної компетентності зумовлена специфічними вимогами до професійних значущих якостей фахівця-економіста, що характеризуються специфічним змістом та конкретизованою спрямованістю професійної діяльності. **Висновки.** У процесі дослідження з'ясовано, що одним із перспективних напрямів освітнього процесу позиціонується на сьогодні формування особистісних якостей майбутнього фахівця, у тому числі, його цифрової грамотності, логічного мислення та

навичок міжнародної комунікації. Виявлено, що подальші дослідження потребують визначення та обґрунтування психолого-педагогічних умов реалізації моделі формування професійної компетентності студентів економічних спеціальностей професійно-технічного навчання вищих навчальних закладів. Окрім того, охарактеризовано базові засади реалізації та розвитку міждисциплінарної інтеграції освітнього процесу. Перспективним напрямом майбутніх досліджень з окресленої тематики вбачається розробка алгоритму формування іншомовної професійної комунікативної компетентності у майбутніх фахівців галузі.

Ключові слова: професійна підготовка, студенти, професійна компетентність, цифровізація, освітній процес, інтеграційні процеси.

UDC 378.147:656-051

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-210-227>

Vocational and Pedagogical Training of Future Bachelors in the Field of Transport at the Pedagogical Institutions of Higher Education under Modern Social and Economic Conditions

Iryna Fedoreiko

Post graduate student of the evening form of study

Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University

✉ 2, Maksyma Kryvonosa Str., Ternopil, Ukraine, 46027

E-mail: ira-fed@ukr.net

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-0942-5465>

Roman Horbatiuk

Doctor of Sciences in Pedagogy (DSc),

Professor of the Department of Mechanical Engineering and Transport,

Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University

✉ 2, Maksyma Kryvonosa Str., Ternopil, Ukraine, 46027

E-mail: gorbaroman@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-1497-1866>

Професійно-педагогічна підготовка майбутніх бакалаврів у галузі транспорту в педагогічних закладах вищої освіти в сучасних соціально-економічних умовах

Ірина Володимирівна Федорейко

аспірантка вечірньої форми навчання

Тернопільського національного педагогічного

університету імені Володимира Гнатюка

✉ вул. Максима Кривоноса, 2, Тернопіль, Тернопільська область, Україна, 46000

Роман Михайлович Горбатюк

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри машинознавства та транспорту
Тернопільського національного педагогічного університету
ім. В. Гнатюка

✉ вул. Максима Кривоноса, 2, Тернопіль, Тернопільська
область, Україна, 46000

Abstract

Intensive changes in social and economic conditions related to the development of labor markets and labor force require changes in the quality of training of specialists who possess not only special knowledge, but also certain qualities that ensure their competitiveness and professional mobility. This actualized the issue of modernizing the modern vocational and pedagogical education as a system of training teachers of vocational training, in particular, bachelors in the field of transport. **The purpose of article** is to analyse the theoretical and practical aspects of vocational and pedagogical training of future bachelors in the field of transport at the pedagogical institutions of higher education. **Methods of research** are analysis, systematization, observation and generalization. **Results.** It has been established that the vocational and pedagogical education of future bachelors in the field of transport is a special type of higher education, which is significantly different from the sectoral (engineering and technical, agricultural, economic) and actually pedagogical and is carried out in the system of vocational and pedagogical education. The specificity of vocational and pedagogical education consists in the training of staff for the implementation of educational programs of a professional orientation in the vocational education institutions of the I – II levels of accreditation. **Conclusions.** The key idea of integration and

psychological and pedagogical training for the vocational and pedagogical education gives a possibility to prepare a professionally mobile specialist with the necessary qualifications. It is extremely important not to allow the priority of sectoral or pedagogical components in the content of vocational and pedagogical education, since both components are equivalents. In the near perspective of key tasks of vocational and pedagogical training are the implementation of integrated training of future bachelors in the field of transport; additional psychological and pedagogical training of graduates of specialized institutions of higher education or additional specialized training of graduates who have completed their studies in pedagogical institutions of higher education. We see further scientific studies in forecasting and projecting the development of the system of vocational and pedagogical education.

Key words: vocational and pedagogical training, future bachelors in the field of transport, engineering pedagogues, integrated training.

References:

1. Proekt Stratehii rozvytku profesiinoi (profesiino-tekhnichnoi) osvity na period do 2023 roku (2020). [Draft Strategy for the Development of Professional (Vocational and Technical) Education for the Period Until 2023]. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/kolegiya-ministerstva/2020/12/Proyekt%20Stratehiyi%20rozvytku%20proftekhosvity%20do%202023.pdf> [in Ukrainian].
2. Kabak, V. V (2013). Osoblyvosti vykorystannia elektronnykh dydaktychnykh vydan u protsesi pidhotovky maibutnikh inzheneriv-pedahohiv [Peculiarities of the use of electronic didactic publications in the process of training future engineers-pedagogues]. *Strategiczne pytania światowej nauki – 2013*. Materiały IX Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji. Przemysł: Nauka i studia, 14, 58–60 [in Ukrainian].

3. Bondarenko, T. S., & Kozhevnikov, H. K. (2013). *Metody i modeli formuvannia hotovnosti maibutnikh inzheneriv-pedahohiv do rozrobky ta vykorystannia kompiuternykh navchalnykh system: monohrafiia* [Methods and models of formation of readiness of future engineers-pedagogues for the development and use of computer educational systems]. Kharkiv: UIPA, 342. [in Ukrainian].
4. Brych, V., Bilous, L., Borysiak, O., & Brych, B. (2020). *Upravlinnia pidhotovkoiu robitnychykh kadriv* [Management of training of workers]: monohrafiia. Ternopil: VPTs «Ekonomichna dumka TNEU», 195 [in Ukrainian].
5. Horbatiuk, R. M. (2011). *Teoretyko-metodychni zasady profesiinoi pidhotovky maibutnikh inzheneriv-pedahohiv kompiuternoho profilu* [Theoretical and methodological principles of professional training of future engineers-teachers of the computer profile]: avtoref. dys. ... d-ra ped. nauk: 13.00.04. Ternopil, 46. [in Ukrainian].
6. Tytova, N. M. (2018). *Teoretyko-metodychni osnovy psykhologo-pedahohichnoi pidhotovky maibutnikh pedahohiv profesiinoho navchannia: monohrafiia* [Theoretical and methodological foundations of psychological and pedagogical training of future teachers of professional education]. Kyiv: NPU imeni M. P. Drahomanova, 352 [in Ukrainian].
7. Sysko, N. (2019). The leading principles teachers' professional development of the professional (vocational) education. *Bulletin of Postgraduate Education (Series «Educational sciences»)*, 8 (37), 136–152.
8. Hura, S. O. (2004). *Orhanizatsiino-pedahohichni umovy adaptatsii maibutnikh inzheneriv-pedahohiv* [Organizational and pedagogical conditions for the adaptation of future engineer-pedagogues]: avtoref. dys. ... kand ped. nauk: 13.00.04. Kharkiv, 21 [in Ukrainian].
9. Volkova, N. V. (2019). *Pidhotovka maibutnikh inzheneriv-pedahohiv do vykorystannia komunikatyvnykh tekhnolohii u zakladakh profesiino-tekhnichnoi osvity* [Preparation of future

engineers-pedagogues for the use of communication technologies in vocational and technical education institutions]. *Visnyk universytetu imeni Alfreda Nobelia. Seriiia «Pedahohika i psykhohohiia». Pedahohichni nauky – Bulletin of Alfred Nobel University. Series «Pedagogy and Psychology». Pedagogical sciences*, 1 (17), 105–111 [in Ukrainian].

Вступ

Невід’ємною частиною системи освіти та одним з основних елементів забезпечення стабільного та ефективного розвитку людського потенціалу та соціально-економічного розвитку України є процес підготовки компетентних робочих кадрів. Система професійної освіти завжди формувалася з урахуванням соціальної та економічної ситуації в країні, забезпечуючи висококваліфікованими робітничими кадрами та фахівцями-технологами соціальну сферу та реальний сектор економіки.

Проблема якості підготовки робочих кадрів для високотехнологічних виробництв будь-якої галузі промисловості має особливе значення і потребує невідкладних заходів щодо її вирішення. Саме рівень кваліфікованості та компетентності кадрового ресурсу визначає темп і рівень розвитку окремого підприємства та суспільства загалом. У сучасних соціально-економічних умовах лідируючі позиції в конкурентній боротьбі займають підприємства, які дбають про безперервний креативний розвиток технічної бази та використовують прогресивні технології. Однак найчастіше темпам технічного переоснащення виробництв не відповідає динаміка і якість професійної підготовки робочих кадрів.

З урахуванням цього, Міністерством освіти і науки України розроблено Проект Стратегії розвитку професійної (професійно-технічної) освіти на період до 2023 року, основними цілями якої є:

- забезпечення якісної та ефективної підготовки висококваліфікованих робочих кадрів та фахівців середньої ланки з урахуванням вимог суспільства та економічної системи;
- оперативне реагування на зміни у соціумі та економіці;
- забезпечення широких можливостей для різних верств та груп населення у формуванні необхідних умінь та прикладних кваліфікацій протягом усього періоду трудової діяльності (Проект Стратегії розвитку професійної (професійно-технічної) освіти, 2020).

Досягнення окреслених цілей можливе за умови відповідного забезпечення освітніх організацій системи середньої професійної освіти, що реалізують програми підготовки професій робітників, професійно-педагогічних кадрів, однією з категорій яких є бакалаври у галузі транспорту як інженерів-педагогів. Сучасне суспільство висуває до закладів освіти, зокрема й закладів вищої освіти (ЗВО), нові вимоги щодо конкурентоздатності і варіативності освітніх послуг. Саме ці вимоги стосуються й випускників напряму «Професійна освіта» (у межах дослідження – бакалаври у галузі транспорту) педагогічного університету, адже інженери-педагоги – це фахівці, які поєднує в собі глибоку інженерну підготовку з визначеного напряму техніки і фундаментальні психолого-педагогічні знання (Кабак, 2013). Випускники, отримавши ґрунтовні знання, мають можливість обирати: працювати викладачем у закладах професійно-технічної освіти (ЗПТО) чи інженером у певній галузі знань – у межах дослідження галузі транспорту.

Водночас необхідно врахувати, що вимоги до професійно-педагогічної діяльності майбутніх бакалаврів у галузі транспорту як інженерів-педагогів змінюються в напрямі:

- формування механізмів та інфраструктури гнучкого налаштування регіональних систем професійної освіти на потреби мінливого ринку праці в кількості та якості робочої сили (Горбатюк, 2011);

- трансформація змісту та технологій професійної освіти згідно з актуальними та перспективними потребами ринку праці та професійних стандартів (Брич, Білоус, Борисяк, & Брич, 2020);

- формування системи методичного забезпечення професійно-педагогічної освіти;

- створення умов для формування системи оцінки якості професійно-педагогічної освіти на основі принципів прозорості, об'єктивності, відкритості та суспільно-професійної участі (Бондаренко & Кожевніков, 2013).

Підготовка майбутніх бакалаврів у галузі транспорту (інженерів-педагогів) у педагогічних закладах вищої освіти належить до актуальних професійно-педагогічних проблем, що знайшла відображення в дослідженнях С. Артюх, Р. Горбатюка, О. Глузман, І. Зязюна, Н. Ничкало, О. Пехоти, В. Семиченко, О. Хоменко та ін. Варто зазначити, що у наукових пошуках відображені різноманітні аспекти підготовки інженерів-педагогів окремих профілів, зокрема фахівців: з механізації сільського господарства (І. Бендера), комп'ютерного профілю (Р. Горбатюк), електро- та радіотехнічного профілів (Р. Гуревич), машинобудівельного профілю (О. Марковська), будівельного профілю (М. Михнюк), аграрного профілю (В. Мозговий), інженерів-педагогів автотранспортного профілю (І. Каньковський). Науковцями також розглядаються сучасні теорії та концепції розвитку професійної освіти (С. Бочарова, І. Лобач, Є. Громова, С. Демченко, Л. Шевчук, В. Яровий та ін.), теоретичні та науково-практичні розробки в галузі системної організації професійної освіти (М. Волошина, Р. Горбатюк, П. Кубрушко, В. Ягунов, Н. Stegmann та ін.). Однак недостатньо дослідженими залишаються питання щодо особливостей професійно-педагогічної підготовки майбутніх бакалаврів у галузі транспорту в сучасних соціально-економічних умовах. Варто відзначити, що система професійно-педагогічної (інженерно-педагогічної)

підготовки не є механічним поєднанням двох видів освіти – педагогічної і технічної, а є своєрідним новим видом системи знань, що ще більше підсилює актуальність обраного напряму дослідження.

Матеріал і методи дослідження

Для уточнення змісту поняття базових понять та визначення особливостей професійно-педагогічної підготовки майбутніх бакалаврів у галузі транспорту в сучасних соціально-економічних умовах використано такі методи: аналіз нормативної бази, психолого-педагогічної та навчально-методичної літератури з проблеми дослідження; синтез та узагальнення багаторічного досвіду, зокрема й власного, підготовки майбутніх бакалаврів у галузі транспорту в педагогічних закладах вищої освіти.

Результати та їх обговорення

Сучасна виробнича економіка відчуває серйозний дефіцит у техніці, кваліфікованих робітниках та інженерах, підготовлених у системі початкової, середньої та вищої професійної освіти. Система інженерно-педагогічної освіти, яка сформувалася в умовах індустріального типу розвитку як іманентна частина професійно-педагогічної освіти у сучасних умовах не забезпечує безперервності підготовки інженерів-педагогів (якими є і майбутні бакалаври у галузі транспорту) як цілісної системи, не носить випереджальний характер у структурі, змісті та організації освітнього процесу, не пов'язана з розробкою прогностичної, соціально-педагогічної моделі педагога професійної освіти. Це досить яскраво ілюструють суперечності між:

- необхідністю модернізації інженерно-педагогічної підготовки кадрів у системі вищої освіти та недостатньо виявленими для цього теоретико-методологічними основами, а саме стратегіями розвитку сучасної професійної освіти загалом та інженерно-педагогічної зокрема;

- підходом до підготовки інженерно-педагогічних кадрів як закритої одновимірної моделі та необхідністю

проєктування відкритої поліфункціональної багатofакторної моделі, зорієнтованої на розвиток особистості, становлення особистості та професіонала;

– підвищеними вимогами до якості підготовки інженерів-педагогів, їхньої компетентності, розширення сфер діяльності та недостатня розробленість теоретичних основ сучасної системи професійно-педагогічної освіти та практики формування та розвитку професійно значущих особистісних якостей студентів закладів вищої освіти.

Професія інженера-педагога, як зазначає Н. Титова, відноситься до складної групи унікальних професій, що функціонують одночасно у двох різнорідних системах: «людина – людина», «людина – техніка» та їхня модифікація [Титова, 2018: 156]. Як комплексне поєднання суспільних, загальнонаукових, інженерних, психолого-педагогічних та методичних складників розглядає М. Фоміна зміст поняття «інженер-педагог», акцентуючи, що лише якісне засвоєння окреслених складників уможливило б найповніше виконання випускниками покладених на них функцій (Фоміна, 2005).

Професійно-педагогічна діяльність майбутніх бакалаврів у галузі транспорту є симбіозом педагогічного та виробничо-технологічних складників. Особливість професійно-педагогічної діяльності, її характер і зміст визначає педагогічне завдання виховання і навчання конкретної робочої спеціальності для конкретного виробництва, що стоїть перед нею. Специфіка вищої професійної освіти полягає в тому, що майбутні бакалаври у галузі транспорту як інженери-педагоги організовують процес навчально-виробничий процес в максимально наближених умовах до реального виробництва. А це означає, що педагогічна діяльність тісно пов'язана з виробничо-технологічною. Тому припускаємо, що об'єкт діяльності майбутніх бакалаврів у галузі транспорту як інженерів-педагогів двосторонній – це організація навчально-виробничого процесу та студенти, які мають стати висококваліфікованими робітниками у конкретній професії.

Оскільки діяльність інженерів-педагогів є багатоаспектною, складною динамічною системою, необхідно визначити її функції. Здійснений аналіз наукової літератури дає змогу узагальнити, що донині немає ще чіткого уявлення щодо професійних функцій інженерів-педагогів. Найчастіше науковці трактують їх як окремі види діяльності інженерів-педагогів: навчальна та виховна, громадська та педагогічна, навчально-виробнича діяльність, техніко-технологічна тощо (Кабак, 2013; Титова, 2018; Фоміна, 2013). Розглянемо лише деякі визначення поняття «функція», наведені педагогами-дослідниками: узагальнені характеристики основних обов'язків (Sysko, 2019); система взаємопов'язаних між собою практичних та психічних дій, спрямованих на вирішення конкретних завдань у професійній діяльності (Брич, 2020). Відтак, варто підсумувати, що науковці визначають поняття функції досить по-різному: одні дуже широко, інші обмежуються лише діями чи обов'язками. У межах статті опиратимемося на визначення поняття «функція» як одноманітну за своїм наповненням групу зі стійко повторюваними видами діяльності, реалізація яких притаманна певній категорії фахівців.

Загалом у професійній діяльності майбутніх бакалаврів у галузі транспорту, які навчаються у педагогічних закладах вищої освіти доцільно виокремити дві категорії функцій – педагогічні функції (інформаційна, розвиваюча, мобілізаційна, орієнтаційна) та загальні професійні функції (організаційна, техніко-технологічна, дослідницька, конструктивна, комунікативна), які спрямовані на вирішення професійно-педагогічних (інженерно-педагогічних) завдань.

Розглядаючи теоретико-методичні основи психолого-педагогічної підготовки майбутніх педагогів професійного навчання М. Титова виокремлює такі їхні функції: навчання, виховання, розвиток; виробничо-технологічна, комунікативна, дослідницька, конструктивна, організаційна,

а також функція самоосвіти (Титова, 2018). Дещо іншою є позиція В. Брич та співавторів, які визначають поняття функції з урахуванням її частки в обсязі всього робочого дня інженерів-педагогів. Час дає змогу з високим рівнем достовірності оцінити трудовитрати виконання всіх функцій і навіть визначити питому вагу і місце кожної конкретної функції у структурі професійної діяльності. Тому автори виокремлюють дві групи функцій. Перша група – освітня, виховна, розвивальна, а друга – другорядна. Специфіку відносин із першою групою функцій автори визначають як «внутрішньо – зовнішні». Операційними функціями автори визначають ті функції, які організують навчально-виробничий процес, конкретні види діяльності. У професійно-педагогічній діяльності такими функціями є гностична, комунікативна, конструктивна, організаційна, виробничо-технічна (Брич, Білоус, Борисяк, & Брич, 2020: 95).

Особливості, характер та структура професійно-педагогічної діяльності майбутніх бакалаврів у галузі транспорту дає змогу узагальнити, що майбутні бакалаври у галузі транспорту як інженери-педагоги одночасно виконують два види функцій: психолого-педагогічну та профільну (галузеву). Це насамперед свідчить про те, що професійно-педагогічній діяльності властивий інтегративний характер. Психолого-педагогічна функція розуміється як певний вид соціальної діяльності, спрямованої на передачу накопичених суспільством цінностей та досвіду з метою особистісного розвитку та підготовки до виконання певних ролей у соціумі. Психолого-педагогічна функція є основною складовою професійно-педагогічної діяльності, пов'язаної з вирішенням соціально-педагогічних завдань, серед яких розробка освітнього середовища, організація діяльності студентів та формування команди, розвиток корпоративної культури (Бондаренко & Кожевніков, 2013). Розглянуті функції притаманні діяльності педагога та інженера, тому є

поліфункціональними та інтегрованими. Це забезпечує під час здійснення інженерно-педагогічної діяльності взаємозв'язок педагогічних та інженерних знань, єдність методик теоретичного та виробничого навчання, а також можливість здійснювати загальнопедагогічні та специфічні функції, характерні лише для інженерів-педагогів, якими є майбутні бакалаври у галузі транспорту (Гура, 2004:14).

Діяльність інженера-педагога передбачає всебічну підготовку як до практичного, так і до теоретичного навчання загалом за спеціальністю (аспектно), за дисциплінами професійного циклу (політехнічними, загальнопрофесійними та вузької спеціалізації), детермінованих конкретною професійною діяльністю визначеної сфери виробництва, що висуває підвищені вимоги щодо їхньої виробничо-технологічної підготовки (Волкова, 2019).

Тому підготовку майбутніх бакалаврів у галузі транспорту у спеціально-технологічному відношенні необхідно здійснювати не гірше, ніж педагогічну підготовку (варто констатувати, що обсяг спеціально-технологічної підготовки інженера-педагога поступається тим самим її показникам у політехнічних закладах вищої освіти). Для того щоб не втратити якості, спеціально-технологічну підготовку необхідно інтенсифікувати: компактно структурувати зміст, розробляти та впроваджувати «ресурсозберігаючі» освітні технології, шукати нові шляхи та можливості інтеграції психолого-педагогічних та спеціальних (інженерних) дисциплін.

Наступна особливість професійно-педагогічної підготовки майбутніх бакалаврів у галузі транспорту у педагогічних закладах вищої освіти зумовлена специфікою їхньої професійної діяльності. Так, освітній процес у закладах професійної освіти є значно гнучкішим у порівнянні із загальноосвітньою школою. Це зумовлено залежністю навчально-виховного процесу від потреб ринку праці у фахівцях у галузі транспорту. Тому майбутні

бакалаври у галузі транспорту як інженери-педагоги постійно беруть участь у створенні нових освітніх програм, постійному вдосконаленні навчальних планів, розробці навчальних програм предметів, пошуку нових чи модернізації існуючих педагогічних технологій.

Ще одна особливість професійно-педагогічної підготовки майбутніх бакалаврів у галузі транспорту у педагогічних закладах вищої освіти зумовлюється специфічними видами робіт, які характерні лише для педагогів професійної освіти. До них відносяться:

- організація та проведення навчально-виробничого процесу під час реалізації освітніх програм різного рівня та спрямованості;

- організація навчально-виробничої діяльності учнів/студентів з освоєння програм професійного навчання та (або) програм підготовки кваліфікованих робітників, службовців;

- педагогічний контроль та оцінка освоєння кваліфікацій робітників у процесі навчально-виробничої діяльності учнів;

- розробка програмно-методичного забезпечення навчально-виробничого процесу; розробка виробничо-технічної документації, забезпечення виробничого процесу у навчальних майстернях, обслуговування матеріально-технічної бази лабораторій та кабінетів, оволодіння цифровими технологіями, освоєння нових технологічних процесів та техніки;

- організаційно-педагогічний супровід групи (курсу) учнів/студентів, які навчаються за програмами середньої професійної освіти;

- соціально-педагогічна підтримка учнів/студентів за програмами середньої професійної освіти в освітній діяльності.

Окрім того, освітній процес у середніх професійних закладах освіти стає здебільшого навчально-виробничим: у професійній освіті розвинена система практикумів та

практик, виробниче навчання з різними варіантами, лабораторно-практичні заняття. Відтак, професійно-педагогічна діяльність майбутніх бакалаврів у галузі транспорту як інженерів-педагогів – це інтегративна діяльність, спрямована на підготовку учнів за професіями робітників, розвиток їхньої професійної культури, досягнення високого рівня професійної компетентності у процесі виробничого навчання згідно з вимогами сучасного ринку праці. Організація та проведення навчально-виробничого процесу учнів за робітничими професіями є для інженерів-педагогів провідним видом професійно-педагогічної діяльності для здійснення якої необхідно створити певні умови.

Висновки

Особливістю професійно-педагогічної освіти та її основною метою є підготовка та виховання майбутніх бакалаврів у галузі транспорту як інженерів-педагогів, які володіють системою інженерних знань, навичок та умінь у певній сфері виробництва та здатних на професійній основі здійснювати професійно-освітні функції в установах професійної освіти I – II рівнів акредитації.

Професійно-педагогічна освіта, що формується на основі культури «техно», для обслуговування якої вона і призначена, передусім зорієнтована на уніфіковане розуміння людини-функції (продуктивної сили), що цілком вписується в потреби технологічної, техногенної цивілізації. Про це свідчить і генезис інженерно-педагогічної освіти в Україні.

Досліджуючи специфічні властивості професійно-педагогічної підготовки майбутніх бакалаврів у галузі транспорту в сучасних соціально-економічних умовах враховано методологічне положення, що тут взаємоперетинаються дві сфери діяльності з принципово різними підставами організації цієї діяльності. Очевидно, для однієї з них провідною є взаємодія «людина – машина», а для

іншої – «людина – людина». Вже це визначає можливість виникнення суперечностей з організацією освітнього процесу з підготовки інженерно-педагогічних кадрів.

Така можливість ставала реальнішою в процесі оформлення відомої концепції «двох культур» (Ч. Сноу), що дає змогу пояснити причину того, яким чином культура «техно» своєю раціональністю детермінувала весь культурний простір людини. Під її тиском системи освіти почали набувати технократичного характеру, який властивий індустріальному типу цивілізаційного розвитку, а сама педагогіка значною мірою перетворилася на теорію та практику складання нормативних описів, послабивши розуміючу, рефлексуючу та інтерпретуючу функції.

В результаті освіта в її нинішньому стані, з одного боку, не завжди піднімається навіть до рівня технократичного мислення, що володіє певними позитивними рисами, з іншого – втрачає культурний, моральний, особистісний, предметно-змістовий та предметно-діяльнісний контексти та зміст.

Сутнісно різні аспекти (властивості) професійно-педагогічної освіти в педагогічних закладах вищої освіти з властивими їй внутрішніми суперечностями зрештою спричиняють те, що існуючі організаційні форми сучасної цивілізаційної практики – освіта, управління, бізнес – сьогодні відтворюють такий різновид *homofaber*, який можна назвати «людиною функціонуючою», тобто лише гвинтиком тієї чи іншої системи, чие завдання – відповідати певним корпоративним вимогам та забезпечувати функціонування структури, частиною якої вона є.

Для подальшого вдосконалення системи професійно-педагогічної освіти необхідно брати до уваги властиві їй особливості, закономірності та суперечності та враховувати, що в сучасних умовах:

– основні напрями розвитку системи професійно-педагогічної освіти майбутніх бакалаврів у галузі транспорту

визначаються вимогами, що висуваються системою підготовки кваліфікованих робітників, фахівців середньої ланки та високотехнологічним виробництвом;

– для сучасної професійної освіти потрібен педагог професійного навчання особливого типу – фахівець із вищою освітою, який має галузеву, психолого-педагогічну та технологічну (виробничу) підготовку.

У найближчій перспективі ключовими завданнями професійно-педагогічної підготовки є:

1) реалізація інтегрованої підготовки фахівців згідно з Стандартами вищої освіти України спеціальності 015 «Професійна освіта (за спеціалізаціями)»;

2) додаткова психолого-педагогічна підготовка випускників галузевих закладів вищої освіти чи відповідна діяльності додаткова галузева підготовка випускників, які завершили навчання в педагогічних закладах вищої освіти.

Література

1. Проект Стратегії розвитку професійної (професійно-технічної) освіти на період до 2023 року. 2020. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/kolegiya-ministerstva/2020/12/Proyekt%20Stratehiyi%20rozvytku%20proftekhsvity%20do%202023.pdf>

2. Кабак В. В. Особливості використання електронних дидактичних видань у процесі підготовки майбутніх інженерів-педагогів. *Strategiczne pytania światowej nauki – 2013. Materiały IX Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji. Przemysł: Nauka i studia*, 2013. Vol. 14. Pedagogiczne nauki. P. 58–60.

3. Горбатюк Р. М. Теоретико-методичні засади професійної підготовки майбутніх інженерів-педагогів комп'ютерного профілю: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04 / Р. М. Горбатюк. Тернопіль, 2011. 46 с.

4. Брич В., Білоус Л., Борисяк О., Брич Б. Управління підготовкою робітничих кадрів: монографія. Тернопіль: ВПЦ «Економічна думка ТНЕУ», 2020. 195 с.

5. Бондаренко Т. С., Кожевніков Г. К. Методи і моделі формування готовності майбутніх інженерів-педагогів до розробки та використання комп'ютерних навчальних систем: монографія. Харків: УПА, 2013. 342 с.

6. Титова Н. М. Теоретико-методичні основи психолого-педагогічної підготовки майбутніх педагогів професійного навчання: монографія / за ред. М. С. Корця. Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. 352 с.

7. Фоміна М. В. Структурування змісту психолого-педагогічної підготовки інженерів машинобудівного профілю: автореферат дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. / М. В. Фоміна. Вінниця, 2005. 20 с.

8. Sysko N. The leading principles teachers' professional development of the professional (vocational) education. *Bulletin of Postgraduate Education (Series «Educational sciences»)*. 2019. Vol. 8 (37). P. 136–152.

9. Гура С. О. Організаційно-педагогічні умови адаптації майбутніх інженерів-педагогів: автореф. дис. ... канд пед. наук: 13.00.04. Харків, 2004. 21 с.

10. Волкова Н. В. Підготовка майбутніх інженерів-педагогів до використання комунікативних технологій у закладах професійно-технічної освіти. *Вісник університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія». Педагогічні науки*. 2019. № 1 (17). С. 105–111.

Федорейко І. В., Горбатюк Р. М.

Професійно-педагогічна підготовка майбутніх бакалаврів у галузі транспорту в педагогічних закладах вищої освіти в сучасних соціально-економічних умовах

Анотація

Інтенсивні зміни соціально-економічних умов, пов'язані з розвитком ринків праці та робочої сили, вимагають зміни якості

підготовки фахівців, які володіють не лише спеціальними знаннями, а й певними якостями, що забезпечують їхню конкурентоздатність та професійну мобільність. Це актуалізувало проблему модернізації сучасної професійно-педагогічної освіти як системи підготовки педагогів професійного навчання, зокрема й бакалаврів у галузі транспорту. **Мета статті:** проаналізувати теоретичні та практичні аспекти професійно-педагогічної підготовки майбутніх бакалаврів у галузі транспорту у педагогічних закладах вищої освіти. **Методи дослідження:** аналіз, систематизація, аналіз, спостереження та узагальнення. **Результати.** Встановлено, що професійно-педагогічна освіта майбутніх бакалаврів у галузі транспорту є особливим видом вищої освіти, що значно відрізняється від галузевої (інженерно-технічної, аграрної, економічної) та власне педагогічної та здійснюється у системі професійно-педагогічної освіти. Специфіка професійно-педагогічної освіти полягає у підготовці кадрів для реалізації освітніх програм професійної спрямованості в закладах професійної освіти I – II рівнів акредитації. **Висновки.** Ключова для професійно-педагогічної освіти ідея інтеграції галузевої та психолого-педагогічної підготовки дає змогу підготувати професійно мобільного фахівця необхідної кваліфікації. Надзвичайно важливо не допускати пріоритетності галузевого чи педагогічного компонентів у змісті професійно-педагогічної освіти, оскільки обидва компоненти є рівнозначними. У найближчій перспективі ключовими завданнями професійно-педагогічної підготовки є реалізація інтегрованої підготовки майбутніх бакалаврів у галузі транспорту; додаткова психолого-педагогічна підготовка випускників галузевих закладів вищої освіти чи відповідна діяльності додаткова галузева підготовка випускників, які завершили навчання в педагогічних закладах вищої освіти. Подальші наукові пошуки вбачаємо в прогнозуванні та проєктуванні розвитку системи професійно-педагогічної освіти.

Ключові слова: професійно-педагогічна підготовка, майбутні бакалаври у галузі транспорту, інженери-педагоги, інтегрована підготовка.

UDC 378.126

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-228-245>

Methods and Means of Developing Academic Talent of Students in Universities of the PRC

Huang Tiwen

recipient of the third educational and scientific level of higher education

H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University

✉ St. Alchevsky, 29, Kharkiv, Ukraine, 61022

E-mail: htw21@163.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-7252-4829>

Методи та засоби розвитку академічної обдарованості студентів в університетах КНР

Хуан Тівень

здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти,
Харківський національний педагогічний університеті імені
Г. С. Сковороди,

✉ вул. Алчевських, 29, м. Харків, Україна

Abstract

In the article, a psychological and pedagogical analysis of the theoretical aspect of the development of academic giftedness of students in universities of the People's Republic of China is carried out. **The purpose of the article** is to characterize the methods and means of developing students' academic talent in Chinese universities. An extensive list of **research methods** is

used to study this aspect. Some of these methods include the analysis of historical sources, comparative analysis and synthesis.

Results. Academic giftedness of students is a high level of intellectual development (ability to quickly and deeply absorb knowledge, ability to analyze information, draw logical conclusions and solve problems, developed memory, attention and imagination); persistent motivation to study (persistent interest in knowledge and new research, desire for independent learning and development, ability to set goals and achieve them); creative abilities (ability to generate new ideas and find non-standard solutions, ability to see a problem from different perspectives, developed creativity and originality of thinking); emotional intelligence (ability to understand and manage one's emotions, ability to establish communication with other people, developed empathy and compassion); leadership qualities (the ability to lead people and organize work; the ability to accept responsibility and take the initiative; developed communication and organizational skills. The structure of academic giftedness of students is a complex and multifaceted system that includes the following components: cognitive (intelligence, cognitive abilities, memory attention, thinking), motivational (cognitive motivation, achievement, interest in learning, dedication), creative (creativity, originality, flexibility of thinking, imagination), emotional (emotional intelligence, self-regulation, empathy, stress resistance), personal (leadership qualities, responsibility, independence, initiative). The Chinese experience shows that it is necessary to continue the development of theoretical foundations, as well as practical approaches to the creation of methods and means of developing the academic giftedness of students in Chinese universities.

Conclusions. The education system of academically gifted students in the universities of the PRC includes early identification and support, testing, programs for gifted students, supportive environment, scholarships and grants, mentoring, innovative approaches to learning, cooperation with other countries and development of personal qualities such

as creativity, critical thinking and leadership skills. Features of the educational content and teaching methods of gifted students include the introduction of accelerated learning and «expansion» and «enrichment» courses of the program; growing role of effective teaching methods and modern technologies in the development of students' academic abilities. Universities in China take different approaches to teaching students who have academic ability. These include traditional forms of learning such as lectures, seminars and practicals; innovative forms of education, such as problem-based learning, project-based learning, case methods, distance learning; interactive forms of learning such as discussions, role-plays and research. The use of modern information technologies, such as virtual laboratories, online libraries, and social networks, is an important component of the development of academically gifted students in Chinese universities.

Key words: academic giftedness, educational process, development, teaching methods, teaching aids, student, university, People's Republic of China.

References

1. Antonova, O. Ye. (2015). Osnovni napriamy doslidzhen vitchyznianykh doslidnykiv z problemy obdarovanosti [The main areas of research of domestic researchers on the problem of giftedness]. *Kreatyvna pedahohika. Nauk.-metod. zhurnal*, (10), 37-46 [in Ukrainian].
2. Antonova, O. Ye., & Vashchuk, O. V. (2017). Intehrativnyi pidkhid do pobudovy modeli formuvannia hotovnosti vchyteliv do rozvytku akademichnoi obdarovanosti uchniv [An integrative approach to building a model for the formation of teachers' readiness for the development of students' academic giftedness]. *Profesiina osvita v umovakh intehratsiinykh protsesiv: teoriia i praktyka – Vocational education in the context of integration processes: theory and practice*, 1, 174-182 [in Ukrainian].

3. Naumenko, S. S. (2021). Origins of the idea of education and upbringing of gifted children in China. *Theory and methodology of education and upbringing*. 50. 136-143.
4. Naumenko, S. S. (2021). Pedagogical dimension of the concept of giftedness in the People's Republic of China. *Scientific journal of the Black Sea Research Institute of Economics and Innovation. Series: «Innovative pedagogy»*. 35. 40–44.
5. Naumenko, S. S. (2021). Specialized educational institutions for gifted children of the People's Republic of China.
6. Perepadia, D. O. (2013). Stimuli for the development of giftedness in children in China.
7. Poluboiaryna, I. I. (2020). Musical giftedness in the works of foreign researchers. *Professional Art Education*. 1(1). 17–22.
8. 王德文. 中国职业教育体系. 中国网, 2014.
9. 田雯. 多元智力理论及其对我国教育的影响 (Doctoral dissertation, 华中师范大学), 2017.
10. 联合国教科文组织. 学会生存. 北京: 教育科学出版, 2016.
11. 荆楚网. 湖北实施五年制高职教育: 初中毕业生可直接上大学. 中国新闻网, 2014.

Вступ

Актуальність дослідження теми «Методи та засоби розвитку академічної обдарованості студентів в університетах КНР» обумовлюється низкою факторів: зростання ролі людського капіталу в сучасному світі, де університети відіграють ключову роль у підготовці висококваліфікованих кадрів; досвід КНР у цій сфері, оскільки КНР протягом століть накопичила значний досвід у виявленні та підтримці обдарованих дітей; необхідність розробки ефективних методів та засобів розвитку академічної обдарованості (традиційні методи навчання не завжди дають змогу повністю розкрити потенціал обдарованих студентів; потрібно розробляти нові, інноваційні методи та засоби, які б відповідали потребам та

особливостям обдарованих студентів); недостатнє вивчення цієї теми в Україні. Таким чином, дослідження теми «Методи та засоби розвитку академічної обдарованості студентів в університетах КНР» є актуальним як з теоретичної, так і з практичного погляду.

Мета статті – схарактеризувати методи та засоби розвитку академічної обдарованості студентів в університетах КНР.

Методи дослідження

Одним із важливих напрямів дослідження є історично-педагогічний аспект розвитку академічної обдарованості студентів у зарубіжній теорії та практиці. Цей напрям дослідження дозволяє аналізувати досвід минулих поколінь для створення ефективних стратегій розвитку обдарованості.

Значний перелік методів використовуються для дослідження цього аспекту. Деякі з цих методів включають аналіз історичних джерел (дозволяє вивчити теоретичні та практичні підходи до розвитку академічної обдарованості в різні історичні періоди), порівняльний аналіз і синтез (дозволяє порівняти підходи до розвитку академічної обдарованості в різних країнах і культурах). Цей набір стратегій дозволяє отримати уявлення про еволюцію методів і засобів розвитку академічної обдарованості в міжнародній теорії та практиці.

Результати та їх обговорення

У результаті аналізу численних наукових джерел, пов'язаних із темою дослідження, було зроблено висновок про те, що трактування поняття «обдарованість» складається з таких елементів:

- 1) ірраціональне натхнення людини до творчості (Полубоярина, 2021);
- 2) творча індивідуальність (王德文, 2014);
- 3) геніальні ідеї (联合国教科文组织, 2016);
- 4) «гармонія» природних нахилів (荆楚网, 2014);
- 5) геніальність як вища творча здібність, яку можна розвивати та навчати (Перепада, 2013);

6) геніальність пов'язана з найвищим рівнем розвитку особистості (Науменко, 2021);

7) обдарованість як загальний фактор креативності (Антонова, 2015);

8) інтелектуальна діяльність, яка відповідає п'яти критеріям: зверхності; рідкісності; продуктивності; демонстративності; цінності (田雯, 2017).

9) академічна обдарованість — це цілісна індивідуальна характеристика пізнавальних можливостей і здібностей у навчанні (王德文, 2014).

Психолого-педагогічна література описує декілька різновидів обдарованості (Антонова, Ващук, 2017; Науменко, 2021; 王德文, 2014). Обдарованість поділяється на практичну, теоретичну, художньо-естетичну, комунікативну, духовно цінну, інтелектуальну, емоційну, мотиваційно-вольову та комунікативну. Обдарованість також поділяється за видом діяльності та сферою, яка її забезпечує. Розрізняють обдарованість явну (неприховану) та приховану форму прояву. Обдарованість також поділяється на загальну та спеціальну за широтою прояву в різних.

Особливий інтерес для нашого дослідження представляє академічна обдарованість, яка є однією з різновидів спеціальної обдарованості. Розум і його властивості, інтелект і індивідуальний профіль або тип інтелекту, розумова діяльність, розумові здібності, розумові вміння та операції, а також загальна характеристика пізнавальних можливостей і здібностей у навчанні є ознаками цього виду обдарованості (荆楚网, 2014).

Інтелектом називають: пізнавальну потребу людини; загальну характеристику його розумових здібностей; найбільш узагальнене поняття, яке характеризує сферу розумових здібностей людини; рівень і різновид пізнавальних, творчих здібностей; здатність використовувати абстрактні слова та зв'язки; здатність адаптуватися до нових ситуацій; і здатність використовувати абстрактні поняття та

зв'язки. Часто інтелект ототожнюють зі здібностями до навчання або вважають синонімом «академічної обдарованості».

Відмітимо, що академічна обдарованість є складовою особистості, а не лише інтелекту (荆楚网, 2014). Але вони не протистоять одне одному, оскільки, незважаючи на різні трактування, вони все одно ототожнюються.

Вважаємо інтелектуальну діяльність усталеною та одночасно гнучкою системою внутрішніх дій (інтелектуально-логічних операцій), які розвиваються протягом певних вікових етапів розвитку людини (Антонова, 2015).

Інтелект формується як особистісне утворення зі здатністю людини відтворювати та використовувати досвід завдяки цим діяльностям і відповідному нагромадженню інформації (розширенню та упорядковуванню інформаційного поля). Формуючись, інтелект має значний, а згодом вирішальний вплив на швидкість розширення та якості упорядковування інформаційного поля особистості. Своєрідність і різноманітність інтелекту починають впливати на формування у структурі загальних здібностей їх специфічних компонентів. Згодом це змінює характер цілого. Наприклад, часткові, але важливі здібності, такі як здатність абстракції або конкретизації загального, можуть формувати більш широкий тип особистості, як-от сенсорика. Зазначимо, що загальні та специфічні аспекти інтелекту взаємопов'язані та розвиваються разом у діяльності.

На наш погляд, інтелект є одним із таких загальних елементів, який виділяє два види інтелекту залежно від співвідношення (у складі здібностей людини) природженого та набутого інтелекту.

«Поточний» інтелект характеризує природний інтелект, який ґрунтується на спадковості та проявляється в здатності до творчого пристосування до нових обставин і кмітливості. «Кристалізований» інтелект більше залежить від навколишнього середовища, базується на досвіді (田雯, 2017).

Китайські вчені виокремлюють декілька видів інтелекту: «біологічний», «психометричний», «соціальний» і «одиничний» (田雯, 2017). Біологічний інтелект вивчає відмінності та «пізнавальну поведінку» людей, використовуючи природні структури та функції мозку. Це пізнавальні можливості, які багато в чому залежать від культури, родинного виховання, освіти та економічного статусу особистості. Звичайні тести IQ використовуються для його вимірювання. Завдяки складним розумовим процесам, таким як критична обробка даних і розробка стратегій, соціальний інтелект є однією з її характеристик. Хоча соціальний інтелект значною мірою визначається IQ, відмінності в соціальному інтелекту різних людей нині залежать від соціально-історичних факторів.

Психометричний інтелект є компонентом соціального інтелекту, а біологічний інтелект є компонентом (田雯, 2017). Вчені виділяють сім видів інтелекту: лінгвістичний, музичний, логіко-математичний, просторовий, тілесно-кінестетичний тощо. Кожен з цих видів інтелекту функціонує як окрема система за власними правилами. Логіко-математичний інтелект визначається як здатність людини досліджувати категорії, зв'язки, структури, маніпулювання об'єктами або символами, знаками та експериментувати впорядковано; просторовий – це здатність уявляти, сприймати об'єкт і маніпулювати ним уявно, створюючи зорові або просторові композиції. Іншими словами, це здатність керувати іншими за допомогою своїх комунікативних і організаторських здібностей (田雯, 2017). Кожен тип інтелекту залежить від своїх власних операцій. Китайські дослідники не підтримують цю думку, вважаючи, що всі види інтелекту мають спільні елементи та впливають один на одного, а також на загальний індивідуальний профіль особистості, особливо пізнавальний. Жоден вид інтелекту можуть розвиватися швидше за інші через спадкові фактори або особливості навчання, але всі ці види інтелекту необхідні для реалізації особистості (田雯, 2017).

Отже, люди відрізняються не лише за рівнем розумових здібностей, але й за загальним рівнем і типом розумової діяльності (田雯, 2017). Таким чином, можна погодитися, що тип інтелекту може бути визначений видами продуктів розумової діяльності та способами їх отримання. В одній і тій же людині інтелект може мати цілком визначені характеристики, які виявляються дуже широко, а також деякі характеристики в більш вузькій сфері, які мають більш часткове значення, але й більш загальні та специфічні моменти, які тісно пов'язані. Узагальнення, співвідношення абстрактного та конкретного, темп і ритм мислення – це ознаки, які характеризують одного й того ж учня в умовах різноманітності його занять (联合国教科文组织, 2016).

Але в цьому віці можна помітити вираженість більш особливих розумових здібностей і певного напрямку. Спеціальність розумових властивостей частіше за все посилюється з віком, і різноманітні здібності формуються на основі цієї специфіки (联合国教科文组织, 2016). Статус учня в шкільному та навіть професійному навчанні зазвичай визначається його академічними досягненнями, але іноді вони корелюють з досягненнями в майбутній професійній діяльності. Умови навчання часто залишають потенціал навчальних можливостей учня невизначеним. Китайські наукові розвідки надають підстави стверджувати, що інтелектуальні здібності дітей оцінюються в основному за їхніми навчальними досягненнями. Ці досягнення включають їхню зацікавленість у навчанні, швидкість прогресу в навчанні, виявлення глибини або повноти розуміння, виявлення самостійності думки та прояв творчого духу під час виконання завдань. Незважаючи на це, ці ознаки можуть бути приховані, якщо дитина віддає перевагу іншим заняттям у школі або якщо у неї немає спрямованості на навчання, або, як кажуть психологи, відсутності мотивації до навчання (联合国教科文组织, 2016). Це особливо стосується талановитих, але забарних учнів, які недооцінюються та ігноруються через свої розумові здібності.

Основа розвитку індивідуальності складається з поєднання більш ранніх характеристик інтелекту з віковими особливостями. Це розкриває приховані передумови обдарованості (联合国教科文组织, 2016). Розуміння «обдарованості» сильно змінилося в рамках феноменологічного підходу на початку XIX століття. Це поняття спочатку використовувалося лише для опису дорослих, досягнення яких вважалися геніальними. Однак пізніше його почали використовувати для опису дітей та підлітків, які випереджали своїх однолітків у інтелектуальному розвитку та успіху в навчанні. Отже, діти з високими результатами тестів інтелекту вважалися обдарованими. Тим не менш, пізніше було виявлено, що творчі досягнення учнів у школах часто не корелювалися з високими показниками інтелектуального розвитку. Більшість дітей з показниками розумового розвитку дещо вищими за середні досягли більших творчих досягнень, ніж діти, які були обдаровані. У результаті цих фактів поняття «обдарований» розширилося. Як наслідок цього, у XIX столітті психологи намагалися класифікувати людей за різними сферами обдарованості, наприклад, технічними, художніми, комерційними, соціальними та науково-академічною.

Фахівці зазначають, що оригінальність, гнучкість мислення, творча уява тощо є факторами, які сприяють творчому досягненню. Вищезазначене призвело до розширення поняття «обдарованість», яке нині означає здатність досягати значних результатів у будь-якій соціально значущій галузі людської діяльності. Отже, в 1972 році в офіційній доповіді Департаменту освіти США Конгресу було запропоновано уточнене визначення поняття «обдарована дитина». Це визначення використовується американськими фахівцями досі. Обдаровані діти – це діти, які виявлені професійно підготовленими фахівцями як мають потенціал до високого досягнення завдяки таким унікальним

здібностям, як академічні здібності; творче або продуктивне мислення; психомоторні здібності; здібності до прикладних або художніх мистецтв; і здатність керувати.

Китайські психологи (联合国教科文组织, 2016) вважають, що обдаровані діти мають високий творчий і духовний рівень, а також чудові здібності до запам'ятовування матеріалу, розв'язання задач і швидкого пошуку зв'язків між явищами, які інші не можуть побачити.

Утім є риси, які відрізняють обдарованих дітей від звичайних дітей. Розглянемо декілька їх видів. Американські психологи стверджують, що існує два протилежних стереотипи щодо фізичних характеристик обдарованих дітей. Перший передбачає, що ці діти маленькі, блідіші та виглядають як «книжковий черв'як» у окулярах. Другий стереотип передбачає, що ці діти вищий на зріст, мають краще здоров'я та виглядають привабливіше, ніж їхні звичайні однолітки. Однак обидва зображення не відповідають реальності. Фізичні особливості обдарованих дітей різноманітні, як і самі діти. Тим не менш, деякі психологи стверджують, що обдаровані діти мають особливі зовнішні ознаки, наприклад, їхні обличчя стають витонченішими роботою думки. Китайські психологи (联合国教科文组织, 2016) підкреслюють, що обдаровані діти мають надзвичайно сильну енергетику. Часто пізнавальні здібності відстають від моторної координації та володіння руками. Когнітивна сфера обдарованих дітей відрізняється. Психологи вважають, що люди мають багато різних поглядів на своє навколишнє середовище. Коли мова йде про мислення обдарованих дітей, це означає, що вони є холистичними, що означає, що вони цілісні, неупереджені, не обмежені стереотипами, прагнуть свободи та відкриті. Вони також мають здатність справлятися з різноманітними та неоднозначними явищами, які їх оточують. На думку психологів, розумова активність, пов'язана з пізнавальною потребою, є ознакою, яка відрізняє обдарованих дітей від звичайних дітей

Різноманітність здібностей є важливою характеристикою обдарованих дітей. Слід говорити не про існування різних обдарованостей, а про широту самої обдарованості. Успіх у різних сферах залежить від наявності певних загальних моментів обдарованості, важливих для різних видів діяльності. У цьому центрі наукової проблеми різноманітних талантів. Профіль здібностей обдарованої людини має велику кількість змінних верхівок і піків; різноманітність забезпечує стійкість, яка є характерною як для культури, так і для життя людей; людина з однією верхівкою – це істота вкрай нестійка.

Обдаровані діти відрізняються високою вірою, прагненням захистити та зберегти красу та гармонію. Відмітимо також, що обдарована дитина може навіть мати такі несприятливі риси, як безладність, повна пустощів у голові, недбалість, неухважність, бешкетливість і норовистість, які навіть можуть справляти враження заспаної (联合国教科文组织, 2016), але ці риси можуть бути засобом захисту дитини від зовнішніх впливів, щоб вона могла спокійно та безперешкодно поринати у свої фантазії.

Вчені відмічають (Антонова, 2015), що обдаровані особистості мають більшу мужність і розуміння в той же час, більшу автономію та залежність, більшу серйозність і схильність до гри, більшу боязнь і сміливість, більшу впевненість у собі та більшу схильність до сумнівів у власних силах, більшу піддатність і більшу самотійність порівняно з менш творчими колегами. Це може означати, що якійсь частині особистості приділяється настільки незначна увага, що це означає, що вона відстає від загального розвитку. Крім того, існують значні відмінності у ступені зрілості: деякі ситуації демонструють аномальність, тоді як інші демонструють духовні функції нижче норми того ж віку. Обдаровані діти мають розвинене почуття справедливості, яке вони демонструють досить рано. Вони добре сприймають несправедливість у суспільстві та висувають високі вимоги

до себе та інших людей. Вони також добре сприймають правду, справедливість, гармонію та красу природи (王德文, 2014). Коли вони дуже молоді, вони намагаються зрозуміти соціальну структуру свого суспільства, відчують зв'язок із ним і реагують на соціальні зміни. Деякі психологи вважають, що обдарована дитина може бути жертвою соціалізації в такі кризові періоди через свою емоційну чутливість (王德文, 2014).

На відміну від звичайних дітей, обдаровані діти можуть краще зрозуміти значення притч, алегорій, парадоксів, музичного мистецтва, невербальних комунікацій тощо, оскільки вони можуть говорити мовою вищого буття, поетів, містиків, пророків і людей, які живуть у світі платонівських ідей, Спінози та вічності. Особливості самосвідомості обдарованої дитини є важливими. Китайські дослідники стверджують, що обдаровані діти мають низьку самооцінку (王德文, 2014). Цей факт має багато обґрунтувань. Одна з них пов'язана зі специфічною структурою егостану обдарованих дітей: їхній егостан «дорослий» більш виражений, ніж егостани «дитина» та «батьків». Обдаровані діти вважають свої досягнення неймовірно високими та дитячими, коли вони оцінюють свої досягнення з погляду дорослого. Цим і пояснюється їх неправильне Я, особливо низька самооцінка.

Напрацювання китайських учених (王德文, 2014) дозволили визначити особистісні характеристики обдарованих людей. Так, вони відрізняються від звичайних учнів емоційною стійкістю, незалежністю від групи, самостійністю, високою самооцінкою, домінантністю та соціальною адаптованістю.

Дослідження в гендерній психології дозволяють говорити про психологічні відмінності між обдарованими хлопчиками та дівчатками. З цієї причини результати досліджень досить суперечливі. Звичайно, що обдаровані хлопчики мають більший IQ, більшу самовпевненість, індивідуалізм і самодисципліну порівняно з

середньоінтелектуальними. З іншого боку, обдаровані дівчата відрізняються від необдарованих. Аналіз публікацій показав, що недостатньо досліджень обдарованих людей з погляду їх гендерної приналежності. Особливо це стосується досліджень, проведених у КНР. В КНР недостатня кількість досліджень обдарованих студентів з урахуванням їх гендерних особливостей. Тим не менш, ця проблема є актуальною та потребує додаткових заходів. Проблема самоактуалізації є важливою для обдарованих людей.

На основі проведеного аналізу наукових джерел (王德文, 2014), визначено академічну обдарованість студентів, як це високий рівень розвитку інтелекту (здатність до швидкого та глибокого засвоєння знань, вміння аналізувати інформацію, робити логічні висновки та вирішувати проблеми, розвинена пам'ять, увага та уява); стійка мотивація до навчання (стійкий інтерес до знань та нових досліджень, прагнення до самостійного навчання та розвитку, вміння ставити перед собою цілі та досягати їх); творчі здібності (здатність генерувати нові ідеї та знаходити нестандартні рішення, вміння бачити проблему з різних ракурсів, розвинена креативність та оригінальність мислення); емоційний інтелект (здатність розуміти та керувати своїми емоціями, вміння налагоджувати комунікацію з іншими людьми, розвинена емпатія та співчуття); лідерські якості (здатність вести за собою людей та організовувати роботу; вміння приймати відповідальність та брати ініціативу; розвинені комунікативні та організаторські здібності).

Структура академічної обдарованості студентів – це складна та багатогранна система, яка містить такі компоненти: когнітивний (інтелект, пізнавальні здібності, пам'ять, увага, мислення), мотиваційний (пізнавальна мотивація, досягнення, інтерес до навчання, самовідданість), творчий (креативність, оригінальність, гнучкість мислення, уява), емоційний (емоційний інтелект, саморегулювання,

емпатія, стресостійкість), особистісний (лідерські якості, відповідальність, самостійність, ініціатива).

Висновок

На основі проведеного аналізу літератури, визначено, що обдарованість поділяється на практичну, теоретичну, художньо-естетичну, комунікативну, духовно-ціннісну, інтелектуальну, емоційну, мотиваційно-вольову та комунікативну. Обдарованість поділяється на актуальну та потенційну за ступенем сформованості та формою прояву. Обдарованість також поділяється на загальну та спеціальну за широтою проявів у різних видах діяльності та особливостями вікового розвитку. Одним із видів спеціальної обдарованості є академічна обдарованість. Китайський досвід свідчить про те, що необхідно продовжити розробку теоретичних основ, а також практичних підходів до створення методів і засобів розвитку академічної обдарованості студентів у китайських університетах.

Система навчання академічно обдарованих студентів в університетах КНР включає раннє виявлення та підтримку, тестування, програми для обдарованих студентів, сприятливе середовище, стипендії та гранти, наставництво, інноваційні підходи до навчання, співпрацю з іншими країнами та розвиток особистих якостей, таких як творчість, критичне мислення та лідерські навички. Особливості змісту освіти та методів навчання талановитих студентів включають впровадження прискореного навчання та курсів «розширення» та «збагачення» програми; зростання ролі ефективних методів навчання та сучасних технологій у розвитку академічних здібностей студентів. Університети Китаю використовують різні підходи до навчання студентів, які мають академічні здібності. Вони включають традиційні форми навчання, такі як лекції, семінари та практичні заняття; інноваційні форми навчання, такі як проблемне навчання, проектне навчання, кейс-методи, дистанційне

навчання; інтерактивні форми навчання, такі як дискусії, рольові ігри та наукові дослідження. Використання сучасних інформаційних технологій, таких як віртуальні лабораторії, онлайн-бібліотеки та соціальні мережі, є важливим компонентом розвитку академічно обдарованих студентів в університетах КНР.

Література

1. Антонова О. Є. Основні напрями досліджень вітчизняних дослідників з проблеми обдарованості. *Креативна педагогіка: наук.-метод. журнал*. 2015. Вип. 10. С. 37-46.
2. Антонова О. Є., Ващук О. В. Інтегративний підхід до побудови моделі формування готовності вчителів до розвитку академічної обдарованості учнів. *Професійна освіта в умовах інтеграційних процесів: теорія і практика: зб. наук. праць / за заг. ред. проф. СС Вітвицької, доц. НЄ Колесник*. 2017. Вип. 1. С. 174-182.
3. Науменко С. С. Витоки ідеї навчання і виховання обдарованих дітей у Китаї. *Теорія та методика навчання та виховання*. 2021. №. 50. С. 136–143.
4. Науменко С. С. Педагогічний вимір поняття обдарованості у КНР. Науковий журнал Причорноморського науково-дослідного інститут економіки та інновацій. Серія: «Іноваційна педагогіка». 2021. Вип. 35. С. 40–44.
5. Науменко С. С. Спеціалізовані навчальні заклади для обдарованих дітей КНР. 2021. 126 с.
6. Перепадя Д. О. Стимули розвитку обдарованості дітей у Китаї. 2013. 136.
7. Полубоярина І. І. Музична обдарованість у працях зарубіжних дослідників. *Professional Art Education*. 2020. Vol. 1(1). Р. 17–22.
8. 王德文. 中国职业教育体系. 中国网, 2014.
9. 田雯. 多元智力理论及其对我国教育的影响 (Doctoral dissertation, 华中师范大学), 2017.

10. 联合国教科文组织. 学会生存. 北京: 教育科学出版, 2016.

11. 荆楚网. 湖北实施五年制高职教育: 初中毕业生可直接上大学. 中国新闻网, 2014.

Хуан Тівень

Методи та засоби розвитку академічної обдарованості студентів в університетах КНР

Анотація

У статті проведено психолого-педагогічний аналіз теоретичного аспекту розвитку академічної обдарованості студентів у університетах КНР. Академічна обдарованість студентів – це високий рівень розвитку інтелекту (здатність до швидкого та глибокого засвоєння знань, вміння аналізувати інформацію, робити логічні висновки та вирішувати проблеми, розвинена пам'ять, увага та уява); стійка мотивація до навчання (стійкий інтерес до знань та нових досліджень, прагнення до самостійного навчання та розвитку, вміння ставити перед собою цілі та досягати їх); творчі здібності (здатність генерувати нові ідеї та знаходити нестандартні рішення, вміння бачити проблему з різних ракурсів, розвинена креативність та оригінальність мислення); емоційний інтелект (здатність розуміти та керувати своїми емоціями, вміння налагоджувати комунікацію з іншими людьми, розвинена емпатія та співчуття); лідерські якості (здатність вести за собою людей та організовувати роботу; вміння приймати відповідальність та брати ініціативу; розвинені комунікативні та організаторські здібності. Структура академічної обдарованості студентів – це складна та багатогранна система, яка містить такі компоненти: когнітивний (інтелект, пізнавальні здібності, пам'ять, увага, мислення), мотиваційний (пізнавальна мотивація, досягнення, інтерес до навчання, самовідданість), творчий (креативність, оригінальність, гнучкість мислення, уява), емоційний (емоційний інтелект, саморегулювання, емпатія, стресостійкість), особистісний (лідерські якості, відповідальність,

самостійність, ініціатива). Китайський досвід свідчить про те, що необхідно продовжити розробку теоретичних основ, а також практичних підходів до створення методів і засобів розвитку академічної обдарованості студентів у китайських університетах. Система навчання академічно обдарованих студентів в університетах КНР включає раннє виявлення та підтримку, тестування, програми для обдарованих студентів, сприятливе середовище, стипендії та гранти, наставництво, інноваційні підходи до навчання, співпрацю з іншими країнами та розвиток особистих якостей, таких як творчість, критичне мислення та лідерські навички. Особливості змісту освіти та методів навчання талановитих студентів включають впровадження прискореного навчання та курсів «розширення» та «збагачення» програми; зростання ролі ефективних методів навчання та сучасних технологій у розвитку академічних здібностей студентів. Університети Китаю використовують різні підходи до навчання студентів, які мають академічні здібності. Вони включають традиційні форми навчання, такі як лекції, семінари та практичні заняття; інноваційні форми навчання, такі як проблемне навчання, проектне навчання, кейс-методи, дистанційне навчання; інтерактивні форми навчання, такі як дискусії, рольові ігри та наукові дослідження. Використання сучасних інформаційних технологій, таких як віртуальні лабораторії, онлайн-бібліотеки та соціальні мережі, є важливим компонентом розвитку академічно обдарованих студентів в університетах КНР.

Ключові слова: академічна обдарованість, освітній процес, розвиток, методи навчання, засоби навчання, студент, університет, Китайська Народна Республіка.

UDC 378:37.035

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-246-273>

Professional Socialization of Future Economists by Means of Social Networks

Tetiana Shcherban

Doctor of Psychology (DSc), Professor,

Mukachevo State University

✉ 26, Uzhhorodska Str., Mukachevo, Ukraine, 89600

E-mail: T.Scherban@mail.msu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3702-8029>

Evhenii Antonyk

Postgraduate Student

Mukachevo State University

✉ 26, Uzhhorodska Str., Mukachevo, Ukraine, 89600

E-mail: pr@mail.msu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-0474-4329>

Професійна соціалізація майбутніх економістів засобами соціальних мереж

Тетяна Дмитрівна Щербан

доктор психологічних наук, професор,

Мукачівський державний університет

✉ вул. Ужгородська, 26, м. Мукачево, Україна, 89600

Євгеній Михайлович Антоник

аспірант,

Мукачівський державний університет

✉ вул. Ужгородська, 26, м. Мукачево, Україна, 89600

Abstract

The modern world is going through a digital revolution, and social networks are an important part of this process. They become an important tool for communication, information exchange and joint learning. Studying the issue of professional socialization of future economists by means of social networks is relevant and important for adapting education to the needs of the modern world and training competitive specialists. **The purpose of the study** is to establish the extent of social networks contributing to socialization and cooperation between students, teachers and specialists in the field of economics. **Methods.** The analytical method and generalization are used in the article. **Results.** As a result of the research, it has been possible to consider and highlight the key aspects of this topic. It has been discovered how social networks influence the process of future economists' professional socialization, as well as the opportunities which they provide for communication and information exchange in this area. As a result of the study, it has been also found that social networks facilitate cooperation between students, teachers and in-service specialists in the field of economics. The methods and tools which are used in social networks for future economists' professional socialization are highlighted in the article. It has been also studied how the use of social networks affects the professional development of students of economic specialties. The advantages and disadvantages of using social networks in the professional socialization of future economists are analysed in the article. As part of the research, a survey of economics students has been also conducted regarding the benefits of using social networks and modern technologies in the process of professional adaptation. **Conclusions.** As a result of the survey, it was found that modern information technologies and social networks play an important role in the professional socialization of economics students. However, the degree of their use and benefit from them may vary depending on the individual views and needs of each individual student. The results of the research can be used to

improve teaching methods and create a favourable environment for professional socialization of students. The authors make a conclusion that social networks play a significant role in the professional socialization of future economists, but their use requires careful planning and attention to possible limitations and risks. The final line of the article is that future researchers should pay attention to studying how social networks are used in different sectors of the economy, including business, finance, marketing, analytics, and their differences.

Keywords: communication; future specialists; information exchange; students; technologies.

References

1. Aichner, T., Grünfelder, M., Maurer, O., & Jegeni, D. (2021). Twenty-five years of social media: a review of social media applications and definitions from 1994 to 2019. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 24(4), 215-222. DOI: doi: 10.1089/cyber.2020.0134.
2. Auxier, B., & Anderson, M. (2021). Social media use in 2021. Retrieved from https://www.pewresearch.org/internet/wp-content/uploads/sites/9/2021/04/PI_2021.04.07_Social-Media-Use_FINAL.pdf.
3. Bal, A.S., Grewal, D., Mills, A., & Ottley, G. (2015). Engaging students with social media. *Journal of Marketing Education*, 37(3), 190-203. DOI: doi: 10.1177/0273475315593380.
4. Bessarab, A., Mitchuk, O., Baranetska, A., Kodatska, N., Kvasnytsia, O., & Mykytiv, G. (2021). Social networks as a phenomenon of the information society. *Journal of Optimization in Industrial Engineering*, 14, 17-24. DOI: doi:10.22094/JOIE.2020.677811.
5. Chen, W., Lakshmanan, L.V.S., & Castillo, C. (2022). *Information and influence propagation in social networks*. Cham: Springer Nature. DOI: doi: 10.1007/978-3-031-01850-3.

6. Chernenko, N. (2021). Formation of professionally important qualities as a basic component of training of future specialists in the economic industry. *Educological Discourse*, 32(1), 52-68. DOI: doi: 10.28925/2312-5829.2021.1.4.

7. Didion, E., Ambrosius, U., Perello-Marin, M.R., & Catalá Pérez, D. (2023). Virtual organizational socialization – A structured literature review and research agenda. In *4th International Conference Business Meets Technology* (pp. 177-191). Ansbach: Editorial Universitat Politècnica de València. DOI: doi: 10.4995/BMT2022.2022.15541.

8. Gebreiter, F. (2020). Making up ideal recruits: Graduate recruitment, professional socialization and subjectivity at Big Four accountancy firms. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 33(1), 233-255. DOI: doi: 10.1108/AAAJ-11-2017-3250.

9. Harper, M., Singe, S.M., & Ostrowski, J. 2022. Professional socialization: A retrospective view from graduation to full-time employment. *Athletic Training Education Journal*, 17(1), 75-85. DOI: doi: 10.4085/1947-380X-21-044.

10. Ibáñez-Cubillas, P., Díaz-Martín, C., & Pérez-Torregrosa, A.B. (2017). Social networks and childhood. New agents of socialization. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 237, 64-69. DOI: doi: 10.1016/j.sbspro.2017.02.026.

11. Kharchenko, I.I. (2020). Innovative means of forming a culture of professional communication of students of economic specialties of agricultural free economic zones. *Scientific Journal of the National Pedagogical University named after M. Drahomanov*, 72, 242-247. DOI: doi: 10.31392/NPU-nc.series5.2020.72-2.52.

12. Klipa, Yu., Ridei, N., Tytova, N., Pavlenko, D., & Tymoshenko, V. (2020). Management organization in the process of economists' professional training. *Educational Challenges*, 62, 87-104.

13. Loader, B.D., Vromen, A., Xenos, M.A., Steel, H., & Burgum, S. (2015). Campus politics, student societies and social

media. *The Sociological Review*, 63(4), 820-839. DOI: doi: 10.1111/1467-954X.12220.

14. Miller, M., & Deggs, D. (2012). The changing paradigm of graduate student professional socialization and mentoring in graduate adult education programs. *The Journal of Faculty Development*, 26(2), 24-28.

15. Salisu, W.J., Dehghan Nayeri, N., Yakubu, I., & Ebrahimpour, F. (2019). Challenges and facilitators of professional socialization: A systematic review. *Nursing Open*, 6(4), 1289-1298. DOI: doi: 10.1002/nop2.341.

16. Shahr, H.S.A., Yazdani, S., & Afshar, L. (2019). Professional socialization: An analytical definition. *Journal of Medical Ethics and History of Medicine*, 12, article number 17. DOI: doi: 10.18502/jmehm.v12i17.2016.

17. Sharma, K., & Gope, L. (2022). Importance of social media in education sector: A theoretical introspect. *International Journal of Pedagogy, Innovation & New Technologies*, 9(2), 128-133. DOI: doi: 10.5604/01.3001.0016.3222.

18. Shymko, I.M. 2022. The features of socialisation of higher education students in practical training. In *Conceptual-technological model of training of future specialists in the socio-pedagogical sphere* (pp. 91-131). Kryvyi Rih: Kryvyi Rih State Pedagogical University.

19. Solodovnik, P.S., & Turko, Yu. (2014). Sociocultural and ecological aspects in the process of education and education of students. In *Days of science: Collection of materials based on the results of the days of science* (pp. 167-170). Luhansk: LDKM Publishing House.

20. Van der Bank, C.M., & van der Bank, M. (2015). The impact of social media: Advantages or disadvantages. *African Journal of Hospitality, Tourism and Leisure*, 4(2).

21. Weidman, J.C., & DeAngelo, L. (2020). *Socialization in higher education and the early career: Theory, research and application*. Berlin: Springer Nature. DOI: doi: 10.1007/978-3-030-33350-8.

22. Yarbrough, J.W., & Ramos Salazar, L. (2023). Virtual onboarding and socialization, an exploration of employee discussions and experiences. *Corporate Communications: An International Journal*, 28(5), 707-723. DOI: doi: 10.1108/CCIJ-12-2022-0158.

23. Yefimov, D.V., & Fastova, A.S. (2021). Social networks are the school of the future. In *Modern education – accessibility, quality, recognition* (pp. 281-283). Kramatorsk: Donbass State Engineering Academy.

Вступ

Освітні підходи зазнають змін, сучасні студенти використовують соціальні мережі для самостійного навчання, співпраці та спільного розв'язання завдань. Ця трансформація вимагає уваги до професійної підготовки майбутніх економістів. Робочий ринок стає все більш конкурентним, і роботодавці шукають не лише технічні навички, але й здатність працювати в команді, спілкуватися та вирішувати завдання в мережевому середовищі. Соціальні мережі можуть допомогти розвинути ці ключові навички, адже вони впливають на психологію та соціалізацію людей. Вивчення того, як впливають соціальні мережі на формування професійної ідентичності та ціннісних орієнтацій майбутніх економістів, є важливим психологічним аспектом.

Проблематика роботи полягає у відсутності систематичних досліджень та методологічних підходів у цій області, що ускладнює оцінку ефективності використання соціальних мереж у професійній соціалізації майбутніх економістів. Науковиця N. Chernenko (2021) підкреслює важливість розвитку професійних якостей у студентів, які навчаються на економічних спеціальностях. Вчена вказує на необхідність спеціалізованої підготовки, розвитку аналітичного мислення, критичного мислення, навичок співпраці та комунікації, що включає необхідність

соціалізації студентів. Дослідниця вбачає ці аспекти як основу для успішної роботи майбутніх фахівців у сфері економіки. Варто детальніше вивчити аспекти соціалізації студентів-економістів в закладах вищої освіти.

Вчені Yu. Klipa *et al.* (2020) звертають увагу на важливість організації процесу навчання та підготовки економістів, яка впливає на їхню подальшу професійну кар'єру та адаптацію в сучасному економічному середовищі. Вчені відзначають, що правильно спланований та організований процес професійної підготовки допомагає студентам успішно інтегруватися у професійну спільноту та розвивати необхідні навички та знання для ефективної роботи в економічній галузі. Необхідно ретельніше вивчити особливості професійної соціалізації економістів у сучасному навчальному середовищі вищої школи.

Українська дослідниця I.M. Shymko (2022) зауважує важливий аспект процесу соціалізації студентів у вищому навчальному закладі. Вчена підкреслює, що практична підготовка грає важливу роль у формуванні соціальних навичок і здібностей майбутніх фахівців. Науковиця наголошує на тому, що важливо створити сприятливі умови для ефективної соціалізації студентів під час практики, оскільки це впливає на їх подальшу кар'єру й успішну адаптацію у професійному середовищі. Варто вивчити, які саме аспекти сприяють професійній соціалізації студентів, що вивчають економіку у вищих навчальних закладах.

Вчена I.I. Kharchenko (2020) стверджує, що нині є важливим впровадження інноваційних підходів у формуванні культури професійної комунікації й соціалізації серед студентів економічних спеціальностей вищих навчальних закладів. Дослідниця зауважує, що комунікативна компетентність становить собою комплекс навичок та вмінь у комунікації та організації, які охоплюють навички успішної самопрезентації, здатність аргументовано висловлювати власну думку, та здатність правильно формулювати

запитання – це показники високого рівня комунікативної компетентності. Вчена наголошує на необхідності підготовки майбутніх фахівців до успішної комунікації й соціалізації в економічному секторі на основі інноваційних методів та інструментів для досягнення цієї мети. Потрібно дослідити та висвітлити необхідні методи й інструменти соціалізації студентів-економістів.

Дослідники А. Bessarab *et al.* (2021) вказують на значущість соціальних мереж як важливого явища інформаційного суспільства. Вчені стверджують, що соціальні мережі стали неодмінною частиною сучасного життя і впливають на різні сфери суспільства, включаючи комунікації, культуру, бізнес, політику та освіту. Науковці зауважують, що соціальні мережі надають можливість людям об'єднуватися, спілкуватися та обмінюватися інформацією у віртуальному середовищі. Окрім того, вчені зазначають, що соціальні мережі можуть мати як позитивний, так і негативний вплив на суспільство. Важливо дослідити вплив соціальних мереж на інформаційне суспільство та вивчити, як це явище впливає на професійну соціалізацію майбутніх економістів у сучасному світі.

Метою даного дослідження є визначення ролі соціальних мереж у сприянні соціалізації та співпраці між студентами, викладачами й професіоналами в галузі економіки.

Матеріали та методи

Для дослідження професійної соціалізації майбутніх економістів, здійсненого з використанням соціальних мереж, було використано наступні методи: аналіз, синтез і узагальнення. Використання даних методів наукового дослідження дозволило не лише ретельно проаналізувати зібрані дані, але й систематизувати їх, здійснити узагальнення та досягти глибшого розуміння процесів, пов'язаних із професійною соціалізацією майбутніх фахівців в економіці.

В даному науковому дослідженні був використаний метод аналізу, який дозволив докладно дослідити та розглянути зібрані дані. Цей метод допоміг виявити ключові закономірності, тенденції та характеристики, що стосуються професійної соціалізації майбутніх економістів через використання соціальних мереж. Завдяки використанню методу аналізу вдалося детально розглянути вплив соціальних мереж на процес професійної соціалізації та визначити можливості, які вони надають для спілкування та обміну інформацією у галузі економіки. Цей метод дав можливість розкрити основні закономірності та деталі цього процесу, що є важливими для розуміння впливу соціальних мереж на професійну соціалізацію майбутніх економістів.

Застосування методу синтезу в даному науковому дослідженні дало змогу об'єднати окремі аспекти роботи та сформувати цілісне уявлення про те, як майбутні економісти проходять професійну соціалізацію через використання соціальних мереж. Цей метод сприяв розумінню взаємодії та взаємовпливу різних аспектів вивченого явища. В рамках дослідження, використовуючи метод синтезу, були розглянуті й описані інструменти та прийоми, які застосовуються в соціальних мережах для здійснення професійної соціалізації майбутніх економістів. Цей метод наукового дослідження також дозволив виявити, як використання соціальних мереж впливає на професійний розвиток студентів, які навчаються на економічних спеціальностях.

На основі методу узагальнення вдалося сформулювати комплексні висновки та підсумувати результати дослідження, спрямованого на вивчення впливу соціальних мереж на професійну соціалізацію майбутніх економістів. Цей метод виявився корисним для розуміння ключових аспектів цього процесу. У ході використання в дослідженні методу узагальнення було виявлено переваги використання соціальних мереж у професійній соціалізації майбутніх фахівців економічного напрямку. З іншого боку, метод

узагальнення дозволив висвітлити й недоліки використання соціальних мереж у процесі професійної соціалізації. Метод узагальнення дозволив створити повнішу картину впливу соціальних мереж на професійну соціалізацію майбутніх економістів та виокремити як позитивні, так і негативні аспекти цього явища.

У рамках дослідження у 2023 році було проведено опитування 100 студентів-майбутніх економістів Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана. Учасники відповідали на запитання, пов'язані з використанням сучасних цифрових технологій та соціальних мереж у процесі їх професійної соціалізації. Процедура опитування проводилась через онлайн-платформу, на основі 30 тестових запитань. Більшість учасників (78 осіб) були жінками, тоді як 22 особи були чоловіками. Віковий діапазон респондентів коливався від 18 до 23 років. Усі учасники погодилися на збір даних та використання їх у дослідженні, опитування було анонімним. Дослідження проводилися відповідно до правил Гельсінської декларації (1975).

Результати

Все більший вплив сучасних інформаційних технологій та соціальних мереж на різні сфери нашого життя створює неабиякі можливості й виклики для сучасного вищого навчання. Професійна підготовка, зокрема у галузі економіки, нині набуває нових рис і аспектів завдяки активному використанню соціальних мереж. Професійна соціалізація, як ключовий елемент формування фахової компетентності майбутніх економістів, починає переосмислюватися та відкриває широкий простір для вивчення впливу соціальних мереж на професійну підготовку студентів.

Професійна соціалізація – це процес, в ході якого особа набуває знання, навички, цінності та норми, що визначають її професійну ідентичність і дозволяють взаємодіяти в

конкретному професійному середовищі (Shahr *et al.*, 2019). Цей процес охоплює сприйняття й осмислення культури та цінностей професії, а також адаптацію до специфічних ролей і вимог, що стосуються даної професії. Професійна соціалізація є динамічним і багаторівневим процесом, який триває протягом усього професійного розвитку і може відбуватися через формальну освіту, навчання на робочому місці, менторство та інші форми навчання.

Сучасний світ зазнає швидких змін, і професійна соціалізація майбутніх економістів не є винятком. Соціальні мережі, такі як Facebook, LinkedIn, Twitter, Instagram та інші, відіграють важливу роль у цьому процесі та надають низку можливостей для спілкування та обміну інформацією у сфері економіки. Особливо важливим є їхнє використання в освітньому секторі, де вони сприяють активному залученню студентів до навчального процесу, обміну знаннями та ідеями, а також полегшують комунікацію між студентами та викладачами. Використання соціальних медіа сприяє підвищенню доступності освіти та покращенню якості навчання та викладання (Sharma & Gope, 2022).

Сьогодні соціальні мережі стали не просто платформами для спілкування, але й важливими джерелами новин, реклами, розваг та навіть впливовими інструментами для формування громадської думки. Вони змінили спосіб отримання та обміну інформації в бізнесі й взаємодії з іншими людьми (Auxier & Anderson, 2021; Chen *et al.*, 2022). Поняття “соціальні мережі” охоплює інтерактивні онлайн-платформи та вебсайти, спрямовані на спілкування, обмін інформацією та взаємодію між користувачами. У рамках соціальних мереж індивіди можуть створювати свої особисті профілі, додавати друзів або контакти, розміщувати текстові повідомлення, фотографії та відеоматеріали, обговорювати різноманітні теми й приєднуватися до спільнот. Крім того, користувачі можуть активно взаємодіяти між собою за допомогою коментарів та лайків (Aichner *et al.*, 2021). Соціальні мережі є важливим інструментом для створення

онлайн-спільнот, обміну новинами й інформацією, а також забезпечують засіб для віртуального спілкування, співпраці та соціалізації.

Соціальні мережі грають значущу роль у процесі професійної соціалізації майбутніх економістів. Вони надають унікальні можливості для спілкування, навчання та співпраці у галузі економіки, що сприяє розвитку їхніх знань та навичок. Важливо також підкреслити, що сучасна освіта має завдання формувати у студентів розуміння культурних і соціальних аспектів суспільства. Інтеграція соціокультурних аспектів у навчальні програми сприяє розумінню різноманітних культурних цінностей і традицій, а також допомагає студентам адаптуватися до сучасного суспільства (Solodovnik & Turko, 2014).

Сучасні соціальні мережі відкривають можливості для створення інтерактивних навчальних середовищ, де студенти можуть активно спілкуватися, обговорювати навчальний матеріал і разом вирішувати завдання. Використання соціальних мереж сприяє більш ефективній включеності студентів у навчальний процес, оскільки цей формат відповідає сучасному поколінню студентів. Також соціальні мережі можуть слугувати засобом активної комунікації між студентами та викладачами. Викладачі можуть надавати консультації, ділитися навчальними матеріалами та створювати спеціалізовані групи для обговорення навчальних питань (Yefimov & Fastova, 2021).

Використання соціальних медіа сприяє залученню студентів та покращення їхнього навчального досвіду. Спільноти та платформи соціальних медіа надають можливості для активного спілкування, співпраці та обміну інформацією, що сприяє залученню студентів до навчального процесу та комунікації з викладачами. За допомогою соціальних медіа викладачі можуть створювати інтерактивні навчальні матеріали, сприяючи більшому розумінню та зацікавленості студентів у предметі. Такий підхід сприяє покращенню якості навчання та залученню студентів до

активної навчальної діяльності (Bal *et al.*, 2015). Соціальні мережі забезпечують зручний доступ до спільних чатів, груп та особистих повідомлень, що дає можливість студентам, викладачам та професіоналам спілкуватися між собою незалежно від часу та місця. Студенти можуть використовувати соціальні мережі для пошуку можливих партнерів для спільних проектів та досліджень у галузі економіки, що стимулює колективну працю та обмін ідеями. Також наявність спільнот та груп на соціальних мережах спрощує об'єднання фахівців у галузі економіки, що надає студентам та викладачам можливість ставити питання, отримувати консультації та обмінюватися досвідом з визнаними експертами. Крім цього, соціальні мережі сприяють швидкому розповсюдженню та обговоренню наукових статей, досліджень та новин у галузі економіки, створюючи відкритий простір для обміну знаннями та думками. Збільшення мережовості учасників у галузі економіки на соціальних мережах сприяє розширенню професійних контактів та можливостей для співпраці. Багато соціальних мереж включають спеціалізовані групи та сторінки, де публікуються навчальні матеріали, відеоуроки та онлайн-курси з економіки, що допомагає студентам та викладачам отримувати додаткові знання та навички. Найважливіше, соціальні мережі можуть стимулювати студентів до більш активної участі у галузі економіки через обмін ідеями, участь в обговореннях та розвиток професійної спільноти. Соціальні мережі є необхідним інструментом для сприяння співпраці між студентами, викладачами та професіоналами у галузі економіки, що збагачує навчальний та професійний досвід учасників.

Соціальні мережі відкривають широкі можливості для активного спілкування серед молоді, сприяючи розвитку їхніх комунікативних навичок та вмінь виразно висловлювати свої думки та ідеї в студентській спільноті. Це важливий крок у процесі соціалізації молодих людей, які навчаються спілкуватися та взаємодіяти з оточенням. Крім

того, соціальні медіа є потужним інструментом для сприяння діалогу між студентами та адміністрацією університетів. Це сприяє розв'язанню актуальних питань, обміну інформацією та взаємному розумінню між сторонами. Такий відкритий діалог сприяє поліпшенню умов навчання та сприяє створенню сприятливого середовища для освіти та розвитку (Loader *et al.*, 2015). В соціальних мережах використовуються різноманітні методи та інструменти для професійної соціалізації майбутніх економістів (Таблиця 1).

Таблиця 1.

**Методи та інструменти професійної соціалізації
майбутніх економістів в соціальних мережах**

№	Методи та інструменти	Опис
1.	Створення та участь у спеціалізованих групах та спільнотах	Мережі, такі як LinkedIn або Facebook, дозволяють користувачам об'єднуватися в групи за специфічними інтересами чи галузями. У цих групах обговорюються актуальні теми, обмінюються досвідом та надаються можливості для співпраці.
2.	Підписка на професійні сторінки та акаунти	Студенти можуть підписатися на акаунти викладачів, експертів та компаній у галузі економіки. Це дозволяє отримувати оновлення, аналітику та корисні поради щодо кар'єрного розвитку.
3.	Участь у вебінарах та онлайн-курсах	Багато соціальних мереж пропонують можливість проведення вебінарів та навчальних курсів. Це дозволяє майбутнім економістам отримувати нові знання та навички безпосередньо в соціальній мережі.
4	Створення та ведення особистих блогів	Студенти можуть створити власні блоги, де ділитимуться своїми роздумами, аналізами та дослідженнями в галузі економіки. Це сприяє власному професійному розвитку та встановленню контактів з іншими експертами.
5.	Взаємодія професійними платформами	Деякі спеціалізовані платформи, такі як ResearchGate для науковців, надають можливості для обміну дослідженнями та співпраці над науковими проектами.
6.	Використання рекомендацій та відгуків	Соціальні мережі надають можливість залишати та переглядати рекомендації та відгуки професійних навичок та досягнень.
7.	Активна участь у дискусіях та обговореннях	Соціальні мережі створюють відкрите середовище для обговорення галузевих питань, аналізу тенденцій та вираження власних точок зору.
8.	Розміщення портфоліо та професійних досягнень	Соціальні мережі надають можливість створювати цифрові портфоліо, де можна демонструвати свої досягнення, проекти та навички.

Джерело: розроблено авторами

Використання цих методів та інструментів може сприяти покращенню професійної соціалізації майбутніх економістів та сприяти їхньому успіху в галузі економіки. Слід звернути особливу увагу на плюси та мінуси процесу соціалізації молодих осіб у соціальних мережах. Спрощений доступ до Інтернет-спільнот, можливість обміну досвідом та наявність актуальної інформації роблять соціальні мережі потужним інструментом для сприяння процесу соціалізації. Однак, у світі соціальних мереж також існують і певні негативні аспекти (Van der Bank and van der Bank, 2015). Окрім цього, важливо враховувати, що соціальні мережі можуть впливати на формування особистої ідентичності користувачів, зокрема в професійному аспекті. Вплив конкретних груп або індивідів у віртуальному просторі може впливати на сприйняття користувачів і робити їх більш об'єктивними або, навпаки, однобічно налаштованими. В такому випадку, варто вивчити й недоліки використання соціальних мереж у професійній соціалізації майбутніх економістів:

1. Загрози приватності: використання соціальних мереж може вивести особисту інформацію на загальний огляд, що може бути проблематичним у випадку конфіденційних даних.

2. Відволікання: соціальні мережі можуть відривати від основного навчального процесу, спонукати до витрати багато часу на незначні речі.

3. Надмірність інформації: у соціальних мережах може бути занадто багато інформації, іноді надлишок даних може стати невпорядкованим та важкозасвоюваним.

4. Ризик поширення неправдивої інформації: у соціальних мережах існує ризик зустрічі неправдивої інформації або фейкових новин, що може вплинути на професійний розвиток.

5. Залежність від мережі: занадто велика залежність від соціальних мереж може вплинути на психологічний стан користувача та викликати відчуття соціальної ізоляції.

Використання соціальних мереж у професійній соціалізації майбутніх економістів має як позитивні, так і негативні аспекти, і важливо збалансувати їх для досягнення максимальної користі та уникнення можливих пасток. У дослідженні було опитано студентів-майбутніх економістів Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, в результаті чого було вивчено вплив сучасних інформаційних технологій та соцмереж на їх професійну соціалізацію (Таблиця 2).

Таблиця 2

**Першочергові результати опитування студентів
економічного спрямування**

№	Питання	Так	Ні
1.	Сучасні інформаційні технології сприяють моїй професійній соціалізації.	65	35
2.	Використання соцмереж є корисним для моєї професійної соціалізації.	52	48
3.	Я використовую соцмережі для пошуку професійних контактів та можливостей.	45	55
4.	Завдяки інформаційним технологіям я краще орієнтуюся в своєму професійному напрямку.	60	40
5.	Сучасні технології та соцмережі допомагають мені в підвищенні своєї професійної кваліфікації.	48	52

Джерело: складено авторами

В результаті опитування можна стверджувати, що сучасні інформаційні технології мають значущий вплив на професійну соціалізацію студентів-економістів. За результатами опитування 65% респондентів відповіли “Так”, свідчачи про те, що вони вважають ці технології корисними для своєї професійної адаптації. Використання соцмереж також є значущим чинником в професійній соціалізації студентів. Однак, в цьому опитуванні більша частина респондентів були поділені з 52% “Так” та 48% “Ні”. Це свідчить про те, що деякі студенти вважають соцмережі корисними, а інші – менш корисними для своєї професійної соціалізації. Близько половини респондентів (45%)

використовують соцмережі для пошуку професійних контактів та можливостей. Це свідчить про важливість соцмереж як засобу для розвитку професійної мережі та знаходження професійних можливостей. За результатами опитування більшість студентів (60%) вважають, що завдяки інформаційним технологіям вони краще орієнтуються в своєму професійному напрямку. Це вказує на важливість цих технологій у процесі навчання та кар'єрного розвитку. Щодо впливу сучасних технологій та соцмереж на підвищення професійної кваліфікації, відповіді розподілені майже порівну: 48% відповіли “Так”, а 52% – “Ні”. Це свідчить про те, що деякі студенти відчують користь використання цих засобів для навчання, а інші менше покладаються на них у цьому контексті.

Оптимальне використання соціальних мереж у процесі професійної соціалізації майбутніх економістів передбачає дотримання деяких рекомендацій. Зокрема, для ефективної професійної соціалізації майбутніх економістів, важливо мати актуальний та професійний профіль на соціальних мережах, де вказані освіта, навички та інтереси. Важливо також долучатися до груп та спільнот, які стосуються економічних тематик. Таким чином, молоді спеціалісти можуть спілкуватися зі своїми колегами та викладачами, обмінюватися досвідом та отримувати актуальну інформацію. На соціальних мережах важливо бути активними учасниками, коментувати публікації, ставити лайки, ділитися своїми думками та ідеями. Однак, важливо й дотримуватися професійної етики в спілкуванні на соціальних мережах, зокрема уникати агресивних висловлювань та конфліктів. Соціальні мережі завжди наповнені актуальною інформацією, тому майбутні економісти можуть вільно використовувати їх для вивчення нових тенденцій, публікацій та досліджень у галузі економіки. В соціальних мережах можна легко розширювати професійні контакти й використовувати можливості для

навчання та саморозвитку, зокрема, багато платформ пропонують безплатні курси та відкриті лекції. Заразом із користю, варто зважати й на небезпеки, тому студентами слід завжди бути обережними з особистою інформацією на соціальних мережах. Майбутнім спеціалістам варто бути критичними до інформації, яку вони знаходять у соціальних мережах, перевіряти факти. За дотриманням цих рекомендацій соціальні мережі можуть стати потужним інструментом для професійної соціалізації майбутніх економістів, сприяючи їхньому успішному розвитку у цій галузі.

Обговорення

Професійна соціалізація майбутніх економістів з використанням соціальних мереж є актуальною проблемою в сучасному навчальному середовищі. Дослідження цього процесу є важливим, оскільки воно дозволяє краще зрозуміти вплив цифрового оточення на формування професійних навичок та ідентичності майбутніх фахівців у галузі економіки. У цьому контексті важливо провести порівняльний аналіз результатів даного дослідження з поглядами вчених, які вже досліджували особливості професійної соціалізації в економічній сфері. Це дозволить виявити спільні тенденції та особливості цього процесу, а також визначити можливі різниці у підходах до використання соціальних мереж для навчання та підготовки майбутніх економістів. В результаті такого порівняння можна буде сформулювати повнішу та об'єктивну картину впливу соціальних мереж на процес професійної соціалізації майбутніх економістів.

Дослідники *E. Didion et al.* (2023) вказують на те, що класична концепція організаційної соціалізації передбачає фізичну присутність на робочому місці й традиційні робочі стосунки. Однак, за словами вчених, пандемія COVID-19 значно змінила умови праці, підвищивши значення дистанційної роботи. Тому науковці звертають увагу на те,

що відсутність фізичного контакту впливає на процес організаційної соціалізації. Порівнюючи із результатами цього дослідження, варто зауважити, що професійна соціалізація активно розвивається за допомогою соціальних мереж, таких як Facebook, LinkedIn, Twitter, Instagram та інших, які сприяють налагодженню комунікацій та зв'язків у середині віртуального економічного ком'юніті.

Вчені J. W. Yarbrough & L. Ramos Salazar (2023) у власному дослідженні зауважують, що під час пандемії COVID-19 виникали труднощі для роботодавців у розробці ефективного процесу віртуальної адаптації та соціалізації нових працівників. Вчені зазначають, що різні аспекти віртуальної адаптації впливають на загальний процес соціалізації фахівців, включаючи способи взаємодії нових співробітників з організацією та процеси навчання та адаптації до нового робочого середовища. Порівнюючи із результатами даного дослідження, варто відзначити, що в даному контексті соціалізація молодих фахівців у віртуальному середовищі успішно здійснюється за допомогою соціальних мереж.

Дослідник F. Gebreiter (2020) у власному дослідженні, вказує на важливість професійної соціалізації у контексті аудиторських фірм, де випускники вищих навчальних закладів проходять спеціалізовану підготовку та набирають необхідні навички та знання. Вчений стверджує, що цей процес не лише формує професійних фахівців, але й впливає на їхню особистість і суб'єктивний сприйнятий себе в новому професійному середовищі. F. Gebreiter акцентує увагу на ключових аспектах професійної соціалізації молодих економістів, включаючи цінності фірми, навчання та менторство, а також вплив соціального середовища на формування їхньої професійної ідентичності, що дає можливість краще розуміти процеси, які відбуваються у сучасних аудиторських фірмах та впливають на розвиток їхнього персоналу. Порівнюючи із результатом даної наукової

роботи, варто зауважити, що важливим є те, аби вищі навчальні заклади відповідали за формування навичок професійної соціалізації у своїх студентів, оскільки це визначає їхню готовність до професійної діяльності, оскільки співпраця між освітніми інституціями та вимогами ринку праці грає важливу роль у цьому процесі.

Вчені J. C. Weidman & L. DeAngelo (2020) підкреслюють важливість вивчення соціалізації в контексті вищої освіти та розвитку професійних навичок студентів. Дослідники зауважують різні аспекти процесу професійної соціалізації студентів, такі як психологічна адаптація, взаємодія з викладачами та одногрупниками, формування професійних цінностей та навичок. Дослідники стверджують, що ефективна професійна соціалізація вимагає взаємодії між студентами та викладачами як одного з ключових засобів досягнення успішної професійної соціалізації. Ця взаємодія, за словами вчених, охоплює навчання, менторство та підтримку, які сприяють розвитку необхідних компетенцій та побудові позитивного професійного ідентитету серед студентів. Порівнюючи із результатами даної роботи, варто погодитись, що співпраця із педагогами дійсно є важливим чинником професійної соціалізації, а за допомогою комунікації в соціальних мережах, даний процес налагоджується швидко та є якісним інструментом соціалізації майбутніх економістів.

Дослідники M. Miller and D. Deggs (2012) акцентують увагу на ролі соціальних мереж у процесі соціалізації сучасних студентів. Дослідники вказують, що соціальні мережі стають важливим інструментом для студентів, оскільки вони надають можливість зв'язку і співпраці, обміну інформацією та досвідом, а також можуть бути платформою для наставництва та менторства. За допомогою соціальних мереж, на думку вчених, студенти можуть швидко знаходити рівнозначних однодумців, отримувати підтримку та консультації від більш досвідчених колег. Вчені

відзначають, що цей підхід до професійної соціалізації може сприяти більш ефективному навчанню та підготовці, а також покращити якість наставництва та менторства в цьому контексті. Варто погодитись із позицією дослідників, однак, варто й враховувати негативні впливи від соціалізації в професійної соціальних мережах, а саме загрози приватності, відволікання, надмірна кількість інформації, а тому ризик поширення неправдивої інформації й залежність від мережі.

Вчені М. Harper *et al.* (2022) стверджують, що професійна соціалізація є важливим етапом у кар'єрному розвитку молодих фахівців. За словами вчених, випускники проходять через процес адаптації до робочого середовища, де вони повинні засвоїти професійні навички, встановити контакти з колегами, розуміти організаційну культуру та внутрішні процеси, тому цей процес може бути важливим для досягнення успіху на роботі та побудови стабільної кар'єри. Вчені також вказують на важливість підтримки та наставництва під час професійної соціалізації, що може сприяти швидшому та ефективнішому впровадженню випускників у професійне середовище. Варто погодитись, порівнюючи із результатами цієї роботи, що розуміння процесу професійної соціалізації дозволяє краще підготуватися до викликів, з якими стикаються молоді фахівці при вступі в професійне життя.

Дослідники питання соціалізації в соціальних мережах Р. Ibáñez-Cubillas *et al.* (2017) зауважують, що в сучасному світі індивіди вступають у контакт із соціальними мережами в дуже ранньому віці, і тому вони стають важливим агентом в їхньому соціалізаційному процесі. За словами вчених, соціальні мережі впливають на формування цінностей, норм, ідентичності та стосунків людей у сучасному суспільстві. Науковці також вказують на можливості та ризики, пов'язані з використанням соціальних мереж в цілях соціалізації, з одного боку, це може бути корисним інструментом для розвитку комунікативних навичок та створення нових

зв'язків, а з іншого боку, це може призвести до проблем, таких як кібербулінг або залежність від інтернету. Порівнюючи із результатами даної наукової роботи, варто погодитись із позицією дослідників, оскільки дійсно важливо враховувати позитивні й негативні аспекти соціалізації, зокрема й професійної, в соціальних мережах.

Вчені W. J. Salisu *et al.* (2019) звертають увагу на проблеми та фактори, які впливають на процес професійної соціалізації. Вчені стверджують, що ключовими аспектами та труднощами, з якими можуть стикатися особи під час вступу в нову професійну спільноту, є зміна професійної ідентичності, освоєння професійних норм та цінностей, а також адаптація до нових професійних вимог та відповідальностей. Вчені переконані, що розуміння цих проблем і факторів дозволяє розробляти ефективні стратегії та програми для полегшення процесу професійної соціалізації у різних галузях та професіях. Порівнюючи із результатами цієї роботи, варто зауважити, що дійсно, професійна соціалізація стикається зі значними проблемами, однак, за допомогою соціальних мереж сучасні компанії полегшують даний етап для своїх молодих працівників.

Вивчення питання професійної соціалізації майбутніх економістів засобами соціальних мереж є важливим етапом у розвитку сучасної системи вищої освіти та підготовки кваліфікованих кадрів для економічної сфери. Результати дослідження, порівняні з попередніми науковими висновками вчених різного походження, показують, що традиційні підходи до професійної соціалізації в поєднанні із цифровими технологіями та використанням популярних соціальних мереж дозволяють розширити можливості та розвинути необхідні комунікативні навички у майбутніх економістів.

Висновки

Сучасний світ цифрової взаємодії, що зростає, вимагає використання соціальних мереж для підготовки майбутніх

економістів. Вони стають важливим інструментом для обміну інформацією, спілкування та навчання. Соціальні мережі сприяють співпраці між студентами, викладачами та професіоналами в галузі економіки. Вони створюють можливості для обміну досвідом, знаннями та ідеями, що сприяє більш ефективній професійній соціалізації. Використання соціальних мереж підвищує доступність освіти, зокрема для дистанційного навчання та онлайн-курсів. Студенти можуть навчатися та спілкуватися з викладачами та однолітками з будь-якого місця, що робить освіту більш доступною та гнучкою. Важливо розуміти, що є недоліки використання соціальних мереж у процесі професійної соціалізації, такі як можливість неправдивої інформації, втрата приватності та можливий вплив на формування ідентичності. Студенти та професіонали повинні бути обережними та критично оцінювати інформацію.

В результаті дослідження виявлено методи та інструменти, що використовуються в соціальних мережах для професійної соціалізації, відкривають нові можливості для університетських програм та навчальних закладів у сприянні розвитку студентських навичок і знань у галузі економіки. В дослідженні висвітлено, що соціальні медіа можуть стати потужним інструментом для поліпшення якості навчання та викладання, а також сприяти активному залученню студентів до навчального процесу. Важливість комунікації між студентами, викладачами та професіоналами в галузі економіки наголошує на важливості впровадження інноваційних підходів у навчальні програми та використання сучасних засобів комунікації.

В науково-дослідній роботі проаналізовано переваги та недоліки використання соціальних мереж у професійній соціалізації майбутніх економістів. Зокрема, переваги було вивчено на основі зручності та доступності, можливості спілкування, накопичення знань, можливості підвищення професійної кваліфікації, мережовості соціальних мереж та

недоліки, а саме загрози приватності, відволікання, надмірна кількість інформації та імовірність залежності від мережі.

У дослідженні також було проведено опитування студентів щодо користі використання соціальних мереж та сучасних технологій у професійній соціалізації. Загальні результати опитування свідчать про те, що сучасні інформаційні технології та соцмережі мають значущий вплив на професійну соціалізацію студентів-економістів, але їх використання та користь може варіюватися в залежності від індивідуальних поглядів та потреб кожного студента. Сьогодні соціальні мережі відіграють значущу роль у професійній соціалізації майбутніх економістів, проте їх використання вимагає ретельного планування та уважності до можливих обмежень та ризиків. Майбутнім дослідникам варто звернути увагу на вивчення того, як соціальні мережі використовуються в різних галузях економіки, зокрема в бізнесі, фінансах, маркетингу, аналітиці та їхні відмінності.

Література

1. Aichner, T., Grünfelder, M., Maurer, O., & Jegeni, D. (2021). Twenty-five years of social media: a review of social media applications and definitions from 1994 to 2019. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 24(4), 215-222. DOI: doi: 10.1089/cyber.2020.0134.
2. Auxier, B., & Anderson, M. (2021). Social media use in 2021. Retrieved from https://www.pewresearch.org/internet/wp-content/uploads/sites/9/2021/04/PI_2021.04.07_Social-Media-Use_FINAL.pdf.
3. Bal, A.S., Grewal, D., Mills, A., & Ottley, G. (2015). Engaging students with social media. *Journal of Marketing Education*, 37(3), 190-203. DOI: doi: 10.1177/0273475315593380.
4. Bessarab, A., Mitchuk, O., Baranetska, A., Kodatska, N., Kvasnytsia, O., & Mykytiv, G. (2021). Social networks as a phenomenon of the information society. *Journal of Optimization*

in *Industrial Engineering*, 14, 17-24. DOI: doi:10.22094/JOIE.2020.677811.

5. Chen, W., Lakshmanan, L.V.S., & Castillo, C. (2022). *Information and influence propagation in social networks*. Cham: Springer Nature. DOI: doi: 10.1007/978-3-031-01850-3.

6. Chernenko, N. (2021). Formation of professionally important qualities as a basic component of training of future specialists in the economic industry. *Educological Discourse*, 32(1), 52-68. DOI: doi: 10.28925/2312-5829.2021.1.4.

7. Didion, E., Ambrosius, U., Perello-Marin, M.R., & Catalá Pérez, D. (2023). Virtual organizational socialization – A structured literature review and research agenda. In *4th International Conference Business Meets Technology* (pp. 177-191). Ansbach: Editorial Universitat Politècnica de València. DOI: doi: 10.4995/BMT2022.2022.15541.

8. Gebreiter, F. (2020). Making up ideal recruits: Graduate recruitment, professional socialization and subjectivity at Big Four accountancy firms. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 33(1), 233-255. DOI: doi: 10.1108/AAAJ-11-2017-3250.

9. Harper, M., Singe, S.M., & Ostrowski, J. 2022. Professional socialization: A retrospective view from graduation to full-time employment. *Athletic Training Education Journal*, 17(1), 75-85. DOI: doi: 10.4085/1947-380X-21-044.

10. Ibáñez-Cubillas, P., Díaz-Martín, C., & Pérez-Torregrosa, A.B. (2017). Social networks and childhood. New agents of socialization. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 237, 64-69. DOI: doi: 10.1016/j.sbspro.2017.02.026.

11. Kharchenko, I.I. (2020). Innovative means of forming a culture of professional communication of students of economic specialties of agricultural free economic zones. *Scientific Journal of the National Pedagogical University named after M. Drahomanov*, 72, 242-247. DOI: doi: 10.31392/NPU-nc.series5.2020.72-2.52.

12. Klipa, Yu., Ridei, N., Tytova, N., Pavlenko, D., & Tymoshenko, V. (2020). Management organization in the process of economists' professional training. *Educational Challenges*, 62, 87-104.
13. Loader, B.D., Vromen, A., Xenos, M.A., Steel, H., & Burgum, S. (2015). Campus politics, student societies and social media. *The Sociological Review*, 63(4), 820-839. DOI: doi: 10.1111/1467-954X.12220.
14. Miller, M., & Deggs, D. (2012). The changing paradigm of graduate student professional socialization and mentoring in graduate adult education programs. *The Journal of Faculty Development*, 26(2), 24-28.
15. Salisu, W.J., Dehghan Nayeri, N., Yakubu, I., & Ebrahimpour, F. (2019). Challenges and facilitators of professional socialization: A systematic review. *Nursing Open*, 6(4), 1289-1298. DOI: doi: 10.1002/nop2.341.
16. Shahr, H.S.A., Yazdani, S., & Afshar, L. (2019). Professional socialization: An analytical definition. *Journal of Medical Ethics and History of Medicine*, 12, article number 17. DOI: doi: 10.18502/jmehm.v12i17.2016.
17. Sharma, K., & Gope, L. (2022). Importance of social media in education sector: A theoretical introspect. *International Journal of Pedagogy, Innovation & New Technologies*, 9(2), 128-133. DOI: doi: 10.5604/01.3001.0016.3222.
18. Shymko, I.M. 2022. The features of socialisation of higher education students in practical training. In *Conceptual-technological model of training of future specialists in the socio-pedagogical sphere* (pp. 91-131). Kryvyi Rih: Kryvyi Rih State Pedagogical University.
19. Solodovnik, P.S., & Turko, Yu. (2014). Sociocultural and ecological aspects in the process of education and education of students. In *Days of science: Collection of materials based on the results of the days of science* (pp. 167-170). Luhansk: LDKM Publishing House.

20. Van der Bank, C.M., & Van der Bank, M. (2015). The impact of social media: Advantages or disadvantages. *African Journal of Hospitality, Tourism and Leisure*, 4(2).

21. Weidman, J.C., & DeAngelo, L. (2020). *Socialization in higher education and the early career: Theory, research and application*. Berlin: Springer Nature. DOI: doi: 10.1007/978-3-030-33350-8.

22. Yarbrough, J.W., & Ramos Salazar, L. (2023). Virtual onboarding and socialization, an exploration of employee discussions and experiences. *Corporate Communications: An International Journal*, 28(5), 707-723. DOI: doi: 10.1108/CCIJ-12-2022-0158.

23. Yefimov, D.V., & Fastova, A.S. (2021). Social networks are the school of the future. In *Modern education – accessibility, quality, recognition* (pp. 281-283). Kramatorsk: Donbass State Engineering Academy.

Щербан Т.Д., Антоник Є.М.

Професійна соціалізація майбутніх економістів засобами соціальних мереж

Анотація

Сучасний світ переживає цифрову революцію, і соціальні мережі є важливою складовою цього процесу. Вони стають важливим інструментом комунікації, обміну інформацією та спільного навчання. Вивчення питання професійної соціалізації майбутніх економістів засобами соціальних мереж є актуальним і важливим для адаптації освіти до потреб сучасного світу і підготовки конкурентоздатних фахівців. **Метою дослідження** виступає встановлення, наскільки соціальні мережі сприяють соціалізації й співпраці між студентами, викладачами та фахівцями в галузі економіки. **Методи.** В статті використано аналітичний метод та узагальнення. **Результати.** У результаті дослідження

вдалося розглянути та висвітлити ключові аспекти даної теми. В результаті наукової роботи було виявлено, як соціальні мережі впливають на процес професійної соціалізації майбутніх економістів та які можливості вони надають для спілкування та обміну інформацією у цій сфері. В результаті дослідження виявлено, що соціальні мережі сприяють співпраці між студентами, викладачами та професіоналами в галузі економіки. Висвітлено методи та інструменти, що використовуються в соціальних мережах для професійної соціалізації майбутніх економістів. Вивчено, як використання соціальних мереж впливає на професійний розвиток студентів економічних спеціальностей. Було проаналізовано переваги та недоліки використання соціальних мереж у професійній соціалізації майбутніх економістів. В рамках дослідження також проводилося опитування студентів-економістів, щодо переваг використання соціальних мереж та сучасних технологій у процесі професійної адаптації.

Висновки. В результаті опитування виявлено, що сучасні інформаційні технології та соціальні мережі відіграють важливу роль у професійній соціалізації студентів-економістів. Однак, ступінь їхнього використання та користь від них може відрізнитися в залежності від індивідуальних поглядів та потреб кожного окремого студента. Результати дослідження можуть бути використані для покращення методів навчання та створення сприятливого середовища для професійної соціалізації студентів. Автори дійшли висновку, що соціальні мережі відіграють значущу роль у професійній соціалізації майбутніх економістів, проте їх використання вимагає ретельного планування та уважності до можливих обмежень та ризиків. Майбутнім дослідникам варто звернути увагу на вивчення того, як соціальні мережі використовуються в різних галузях економіки, зокрема в бізнесі, фінансах, маркетингу, аналітиці та їхні відмінності.

Ключові слова: комунікація; майбутні спеціалісти; обмін інформацією; студенти; технології.

UDC 378.14

DOI <https://doi.org/10.31470/2415-3729-2023-18-274-289>

The Figure of Jan Czochralski as an Example of a Scientist, Teacher and Patriot for the Youth of Today to Imitate (1885 – 1953)

Oleksandra Yankovych

Doctor of Pedagogical Sciences (Dsc), Professor,
Head of the Department of Pedagogy and Methods of Primary and
Preschool Education, Ternopil Volodymyr Hnatiuk National
Pedagogical University,

✉ 2, Maksyma Kryvonosa Str., Ternopil, Ukraine, 46027

E-mail: yankov@tnpu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4253-5954>

Vladyslav Verbets

Doctor of Pedagogical Sciences (Dsc), Professor,

Professor of the department of pedagogy,

Khmelnytskyi Humanitarian and Pedagogical Academy,

✉ 139, Proskurivskoho Pidpilia Str., Khmelnytskyi, Ukraine, 29013

E-mail: kgpa@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-9995-9087>

Постать Яна Чохральського як зразок науковця, викладача і патріота для наслідування сучасною молоддю (1885 – 1953)

Олександра Іванівна Янкович

доктор педагогічних наук, професор,

завідувач кафедри педагогіки і методики початкової та

дошкільної освіти, Тернопільський національний педагогічний
університет

імені Володимира Гнатюка,

✉ вул. М. Кривоноса, 2, м. Тернопіль, Україна, 46027

Владислав Володимирович Вербець

доктор педагогічних наук, професор,

професор кафедри педагогіки,

Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія,

✉ вул. Проскурівського підпілля, 139, м. Хмельницький,
Україна, 29013

Abstract

The article analyses the life path and activities of the world-recognized Polish scientist, inventor, metallurgist, patron and philanthropist, writer, professor of the Warsaw Polytechnic Jan Czochralski (1885 - 1953). He is considered one of the four most famous and most cited Polish scientists who influenced the development of civilization. In terms of the greatness and significance of his scientific achievements, he is placed in the same row as the world-famous Poles M. Copernicus, M. Skłodowska-Curie, I. Łukasiewicz, who not only glorified Poland, but also changed the world. **The purpose of the article** is to study and analyze the main milestones of J. Czochralski's creative activity and the role of his scientific achievements. **Research methods.** Theoretical methods were used as synthesis analysis, systematization, comparison, classification, generalization. **The results.** The life path, the main stages of Jan Czochralski's activity against the background of historical events of the end of the 19th and the first half of the 20th centuries are revealed. The trials that the scientist underwent, unjust accusations of helping the Third Reich, and the reasons for his persecution are shown (he was fully rehabilitated only in 2011).

Patriotism, hard work, perseverance, humanism, which contributed to successful teaching activities are emphasized as the personal qualities of Jan Czochralski. The most important achievements of the outstanding Polish scientist are analysed: the method of growing silicon single crystals, which are used in modern electronic and digital technology, in solar energy, and in jewellery; the discovery of alloys for railway bearings (known as B-metal); the invention of the radio microscope as the predecessor of the modern atomic force microscope, the enrichment of research tools. Jan Czochralski is a scientist, inventor, metallurgist, and philanthropist. He started processes that we now interpret as technology transfer. He is an author of poetry collections and manuals, a university professor who created a new image of a teacher, an entrepreneur and a person who believed in family values. He was a comprehensively developed personality who combined intellectual achievements and aesthetics, spiritual and moral qualities and hard work. **Conclusions.** The expediency of wider popularization of the figure of J. Czochralski in modern educational institutions as a comprehensively developed personality, as a model for younger generations to follow is shown.

Key words: the method of growing single crystals by J. Czochralski, B-metal, radio microscope, technology transfer, Polish scientist, teacher.

References

1. Shopa, O., Khrebtak, O. (2013). Vypadkovyi vynakhid, yakyi zminyv svit. Metod Chokhralskoho [An accidental invention that changed the world. Czochralskys method]. *Svit fizyky – World of Physics*, 3 (63), 13 – 18 [in Ukrainian].
2. Yankovych, I. I. (2015). Pidhotovka maibutnikh uchyteliv u Polshchi do vykhovnoi roboty z uchniamy [Preparation of future teachers in Poland for educational work with students]. Ternopil: Ternopilskyi natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni Volodymyra Hnatiuka [in Ukrainian].

3. Czochralski, J. (2012). *Maja Powieść miłosnaksiażka papierowa* [Maja Love novelpaper book]. Wydawca: Atut.
4. Czerwińska-Rydel, A. (2013). *Kryształowe odkrycie: powieść o Janie Czochralskim*. [Crystal Discovery: a novel about Jan Czochralski] Bielsko Biała: Wydawnictwo DEBIT; Wrocław: Oficyna Wydawnicza ATUT.
5. Gadomski, A. (2013,). On some striking example of Jan Czochralski, and his scientific achievements, allowing to underline his year 2013 in Poland [On some striking example of Jan Czochralski, and his scientific achievements, allowing to underline his year 2013 in Poland]. *Roczniki Filozoficzne*, 61(4), 137–149. Retrieved from https://www.kul.pl/files/581/Roczniki_Filozoficzne/Roczniki_Filozoficzne_61_4_2013/Gadomski_137.pdf.
6. Jakubiak, M. (2020). Jan Czochralski – pionier światowej elektroniki i inżynierii materiałowej [Jan Czochralski – pioneer of world electronics and materials engineering]. *Dzieje Najnowsze, Rocznik LII –2 PL*, 5–23. Retrieved from https://rcin.org.pl/Content/135719/WA303_170185_A507-DN-R-52-2_Jakubiak.pdf.
7. Kamosiński, S. (2007). Profesor Jan Czochralski – uczony i wynalazca z Kcyni. [Professor Jan Czochralski – scientist and inventor from Kcynia]. *Prace komisji historii Bydgoskiego towarzystwa naukowego, T. XX: Kujawsko-pomorskie rodowody wybitnych uczonych pod redakcją Zdzisława Bjegańskiego i Włodzimierza Jastrzębskiego*, 61 – 69. Retrieved from <https://repozytorium.ukw.edu.pl/bitstream/handle/item/7652/Profesor%20Jan%20Czochra%C5%84ski%20-%20uczony%20i%20wynalazca%20z%20Kcyni.pdf?sequence=1&isAllowed=y>.
8. Tomaszewski, P. (2014). Jan Czochralski (1885 – 1953). *Rok Jana Czochralskiego*. [Year of Jan Czochralski] T. 1. *Zarys biografii i dokumentacja historyczna The Year of Jan Czochralski. Biography and documents*, 23–36. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/298033405_Jan_Czochralski_1885-1953.

9. Tomaszewski, P. (2014). Jan Czochralski – historia człowieka niezwykłego [Jan Czochralski – the story of an extraordinary man]. Prace Komisji Historii Nauki PAU 13, 57-72. Retrieved from https://bazhum.muzhp.pl/media/files/Prace_Komisji_Historii_Nauki_PAU/Prace_Komisji_Historii_Nauki_PAU-r2014-t13/Prace_Komisji_Historii_Nauki_PAU-r2014-t13-s57-72/Prace_Komisji_Historii_Nauki_PAU-r2014-t13-s57-72.pdf.

10. Tomaszewski, P. (2015). Tajemnice Czochralskiego (The secrets of Czochralski). Nauka. 2013. 2/2013, 139-146. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/297917947_Tajemnice_Czochralskiego_The_secrets_of_Czochralski.

11. Tomaszewski, P. Uczony i poeta. [Scholar and poet], 403–417. https://www.researchgate.net/profile/Pawel-Tomaszewski-3/publication/297918743_Jan_Czochralski_-_uczony_i_poeta_Jan_Czochralski_-_scientist_and_poet/links/56e4880d08ae68afa11063c0/Jan-Czochralski-uczony-i-poeta-Jan-Czochralski-scientist-and-poet.pdf.

12. Tomaszewski, P. (2016). Uwagi do komentarza Prof. Michała Kokowskiego o badaniach życiorysu Jana Czochralskiego. [Comments on Prof.'s Michał Kokowski's comment about researching the biography of Jan Czochralski]. Studia Historiae Scientiarum, 15, 295–404. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/313417452_Uwagi_do_komentarza_Prof_Michala_Kokowskiego_o_badaniach_zyciorysu_Jana_Czochralskiego.

Вступ

Постановка проблеми. Ян Чохральський - видатний польський хімік, металознавець і винахідник, меценат, якого відносять до четвірки найвідоміших найбільш цитований польських науковців, що вплинули на розвиток цивілізації. За величиною, значимістю наукових здобутків його ставлять поряд з усесвітньо відомими поляками Миколаєм Коперніком, Марією Складовською Кюрі, Ігнатієм

Лукасевичем – тими особистостями, які не лише прославили Польщу, а й змінили світ. Ян Чохральський – це учений і винахідник рівня Едісона й Ейнштейна.

Короткі повідомлення про нього в енциклопедичних виданнях не відображають величі його особи, різнобічність діяльності й багатогранність життя, вражаючи особистісні якості, що вартують на повагу й наслідування. У ньому поєднані велика сила духу, гуманізм, патріотизм, неабияка працездатність і невтомність, завдяки яким він долав перешкоди, приймав виважені рішення у надскладних обставинах. Завдяки високому авторитетові у світі, навіть серед нацистських окупантів (саме в Німеччині тривалий час здійснював наукові дослідження й працював Ян Чохральський), він визволяв людей з концентраційних таборів, врятував життя понад 50 ув'язнених та поневолених, зокрема відомих учених – професорів Мар'яна Свідерко і Станіслава Порейко.

У світі Я. Чохральський знаний щонайменше завдяки трьом досягненням: розробці методу вирощування монокристалів кремнію, який використовується для виробництва мікропроцесорів – мозку комп'ютера; відкриттю методу одержання сплавів до залізничних підшипників (відомий як метал В); винайденню радіомікроскопа як попередника сучасного мікроскопа атомних сил і збагачення арсеналу дослідницьких засобів (Tomaszewski P., 2014; Gadomski A., 2013). Польський учений вважається основоположником світової електроніки. Монокристали, вирощені за методом Чохральського, застосовуються у сонячній енергетиці, при виробництві напівпровідникових приладів, в ядерній фізиці, у ювелірній справі. Без його винаходу не було б смартфонів, ноутбуків, планшетів, цифрових камер, портативних ігрових пристроїв тощо.

Отже, відкриття Я. Чохральського у тій чи іншій формі – у кожній домівці. Він підтримував письменників,

майстрів культури, рятував музейні експонати. Сам писав автобіографічні повісті й вірші. Можна лише подивуватися таким різнобічним інтересам, невтомній діяльності визначного діяча.

Якщо за значимістю наукових відкриттів і винаходів його цілком можна зрівняти з Ейнштейном та Едісоном, то за кількістю талантів та різновидів творчості він цілком міг би очолити рейтинг найбільш різнобічно обдарованих людей у світі.

Саме різновекорність його захоплень, вагомі здобутки у сфері науки, техніки, культури є підставою для того, щоб шукати нові джерела про його діяльність у Польщі й Німеччині, інших країнах, виявляти можливості для використання його ідей у сучасному суспільстві, зокрема й для виховання молоді.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Діяльність Я. Чохральського студіюють учені різних галузей наукового знання: фізики, хіміки, історики, філософи, педагоги тощо. Життєвий та творчий шлях видатного польського вченого відображені в численних статтях журналістів.

Серед аналізованих джерел, що використовуються в дослідженні – це передусім публікації польського науковця П. Томашевського (Paweł E. Tomaszewski), який є біографом цієї славетної особистості; протягом тривалого часу у кінці ХХ – на поч. ХХІ ст. усебічно студіював життєпис Я. Чохральського, зібрав численні архівні документи (około 3 mb dokumentów), знав усіх людей, що протягом останніх 30 років писали про знаного в світі поляка. (Tomaszewski P., 2016).

Авторами праць про Я. Чохральського є польські вчені А. Гадомський (Adam Gadomski), С. Камосінський (Sławomir Kamosiński), М. Коковський (Michał Kokowski). А. Пайячковська (Anna Pajaczkowska), П. Прусак (Paweł Prusak), М. Якубяк (Marek Jakubiak) та ін., німецькі науковці Jrgen Evers, Peter Klfers, Rudolf Staudigl, Peter Stallhofer,

українські фізики – Г. Шопа (Галина Шопя), О. Хребтак (Олександр Хребтак), японський дослідник К. Kakimoto (Koichi Kakimoto) та ін.

Одна з останніх публікацій про Я. Чохральського (за 2020 р.) належить М. Якубяку, мета наукових пошуків якого створити правдивий образ видатного діяча, піддавши усебічному аналізу і праці попередників, і архівні документи. М. Якубяк піддав рефлексії період арешту Я. Чохральського, несправедливі звинувачення у колабораціоналізмі, надавши (представивши) деталі допитів (Jakubiak M., 2020).

Аналіз джерел, різнобічної діяльності Ян Чохральського засвідчує доцільність розгляду його внеску у розвиток сучасної освіти. Видатний поляк може стати тим зразком виховання, виховним ідеалом, якого не вистачає не лише польській молоді, а молоді будь-якої країни світу. Частково цю місію покликана виконати книга для дітей молодшого шкільного та середнього віку – Anna «Kryształowe odkrycie: powiesić o Janie Czochralskim». (Czerwńska-Rydel A., 2013).

Незважаючи на значимість та різноаспектність здобутків, постать Я. Чохральського недостатньо відома для сучасників, що засвідчує потребу у ширшій популяризації цієї постаті, у вивченні його літературних спроб, які, як можна припустити, володіють ще не розкритим освітнім потенціалом.

Мета статті: вивчити і проаналізувати основні віхи творчої діяльності Я. Чохральського та роль його наукових здобутків.

Матеріали і методи досліджень

Методи дослідження: Для дослідження у роботі використовувалися теоретичні методи - аналіз синтез, систематизація, зіставлення, класифікація, узагальнення.

Результати та їх обговорення

Вивчення літературних джерел показало, що Я. Чохральський жив у нелегкий час, сповнений трагічних

історичних подій, які наклали відбиток на його життя, наукову й винахідницьку діяльність.

Народився 23 жовтня 1885 року в Кцині (Kcyni). Зараз це містечко належить до Куявсько-Поморського воєводства з адміністративним центром у Бидгощі.

Перші роки життя Ян провів у Кцині. Тут закінчив початкову школу, а згодом дворічну препаранду, у якій учнів готували до вступу до семінарії. Батьки виховували в дітей працелюбство, заохочували захоплення літературою, мистецтвом, музикою.

Хоча освіту він отримав в онімечиній школі, проте вихований був у душі патріотизму, що є заслугою родини, батьків. Вони виховували дітей на польських традиціях і в польському душі. «Вітчизна понад усе»! Про неї думав, для неї працював, для неї здобував славу, – зазначала дочка великого польського ученого. Заради неї він витримав усі випробування, що випади на його долю (Tomaszewski P., 2014).

З дитинства Ян захопився розгадуванням загадок природи, робив хімічні дослід. Щоб дослідити її таємниці, сконструював фотографічний апарат і планетарій.

Кінець XIX – поч. XX ст. характеризується небувалим розквітом науки й техніки, і для його прискорення, економічного прогресу польський учений зробив свій помітний внесок. XX століття помітно змінило життя й наукову діяльність Я. Чохральського.

У 1904 році він вирушив до Берліна – найближчого міста, де розквітала академічна наука. У 1910 році закінчив Берлінську політехніку, отримавши диплом інженера-хіміка.

У 1911–1914 роках був асистентом В. фон Мелендорфа (W. Von Moellendorffa) і з ним опублікував свою першу наукову працю, започаткувавши дослідження кристалографії металів (Kamosiński S., 2007).

У 1916 р. він відкрив свій знаменитий метод вимірювання швидкості кристалізації металів (вирощування монокристалів), який змінив світ.

У 1917 році Я. Чохральський виїхав до Франкфурта-на-Майні: концерн Металбанк та Металургійний (koncern Metallbank und Metallurgische Gesellschaft) для нього приготували велику лабораторію. На той час завдяки науковим працям, патентам винахідника, організаторському хисту молодого поляка дуже цінували не лише в Німеччині, а й у світі.

У 1919 році став одним із засновників Німецького товариства наук про метали (Deutsche Gesellschaft für Metallkunde), на посаді президента якого працював до 1925 року. Саме в цей період Я. Чохральський винайшов сплав, що не містив олова (метал В) і запатентував його у 1924 році. Права на його використання у нього викупили США, Франція та Великобританія, Німеччина. (Kamosiński S., 2007). Винахідництво в галузі металознавства дало змогу Я. Чохральському стати заможною людиною.

Великі зміни в житті відомого ученого відбулися у 1928 році – він повернувся на батьківщину.

Я. Чохральський збудував і запустив Інститут металургії та металознавства. Формально – це була структурна одиниця Варшавської політехніки. Однак основа діяльності там проводилася для потреб польського війська, і ці матеріали були засекречені (Tomaszewski P., 2014).

Усвідомлюючи роль культури для суспільного життя як заможна людина підтримував діячів мистецтва. Був одним із засновників Варшавського музею техніки (Tomaszewski P., 2013).

Незважаючи на світове визнання досягнень та винаходів, Я. Чохральський неодноразово піддавався переслідуванням, наклепам.

У 1953 р. Я. Чохральський помер у познанській лікарні. На реабілітацію його чесного імені пішло багато часу – аж у 2011 р. був цілковито виправданий.

Народження і поховання видатного поляка відбулося у Кцині. Між цими датами – народження й поховання –

накреслене своєрідне коло життя: від Кцині через Берлін, Франкфурт-на-Майні, Варшаву до Кцині: у кожному з цих осередків провів майже 11 років, обираючи новий вид діяльності, пропонуючи своєрідний майстер-клас для нащадків (Tomaszewski P., 2015).

Я. Чохральський для вирішення поставлених завдань часто розробляв нові методи дослідження або переносив відомі методи з інших галузей.

Був одним із перших, хто застосував рентгенівські методи для дослідження металів. Я. охральський започаткував процеси, які ми зараз трактуємо як трансфер технологій (Tomaszewski P., 2013).

Я. Чохральський – це науковець, який використовувати наукові відкриття для підприємницької діяльності. Такі вміння є особливо корисними у сучасних умовах, коли підприємництво – це один із способів досягнення матеріальної незалежності, подолання бідності. Після втрати роботи у Варшавській політехніці, він створив фірму «Біон» («Bion»). У родинному будинку у Кцині у заклав невелику хімічну лабораторію (Jakubiak, 2020). Тут він розпочав виробництво хімічної продукції, зокрема крему для взуття, миючих засобів, а також ліків тощо. Усе це вироблялося за його рецептами.

Ян Чохральський був не лише науковцем, а й меценатом культури (Tomaszewski P., 2015). Ще у Німеччині купував цінні полотна великих художників. У Варшаві його будинок був невеликою картинною галереєю та відомим мистецьким салоном столиці.

Я. Чохральський організовував літературні вечори. Допомігав реставрувати садибу Шопенів у Варшаві. Матеріально підтримував студентів, художників, письменників. Він цікавився розкопками в Кцині та Біскупі (Ксупі і Biskupinie), фінансував їх, рятував музейні колекції (Tomaszewski P., 2013). Цю діяльність він не полишав навіть під час війни.

Я. Чохральський відомий як філантроп. У роки Другої світової війни він використовував свої особисті контакти з німцями для того, щоб рятувати людей із в'язниць. Чохральський витягнув із лабетів гестапо до 50 людей.

Ян Чохральський відомий також як поет та автор повістей (Czochralski J., 2012).

Творив під псевдонімами Ян Палуцький (Jan Pałucki), Марцелін Палук-Суходольський (Marcelin Pałuk-Suchodolski), Ян Палуцький-Соберальський (Jan Pałucki-Sobieralski) (Tomaszewski P., 2015). Псевдоніми, якими підписував свої літературні спроби, доводять його любов до свого краю та патріотичні позиції.

У сучасному суспільстві існує криза виховних ідеалів та цінностей (Янкович І. І., 2015: с. 30). В умовах пошуку зразка успішної людини для наслідування, молодь прагне знаходити орієнтири серед сучасників. Утім, життєпис Я. Чохральського може сприяти виникненню нової тенденції. Приклади для наслідування варто шукати серед історичних постатей, що змінюють сучасний світ.

Популярність виховного ідеалу Я. Чохральського полягає в тому, що його відкриття є основою новітньої та цифрової техніки; його ідеї розвиваються на сучасному етапі як перспективні та надважливі. Окрім того, образ Я. Чохральського відповідає сучасним вимогам до здобувача освіти в умовах компетентнісної парадигми. Ще нещодавно, педагоги стверджували, що випускник має володіти знаннями й уміннями, їх застосовувати на практиці; трохи згодом додали, що має окрім того, володіти цінностями. Тобто мати сформовані компетентності. А нині зауважуємо, що й цього мало. Маючи знання вміння й цінності, треба змінювати світ на краще. Саме таким був Я. Чохральський.

Висновки

Ян Чохральський – учений, винахідник, металознавець, меценат, письменник, філантроп. Завдяки методу

виращування монокристалів кремнію, який використовується для виробництва мікропроцесорів – мозку комп'ютера, вважається основоположником сучасної електроніки. Я. Чохральський започаткував процеси, які ми зараз трактуємо як трансфер технологій.

Автор поетичних збірок і посібників. Професор університету, що створив новий образ викладача. Підприємець і меценат. Людина, що сповідувала родинні цінності. Він був усебічно розвиненою особистістю, що поєднувала інтелектуальні здобутки та естетичність, духовно-моральні якості та працелюбство. Приклад для наслідування сучасниками, які не обмежуються створенням стартапів, а й прагнуть змінити світ.

Перспективи подальших наукових розвідок полягають в аналізі внеску Я. Чохральського до сучасного трансферу технологій, а також у студіюванні освітньої діяльності Я. Чохральського як професора університету.

Література

1. Шопа О, Хребтак О. Випадковий винахід, який змінив світ. Метод Чохральського. Світ фізики. 2013. № 3 (63). С. 13 – 18.
2. Янкович І. І. Підготовка майбутніх учителів у Польщі до виховної роботи з учнями: монографія. Тернопіль: Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, 2015. 146 с.
3. Czochralski J. Maja Powieść miłosnaksiażka papierowa. Wydawca: Atut, 2012. 74 s.
4. Czerwińska-Rydel Anna. Kryształowe odkrycie: powieść o Janie Czochralskim. Bielsko Biała: Wydawnictwo DEBIT; Wrocław: Oficyna Wydawnicza ATUT, 2013. 86 s.
5. Gadomski Adam.: On some striking example of Jan Czochralski, and his scientific achievements, allowing to underline his year 2013 in Poland. - Roczniki Filozoficzne 2013, T. 61 nr 4 s. 137-149 Dostępny w: Czytelnia

im. W. Bartoszewskiego - Czasopisma (P.589). URL: https://www.kul.pl/files/581/Roczniki_Filozoficzne/Roczniki_Filozoficzne_61_4_2013/Gadomski_137.pdf [dostęp: 5.12. 2021].

6. Jakubiak M. Jan Czochralski – pionier światowej elektroniki i inżynierii materiałowej. Dzieje Najnowsze, Rocznik LII – 2020, 2 PL ISSN 0419–8824 STUDIA I ARTYKUŁY s. 5 – 23. URL: https://rcin.org.pl/Content/135719/WA303_170185_A507-DN-R-52-2_Jakubiak.pdf

7. Kamosiński Sławomir. Profesor Jan Czochralski – uczony i wynalazca z Kcyni. Prace komisji historii Bydgoskiego towarzystwa naukowego, T. XX: Kujawsko-pomorskie rodowody wybitnych uczonych pod redakcją Zdzisława Bjęgańskiego i Włodzimierza Jastrzębskiego. s. 61 – 69, 2007. URL: <https://repozytorium.ukw.edu.pl/bitstream/handle/item/7652/Profesor%20Jan%20Czochra%C5%84ski%20-%20uczony%20i%20wynalazca%20z%20Kcyni.pdf?sequence=1&isAllowed=y>.

8. Tomaszewski P. Jan Czochralski (1885 – 1953). Rok Jana Czochralskiego. T. 1. Zarys biografii i dokumentacja historyczna (The Year of Jan Czochralski. Biography and documents (pp. 23 – 36), 2014. URL: https://www.researchgate.net/publication/298033405_Jan_Czochralski_1885-1953/

9. Tomaszewski P. Jan Czochralski – historia człowieka niezwykłego. Prace Komisji Historii Nauki PAU 13, 57-72. 2014. URL: https://bazhum.muzhp.pl/media/files/Prace_Komisji_Historii_Nauki_PAU/Prace_Komisji_Historii_Nauki_PAU-r2014-t13/Prace_Komisji_Historii_Nauki_PAU-r2014-t13-s57-72/Prace_Komisji_Historii_Nauki_PAU-r2014-t13-s57-72.pdf

10. Tomaszewski P. Tajemnice Czochralskiego (The secrets of Czochralski). Nauka. 2013. 2/2013. s. 139-146. URL: https://www.researchgate.net/publication/297917947_Tajemnice_Czochralskiego_The_secrets_of_Czochralski/

11. Tomaszewski P. Uczony i poeta. S. 403 – 417, 2015. URL: https://www.researchgate.net/profile/Pawel-Tomaszewski-3/publication/297918743_Jan_Czochralski_-_uczony_i_poeta_Jan_Czochralski_-_scientist_and_poet/links/56e4880d08ae68

afa11063c0/Jan-Czochralski-uczony-i-poeta-Jan-Czochralski-scientist-and-poet.pdf/

12. Tomaszewski P. Uwagi do komentarza Prof. Michała Kokowskiego o badaniach życiorysu Jana Czochralskiego. *Studia Historiae Scientiarum*. 2016. 15. S. 295 – 404. URL: https://www.researchgate.net/publication/313417452_Uwagi_do_komentarza_Prof_Michala_Kokowskiego_o_badaniach_zyciorysu_Jana_Czochralskiego.

Янкович О.І, Вербець В.В.

Постать Яна Чохральського як зразок науковця, викладача і патріота для наслідування сучасною молоддю (1885 – 1953)

Анотація

У статті проаналізовано життєвий шлях, діяльність визнаного у світі польського вченого, винахідника, металознавця, мецената та філантропа, письменника, професора Варшавської політехніки Яна Чохральського (1885 – 1953 рр.). Його відносять до четвірки найвідоміших найцитованіших польських науковців, що вплинули на розвиток цивілізації. За величию, значимістю наукових здобутків його ставлять в один ряд з усесвітньо відомими поляками М. Коперніком, М. Складовською-Кюрі, І. Лукасевичем, які не лише прославили Польщу, а й змінили світ. **Метою статті** є вивчити і проаналізувати основні віхи творчої діяльності Я. Чохральського та роль його наукових здобутків. **Методи дослідження.** Для дослідження у роботі використовувалися теоретичні методи – аналіз синтез, систематизація, зіставлення, класифікація, узагальнення. **Результати.** Розкрито життєвий шлях, основні етапи діяльності Яна Чохральського на тлі історичних подій кінця XIX – першої половини XX ст. Відображено випробування, що їх зазнав учений, несправедливі обвинувачення у допомозі Третьому Рейху, зазначено причини його переслідувань. Лише у 2011 він був цілковито реабілітований. Наголошено на особистісних якостях Я. Чохральського –

патріотизмові, працьовитості, наполегливості, гуманізмі, що сприяло успішній викладацькій діяльності. Проаналізовано найвагоміші досягнення видатного польського вченого: метод вирощування монокристалів кремнію, які використовуються у сучасній електронній та цифровій техніці, у сонячній енергетиці та у ювелірній справі; відкриття сплавів до залізничних підшипників (відомий як метал В); винайдення радіомікроскопа як попередника сучасного мікроскопа атомних сил, збагачення дослідницьких засобів. Ян Чохральський – учений, винахідник, металознавець, меценат, письменник, філантроп. Започаткував процеси, які ми зараз трактуємо як трансфер технологій. Він був автором поетичних збірок і посібників, професором університету, що створив новий образ викладача, підприємцем. Він був усебічно розвинутою особистістю, що поєднувала інтелектуальні здобутки та естетичність, духовно-моральні якості та працелюбство. Акцентовано увагу на різнобічності діяльності Я. Чохральського, який відомий як меценат та філантроп: рятував музейні колекції, виплачував мистецькі стипендії, фінансував розкопки в Кцині та Біскупі, під час другої світової війни визволяв людей з концентраційних таборів, врятував життя понад 50 ув'язнених та поневолених, організовував літературні вечори. Був прихильником сімейних цінностей. батьком трьох дітей.

Висновки. Показано доцільність ширшої популяризації постаті Я. Чохральського в сучасних закладах освіти як усебічно розвинутої особистості, як зразка для наслідування молодими поколіннями.

Ключові слова: метод вирощування монокристалів Я. Чохральського, метал В, радіомікроскоп, трансфер технологій, польський науковець, викладач.

ДЛЯ НОТАТОК

Наукове, науково-виробниче,
навчальне видання

PROFESSIONAL EDUCATION: Methodology, Theory and Technologies.
ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА: методологія, теорія та технології

Збірник наукових праць

Випуск 18

Редакційна колегія залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.

У разі передруку посилання на видання «Professional Education: Methodology, Theory and Technologies. Професійна освіта: методологія, теорія та технології» обов'язкове.

Адреса редакції: Україна, 08401 м. Переяслав, Київської обл.,
вул. Сухомлинського, 30, кафедра професійної освіти (ауд. 322).
E-mail: phdpu.nfv@gmail.com

П 84 Professional Education: Methodology, Theory and Technologies. Професійна освіта: методологія, теорія та технології : зб. наук. праць / Університет Григорія Сковороди в Переяславі. – Переяслав: Домбровська Я. М., 2023. – Вип. 18. – 292 с.

Збірник містить наукові статті з викладом результатів теоретичних і експериментальних досліджень актуальних проблем професійної освіти в Україні та світі.

Видання адресовано науковцям, молодим дослідникам, педагогам, усім, хто цікавиться національною практикою та світовими тенденціями і новаціями в освітній галузі.

Автори несуть відповідальність за достовірність представленої у статтях інформації, точність назв, цифр, прізвищ та цитат.

УДК 378:001.8(082)

П 84

Scientific, scientific and production,
educational edition

PROFESSIONAL EDUCATION: Methodology, Theory and Technologies.
ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА: методологія, теорія та технології

The collection of scientific papers

Volume 18

The Editorial Board reserves the right to edit and streamline the text.

In the case of a reprint, a reference to the publication «Professional education: methodology, theory and technologies» is mandatory.

Address of the editorial office: 08401, Ukraine, Kyiv reg., Pereiaslav,
30, Sukhomlynskyi Str., The Department of Professional Education (off. 322).
E-mail: phdpu.nfv@gmail.com

P 84 Professional Education: Methodology, Theory and Technologies. Професійна освіта: методологія, теорія та технології (2023). Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav. Volume 18. 292 p.

The collection includes the scientific works with the results of theoretical and experimental research on the current problems of professional education in Ukraine and the world.

It is addressed to scholars, young researchers, teachers, and everyone who is interested in national practice and world tendencies and innovations in the field of education.

The authors are responsible for a verity of the information given in the articles, an accuracy of titles, numbers, names and citations.

UDK 378:001.8(082)
P 84

Підписано до друку 22.12.2023 р. Формат 60x84 1/16.
Папір офсет. Гарнітура Times New Roman. Наклад 100.
Зам. № 90. Ум. друк. арк. 10,6.

Виробник ФОП Домбровська Я.М Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців ДК № 6366 від 22.08.2018 р.
08055, Київська обл., Макаріївський р-он., с. Вільне,
e-mail: devis519@ukr.net
